

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ Decizia (UE) 2017/1792 a Consiliului din 29 mai 2017 privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea provizorie a Acordului bilateral dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsuri prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare 1
- ★ Decizia (UE) 2017/1793 a Consiliului din 15 septembrie 2017 de modificare a Deciziei (UE) 2017/1792 privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea provizorie a Acordului bilateral dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsuri prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare 3
- Acord bilateral între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsuri prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare 4

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1794 al Comisiei din 5 octombrie 2017 de fixare, pentru anul fiscal 2018 al FEAGA, a ratelor dobânzii care urmează să fie aplicate pentru calcularea cheltuielilor de finanțare a măsurilor de intervenție constând în achiziționarea, depozitarea și comercializarea stocurilor 22
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1795 al Comisiei din 5 octombrie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina și de închidere a anchetei privind importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Serbia 24
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1796 al Comisiei din 5 octombrie 2017 de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să fie aplicat cererilor de licențe de export pentru brânzeturile destinate exportului către Statele Unite ale Americii în 2018 în cadrul contingentelor menționate în Regulamentul (CE) nr. 1187/2009 124

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2017/1797 a Comisiei din 23 mai 2017 privind schemele de ajutor SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N) pusă în aplicare de Germania pentru anumiți utilizatori finali (reducerea suprataxei de cogenerare) și SA.47887 (2017/N) pe care Germania intenționează să o pună în aplicare în vederea extinderii schemei de sprijin pentru cogenerare în ceea ce privește instalațiile de cogenerare utilizate în rețele închise [notificată cu numărul C(2017) 3400] ⁽¹⁾ 127

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2017/1792 A CONSILIULUI

din 29 mai 2017

privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea provizorie a Acordului bilateral dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsuri prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 coroborat cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 21 aprilie 2015, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri cu Statele Unite ale Americii pentru încheierea unui acord privind reasigurarea. Negocierile s-au încheiat cu succes, prin intermediul unui schimb de scrisori între negociatorii-șefi, la 12 ianuarie 2017.
- (2) Acordul bilateral dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsuri prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare (denumit în continuare „acordul”) ar trebui semnat.
- (3) Cu scopul de a permite instituirea comitetului mixt prevăzut în acord, care va oferi un forum în cadrul căruia Uniunea și Statele Unite ale Americii să facă schimb de informații cu privire la punerea în aplicare corespunzătoare a acordului și pentru a permite punerea în aplicare a unor practici armonizate de către autoritățile de supraveghere din Uniune în ceea ce privește supravegherea la nivel de grup, care este deja posibilă în temeiul actualului cadru juridic al Uniunii în domeniu, articolele 4 și 7 din acord ar trebui să se aplice cu titlu provizoriu, în așteptarea finalizării procedurilor necesare pentru încheierea acordului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se autorizează semnarea, în numele Uniunii, a Acordului bilateral dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsuri prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare, sub rezerva încheierii respectivului acord.

Textul acordului este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana împuternicită (persoanele împuternicite) să semneze acordul în numele Uniunii.

Articolul 3

Articolele 4 și 7 din acord se aplică cu titlu provizoriu în conformitate cu articolele 9 și 10 din acord ⁽¹⁾ în așteptarea îndeplinirii procedurilor necesare încheierii acordului.

Articolul 4

Comisia reprezintă Uniunea în cadrul comitetului mixt prevăzut la articolul 7 din acord, după consultarea grupului de lucru al Consiliului pentru sericii financiare, și informează grupul de lucru menționat, când este necesar și cel puțin anual, cu privire la progresul înregistrat în punerea în aplicare a acordului.

Articolul 5

Pozițiile care urmează să fie exprimate în numele Uniunii se adoptă în conformitate cu tratatele și, în consecință, de către Consiliu, astfel cum se prevede în articolul 16 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană sau în articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 6

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Consiliu
Președintele
C. CARDONA

⁽¹⁾ Data de la care acordul se va aplica cu titlu provizoriu va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

DECIZIA (UE) 2017/1793 A CONSILIULUI**din 15 septembrie 2017****de modificare a Deciziei (UE) 2017/1792 privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea provizorie a Acordului bilateral dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsuri prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 coroborat cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 21 aprilie 2015, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri cu Statele Unite ale Americii pentru încheierea unui acord privind reasigurarea. Negocierile s-au încheiat cu succes, prin intermediul unui schimb de scrisori între negociatorii-șefi, la data de 12 ianuarie 2017.
- (2) Acordul ar trebui semnat în numele Uniunii Europene în limba engleză, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară. În acest scop, Decizia (UE) 2017/1792 ⁽¹⁾ ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia (UE) 2017/1792 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) împuternicită(e) să semneze acordul în numele Uniunii, precum și schimbul de scrisori între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind regimul lingvistic. Semnarea acordului are loc împreună cu semnarea schimbului de scrisori.”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 3a

Acordul este semnat în limba engleză. În temeiul dreptului Uniunii, acordul este, de asemenea, întocmit de către Uniune în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză. Aceste versiuni lingvistice suplimentare ar trebui să fie autentificate printr-un schimb de note diplomatice între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii. Toate versiunile autentificate au aceeași valoare.”

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 15 septembrie 2017.

*Pentru Consiliu**Președintele*

M. MAASIKAS

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2017/1792 a Consiliului din 29 mai 2017 privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea provizorie a Acordului bilateral dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsuri prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

TRADUCERE

ACORD BILATERAL**între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsuri prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare**

Preambul

Uniunea Europeană (UE) și Statele Unite ale Americii (Statele Unite sau SUA), părți la prezentul acord,

împărtășind obiectivul de protejare a deținătorilor de polițe de asigurare și de reasigurare și a altor consumatori și respectând sistemul aplicat de fiecare parte pentru supravegherea și reglementarea activității de asigurare și de reasigurare,

afirmând că, pentru Statele Unite, măsurile prudențiale aplicabile în Uniunea Europeană, împreună cu cerințele și angajamentele prevăzute în prezentul acord, asigură, în ceea ce privește cedările în reasigurare și supravegherea grupurilor, un nivel de protecție a deținătorilor de polițe și a altor consumatori care concordă cu cerințele cuprinse în Legea privind Oficiul Federal pentru Asigurări (Federal Insurance Office Act) din 2010,

recunoscând necesitatea crescândă de cooperare între autoritățile de supraveghere din UE și SUA, care presupune și schimbul de informații confidențiale, dată fiind globalizarea tot mai accentuată a piețelor de asigurare și de reasigurare,

ținând seama de faptul că stabilirea unor modalități practice de cooperare transfrontalieră este esențială pentru supravegherea asigurătorilor și a reasigurătorilor atât în perioadele de stabilitate, cât și în perioadele de criză,

ținând seama de informațiile comunicate reciproc cu privire la cadrul de reglementare al fiecărei părți și după o analiză atentă a cadrelor respective,

observând că sporirea securității juridice la aplicarea cadrelor de reglementare a activităților de asigurare și de reasigurare prezintă beneficii pentru asigurătorii și reasigurătorii care își desfășoară activitatea pe teritoriul fiecărei părți,

recunoscând că acordurile de reasigurare au efecte de minimizare a riscului în context transfrontalier, dacă sunt îndeplinite condițiile prudențiale aplicabile, și ținând seama de protecția deținătorilor de polițe și a altor consumatori,

recunoscând faptul că supravegherea la nivel de grup a asigurătorilor și a reasigurătorilor permite autorităților de supraveghere să își formeze o părere corectă despre situația financiară a grupurilor respective,

recunoscând că este necesar ca pentru asigurătorii și reasigurătorii aparținând unui grup care își desfășoară activitatea pe teritoriul ambelor părți să existe o cerință de capital al grupului sau o evaluare a capitalului grupului și că cerința de capital al grupului sau evaluarea capitalului grupului la nivelul întreprinderii-mamă internaționale se poate baza pe metoda părții de origine,

afirmând că pentru supravegherea la nivel de grup este important să existe prevederi referitoare la cerința de capital al grupului sau la evaluarea capitalului grupului și că, în cazurile justificate, este important ca autoritatea de supraveghere să poată aplica, pe baza respectivei cerințe sau evaluări, măsuri corective, măsuri preventive sau alte măsuri care se impun și

încurajând schimbul de informații dintre autoritățile de supraveghere în scopul de a supraveghea asigurătorii și reasigurătorii în interesul deținătorilor de polițe și al altor consumatori,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

*Articolul 1***Obiective**

În prezentul acord sunt abordate următoarele:

- (a) eliminarea, în condițiile prevăzute, a cerințelor de prezență locală pe care una dintre părți sau autoritățile supraveghere ale respectivei părți le impun reasigurătorului cesionar cu sediul central pe teritoriul celeilalte părți și de a căror îndeplinire depinde posibilitatea de a încheia acorduri de reasigurare cu asigurători cedenți cu sediul central pe teritoriul respectivei părți sau posibilitatea asigurătorului cedent de a recunoaște creditul pentru reasigurare sau creditul pentru efectele de minimizare a riscului produse de respectivele acorduri de reasigurare;

- (b) eliminarea, în condițiile prevăzute, a cerințelor de garanție reală pe care una dintre părți sau autoritățile de supraveghere ale respectivei părți le impun reasiguratorului cesionar cu sediul central pe teritoriul celeilalte părți și de a căror îndeplinire depinde posibilitatea de a încheia acorduri de reasigurare cu asigurători cedenti cu sediul central pe teritoriul respectivei părți sau posibilitatea asigurătorului cedent de a recunoaște creditul pentru reasigurare sau creditul pentru efectele de minimizare a riscului produse de respectivele acorduri de reasigurare;
- (c) rolul îndeplinit de autoritățile de supraveghere gazdă și de origine în ceea ce privește supravegherea prudențială la nivel de grup a grupurilor de asigurare sau de reasigurare a căror întreprindere-mamă internațională se află în partea de origine, inclusiv, în condițiile prevăzute, i) eliminarea, la nivelul întreprinderii-mamă internaționale, a cerințelor prudențiale ale părții de origine în materie de solvabilitate și capital, de guvernanță și de raportare în asigurări și ii) stabilirea faptului că supravegherea prudențială la nivel de grup și la scară internațională a activității de asigurare va fi efectuată de autoritatea de supraveghere de origine, și nu de autoritatea de supraveghere gazdă, fără a se aduce atingere supravegherii la nivel de grup pe care partea-gazdă a grupului de asigurare sau de reasigurare o efectuează la nivelul întreprinderii-mamă pe teritoriul său; și
- (d) sprijinul reciproc al părților în vederea schimbului de informații dintre autoritățile de supraveghere ale fiecărei părți și practicile recomandate pentru acest schimb.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului acord se aplică următoarele definiții:

- (a) „asigurător cedent” înseamnă asigurătorul sau reasiguratorul care este partenerul unui reasigurător cesionar în cadrul unui acord de reasigurare;
- (b) „garanție reală” înseamnă activele, precum lichiditățile sau acreditivele, pe care reasiguratorul le oferă asigurătorului cedent sau reasiguratorului cedent drept garanție pentru obligațiile pe care reasiguratorul cesionar le are față de asigurătorul cedent în temeiul unui acord de reasigurare;
- (c) „credit pentru reasigurare sau credit pentru efectele de minimizare a riscului produse de acordurile de reasigurare” înseamnă dreptul pe care îl are asigurătorul cedent în temeiul cadrului de reglementare prudențial de a recunoaște ca active și, respectiv, reduceri de obligații sumele exigibile de la reasiguratorii cesionari în legătură cu daunele plătite și neplătite aferente riscurilor cedate;
- (d) „grup” înseamnă două sau mai multe întreprinderi dintre care cel puțin una este o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și în cadrul căreia una deține controlul asupra unei sau mai multor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau a altei întreprinderi nereglementate;
- (e) „supraveghere la nivel de grup” înseamnă supravegherea reglementară și prudențială a grupurilor de asigurare sau de reasigurare de către o autoritate de supraveghere, în scopuri precum protecția deținătorilor de polițe și a altor consumatori și promovarea stabilității financiare și a angajamentului mondial;
- (f) „parte de origine” înseamnă partea pe al cărei teritoriu își are sediul central întreprinderea-mamă internațională a întreprinderii sau a grupului de asigurare sau de reasigurare;
- (g) „autoritate de supraveghere de origine” înseamnă autoritatea de supraveghere de pe teritoriul părții de origine;
- (h) „parte-gazdă” înseamnă partea pe al cărei teritoriu desfășoară activități grupul sau întreprinderea de asigurare sau de reasigurare, dar nu este teritoriul pe care își are sediul central întreprinderea-mamă internațională a grupului sau a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare;
- (i) „autoritate de supraveghere gazdă” înseamnă autoritatea de supraveghere de pe teritoriul părții-gazdă;
- (j) „asigurător” înseamnă întreprinderea care deține o autorizație sau o licență de a demara sau a desfășura activități de asigurare directă sau primară;
- (k) „întreprindere-mamă” înseamnă întreprinderea reglementată sau nereglementată care deține sau controlează direct sau indirect o altă întreprindere;
- (l) „date cu caracter personal” înseamnă toate informațiile referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă;
- (m) „reasigurator” înseamnă întreprinderea care deține o autorizație sau o licență de a demara sau a desfășura activități de reasigurare;

- (n) „activități de reasigurare” înseamnă activitatea care constă în preluarea riscurilor cedate de un asigurător sau de un alt reasigurător;
- (o) „acord de reasigurare” înseamnă contractul prin care un reasigurător cesionar preia riscurile cedate de un asigurător sau de un reasigurător;
- (p) „autoritate de supraveghere” înseamnă orice autoritate de supraveghere a activității de asigurare și de reasigurare din Uniunea Europeană sau din Statele Unite;
- (q) „întreprindere” înseamnă orice entitate care desfășoară o activitate economică;
- (r) „stat american” înseamnă orice stat, comunitate, teritoriu sau posesie a Statelor Unite, Districtul Columbia, Comunitatea Puerto Rico, Comunitatea Insulelor Mariane de Nord, Samoa Americană, Guam sau Insulele Virgine Americane;
- (s) „la scară internațională” înseamnă toate operațiunile sau activitățile unui grup, indiferent de locul în care au loc acestea; și
- (t) „întreprindere-mamă internațională” înseamnă întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup.

Articolul 3

Reasigurare

(1) Sub rezerva condițiilor menționate la alineatul (4), o parte nu poate condiționa posibilitatea ca un reasigurător cesionar cu sediul central pe teritoriul celeilalte părți (denumit în continuare, în sensul articolului 3, „reasigurător cesionar din partea de origine”) să încheie un acord de reasigurare cu un asigurător cedent cu sediul central pe teritoriul său (denumit în continuare, în sensul articolului 3, „asigurător cedent din partea-gazdă”) de următoarele și se asigură că nici autoritățile sale de supraveghere sau alte autorități competente nu condiționează posibilitatea menționată de următoarele:

- (a) menținerea sau adoptarea vreunei cerințe de furnizare de garanții reale în legătură cu cedările de la un asigurător cedent din partea-gazdă către un reasigurător cesionar din partea de origine și a oricărei cerințe aferente respectivei garanții reale eliminate sau
- (b) menținerea sau adoptarea vreunei noi cerințe al cărei impact normativ asupra reasigurătorului cesionar din partea de origine este în ansamblu același cu cel al cerințelor de garanție reală eliminate prin prezentul acord sau a oricărei cerințe de raportare aferente respectivei garanții reale eliminate,

care, în cazul de la litera (a) sau (b), are ca rezultat un tratament mai puțin favorabil pentru reasiguratorii cesionari din partea de origine decât pentru reasiguratorii cesionari cu sediul central pe teritoriul aceleiași autorități de supraveghere precum asigurătorul cedent din partea-gazdă. Prezentul alineat nu împiedică partea pe teritoriul căreia își are sediul central asigurătorul cedent (denumită în continuare, în sensul articolului 3, „partea-gazdă”) și autoritățile de supraveghere ale acesteia să condiționeze de îndeplinirea anumitor cerințe posibilitatea ca reasiguratorii cesionari din partea de origine să încheie acorduri de reasigurare cu asigurători cedenti din partea-gazdă dacă aceleași cerințe se aplică și în cazul acordurilor de reasigurare încheiate între un reasigurător cesionar și un asigurător cedent care își au sediul central pe teritoriul aceleiași autorități de supraveghere.

(2) Sub rezerva condițiilor menționate la alineatul (4), partea-gazdă nu poate condiționa posibilitatea ca un asigurător cedent din partea-gazdă să își asume creditul pentru reasigurare sau pentru efectele de minimizare a riscului produse de acordurile de reasigurare încheiate cu un reasigurător cesionar din partea de origine de următoarele și se asigură că nici autoritățile lor de supraveghere sau alte autorități competente nu condiționează posibilitatea menționată de următoarele:

- (a) menținerea sau adoptarea vreunei cerințe de furnizare de garanții reale în legătură cu cedările de la un asigurător cedent din partea-gazdă către un reasigurător cesionar din partea de origine și a oricărei cerințe aferente respectivei garanții reale eliminate sau
- (b) menținerea sau adoptarea vreunei noi cerințe al cărei impact normativ asupra reasigurătorului cesionar din partea de origine este în ansamblu același cu cel al cerințelor de garanție reală eliminate prin prezentul acord sau a oricărei cerințe de raportare aferente respectivei garanții reale eliminate,

care, în cazul de la litera (a) sau (b), are ca rezultat un tratament mai puțin favorabil pentru reasiguratorii cesionari din partea de origine decât pentru reasiguratorii cesionari cu sediul central pe teritoriul aceleiași autorități de supraveghere precum asigurătorul cedent din partea-gazdă. Prezentul alineat nu împiedică partea-gazdă și autoritățile de supraveghere

ale acesteia să condiționeze de îndeplinirea anumitor cerințe posibilitatea ca asigurătorii cedenți din partea-gazdă să își asume creditul pentru reasigurare sau pentru efectele de minimizare a riscului produse de acordurile de reasigurare încheiate cu reasigurători cesionari din partea de origine, dacă aceleași cerințe se aplică și în cazul contractelor de reasigurare încheiate între un asigurător cedent și un reasigurător cesionar care își au sediul central pe teritoriul aceleiași autorități de supraveghere.

(3) Sub rezerva condițiilor menționate la alineatul (4), partea-gazdă nu poate condiționa posibilitatea de a încheia acorduri de reasigurare cu asigurători cedenți din partea-gazdă sau posibilitatea asigurătorilor cedenți din partea-gazdă de a recunoaște creditul pentru reasigurare sau creditul pentru efectele de minimizare a riscului produse de respectivele acorduri de reasigurare și se asigură că nici autoritățile sale de supraveghere sau, eventual, alte autorități competente nu condiționează posibilitățile menționate de următoarele:

- (a) menținerea sau adoptarea vreunei cerințe de prezență locală pe care trebuie să o îndeplinească reasigurătorii cesionari din partea de origine sau
- (b) menținerea sau adoptarea vreunei noi cerințe al cărei impact normativ asupra reasigurătorului cesionar din partea de origine este în ansamblu același cu cel al cerinței de prezență locală,

care, în cazul de la litera (a) sau (b), are ca rezultat un tratament mai puțin favorabil pentru reasigurătorii cesionari din partea de origine decât pentru reasigurătorii cesionari care își au sediul central pe teritoriul autorității de supraveghere a asigurătorului cedent din partea-gazdă sau care își au sediul central pe teritoriul părții-gazdă și care dețin o licență sau o autorizație de a desfășura activități pe teritoriul autorității de supraveghere a asigurătorului cedent din partea-gazdă. În cazul unui stat american, „dețin o autorizație de a desfășura activități” înseamnă, în sensul prezentei dispoziții, că respectivii reasigurători sunt admiși în statul respectiv.

(4) Alineatele (1)-(3) se aplică în următoarele condiții:

(a) reasigurătorul cesionar dispune în permanență de:

- (i) fonduri proprii sau capitaluri și excedent în valoare de cel puțin 226 de milioane EUR, când asigurătorul cedent își are sediul central în UE, sau de 250 de milioane USD, când asigurătorul cedent își are sediul central în Statele Unite, calculate după metoda aplicabilă în jurisdicția sa de origine sau
- (ii) dacă reasigurătorul cesionar este o asociație de subscriitori cu personalitate juridică și de subscriitori individuali fără personalitate juridică:
 - (A) un minim de echivalente de capital și excedent (din care s-au scăzut obligațiile) sau de fonduri proprii, calculat după metoda aplicabilă în jurisdicția de origine, de cel puțin 226 de milioane EUR, când asigurătorul cedent își are sediul central în UE, sau de 250 de milioane USD, când asigurătorul cedent își are sediul central în Statele Unite și
 - (B) un fond central cu un sold de cel puțin 226 de milioane EUR, când asigurătorul cedent își are sediul central în UE, sau de 250 de milioane USD, când asigurătorul cedent își are sediul central în Statele Unite;

(b) reasigurătorul cesionar dispune în permanență de:

- (i) o rată de solvabilitate de 100 % din cerința de capital de solvabilitate prevăzută în Solvabilitate II sau un capital pentru acoperirea riscului operațional de 300 % din nivelul controlului autorizat, în funcție de ceea este aplicabil pe teritoriul pe care își are sediul central reasigurătorul cesionar sau
 - (ii) dacă reasigurătorul cesionar este o asociație de subscriitori cu personalitate juridică și de subscriitori individuali fără personalitate juridică, o rată de solvabilitate de 100 % din cerința de capital de solvabilitate prevăzută în Solvabilitate II sau un capital pentru acoperirea riscului operațional de 300 % din nivelul controlului autorizat, în funcție de ceea este aplicabil pe teritoriul pe care își are sediul central reasigurătorul cesionar;
- (c) reasigurătorul cesionar se angajează să anunțe imediat în scris autoritatea de supraveghere de pe teritoriul asigurătorului cedent și să ofere explicații în cazul în care:
- (i) coboară sub minimul de capital și excedent sau de fonduri proprii, după caz, specificat la litera (a), sau sub rata capitalului de solvabilitate sau de capital, după caz, specificată la litera (b) sau
 - (ii) împotriva sa se ia vreo măsură reglementară pe motivul unei încălcări grave a dreptului aplicabil;

- (d) reasigurătorul cesionar îi transmite autorității de supraveghere gazdă confirmarea scrisă a faptului că acceptă competența instanțelor de pe teritoriul pe care își are sediul central asigurătorul cedent, în conformitate cu cerințele aplicabile pe respectivul teritoriu pentru exprimarea acestui consimțământ. Prezentul acord nu poate limita sau modifica în vreun fel, prin niciuna dintre dispozițiile sale, capacitatea părților la un acord de reasigurare de a conveni asupra altor mecanisme de soluționare a litigiilor;
- (e) când este necesar pentru comunicarea actelor de procedură, reasigurătorul cesionar îi transmite autorității de supraveghere gazdă confirmarea scrisă a faptului că acceptă ca respectiva autoritate de supraveghere să acționeze în calitate de agent pentru comunicarea actelor de procedură. Autoritatea de supraveghere gazdă are dreptul să solicite ca acest consimțământ să îi fie transmis și să fie inclus în fiecare acord de reasigurare care este de competența sa;
- (f) reasigurătorul cesionar consimte în scris să plătească toate hotărârile judecătorești definitive, indiferent de locul unde se solicită executarea, care au fost obținute de un asigurător cedent și care au fost declarate executorii pe teritoriul pe care s-a obținut hotărârea;
- (g) reasigurătorul cesionar se angajează în fiecare acord de reasigurare supus prezentului acord să ofere garanții reale pentru 100 % din obligațiile reasigurătorului cesionar rezultate din reasigurarea cedată în temeiul respectivului acord, dacă reasigurătorul cesionar se opune executării unei hotărâri judecătorești definitive care este executorie în temeiul dreptului de pe teritoriul pe care a fost obținută sau dacă se opune executării unei hotărâri arbitrale cu titlu executoriu, indiferent dacă aceasta a fost obținută de către asigurătorul cedent sau de către reprezentantul acestuia într-o procedură de rezoluție, dacă este cazul;
- (h) reasigurătorul cesionar ori predecesorul sau succesorul său legal, dacă este cazul, îi transmite autorității de supraveghere gazdă, la cererea acesteia, următoarele documente:
- (i) pentru ultimii doi ani care precedă încheierea acordului de reasigurare și, ulterior, anual, situațiile sale financiare anuale auditate, în conformitate cu dreptul aplicabil pe teritoriul pe care își are sediul central, inclusiv raportul de audit extern;
 - (ii) pentru ultimii doi ani care precedă încheierea acordului de reasigurare, raportul privind solvabilitatea și situația financiară sau raportul de expertiză actuarială, dacă acestea sunt depuse la autoritatea de supraveghere a reasigurătorului cesionar;
 - (iii) înainte de încheierea acordului de reasigurare și, ulterior, cel mult semestrial, o listă actualizată a tuturor daunelor reasigurate contestate și restante care nu au fost achitate de cel puțin 90 de zile, cu privire la reasigurarea preluată de la asigurători cedenți din jurisdicția asigurătorului cedent și
 - (iv) înainte de încheierea acordului de reasigurare și, ulterior, cel mult semestrial, informații cu privire la reasigurarea preluată de reasigurătorul cesionar, defalcate pe societăți cedente, informații cu privire la reasigurarea cedată, defalcate pe reasigurători cesionari, și informații cu privire la sumele recuperabile din reasigurare pentru daunele plătite și neplătite, defalcate pe reasigurători cesionari, pentru a permite evaluarea criteriilor prevăzute la alineatul (4) litera (i);
- (i) reasigurătorul cesionar asigură permanent plata promptă a daunelor conform acordurilor de reasigurare. Se consideră că plățile nu sunt efectuate cu promptitudine dacă este îndeplinit oricare dintre criteriile următoare:
- (i) peste 15 % din sumele recuperabile din contracte de reasigurare sunt restante și contestate, conform informațiilor prezentate autorității de supraveghere;
 - (ii) peste 15 % din asigurătorii sau reasigurătorii cedenți ai reasigurătorului au sume recuperabile din contracte de reasigurare pentru daune plătite cu o restanță de cel puțin 90 de zile care nu sunt contestate și care depășesc, pentru fiecare asigurător cedent, 90 400 EUR, când reasigurătorul cesionar își are sediul central în UE, sau 100 000 USD, când reasigurătorul cesionar își are sediul central în Statele Unite sau
 - (iii) valoarea totală a sumelor recuperabile din contracte de reasigurare pentru daune plătite care nu sunt contestate, dar au o restanță de cel puțin 90 de zile, depășește 45 200 000 EUR, când reasigurătorul cesionar își are sediul central în UE, sau 50 000 000 USD, când reasigurătorul cesionar își are sediul central în Statele Unite;
- (j) reasigurătorul cesionar confirmă că la momentul respectiv nu participă la niciun acord de redresare de tip *solvent scheme of arrangement* în care sunt implicați asigurători cedenți din partea-gazdă și se angajează să notifice asigurătorul cedent și autoritatea sa de supraveghere și să ofere asigurătorului cedent garanție reală de 100 %, în concordanță cu clauzele acordului de redresare, în cazul în care reasigurătorul cesionar ar încheia respectivul acord;

- (k) dacă este supus unei proceduri juridice de rezoluție, administrare judiciară sau lichidare, după caz, asigurătorul cedent sau reprezentantul său poate solicita și, dacă instanța pe rolul căreia se află procedura juridică de rezoluție, administrare judiciară sau lichidare o consideră indicat, poate obține un ordin prin care să i se ceară reasigurătorului cesionar să furnizeze garanții reale pentru toate obligațiile cedate restante și
- (l) autoritatea de supraveghere de origine a reasigurătorului cesionar îi confirmă anual autorității de supraveghere din partea-gazdă că reasigurătorul cesionar respectă cerințele de la litera (b).
- (5) Prezentul acord nu îl împiedică pe reasigurătorul cesionar, prin niciuna dintre dispozițiile sale, să transmită voluntar informații autorităților de supraveghere.
- (6) Când are calitatea de parte-gazdă, fiecare parte se asigură că, atunci când autoritatea sa de supraveghere constată că un reasigurător cesionar din partea de origine nu mai îndeplinește una dintre condițiile enumerate la alineatul (4), aceasta poate impune doar una dintre cerințele menționate la alineatele (1)-(3), dacă respectiva autoritate de supraveghere gazdă respectă procedura stabilită la literele (a)-(c):
- (a) înainte de impunerea vreuneia dintre respectivele cerințe, autoritatea de supraveghere gazdă ia legătura cu reasigurătorul cesionar, îi acordă acestuia, mai puțin în cazurile excepționale în care pentru protecția deținătorilor de polițe și a altor consumatori este necesară o perioadă mai scurtă, un termen de 30 de zile de la comunicarea inițială în care acesta să prezinte un plan de remediere a situației și un termen de 90 zile de la comunicarea inițială în care acesta să remedieze situația și informează autoritatea de supraveghere de origine;
- (b) autoritatea de supraveghere gazdă poate impune oricare dintre cerințele stabilite la alineatele (1)-(3) numai în cazul în care consideră, după expirarea perioadei de 90 de zile sau a unei perioade mai scurte în cazurile excepționale, după cum se prevede la litera (a), că reasigurătorul cesionar nu a luat măsuri sau că măsurile luate de acesta sunt insuficiente și
- (c) impunerea oricăreia dintre cerințele stabilite la alineatele (1)-(3) se explică în scris și se comunică reasigurătorului cesionar în cauză.
- (7) Sub rezerva dreptului aplicabil și a clauzelor prezentului acord, prezentul articol nu poate limita sau modifica în vreun fel, prin niciuna dintre dispozițiile sale, capacitatea părților la un acord de reasigurare de a conveni asupra includerii unor cerințe de garanție reală sau a altor clauze în respectivul acord de reasigurare.
- (8) Prezentul acord se aplică numai în cazul acordurilor de reasigurare încheiate, modificate sau reînnoite la sau după data de începere a aplicării unei măsuri prin care se reduce garanția reală în temeiul prezentului articol și numai în ceea ce privește pierderile suferite și rezervele raportate începând cu și după data care survine ultima dintre următoarele: i) data măsurii sau ii) data la care începe să producă efecte un nou acord de reasigurare, modificarea unui acord de reasigurare sau reînnoirea unui acord de reasigurare. Prezentul acord nu poate limita sau modifica în vreun fel, prin niciuna dintre dispozițiile sale, capacitatea părților la orice acord de reasigurare de a renegocia respectivul acord de reasigurare.
- (9) Pentru mai multă claritate, în eventualitatea în care încetează, prezentul acord nu poate împiedica, prin niciuna dintre dispozițiile sale, autoritățile de supraveghere sau alte autorități competente să le impună reasigurătorilor cesionari din partea-gazdă cerința de prezență locală sau să prevadă furnizarea garanției reale și îndeplinirea unor cerințe aferente sau respectarea altor dispoziții din dreptul aplicabil, cu privire la toate obligațiile izvorâte din acordurile de reasigurare descrise în prezentul acord.

Articolul 4

Supravegherea la nivel de grup

În sensul articolelor 9 și 10, părțile stabilesc următoarele practici de supraveghere la nivel de grup:

- (a) fără a se aduce atingere literelor (c)-(h) și participării la colegiile de autorități de supraveghere, grupurile de asigurare sau de reasigurare din partea de origine sunt supuse numai supravegherii prudențiale la nivel de grup și la scară internațională a activității de asigurare, care cuprinde, după caz, guvernanta, solvabilitatea și capitalul și raportarea grupului la scară internațională și care este exercitată de autoritățile de supraveghere de origine, și nu sunt supuse supravegherii la nivel de grup a întreprinderii-mamă internaționale a grupului de asigurare sau de reasigurare, care este exercitată de o autoritate de supraveghere gazdă;

- (b) prin derogare de la litera (a), autoritățile de supraveghere gazdă au dreptul de a exercita supravegherea cu privire la grupurile de asigurare sau de reasigurare din partea de origine, după cum se prevede la literele (c)-(h). Autoritățile de supraveghere gazdă au dreptul de a exercita supravegherea la nivel de grup, când este necesar, cu privire la grupurile de asigurare sau de reasigurare din partea de origine la nivelul întreprinderii-mamă de pe teritoriul lor. Autoritățile de supraveghere gazdă nu exercită în alt mod supravegherea la nivel de grup la scară internațională cu privire la un grup de asigurare sau de reasigurare din partea de origine, fără a aduce atingere supravegherii la nivel de grup a grupului de asigurare sau de reasigurare care este exercitată la nivelul întreprinderii-mamă pe teritoriul părții-gazdă;
- (c) atunci când unui grup de asigurare sau de reasigurare din partea de origine i se aplică, în conformitate cu dreptul aplicabil, un sistem internațional de management al riscului, după cum reiese din prezentarea unei autoevaluări a riscurilor și a solvabilității (ORSA) la nivelul grupului internațional, autoritatea de supraveghere de origine care solicită ORSA transmite un rezumat al ORSA la nivelul grupului internațional:
- (i) autorităților de supraveghere gazdă, dacă acestea fac parte din colegiul autorităților de supraveghere ale grupului de asigurare sau de reasigurare, fără întârziere, și
- (ii) autorităților de supraveghere ale filialelor sau sucursalelor importante pe care grupul respectiv le are pe teritoriul părții-gazdă, la cererea autorităților de supraveghere respective.

Dacă grupul de asigurare sau de reasigurare nu trebuie, conform dreptului aplicabil, să prezinte ORSA la nivelul grupului internațional, autoritatea de supraveghere a statului american sau a statului UE în chestiune transmite un document echivalent întocmit în concordanță cu dreptul aplicabil al autorității de supraveghere de origine, după cum se menționează la punctele (i) și (ii) de mai sus.

- (d) Rezumatul ORSA la nivelul grupului internațional sau documentul echivalent prevăzut la litera (c) cuprinde următoarele elemente:
- (i) o descriere a cadrului de management al riscului aplicat de grupul de asigurare sau de reasigurare;
- (ii) o evaluare a expunerii la risc a grupului de asigurare sau de reasigurare și
- (iii) o evaluare la nivel de grup a capitalului de risc și o evaluare prospectivă a solvabilității.
- (e) Prin derogare de la litera (a), dacă în rezumatul ORSA la nivelul grupului internațional sau, eventual, în documentul echivalent prevăzut la litera (c) este scoasă în evidență o amenințare gravă pentru protecția deținătorilor de polițe sau pentru stabilitatea financiară de pe teritoriul autorității de supraveghere gazdă, respectiva autoritate de supraveghere gazdă are dreptul să aplice măsuri corective, măsuri preventive sau alte măsuri care se impun în ceea ce privește asigurătorii și reasigurătorii din partea-gazdă.

Înainte de a impune măsurile respective, autoritatea de supraveghere gazdă consultă autoritatea de supraveghere de origine relevantă a grupului de asigurare sau de reasigurare. Părțile încurajează autoritățile de supraveghere să continue să trateze chestiunile de supraveghere prudențială la nivel de grup a activității de asigurare în cadrul colegiilor de autorități de supraveghere.

- (f) Cerințele de raportare în domeniul supravegherii prudențiale la nivel de grup a activității de asigurare care sunt prevăzute în dreptul aplicabil pe teritoriul părții-gazdă nu se aplică la nivelul întreprinderii-mamă internaționale a grupului de asigurare sau de reasigurare decât atunci când ele se referă în mod direct la riscul unor efecte grave asupra capacității întreprinderilor din cadrul grupului de asigurare sau de reasigurare de a plăti daune pe teritoriul părții-gazdă.
- (g) În vederea supravegherii prudențiale la nivel de grup a activității de asigurare, autoritatea de supraveghere gazdă își păstrează capacitatea de a cere și de a obține informații de la asigurătorii sau reasigurătorii care desfășoară activități pe teritoriul său și a căror întreprindere-mamă internațională își are sediul central pe teritoriul părții de origine, dacă autoritatea de supraveghere gazdă consideră că informațiile respective sunt necesare pentru protejarea deținătorilor de polițe împotriva unui prejudiciu grav, pentru prevenirea unei amenințări grave la adresa stabilității financiare sau pentru prevenirea unor efecte grave asupra capacității asigurătorului sau a reasigurătorului de a plăti daune pe teritoriul autorității de supraveghere gazdă. Autoritatea de supraveghere gazdă își întemeiază aceste cereri de informații pe criteriile de supraveghere prudențială și evită, de câte ori este posibil, cererile împovărătoare și repetate. Autoritatea de supraveghere care formulează o cerere de informații aduce acest lucru la cunoștința colegiului autorităților de supraveghere.

Prin derogare de la litera (a), dacă asigurătorul sau reasigurătorul nu dă curs cererii de informații, se poate ajunge la aplicarea de măsuri preventive, măsuri corective sau alte măsuri care se impun pe teritoriul autorității de supraveghere gazdă.

- (h) În ceea ce privește grupurile de asigurare sau de reasigurare din partea de origine cu activități în partea-gază care sunt supuse unei evaluări a capitalului grupului în partea de origine și care îndeplinesc următoarele condiții:
- (i) evaluarea capitalului grupului include un calcul al capitalului grupului la scară internațională, în care se reflectă riscul la nivelul întregului grup, inclusiv la nivelul întreprinderii-mamă internaționale a grupului de asigurare sau de reasigurare, care ar putea afecta operațiunile și activitățile de asigurare sau de reasigurare și activitățile care au loc pe teritoriul celeilalte părți și
 - (ii) autoritatea de supraveghere de pe teritoriul părții în care se aplică evaluarea capitalului grupului stabilită la punctul (i) de mai sus are competența de a aplica măsuri preventive, corective sau alte măsuri care se impun pe baza evaluării, inclusiv, atunci când este cazul, măsuri privind capitalul;

autoritatea de supraveghere gazdă nu impune întreprinderii-mamă internaționale a grupului de asigurare sau de reasigurare o evaluare a capitalului grupului sau o cerință de capital al grupului în conformitate cu dreptul aplicabil pe teritoriul său.

În cazul în care un asigurător sau reasigurător din partea de origine este supus unei cerințe de capital al grupului pe teritoriul părții de origine, autoritatea de supraveghere gazdă nu impune întreprinderii-mamă internaționale a grupului de asigurare sau de reasigurare o cerință de capital al grupului sau o evaluare a capitalului grupului.

- (i) În pofida dispozițiilor sale, prezentul acord nu limitează și nu restrânge și nu este destinat să limiteze sau să restrângă capacitatea autorităților de supraveghere din UE de a-și exercita competența de supraveghere sau de reglementare asupra entităților sau a grupurilor care dețin sau controlează instituții de credit din UE, care desfășoară operațiuni bancare în UE sau în privința cărora s-a stabilit că dificultățile lor financiare semnificative ori natura, sfera, dimensiunea, scara, concentrarea, gradul de interconectare sau combinația activităților lor ar putea reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare a UE, inclusiv prin aplicarea următoarelor instrumente legislative: Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (CRD IV), Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (CRR), Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului, Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de

modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit.

În pofida dispozițiilor sale, prezentul acord nu limitează și nu restrânge și nu este destinat să limiteze sau să restrângă capacitatea autorității de supraveghere competente din Statele Unite de a-și exercita competența de supraveghere sau de reglementare asupra entităților sau a grupurilor care dețin sau controlează instituții de depozitare din Statele Unite, care desfășoară operațiuni bancare în Statele Unite sau în privința cărora s-a stabilit că dificultățile lor financiare semnificative ori natura, sfera, dimensiunea, scara, concentrarea, gradul de interconectare sau combinația activităților lor ar putea reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare a SUA, inclusiv prin exercitarea autorității în temeiul Legii privind holdingurile bancare (*Bank Holding Company Act* – 12 U.S.C § 1841 și următoarele), al Legii privind împrumuturile ipotecare (*Home Owners' Loan Act* – 12 U.S.C § 1461 și următoarele), al Legii privind activitățile bancare internaționale (*International Banking Act* – 12 U.S.C. § 3101 și următoarele), al Legii Dodd-Frank privind reforma Wall Street și protecția consumatorilor (*Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act* – 12 U.S.C., § 5301 și următoarele) sau al altor legi sau reglementări.

Articolul 5

Schimbul de informații

- (1) Părțile încurajează autoritățile de supraveghere din jurisdicțiile lor respective să coopereze făcând schimb de informații în conformitate cu practicile stabilite în anexă. Părțile înțeleg că utilizarea acestor practici va consolida cooperarea și schimbul de informații, garantând, în același timp, un standard ridicat de protecție a confidențialității.

(2) Nicio dispoziție a prezentului acord nu vizează cerințele care se pot aplica schimbului de date cu caracter personal de către autoritățile de supraveghere.

Articolul 6

Anexa

Anexa la prezentul acord face parte integrantă din acesta.

Articolul 7

Comitetul mixt

(1) Părțile instituie un comitet mixt, compus din reprezentanți ai Statelor Unite și reprezentanți ai Uniunii Europene, care oferă părților un forum de consultare și de schimb de informații privind administrarea acordului și corecta punere în aplicare a acestuia.

(2) Părțile se consultă în cadrul comitetului mixt cu privire la prezentul acord:

- (a) de comun acord, dacă una dintre părți propune o consultare;
- (b) cel puțin o dată în termen de 180 de zile după data care survine prima dintre data intrării în vigoare a prezentului acord și data aplicării provizorii a acestuia, și, ulterior, o dată pe an, cu excepția cazului în care părțile decid altfel;
- (c) dacă una dintre părți formulează o cerere scrisă de consultare obligatorie și
- (d) dacă una dintre părți transmite o notificare scrisă privind intenția de a denunța acordul.

(3) Comitetul mixt poate trata:

- (a) chestiuni legate de transpunerea acordului;
- (b) efectele acordului, în jurisdicțiile părților, asupra consumatorilor de servicii de asigurare și de reasigurare și asupra operațiunilor comerciale ale asigurătorilor și reasigurătorilor;
- (c) orice modificare a prezentului acord propusă de către una dintre părți;
- (d) orice chestiune care necesită o consultare obligatorie;
- (e) notificarea intenției de a denunța prezentul acord și
- (f) alte chestiuni stabilite de către părți.

(4) Comitetul mixt își poate adopta un regulament de procedură.

(5) Președinția comitetului mixt este asigurată anual, pe rând de către fiecare parte, cu excepția cazului în care se decide altfel. Comitetul mixt poate fi convocat de președintele său la data și în modul stabilite de către părți.

(6) Comitetul mixt poate convoca grupuri de lucru pentru a-și facilita activitatea.

Articolul 8

Intrarea în vigoare

Prezentul acord intră în vigoare la șapte zile după data la care părțile își comunică notificări scrise în care atestă că și-au îndeplinit cerințele și procedurile interne relevante sau la altă dată stabilită de către părți de comun acord.

Articolul 9

Transpunerea acordului

(1) De la data care survine prima dintre data intrării în vigoare a prezentului acord și data aplicării provizorii a acestuia, părțile încurajează autoritățile relevante să nu ia nicio măsură care nu concordă cu condițiile sau obligațiile prevăzute în acord, inclusiv în ceea ce privește eliminarea cerințelor referitoare la garanțiile reale și la prezența locală în temeiul articolului 3. Acest demers poate include, după caz, schimburi de scrisori între autoritățile relevante cu privire la chestiuni ce țin de prezentul acord.

- (2) De la data care survine prima dintre data intrării în vigoare a prezentului acord și data aplicării provizorii a acestuia, părțile iau toate măsurile necesare, după caz, pentru a transpune și a aplica prezentul acord cât mai curând posibil în conformitate cu articolul 10.
- (3) De la data care survine prima dintre data intrării în vigoare a prezentului acord și data aplicării provizorii a acestuia, Statele Unite încurajează fiecare stat american să adopte cu promptitudine următoarele măsuri:
- (a) reducerea, în fiecare an de la data intrării în vigoare sau a aplicării provizorii a prezentului acord, a valorii garanției reale prevăzute de fiecare stat pentru autorizarea creditului deplin pentru reasigurare cu 20 % din garanția reală prevăzută de statul american respectiv la 1 ianuarie înainte de semnarea prezentului acord și
 - (b) punerea în aplicare a legilor și reglementărilor relevante ale statului american referitoare la creditul pentru reasigurare care concordă cu articolul 3, drept metoda de adoptare a măsurilor în conformitate cu alineatele (1) și (2) ale respectivului articol.
- (4) Cu condiția ca prezentul acord să fi intrat în vigoare, Statele Unite încep, la 42 de luni după data semnării prezentului acord, cel târziu în prima zi a lunii, să evalueze posibilitatea de a emite, în temeiul legilor și reglementărilor lor, o decizie de prevalență în privința oricărei măsuri în materie de asigurări a unui stat american pe care Statele Unite o consideră neconcordantă cu prezentul acord și generatoare de un tratament mai puțin favorabil pentru asiguratorii sau reasiguratorii din UE decât pentru asiguratorii sau reasiguratorii din SUA care își au sediul central sau care dețin o licență ori un alt tip de autorizație în respectivul stat american. Cu condiția ca prezentul acord să fi intrat în vigoare, Statele Unite finalizează, la 60 de luni după data semnării prezentului acord, cel târziu în prima zi a lunii, deciziile necesare de prevalență, emise în temeiul legilor și reglementărilor lor, în privința oricărei măsuri în materie de asigurări a unui stat american care face obiectul acestei evaluări. În sensul prezentului alineat, la emiterea eventualelor decizii de prevalență, Statele Unite acordă prioritate statelor cu volumul cel mai mare de reasigurări cedate brute.

Articolul 10

Aplicarea acordului

- (1) Dacă nu se prevede altfel, prezentul acord se aplică de la data care survine ultima dintre data intrării în vigoare și data împlinirii a 60 de luni de la data semnării sale.
- (2) Prin derogare de la articolul 8 și de la prezentul articol alineatul (1):
- (a) Uniunea Europeană aplică provizoriu articolul 4 din prezentul acord până la data intrării sale în vigoare, iar ulterior îl aplică asigurând faptul că autoritățile de supraveghere și alte autorități competente urmează practicile prevăzute în acesta începând din a șaptea zi a lunii următoare datei la care părțile și-au notificat reciproc faptul că au fost îndeplinite cerințele și procedurile lor interne necesare pentru aplicarea provizorie a prezentului acord.

Statele Unite aplică provizoriu articolul 4 din prezentul acord până la data intrării sale în vigoare, iar ulterior îl aplică depunând toate eforturile necesare și încurajând autoritățile de supraveghere și alte autorități competente să urmeze practicile prevăzute în acesta începând din a șaptea zi a lunii următoare datei la care părțile și-au notificat reciproc faptul că au fost îndeplinite cerințele și procedurile lor interne necesare pentru aplicarea provizorie a prezentului acord.
 - (b) La data care survine ultima dintre data intrării în vigoare a prezentului acord și data împlinirii a 60 de luni de la data semnării sale:
 - (i) obligațiile părților prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2) și la articolul 9 se aplică numai dacă, iar ulterior atât timp cât autoritățile de supraveghere ale celeilalte părți exercită supravegherea prevăzută la articolul 4 și îndeplinesc obligațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3);
 - (ii) practicile părților prevăzute la articolul 4 și obligațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3) se aplică numai dacă, iar ulterior atât timp cât autoritățile de supraveghere ale celeilalte părți îndeplinesc obligațiile prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2) și
 - (iii) obligațiile părților prevăzute la articolul 3 alineatul (3) se aplică numai dacă, iar ulterior atât timp cât autoritățile de supraveghere ale celeilalte părți exercită supravegherea prevăzută la articolul 4 și îndeplinesc obligațiile prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2);
 - (c) în cazul în care, în temeiul articolului 4 litera (i), autoritățile de supraveghere competente din SUA aplică măsuri, în afara teritoriului Statelor Unite, unui grup de asigurare sau de reasigurare din UE, în privința căruia Consiliul de supraveghere a stabilității financiare a stabilit că dificultățile sau activitățile sale ar putea reprezenta o amenințare la

adresa stabilității financiare a Statelor Unite, prin aplicarea Legii Dodd-Frank privind reforma Wall Street și protecția consumatorilor (*Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act* – 12 U.S.C., § 5301 și următoarele), oricare dintre părți poate denunța prezentul acord printr-o procedură accelerată de consultare obligatorie și denunțare. În cazul în care, în temeiul articolului 4 litera (i), o autoritatea de supraveghere din UE aplică măsuri, în afara teritoriului Uniunii Europene, unui grup de asigurare sau de reasigurare din SUA în legătură cu o amenințare la adresa stabilității financiare a UE, oricare dintre părți poate denunța prezentul acord printr-o procedură accelerată de consultare obligatorie și denunțare;

- (d) până la data prevăzută la litera (b) și fără a aduce atingere mecanismelor prevăzute la litera respectivă, dispozițiile referitoare la reasigurare prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2) se aplică în cazul unui reasigurător din UE aflat într-un stat american la data care survine prima dintre următoarele:
- (i) data adoptării de către statul american respectiv a unei măsuri concordante cu articolul 3 alineatele (1) și (2) și
 - (ii) data la care începe să producă efecte o eventuală decizie adoptată de către Statele Unite, în temeiul legilor și reglementărilor lor, potrivit căreia prezentul acord prevalează asupra unei măsuri în materie de asigurări adoptate de statul american respectiv deoarece aceasta este neconcordantă cu prezentul acord și generatoare de un tratament mai puțin favorabil pentru asiguratorii sau reasiguratorii din UE decât pentru asiguratorii sau reasiguratorii din SUA care își au sediul central sau care dețin o licență sau un alt tip de autorizație în respectivul stat american;
- (e) începând cu data aplicării provizorii prevăzute la litera (a) și timp de 60 de luni de la respectiva dată, autoritățile de supraveghere din Uniunea Europeană aplică articolul 4 litera (h) și nu impun, în cazul unui grup de asigurare sau de reasigurare din SUA care desfășoară activități în Uniunea Europeană, cerințe de capital al grupului la nivelul întreprinderii-mamă internaționale a grupului de asigurare sau de reasigurare;
- (f) începând cu data semnării prezentului acord, în cursul perioadei de 60 luni menționate la litera (b), dacă o parte nu îndeplinește obligațiile prevăzute la articolul 3 referitoare la cerințele privind prezența locală, autoritățile de supraveghere ale celeilalte părți pot, după consultarea obligatorie, să impună o evaluare a capitalului grupului sau o cerință de capital al grupului la nivelul întreprinderii-mamă internaționale în cazul unui grup de asigurare sau de reasigurare care își are sediul central pe teritoriul celeilalte părți;
- (g) articolul 3 alineatul (3) se transpune și se aplică pe teritoriul UE cel târziu la 24 de luni după data semnării prezentului acord, cu condiția ca acordul să fi fost aplicat cu titlu provizoriu sau să fi intrat în vigoare;
- (h) sub rezerva literelor (b) și (d), articolul 3 alineatele (1) și (2) se transpun și se aplică integral pe întreg teritoriul ambelor părți cel târziu la 60 de luni după data semnării acordului de către ambele părți, cu condiția ca acordul să fi intrat în vigoare și
- (i) începând cu data care survine prima dintre data intrării în vigoare sau data aplicării provizorii a prezentului acord, ambele părți aplică articolele 7, 11 și 12.
- (3) În cazul în care o parte nu se conformează alineatului (2) până la datele menționate în acesta, cealaltă parte poate solicita consultarea obligatorie prin intermediul comitetului mixt.

Articolul 11

Denunțarea și consultarea obligatorie

- (1) În urma consultării obligatorii, oricare dintre părți poate denunța prezentul acord în orice moment, printr-o notificare scrisă transmisă celeilalte părți, sub rezerva procedurilor prevăzute la prezentul articol. Cu excepția cazului în care părțile au convenit altceva în scris, denunțarea produce efecte la 180 de zile, sau, în cazul denunțării descrise la articolul 10 alineatul (2) litera (c), la 90 zile după data efectuării unei astfel de notificări. Părțile pot denunța prezentul acord în special în cazul în care oricare dintre părți nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prezentului acord sau a luat măsuri neconcordante cu obiectivele prezentului acord.
- (2) Înainte de notificarea deciziei de denunțare a prezentului acord, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile articolului 10, o parte notifică acest lucru președintelui comitetului mixt.
- (3) Părțile iau măsurile necesare pentru a comunica părților interesate efectul produs de denunțare asupra asiguratorilor și reasiguratorilor din jurisdicția fiecăreia.
- (4) Consultarea obligatorie prin intermediul comitetului mixt este necesară dacă oricare dintre părți solicită acest lucru președintelui comitetului mixt și începe cel târziu la 30 de zile, sau, dacă respectiva consultare este solicitată conform procedurii prevăzute la articolul 10 alineatul (2) litera (c), la 7 zile după formularea unei astfel de solicitări, cu

excepția cazului în care părțile convin altfel. Partea care solicită consultarea obligatorie notifică în scris temeiurile acesteia. Consultarea obligatorie se poate desfășura într-un loc stabilit de către părți, iar dacă părțile nu reușesc să cadă de acord asupra locului, partea care solicită consultarea obligatorie propune trei locuri neutre din afara teritoriului părților, din care cealaltă parte trebuie să aleagă unul.

(5) Consultarea obligatorie va fi necesară înainte de denunțarea prezentului acord, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile articolului 10.

(6) Dacă o parte refuză să participe la o consultare obligatorie după cum se prevede la prezentul articol, partea care dorește denunțarea poate proceda la denunțarea acordului în conformitate cu prezentul articol alineatul (1).

Articolul 12

Modificarea acordului

- (1) Părțile pot conveni în scris să modifice prezentul acord.
- (2) Partea care dorește să modifice prezentul acord transmite celeilalte părți o solicitare scrisă de începere a negocierilor în vederea modificării acordului.
- (3) Comitetului mixt i se notifică solicitarea scrisă de începere a negocierilor în vederea modificării acordului.

Done at Washington on the twenty second day of September in the year two thousand and seventeen.

ANEXĂ

Model de memorandum de înțelegere referitor la dispozițiile privind schimbul de informații între autoritățile de supraveghere

*Articolul 1***Obiectiv**

- (1) Autoritatea de supraveghere din (statul american) și autoritatea națională de supraveghere (din statul membru al UE), autoritățile care semnează prezentul memorandum de înțelegere, recunosc necesitatea de a coopera pentru schimbul de informații.
- (2) Autoritățile recunosc că modalitățile practice privind cooperarea transfrontalieră și schimbul de informații sunt esențiale atât pentru situațiile de criză, cât și pentru supravegherea de zi cu zi.
- (3) Scopul prezentului memorandum de înțelegere este să faciliteze cooperarea în ceea ce privește schimbul de informații dintre autorități, în măsura permisă de dreptul aplicabil și în concordanță cu scopurile de supraveghere și de reglementare.
- (4) Autoritățile recunosc că nicio dispoziție a prezentului memorandum de înțelegere nu vizează cerințele care se pot aplica schimbului de date cu caracter personal de către autoritățile de supraveghere.
- (5) Pe teritoriul autorităților există un drept aplicabil schimbului de informații confidențiale și protecției acestora, cu scopul de a proteja caracterul confidențial al datelor care fac obiectul schimbului între autorități în temeiul prezentului memorandum de înțelegere. Printre altele, dreptul aplicabil urmărește să asigure că:
 - (a) schimbul de informații confidențiale se efectuează doar în scopuri direct legate de îndeplinirea funcțiilor de supraveghere ale autorităților și
 - (b) toate persoanele care obțin acces la aceste informații confidențiale în cadrul îndeplinirii atribuțiilor lor vor păstra confidențialitatea acestor informații, cu excepția anumitor circumstanțe bine definite, astfel cum sunt stabilite la articolul 7.

*Articolul 2***Definiții**

În scopul prezentului memorandum de înțelegere, se aplică următoarele definiții:

- (a) „drept aplicabil” înseamnă orice lege, reglementare, normă administrativă sau altă practică juridică aplicabilă în jurisdicția unei autorități care are relevanță pentru supravegherea activității de asigurare și de reasigurare, schimbul de informații privind supravegherea, protecția confidențialității și tratarea și divulgarea informațiilor;
- (b) „informații confidențiale” înseamnă toate informațiile furnizate care sunt considerate confidențiale în jurisdicția autorității solicitate;
- (c) „asigurător” înseamnă întreprinderea care deține o autorizație sau o licență de a demara sau a desfășura activități de asigurare directă sau primară;
- (d) „persoană” înseamnă o persoană fizică, o entitate juridică, o societate în nume colectiv sau o asociație fără personalitate juridică;
- (e) „date cu caracter personal” înseamnă toate informațiile referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă;
- (f) „informații furnizate” înseamnă toate informațiile furnizate de o autoritate solicitată unei autorități solicitante ca răspuns la o cerere de informații;
- (g) „entitate reglementată” înseamnă un asigurător sau un reasigurător autorizat sau supravegheat de o autoritate de supraveghere din Uniunea Europeană sau din Statele Unite;
- (h) „reasigurător” înseamnă întreprinderea care deține o autorizație sau o licență de a demara sau a desfășura activități de reasigurare;
- (i) „autoritate solicitată” înseamnă autoritatea care primește o cerere de informații;
- (j) „autoritate solicitantă” înseamnă autoritatea care adresează o cerere de informații;
- (k) „autoritate de supraveghere” înseamnă orice supraveghetor al activității de asigurare și de reasigurare din Uniunea Europeană sau din Statele Unite și
- (l) „întreprindere” înseamnă orice entitate care desfășoară o activitate economică.

*Articolul 3***Cooperare**

(1) Sub rezerva dreptului aplicabil, autoritatea solicitată ar trebui să trateze cu seriozitate cererile venite din partea autorității solicitante și ar trebui să dea curs acestora în timp util. Autoritatea solicitată ar trebui să furnizeze autorității solicitante un răspuns cât mai complet posibil la o cerere de informații concordantă cu funcțiile sale de reglementare.

(2) Sub rezerva dreptului aplicabil, existența și conținutul tuturor cererilor de informații ar trebui să fie tratate cu confidențialitate atât de către autoritatea solicitată, cât și de către autoritatea solicitantă, cu excepția cazului în care cele două autorități decid altfel de comun acord.

*Articolul 4***Utilizarea informațiilor furnizate**

(1) Autoritatea solicitantă ar trebui să adreseze cereri de informații numai dacă are un scop legitim de reglementare sau de supraveghere pentru cerere, direct relevant pentru supravegherea legală a unei entități pe care o reglementează. În general, încercarea unei autorități solicitante de a obține informații privind persoane fizice nu este considerată un scop legitim de reglementare sau de supraveghere, cu excepția cazului în care cererea este direct relevantă pentru îndeplinirea funcțiilor de supraveghere.

(2) Autoritatea solicitantă ar trebui să utilizeze informațiile furnizate numai în scopuri legale care au legătură cu funcțiile sale de reglementare, de supraveghere, de asigurare a stabilității financiare sau de supraveghere prudențială.

(3) Sub rezerva dreptului aplicabil, toate informațiile furnizate care fac obiectul schimbului aparțin și rămân în proprietatea autorității solicitate.

*Articolul 5***Cererile de informații**

(1) Cererile de informații adresate de autoritatea solicitantă ar trebui să fie formulate în scris sau în conformitate cu alineatul (2), atunci când este urgent, și să includă următoarele elemente:

- (a) autoritățile implicate, domeniul de supraveghere vizat și scopul în care se solicită informațiile;
- (b) numele persoanei vizate sau denumirea entității reglementate vizate;
- (c) detaliile cererii, care pot include o descriere a faptelor care stau la baza cererii, aspectele specifice examinate și semnalarea eventualei naturi sensibile a cererii;
- (d) informațiile solicitate;
- (e) data pentru care se solicită informațiile și eventualele termene legale relevante și
- (f) în cazul în care este relevant, dacă, în ce mod și cui i se pot transmite mai departe informațiile în conformitate cu articolul 7.

(2) În cazurile urgente, cererile pot fi formulate oral și ar trebui să fie urmate fără întârziere de o confirmare scrisă.

(3) Autoritatea solicitată ar trebui să trateze cererea după cum urmează:

- (a) autoritatea solicitată ar trebui să confirme primirea cererii;
- (b) autoritatea solicitată ar trebui să analizeze fiecare cerere de la caz la caz, pentru a stabili maximum de informații care poate fi furnizat în conformitate cu prezentul memorandum de înțelegere și cu procedurile aplicabile în jurisdicția autorității solicitate. Când decide dacă și în ce măsură să satisfacă o cerere, autoritatea solicitată poate să țină cont de următoarele elemente:
 - (i) dacă cererea este conformă cu memorandumul de înțelegere;
 - (ii) dacă satisfacerea cererii ar fi atât de împovărătoare încât ar perturba buna îndeplinire a funcțiilor autorității solicitate;
 - (iii) dacă furnizarea informațiilor solicitate ar fi în alt mod contrară intereselor esențiale ale jurisdicției autorității solicitate;

- (iv) alte aspecte prevăzute în dreptul aplicabil în jurisdicția autorității solicitate (în special cele referitoare la confidențialitate și secretul profesional, la protecția datelor și a vieții private, precum și la echitatea procedurală) și
 - (v) dacă satisfacerea cererii ar putea prejudicia în alt mod îndeplinirea de către autoritatea solicitată a funcțiilor sale.
- (c) în cazul în care o autoritate solicitată refuză sau nu este în măsură să furnizeze, integral sau parțial, informațiile solicitate, aceasta ar trebui, în măsura în care este realizabil și indicat, sub rezerva dreptului aplicabil, să explice motivele pentru care nu furnizează informațiile și să analizeze alte posibilități de îndeplinire a obiectivului de supraveghere al autorității solicitante. O cerere de informații poate fi refuzată de către autoritatea solicitată în special în cazul în care cererea i-ar impune acesteia să acționeze într-un mod care ar încălca dreptul său aplicabil.

Articolul 6

Tratarea informațiilor confidențiale

- (1) Ca regulă generală, toate informațiile primite în temeiul prezentului memorandum de înțelegere ar trebui tratate ca informații confidențiale, cu excepția cazului în care se indică altfel.
- (2) Autoritatea solicitantă ar trebui să ia toate măsurile legale și fezabile în mod rezonabil pentru a păstra confidențialitatea informațiilor confidențiale.
- (3) Sub rezerva articolului 7 și a dreptului aplicabil, autoritatea solicitantă ar trebui să restricționeze accesul la informațiile confidențiale primite de la o autoritate solicitată la persoanele care lucrează pentru autoritatea solicitantă sau care acționează pe seama acesteia care:
- (a) sunt supuse obligațiilor, pe care autoritatea solicitantă le are în jurisdicția sa, de a preveni divulgarea neautorizată de informații confidențiale;
 - (b) se află sub supravegherea și controlul autorității solicitante;
 - (c) au nevoie de aceste informații din motive care concordă și se află în legătură directă cu un scop legal de reglementare sau de supraveghere și
 - (d) sunt supuse cerințelor de confidențialitate și după ce nu mai sunt în serviciul autorității solicitante.

Articolul 7

Transmiterea mai departe a informațiilor furnizate

- (1) Cu excepția celor prevăzute la articolul 7 alineatul (2), autoritatea solicitantă nu ar trebui să transmită terților informațiile furnizate pe care le-a primit de la partea solicitată, cu excepția cazului în care:
- (a) autoritatea solicitantă a obținut în prealabil acordul scris al autorității solicitate pentru transmiterea mai departe a informațiilor respective, cu excepția situației în care cererea este urgentă, situație în care ea poate fi formulată oral și urmată fără întârziere de confirmarea scrisă și
 - (b) partea terță se angajează să aplice restricții care să mențină un nivel de confidențialitate în ansamblu similar cu cel pe care trebuie să îl respecte autoritatea solicitantă, astfel cum se prevede în prezentul memorandum de înțelegere.
- (2) Dacă trebuie să dea curs unei cereri legale sau este supusă unei obligații juridice de a divulga informațiile furnizate, autoritatea solicitantă ar trebui, sub rezerva dreptului aplicabil, să anunțe autoritatea solicitată cât mai devreme posibil cu privire la cererea respectivă și la procedurile aferente pentru a-i permite acesteia să intervină și să își invoce dreptul la păstrarea confidențialității. Dacă autoritatea solicitată nu aprobă divulgarea informațiilor furnizate, autoritatea solicitantă ar trebui să ia toate măsurile rezonabile, după caz, pentru a împiedica divulgarea, inclusiv prin utilizarea de mijloace juridice de împiedicare a divulgării și de invocare și protejare a confidențialității oricăror informații confidențiale care pot face obiectul divulgării.

TRADUCERE

Bruxelles, 18 septembrie 2017

Excelența sa Ambasadorul Lighthizer
Reprezentant comercial al Statelor Unite
Biroul Reprezentantului Comercial al Statelor Unite
600 17th Street NW
Washington, DC 20508
SUA

Stimate domnule ambasador Lighthizer,

Am plăcerea de a trece la semnarea Acordului bilateral dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsurile prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare („acordul”), astfel cum figurează în anexa la prezenta scrisoare. Reprezentanții Statelor Unite și ai Uniunii Europene au convenit asupra textului final al acordului, în limba engleză, la 12 ianuarie 2017.

Părțile au finalizat toate procedurile interne necesare pentru semnarea acordului. Părțile iau act de regimul lingvistic al Uniunii Europene. Comisia Europeană a luat act de declarația din decizia Consiliului adoptată la 15 septembrie 2017, care stabilește cu privire la acord:

Prezentul acord se semnează în limba engleză. În temeiul dreptului UE, prezentul acord este întocmit de către Uniune și în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză. Aceste versiuni lingvistice adiționale ar trebui să fie autentificate printr-un schimb de note diplomatice între Uniunea Europeană și Statele Unite. Toate versiunile autentificate au aceeași valoare.

Statele Unite își confirmă angajamentul de a colabora cu Uniunea Europeană, având în vedere decizia Consiliului, pentru a răspunde cererilor de autentificare a versiunilor lingvistice adiționale ale acordului.

Am plăcerea de a confirma că semnarea acordului în limba engleză este baza pe care părțile fac schimb de scrisori pentru a începe aplicarea cu titlu provizoriu. Procedurile pentru intrarea în vigoare a acordului, precum și procedurile pentru aplicarea cu titlu provizoriu după semnare, sunt independente de autentificarea altor versiuni lingvistice.

Uniunea Europeană va publica prezentul schimb de scrisori împreună cu textul acordului.

Am trimis aceeași scrisoare domnului secretar Mnuchin.

Cu deosebită considerație,

Valdis DOMBROVSKIS
Vicepreședinte al Comisiei Europene

Bruxelles, 18 septembrie 2017

Excelența sa Steven Mnuchin
Secretar al Trezoreriei SUA
1500 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20220

Stimate domnule secretar Mnuchin,

Am plăcerea de a trece la semnarea Acordului bilateral dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind măsurile prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare („acordul”), astfel cum figurează în anexa la prezenta scrisoare. Reprezentanții Statelor Unite și ai Uniunii Europene au convenit asupra textului final al acordului, în limba engleză, la 12 ianuarie 2017.

Părțile au finalizat toate procedurile interne necesare pentru semnarea acordului. Părțile iau act de regimul lingvistic al Uniunii Europene. Comisia Europeană a luat act de declarația din decizia Consiliului adoptată la 15 septembrie 2017, care stabilește cu privire la acord:

Prezentul acord se semnează în limba engleză. În temeiul dreptului UE, prezentul acord este întocmit de către Uniune și în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză. Aceste versiuni lingvistice adiționale ar trebui să fie autentificate printr-un schimb de note diplomatice între Uniunea Europeană și Statele Unite. Toate versiunile autentificate au aceeași valoare.

Statele Unite își confirmă angajamentul de a colabora cu Uniunea Europeană, având în vedere decizia Consiliului, pentru a răspunde cererilor de autentificare a versiunilor lingvistice adiționale ale acordului.

Am plăcerea de a confirma că semnarea acordului în limba engleză este baza pe care părțile fac schimb de scrisori pentru a începe aplicarea cu titlu provizoriu. Procedurile pentru intrarea în vigoare a acordului, precum și procedurile pentru aplicarea cu titlu provizoriu după semnare, sunt independente de autentificarea altor versiuni lingvistice.

Uniunea Europeană va publica prezentul schimb de scrisori împreună cu textul acordului.

Am trimis aceeași scrisoare domnului ambasador Lighthizer.

Cu deosebită considerație,

Valdis DOMBROVSKIS
Vicepreședinte al Comisiei Europene

22 septembrie 2017

Valdis Dombrovskis
Vicepreședinte
Comisia Europeană
Bruxelles, Belgia

Stimate domnule vicepreședinte Dombrovskis,

Avem plăcerea de a trece la semnarea Acordului bilateral dintre Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind măsurile prudențiale referitoare la asigurare și reasigurare („acordul”), astfel cum figurează în anexa la prezenta scrisoare. Reprezentanții Statelor Unite și ai Uniunii Europene au convenit asupra textului final al acordului, în limba engleză, la 12 ianuarie 2017.

Părțile au finalizat toate procedurile interne necesare pentru semnarea acordului. Părțile iau act de regimul lingvistic al Uniunii Europene. Comisia Europeană a luat act de declarația din decizia Consiliului adoptată la 15 septembrie 2017, care stabilește cu privire la acord:

Prezentul acord se semnează în limba engleză. În temeiul dreptului UE, prezentul acord este întocmit de către Uniune și în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză. Aceste versiuni lingvistice adiționale ar trebui să fie autentificate printr-un schimb de note diplomatice între Uniunea Europeană și Statele Unite. Toate versiunile autentificate au aceeași valoare.

Statele Unite își confirmă angajamentul de a colabora cu Uniunea Europeană, având în vedere decizia Consiliului, pentru a răspunde cererilor de autentificare a versiunilor lingvistice adiționale ale acordului.

Avem plăcerea de a confirma că semnarea acordului în limba engleză este baza pe care părțile fac schimb de scrisori pentru a începe aplicarea cu titlu provizoriu. Procedurile pentru intrarea în vigoare a acordului, precum și procedurile pentru aplicarea cu titlu provizoriu după semnare, sunt independente de autentificarea altor versiuni lingvistice.

Uniunea Europeană va publica prezentul schimb de scrisori împreună cu textul acordului.

Cu deosebită stimă,

Secretarul Steven T. MNUCHIN
Departamentul de trezorerie al SUA

Ambasadorul Robert E. LIGHTHIZER
Reprezentant comercial al Statelor Unite

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/1794 AL COMISIEI

din 5 octombrie 2017

de fixare, pentru anul fiscal 2018 al FEAGA, a ratelor dobânzii care urmează să fie aplicate pentru calcularea cheltuielilor de finanțare a măsurilor de intervenție constând în achiziționarea, depozitarea și comercializarea stocurilor

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (¹), în special articolul 20 alineatele (1) și (4),

după consultarea Comitetului pentru fondurile agricole,

întrucât:

- (1) Conform articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 906/2014 al Comisiei (²), cheltuielile legate de costurile financiare suportate de statele membre pentru mobilizarea de fonduri în vederea achiziționării de produse trebuie determinate în conformitate cu metodele stabilite în anexa I la regulamentul respectiv.
- (2) Conform punctului I.1 din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 906/2014, costurile financiare respective se calculează pe baza unei rate a dobânzii care este uniformă pentru întreaga Uniune și este fixată de Comisie la începutul fiecărui an fiscal. Această rată a dobânzii corespunde mediei ratelor Euribor la termen, pe 3 luni și pe 12 luni, înregistrate în perioada de referință de șase luni care urmează să fie stabilită de către Comisie, înaintea notificării din partea statelor membre, prevăzută la punctul I.2 primul paragraf din anexa respectivă, cu o pondere de o treime și, respectiv, de două treimi.
- (3) În vederea stabilirii ratelor dobânzii aplicabile pentru un anumit an fiscal, punctul I.2 primul paragraf din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 906/2014 prevede că statele membre trebuie să notifice Comisiei, la cererea acesteia, rata medie a dobânzii pe care au suportat-o efectiv pe parcursul perioadei de referință menționate la punctul I.1 din anexa respectivă, nu mai târziu de termenul-limită menționat în cererea în cauză.
- (4) De asemenea, în conformitate cu punctul I.2 al doilea paragraf din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 906/2014, în absența notificării din partea unui stat membru sub forma și până la termenul-limită menționate la primul paragraf al punctului respectiv, rata dobânzii suportate de statul membru în cauză este considerată a fi 0 %. Dacă un stat membru declară că nu a suportat nicio cheltuială cu dobânzile pentru că nu a avut produse agricole plasate în depozitare publică în cursul perioadei de referință, Comisia trebuie să fixeze respectiva rată a dobânzii în conformitate cu cel de al treilea paragraf al punctului respectiv.
- (5) În conformitate cu punctul I.3 din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 906/2014, rata dobânzii determinată pe baza punctului I.2 din anexa respectivă trebuie să fie comparată cu rata uniformă a dobânzii stabilită pe baza punctului I.1 din anexa respectivă. Rata dobânzii aplicabilă fiecărui stat membru trebuie să fie cea mai scăzută dintre aceste două rate ale dobânzii. Cu toate acestea, ratele negative ale dobânzilor nu pot fi luate în considerare pentru rambursarea cheltuielilor statelor membre.
- (6) Ratele dobânzilor aplicabile pentru anul fiscal 2018 al FEAGA ar trebui fixate ținându-se seama de acești diverși factori.
- (7) Pentru a se evita un vid legislativ în ceea ce privește rata dobânzii aplicabilă pentru calcularea costurilor financiare ale măsurilor de intervenție, este necesar ca noua rată să se aplice retroactiv de la 1 octombrie 2017,

(¹) JO L 347, 20.12.2013, p. 549.

(²) Regulamentul delegat (UE) nr. 906/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cheltuielile aferente intervenției publice (JO L 255, 28.8.2014, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Pentru cheltuielile aferente costurilor financiare suportate de statele membre pentru mobilizarea fondurilor destinate achiziționării de produse imputabile anului fiscal 2018 al Fondului european de garantare agricolă (FEGA), ratele dobânzii menționate în anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 906/2014 în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul respectiv sunt fixate la 0 %.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 octombrie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 octombrie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/1795 AL COMISIEI**din 5 octombrie 2017****de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina și de închidere a anchetei privind importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Serbia**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),

după consultarea statelor membre,

întrucât:

1. PROCEDURA**1.1. Deschiderea procedurii**

- (1) La 7 iulie 2016, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a deschis o anchetă antidumping cu privire la importurile în Uniune de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina (denumite în continuare „țările în cauză”), în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (denumit în continuare „regulamentul de bază”). Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾ (denumit în continuare „avizul de deschidere”).
- (2) Ancheta a fost inițiată în urma unei plângeri depuse la data de 23 mai 2016 de către Asociația Europeană a Oțelului (denumită în continuare „Eurofer” sau „reclamantul”) în numele unor producători care reprezintă peste 90 % din producția totală a Uniunii de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate.

1.2. Părțile interesate

- (3) În avizul de deschidere, Comisia a invitat părțile interesate să o contacteze pentru a participa la anchetă. Comisia a informat în mod special reclamantul, alți producători cunoscuți din Uniune, producătorii-exportatori cunoscuți, autoritățile țărilor în cauză, importatorii, furnizorii și utilizatorii cunoscuți, precum și comercianții și asociațiile despre care se cunoaște că sunt părți interesate de deschiderea anchetei și i-a invitat să participe la aceasta.
- (4) Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscute opiniile în scris și de a solicita să fie audiate de Comisie și/sau de consilierul-auditor pentru proceduri comerciale. Au fost audiate toate părțile interesate care au solicitat acest lucru și care au demonstrat că există motive speciale care să justifice audierea.

1.3. Eșantionarea

- (5) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că ar putea eșantiona părțile interesate în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina (JO C 246, 7.7.2016, p. 7).

(a) *Eșantionarea producătorilor din Uniune*

- (6) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că a selectat în mod provizoriu un eșantion de producători din Uniune. Comisia a selectat un eșantion pe baza celor mai mari volume reprezentative de producție și de vânzări, asigurând în același timp o distribuție geografică. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la eșantionul provizoriu, dar nu a fost primită nicio observație.
- (7) Prin urmare, eșantionul final a inclus șase producători din Uniune din cinci state membre diferite. Eșantionul reprezintă peste 45 % din producția din Uniune.

(b) *Eșantionarea importatorilor neafiliați*

- (8) Comisia a solicitat importatorilor neafiliați să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere pentru a decide dacă este necesară constituirea unui eșantion și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion. Toți cei șapte importatori care s-au prezentat erau membri ai unui consorțiu numit „Consortiul pentru importurile de produse plate laminate” (denumit în continuare „consorțiul”). Acest consorțiu a fost înființat *ad hoc* în scopul anchetei de către mai mult de 30 de utilizatori și importatori neafiliați având sediul principal, dar nu exclusiv, în Italia. Majoritatea acestora sunt IMM-uri.
- (9) Stemcor London Ltd, membru al consorțiului, s-a oferit să coopereze pe deplin prin trimiterea unui răspuns la chestionar. Acest importator avea sediul la Londra (Regatul Unit) și a comercializat produsul în cauză pentru o sumă în valoare de peste 30 de milioane de lire sterline pe parcursul perioadei de anchetă. Acest importator neafiliat a fost vizitat la fața locului.

(c) *Constituirea eșantionului de producători-exportatori*

- (10) Având în vedere numărul mic de producători-exportatori cunoscuți din Iran, Rusia, Serbia și Ucraina, nu s-a prevăzut eșantionarea pentru țările respective.
- (11) Având în vedere numărul potențial mare de producători-exportatori din Brazilia, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori din Brazilia să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere pentru a decide dacă este necesară constituirea unui eșantion și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion. În plus, Comisia a solicitat Misiunii Permanente a Braziliei pe lângă Uniunea Europeană să identifice și/sau să contacteze alți producători-exportatori, dacă există, care ar putea fi interesați de participarea la anchetă.
- (12) Cinci producători au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. Comisia a constatat că două dintre aceste societăți erau afiliate și, prin urmare, le-a considerat ca fiind un (grup de) producători-exportatori.
- (13) În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion de trei producători-exportatori bazat pe cel mai mare volum reprezentativ de exporturi către Uniune, care putea fi investigată în mod rezonabil, ținând seama de timpul disponibil. În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, au fost consultați cu privire la selectarea eșantionului toți producătorii-exportatori interesați cunoscuți, precum și autoritățile braziliene. Nu s-au primit observații.
- (14) Eșantionul selecționat reprezintă 97,3 % din volumul total de exporturi din Brazilia în Uniune, astfel cum au fost raportate de cei patru producători-exportatori cooperanți.

1.4. Răspunsurile la chestionar

- (15) Comisia a trimis chestionare reclamantului, tuturor producătorilor din Uniune incluși în eșantion, tuturor producătorilor-exportatori cunoscuți din Iran, din Rusia, din Serbia și din Ucraina și celor trei producători incluși în eșantion din Brazilia, utilizatorilor și importatorilor care s-au făcut cunoscuți în termenele stabilite în avizul de deschidere.
- (16) S-au primit răspunsuri la chestionar din partea Eurofer, din partea celor șase producători din Uniune incluși în eșantion și a centrelor de servicii siderurgice afiliate acestora, din partea unui utilizator în numele consorțiului, din partea unui importator neafiliat inclus în eșantion și din partea a nouă grupuri de producători-exportatori din țările în cauză.
- (17) De asemenea, consorțiul a prezentat observații după deschiderea prezentei proceduri. În plus, mai mulți alți utilizatori, în special din Polonia și statele baltice, Confederația Patronală din Letonia și Asociația industriilor metalurgice și construcțiilor de mașini din Letonia au prezentat, de asemenea, observații după inițierea procedurii.

1.5. Vizitele de verificare

- (18) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile considerate necesare în vederea stabilirii prezenței dumpingului, a prejudiciului care rezultă din acesta și a interesului Uniunii. Vizitele de verificare efectuate în temeiul articolului 16 din regulamentul de bază s-au desfășurat la sediile următoarelor societăți:

Producători din Uniune:

- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Germania
- Tata Steel IJmuiden BV, Velsen-Noord, Țările de Jos
- Tata Steel UK Limited, Port Talbot, South Wales, Regatul Unit
- ArcelorMittal Mediterranee SAS, Fos-sur-Mer, Franța
- ArcelorMittal Atlantique Et Lorraine, Dunkerque, Franța
- ArcelorMittal España SA, Gozón, Spania

Utilizator:

- Marcegaglia Carbon Steel Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Italia

Importator neafiliat:

- Stemcor Londra Ltd, Londra, Regatul Unit

Producător-exportator din Iran:

- Mobarakeh Steel Company, Mobarakeh, Esfahan, Iran

Comerciant afiliat din Uniune:

- Tara Steel Trading GmbH, Dusseldorf, Germania

Producători-exportatori din Rusia

- „Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works” („PJSC MMK” sau „MMK”), Magnitogorsk
- Novolipetsk Steel, (denumită în continuare și „NLMK”), Lipetsk
- PAO Severstal, („Severstal”) Cherepovets.

Centru de servicii siderurgice/comerciant/importator afiliat din Uniune:

- SIA Severstal Distribution, Riga, Letonia

Comercianți/importatori afiliați din afara Uniunii:

- NOVEX Trading (Swiss) SA („Novex”), Lugano, Elveția
- MMK Steel Trade AG, Lugano, Elveția
- Severstal Export GmbH („SSE”), Lugano, Elveția.

Producător-exportator din Serbia:

- Zelezara Smederevo d.o.o., Smederevo, Serbia

Importator afiliat din Uniune:

- Pikaro, s.r.o., Kosice, Slovacia

Producători-exportatori din Ucraina:

Metinvest Group

- Integrated Iron and Steel Works „Zaporizhstal”, PJSC, Zaporozhye, Ucraina
- Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol, PJSC, Mariupol, Ucraina (verificat la distanță din birourile Metinvest International SA, Geneva, Elveția)

Comerciant afiliat din Ucraina:

- Limited Liability Company Metinvest-SMC, LLC, Kiev, Ucraina

Comerciant afiliat în afara Uniunii:

- Metinvest International SA, Geneva, Elveția

Importator afiliat din Uniune:

— Ferriera Valsider S.p.A, Vallese di Oppeano VR, Italia

Producători-exportatori din Brazilia:

— ArcelorMittal Brasil S.A, Serra, Brazilia

— Companhia Siderúrgica Nacional, São Paulo, Brazilia

— Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A., Belo Horizonte, Brazilia

Centru de servicii siderurgice/comerciant/importator afiliat din Uniune:

— Lusosider Aços Planos S.A, Lisbon, Portugalia

1.6. Perioada de anchetă și perioada examinată

- (19) Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 30 iunie 2016 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată”).

1.7. Înregistrarea importurilor

- (20) La 11 octombrie 2016, reclamantul a prezentat o cerere de înregistrare a importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, din țările în cauză, în temeiul articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază. La 21 noiembrie 2016, reclamantul a furnizat date actualizate privind importurile care priveau cererea sa de înregistrare. În urma examinării cu atenție a cererii și a informațiile justificative necesare, Comisia a ajuns la concluzia că au fost îndeplinite condițiile pentru înregistrare numai în ceea ce privește importurile din Brazilia și din Rusia.
- (21) În consecință, la 6 ianuarie 2017, Comisia a publicat un regulament de punere în aplicare al Comisiei de supunere la înregistrare a importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Rusia și Brazilia ⁽¹⁾ începând cu data de 6 ianuarie 2017.

1.8. Procedura ulterioară

- (22) La 4 aprilie 2017, Comisia a informat toate părțile interesate prin intermediul unui document de informare (denumit în continuare „documentul de informare”) că a dispus continuarea anchetei fără instituirea de măsuri provizorii asupra importurilor în Uniune de produs în cauză originar din țările în cauză. Documentul de informare conținea faptele și considerentele esențiale pe baza cărora Comisia a decis continuarea anchetei fără instituirea de măsuri provizorii.
- (23) După comunicarea constatărilor preliminare, părțile interesate au prezentat observații în scris furnizând observații privind informațiile și constatările comunicate. Au fost audiate părțile interesate care au solicitat acest lucru.
- (24) La 4 mai 2017, a avut loc o audiere a reclamantului în prezența consilierului-auditor în cadrul procedurilor comerciale. La 15 mai 2017, au avut loc audieri cu doi producători-exportatori din Rusia, și anume MMK și PAO Severstal. La 1 iunie 2017, a avut loc o audiere a consorțiului. La 8 iunie 2017, a avut loc a doua audiere a reclamantului. În plus, la 13 iunie 2017, a avut loc o audiere a producătorului-exportator ucrainean Metinvest Group.
- (25) Comisia a luat în considerare toate observațiile orale și scrise la documentul informativ prezentate de părțile interesate înainte de luarea unei decizii finale. Aceste observații sunt abordate în prezentul regulament.
- (26) În plus, Comisia a solicitat utilizatorilor care s-au manifestat în etapa de deschidere să furnizeze mai multe date referitoare la sectorul ingineriei mecanice și la alte sectoare pentru a evalua impactul potențial al măsurilor asupra sectoarelor din aval, mai precis, altele decât tuburile și țevile. De asemenea, Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la forma adecvată a măsurilor, dacă este cazul.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/5 al Comisiei din 5 ianuarie 2017 de supunere la înregistrare a importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Rusia și Brazilia (JO L 3, 6.1.2017, p. 1).

- (27) În urma comunicării constatărilor din documentul informativ, 18 utilizatori suplimentari s-au prezentat și au solicitat să fie înregistrați în calitate de părți interesate. Înregistrarea ca parte interesată a fost acordată unui număr de 17 utilizatori din cei 18. Șapte dintre acești 18 utilizatori au solicitat anonimul, deoarece se temeau de represalii. Această cerere a fost admisă în cazul a șase utilizatori dintre cei șapte. Utilizatorul rămas nu a fost înregistrat ca parte interesată, deoarece nu a justificat, în ciuda mai multor atenționări transmise, cererea sa de anonim.
- (28) În plus, Comisia a continuat să cerceteze și să verifice toate informațiile considerate necesare pentru obținerea concluziilor sale definitive. În acest scop, ea a trimis chestionare suplimentare pentru perioada ulterioară perioadei de anchetă celor șase producători din Uniune incluși în eșantion, celor 74 de utilizatori (inclusiv membri ai consorțiului) și unui număr de 12 asociații de utilizatori.
- (29) S-au primit răspunsuri la chestionarul pentru perioada ulterioară perioadei de anchetă de la toți cei șase producători din Uniune și de la 23 utilizatori. În plus, două dintre cele 12 asociații de utilizatori au furnizat informații suplimentare. Mai mult, reclamantul, un producător din Uniune ⁽¹⁾, precum și utilizatorii selectați (în principal ⁽²⁾ pe baza distribuției geografice) au fost informați cu privire la faptul că serviciile Comisiei vor veni să verifice datele relevante la fața locului.
- (30) Ulterior, cinci vizite de verificare suplimentare au fost efectuate în perioada 29 mai – 9 iunie 2017, la sediile următoarelor părți interesate din Uniunea Europeană:
- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Germania (producător din Uniune)
 - HUS Ltd, Plovdiv, Bulgaria (utilizator, membru al consorțiului, astfel cum se menționează în considerentul 8
 - Technotubi SpA, Alfianello, Italia (utilizator, membru al consorțiului)
 - Un utilizator italian; care nu este membru al consorțiului și care a solicitat păstrarea anonimului
 - Eurofer
- (31) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora Comisia intenționa să instituie măsuri antidumping definitive. Părților li s-a acordat, de asemenea, o perioadă în cursul căreia au avut posibilitatea de a prezenta observații în urma comunicării constatărilor finale.
- (32) În urma comunicării constatărilor finale din 17 iulie 2017 (denumită în continuare „comunicarea constatărilor finale”), a avut loc o altă audiere a reclamantului la 27 iulie 2017 în prezența consilierului-auditor pentru proceduri comerciale. În cadrul acestei audieri, Eurofer a ridicat câteva aspecte de procedură și de fond.
- (33) În ceea ce privește prima categorie, Eurofer a susținut că Comisia nu a reușit să pună în aplicare recomandările făcute de consilierul-auditor pentru proceduri comerciale pe care acesta le-a emis în urma audierii din 4 mai 2017 (a se vedea considerentul 24). În raportul său din 23 iunie 2017, consilierul-auditor a fost de părere că serviciile ar trebui să comunice marjele de dumping și de prejudiciu înainte ca examinarea interesului Uniunii să fie efectuată „fără datele reale utilizate în calcule” ⁽³⁾. În plus, el a îndemnat serviciile Comisiei „să comunice părților interesate în timp util documentul de informare finală, acordând suficient timp pentru observații, cel puțin 30 de zile în loc de perioada obișnuită de 10 zile” ⁽⁴⁾.
- (34) Comisia a precizat că a primit recomandările consilierului-auditor la 23 iunie 2017, dată apropiată de data comunicării constatărilor finale (17 iulie 2017). Privind marja de prejudiciu, ea a decis că nu era utilă comunicarea cifrelor brute fără calculele subiacente la sfârșitul lunii, iunie ca o fază suplimentară, având în vedere că părțile interesate trebuiau să primească oricum calculele complete privind marja de prejudiciu cu ocazia comunicării constatărilor finale în viitorul apropiat, prin documentul de informare finală. În cursul audierii din 27 iulie 2017, Eurofer a confirmat, într-adevăr, că a primit informații cuprinzătoare privind marja de prejudiciu în documentul de informare generală și că această chestiune a devenit lipsită de relevanță practică. La expirarea termenului pentru prezentarea observațiilor în urma comunicării finale, articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază prevede că observațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în

⁽¹⁾ Acest producător din Uniune a fost selectat deoarece era unul dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion care a susținut că ar putea să își mărească capacitatea pe termen scurt.

⁽²⁾ În plus, cei doi utilizatori, membri ai consorțiului, au fost împotriva instituirii de măsuri. Cu toate acestea, celălalt utilizator italian, care s-a manifestat la sfârșitul procesului, a fost în favoarea instituirii de măsuri.

⁽³⁾ Raportul de audiere al consilierului-auditor pentru proceduri comerciale, 23 iunie 2017, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, p. 3.

⁽⁴⁾ Raportul de audiere al consilierului-auditor pentru proceduri comerciale, 23 iunie 2017, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, p. 4.

cazul în care sunt primite „într-un termen care urmează să fie stabilit de Comisie în fiecare caz în parte, termen care este de cel puțin 10 zile”. Comunicarea constatărilor finale a fost prezentată părților interesate la 17 iulie 2017, cu un termen stabilit pentru observații la 7 august 2017, asigurând astfel o perioadă de trei săptămâni. Deși acest termen este mai scurt decât termenul de 30 de zile recomandat de consilierul auditor, acesta a acordat totuși de două ori mai mult timp decât termenul minim prevăzut prin lege. Prin urmare, Comisia consideră că a respectat în esență recomandarea consilierului-auditor, și anume aceea de a acorda „suficient” timp pentru a formula observații utile cu privire la un document care relua în mare parte informațiile care fuseseră deja comunicate părților în documentul de informare din 4 aprilie (a se vedea considerentul 22).

- (35) În ceea ce privește chestiunile de fond evocate în fața consilierului-auditor, Comisia a decis să le abordeze în secțiunile relevante din prezentul regulament, întrucât acestea au fost invocate din nou în observațiile scrise primite după comunicarea constatărilor finale.
- (36) La 3 august 2017, a avut loc o audiere cu producătorul-exportator iranian, și anume Mobarakeh Steel Company. Cu ocazia unei audieri, producătorul-exportator iranian a ridicat problema unei erori de calcul în calculul marjei de dumping. Producătorul-exportator a explicat că anumite valori au fost rotunjite în mod eronat, probabil datorită lungimii lor.
- (37) Comisia a analizat această afirmație și a concluzionat că, într-adevăr, a existat o eroare de calcul în calculul marjei de dumping pentru producătorul-exportator iranian, care a trebuit să fie corectată. Astfel, calcularea dumpingului și calculele bazate pe acesta au trebuit să fie recalulate cu următorul rezultat: marja de dumping revizuită și nivelul taxei antidumping pentru Mobarakeh Steel Company s-a ridicat la 17,9 %, și, în consecință, PMI revizuit, ajustat pentru a ține cont de creșterea prețurilor materiilor prime, s-a ridicat la 468,49 EUR/tonă.
- (38) Toate părțile au fost informate cu privire la această revizuire prin intermediul unui act adițional de informare finală la 4 august 2017 și au fost invitate să prezinte observații.
- (39) Comisia a luat în considerare toate observațiile orale și scrise la comunicarea constatărilor finale și la comunicarea suplimentară a constatărilor finale prezentate de părțile interesate înainte de luarea unei decizii finale. Aceste observații sunt abordate în prezentul regulament și, după caz, constatările au fost modificate în mod corespunzător.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Produsul în cauză

- (40) Produsele plate din oțel laminate la cald sunt fabricate prin laminare la cald; acesta este un proces de prelucrare a metalului în cadrul căruia metalul fierbinte este trecut prin una sau mai multe perechi de cilindri fierbinți pentru a-i reduce grosimea și a-l uniformiza, temperatura metalului fiind mai mare decât temperatura de recristalizare. Ele pot fi furnizate sub diferite forme: în rulouri (chiar uleiate sau decapate), în bucăți de anumite lungimi (folii) sau în benzi înguste.
- (41) Există două utilizări principale ale produselor plate din oțel laminate la cald. În primul rând, acestea reprezintă materia primă pentru fabricarea a diferite produse cu valoare adăugată în aval, începând cu produse din oțel plate laminate la rece ⁽¹⁾ și acoperite. În al doilea rând, ele sunt utilizate ca produse industriale achiziționate de utilizatorii finali pentru diverse aplicații, inclusiv pentru construcții (producția de țevi din oțel), construcții navale, recipiente de gaz, automobile, recipiente sub presiune și conducte energetice.
- (42) Comisia a exclus oțelul de scule și oțelurile rapide din definiția produsului procedurii antidumping privind importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză ⁽²⁾.
- (43) În absența oricăror observații privind domeniul de aplicare a produsului și produsul similar în cursul prezentei anchete, și pentru a avea același domeniu de aplicare al produsului în cadrul diferitelor proceduri, privind anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, Comisia a decis, de asemenea, să excludă oțeluri de scule și oțelurile rapide din definiția produsului în acest caz.
- (44) Părțile interesate au fost informate cu privire la aceste excluderi prin intermediul documentului de informare. Comisia nu a primit observații în acest sens.

⁽¹⁾ Procesul de laminare la rece presupune trecerea unei folii sau benzi – care anterior a fost laminată la cald și decapată – prin rulouri reci, adică sub temperatura de înmuiere a metalului.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1778 al Comisiei din 6 octombrie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 272, 7.10.2016, p. 33).

- (45) Astfel, produsul în cauză (produse plate din oțel laminate la cald) a fost definit ca reprezentând anumite produse plate laminate din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, chiar în rulouri (inclusiv produse „tăiate la lungime” și „benzi înguste”), simplu laminate la cald, neplacate și neacoperite, originare din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina.

Produsul în cauză nu include:

- produsele din oțel inoxidabil și produsele din oțeluri cu siliciu numite „magnetice” cu grăunți orientați;
- produsele din oțel de scule și oțeluri rapide;
- produsele, altfel decât în rulouri, fără modele în relief, cu o grosime de peste 10 mm și o lățime de cel puțin 600 mm; și
- produsele, altfel decât în rulouri, fără modele în relief, cu o grosime de cel puțin 4,75 mm și cel mult 10 mm și cu o lățime de cel puțin 2 050 mm.

Produsul în cauză se încadrează în prezent la codurile NC 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 și 7226 91 99.

2.2. Produsul similar

- (46) Examinarea a arătat că următoarele produse au aceleași caracteristici fizice de bază, precum și aceleași utilizări de bază:
- (a) produsul în cauză;
 - (b) produsul fabricat și vândut pe piața internă a țărilor în cauză;
 - (c) produsul fabricat și vândut în Uniune de către industria din Uniune.
- (47) În absența oricăror observații, Comisia a confirmat că produsul în cauză fabricat și vândut în țările în cauză, precum și produsul fabricat și vândut de industria din Uniune sunt produse similare, în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

3. DUMPINGUL

3.1. Metodologie generală

- (48) Comisia a expus în prezenta secțiune metodologia generală pe care a utilizat-o pentru calcularea dumpingului. Acolo unde a fost cazul, orice aspecte specifice unei țări sau societăți, care au fost relevante pentru calculele respective, au fost abordate în secțiunile specifice țărilor, prezentate mai jos.

3.1.1. Valoarea normală

- (49) Comisia a verificat mai întâi dacă volumul total al vânzărilor pe piața internă ale fiecărui producător-exportator cooperant a fost reprezentativ, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările pe piața internă sunt reprezentative dacă volumul total al vânzărilor de produs similar pe piața internă către clienți independenți de pe piața internă pentru fiecare producător-exportator reprezintă cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor sale la export ale produsului în cauză în Uniune în cursul perioadei de anchetă.

Valoarea normală pentru tipurile nereprezentative (și anume cele pentru care vânzările pe piața internă au constituit mai puțin de 5 % din vânzările la export în Uniune sau care nu au fost vândute deloc pe piața internă) a fost calculată pe baza costului de producție pe tip de produs plus o sumă pentru costurile de vânzare, generale și administrative și pentru profit. În cazul în care au existat vânzări pe piața internă, s-a utilizat profitul tranzacțiilor pe tip de produs pentru tipurile de produs în cauză, în cadrul operațiunilor comerciale normale. Pentru toate celelalte tranzacții care nu au fost efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale, a fost utilizată o medie de profit.

Ulterior, Comisia a identificat tipurile de produs vândute pe piața internă care erau identice sau comparabile cu tipurile de produs vândute la export în Uniune și a examinat dacă vânzările pe piața internă ale fiecărui producător-exportator cooperant pentru fiecare tip de produs au fost reprezentative, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările interne ale unui tip de produs sunt reprezentative dacă volumul total al vânzărilor interne pentru respectivul tip de produs către clienți independenți în cursul perioadei de anchetă reprezintă cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor la export către Uniune ale tipului de produs identic sau comparabil.

- (50) În continuare, Comisia a stabilit proporția vânzărilor profitabile către clienți independenți de pe piața internă pentru fiecare tip de produs în cursul perioadei de anchetă, pentru a hotărî dacă să folosească prețurile efective de vânzare pe piața internă pentru calcularea valorii normale, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (51) Valoarea normală s-a bazat pe prețul real pe piața internă pentru fiecare tip de produs, indiferent dacă aceste vânzări au fost sau nu profitabile, în cazul în care:
- (d) volumul de vânzări ale tipului de produs, vândut la un preț de vânzare net mai mare sau egal cu costul de producție calculat, a reprezentat mai mult de 80 % din volumul total de vânzări ale tipului de produs respectiv; precum și
 - (e) prețul de vânzare mediu ponderat al tipului de produs respectiv este egal sau mai mare decât costul unitar de producție.
- (52) În acest caz, valoarea normală a fost media ponderată a prețurilor tuturor vânzărilor pe piața internă ale respectivului tip de produs, în cursul perioadei de anchetă.
- (53) Valoarea normală s-a bazat pe prețul efectiv de pe piața internă pentru fiecare tip de produs doar pentru vânzările interne profitabile ale tipurilor de produs în cursul perioadei de anchetă, în cazul în care:
- (a) volumul vânzărilor rentabile ale tipului de produs reprezintă cel mult 80 % din volumul total al vânzărilor de acest tip; sau
 - (b) prețul mediu ponderat al acestui tip de produs este mai mic decât costul unitar de producție.
- (54) În cazul în care în cadrul operațiunilor comerciale normale nu au existat vânzări ale unui tip de produs al produsului similar sau ele au fost insuficiente sau în cazul în care un tip de produs nu a fost vândut în cantități reprezentative pe piața internă, Comisia a calculat valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) și articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază.
- (55) Valoarea normală a fost construită prin adăugarea la costul mediu de producție al produsului similar al fiecărui producător-exportator care a cooperat în timpul perioadei de anchetă, a următoarelor:
- (a) costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale medii ponderate suportate de fiecare producător-exportator cooperant cu privire la vânzările interne ale produsului similar, în cadrul operațiunilor comerciale normale, în cursul perioadei de anchetă; precum și
 - (b) profitul mediu ponderat realizat de către fiecare producător-exportator cooperant pentru vânzările interne de produs similar, în cadrul unor operațiuni comerciale normale, în decursul perioadei de anchetă.

3.1.2. Prețul de export

- (56) Producătorii-exportatori au exportat în Uniune fie direct către clienți independenți, fie prin intermediul unor societăți afiliate care acționează ca importatori și/sau comercianți.
- (57) În cazul în care producătorul-exportator a exportat produsul în cauză direct către clienți independenți din Uniune, inclusiv prin societăți de tranzacționare, prețul de export a fost stabilit pe baza prețurilor plătite efectiv sau care urmează să fie plătite pentru produsul în cauză atunci când acesta este vândut la export în Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.
- (58) În cazul în care producătorii-exportatori au exportat produsul în cauză în Uniune prin intermediul unei societăți afiliate care acționează ca importator, prețul de export a fost stabilit pe baza prețului la care produsul importat a fost revândut pentru prima oară unor clienți independenți din Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Prețul de export a fost, de asemenea, în conformitate cu același articol, stabilit în cazul în care produsul în cauză nu a fost revândut în starea în care a fost importat. În astfel de cazuri, au fost efectuate ajustări ale prețului în funcție de toate costurile suportate între import și revânzare, incluzând costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte cheltuieli generale, precum și de profituri.

3.1.3. Compararea

- (59) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export ale producătorilor-exportatori pe baza prețului franco fabrică.

- (60) În cazurile justificate de necesitatea de a asigura o comparație echitabilă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export pentru a ține cont de diferențele care afectau prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază.

3.2. Brazilia

- (61) Existau cinci producători-exportatori din Brazilia în cursul perioadei de anchetă. După selectarea eșantionului, o societate exportatoare, Aperam Inox América do Sul, S.A., a explicat Comisiei că a raportat în mod eronat vânzări către Africa care se aflau doar în tranzit prin Uniune ca vânzări la export către Uniune. Prin urmare, în cursul perioadei de anchetă, aceasta nu a exportat produsul în cauză în Uniune. De asemenea, societatea a explicat că are un acționariat în comun cu ArcelorMittal Brasil S.A (denumită în continuare „AMB”). Pe baza acestui fapt, Comisia a decis să trateze aceste două societăți ca fiind societăți afiliate.

Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (denumită în continuare „Usiminas”) și Companhia Siderúrgica Nacional (denumită în continuare „CSN”) au, de asemenea, un acționariat comun. Usiminas a susținut că ele ar trebui să fie considerate societăți neafiliate, deoarece, în prezent, există o procedură deschisă de autoritatea de concurență braziliană care împiedică CSN să-și exercite drepturile legate de Usiminas. Comisia a verificat afirmația și elementele de probă furnizate de Usiminas și a concluzionat că CSN nu a fost în măsură să își exercite drepturile în raport cu Usiminas. Comisia a acceptat afirmația și a tratat aceste societăți ca fiind neafiliate. Atunci când Comisia a comunicat decizia sa în documentul de informare a societăților cu privire la neînstituirea de măsuri provizorii, cele două societăți nu au formulat obiecții. Decizia cu privire la afilierea sau neafilierea celor două societăți se poate schimba în reexaminările ulterioare în cazul în care autoritatea braziliană în domeniul concurenței se va pronunța în mod diferit în viitor.

- (62) Pe piața internă, toți producătorii-exportatori au vândut produsul similar atât direct, cât și prin intermediul unor comercianți afiliați și neafiliați. În cea mai mare parte, produsul similar a făcut obiectul unei noi transformări într-un produs care fie a rămas produs similar sau a devenit un alt produs din aval.
- (63) Usiminas a exportat produsul în cauză către Uniune direct către clienți independenți. Ceilalți doi producători-exportatori au exportat în Uniune în principal rulouri neprelucrate (netăiate longitudinal), care au fost fie revândute, fie au făcut obiectul unei noi transformări de către societățile afiliate din Uniune.

3.2.1. Valoarea normală

- (64) Valoarea normală pentru cei trei producători-exportatori a fost stabilită în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.1. de mai sus.
- (65) Pentru cei trei producători-exportatori, valoarea normală s-a bazat pe prețul intern de 14 %, 35 % și, respectiv, 91 % din tipurile de produs exportate în Uniune reprezentând 54 %, 78 % și, respectiv, 99 % din volumul vânzărilor exportate către Uniune. Valoarea normală pentru celelalte tipuri de produs a fost construită astfel cum se prevede în considerentele 54 și 55.
- (66) În urma comunicării constatărilor din documentul de informare, Usiminas a susținut că valoarea costurilor VAG nu a fost calculată la un nivel franco fabrică și că anumite costuri nu erau legate de produsul în cauză și, prin urmare, ar fi trebuit să fie excluse din cuantumul costurilor VAG.
- (67) Comisia a acceptat afirmația și a corectat valoarea VAG în consecință.
- (68) În urma comunicării constatărilor din documentul de informare, CSN a afirmat că ultima versiune a tabelului costurilor VAG transmisă în cursul vizitei de verificare ar fi trebuit să fie utilizată pentru stabilirea valorii VAG. Această versiune ar fi mai exactă pentru că anumite costuri legate de exporturi au fost alocate numai vânzărilor la export și nu vânzărilor pe piața internă.
- (69) Comisia a respins această solicitare deoarece metoda de alocare din ultima versiune a tabelului VAG prezentată de societate nu a putut fi verificată, întrucât au fost furnizate la sfârșitul vizitei de verificare. În schimb, Comisia a calculat cuantumul VAG pe baza unei versiuni anterioare care a fost prezentată în cursul vizitei de verificare, și care a putut fi verificată. Cu toate acestea, această versiune conținea unele erori și acestea au fost corectate manual de către Comisie și comunicate societății CSN. CSN nu formulat observații ulterioare cu privire la această comunicare. În calcul, Comisia nu a alocat costul la export vânzărilor pe piața internă. Metoda de alocare folosită de Comisie nu a fost contestată de CSN.

3.2.2. Prețul de export

- (70) Prețul de export pentru cei trei producători-exportatori a fost stabilită în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.2. de mai sus.
- (71) Pentru Usiminas, care a vândut produsul în cauză în Uniune direct către clienți independenți, prețul de export a fost stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.
- (72) Ceilalți doi producători-exportatori au vândut produsul în cauză către Uniune prin intermediul unor părți afiliate. Cu toate acestea, pentru acești producători-exportatori, prețul de export a fost stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, deoarece Comisia ar putea verifica dacă prețurile practicate între părțile afiliate au fost stabilite în condiții de deplină concurență și reflectă prețurile pieței.

3.2.3. Comparația

- (73) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export ale producătorilor-exportatori pe baza prețului franco fabrică.
- (74) Atunci când se justifică prin necesitatea de a asigura o comparație justă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export în funcție de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Au fost operate ajustări pentru transport, asigurare, manipulare, încărcare și costuri auxiliare (în intervalul cuprins între 3,4 % și 4,6 %, exprimate în procent din cifra de afaceri netă), reduceri de prețuri, rabaturi și cantități (în intervalul cuprins între 0,2 % și 3,5 %, exprimate în procent din cifra de afaceri netă) și costurile de credit (în intervalul cuprins între 1,8 % și 2,3 %, raportate la cifra de afaceri netă).
- (75) Toți producătorii-exportatori care au făcut o cerere referitoare la ajustarea corespunzătoare impozitării la import în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, argumentând că existența unui sistem de drawback al taxelor vamale pentru anumite materii prime ar implica faptul că toate vânzările lor pe piața internă ar putea încorpora un impozit indirect în comparație cu vânzările la export.
- (76) Producătorii-exportatori au fost totuși în măsură să demonstreze faptul că simpla existență a sistemului de drawback al taxelor ar afecta comparabilitatea prețurilor. În plus, în timpul vizitei de verificare, producătorii-exportatori au confirmat faptul că sistemul de drawback al taxelor nu afectează prețul de vânzare. Prin urmare, această solicitare nu a putut fi acceptată.
- (77) Usiminas a solicitat, în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (d) punctul (i) din regulamentul de bază, efectuarea unei ajustări în funcție de nivelul de comercializare, argumentând că toate vânzările sale pe piața internă au fost realizate către utilizatorii finali, în timp ce toate vânzările sale la export în Uniune au fost realizate către comercianți afiliați sau neafiliați.
- (78) Totuși, producătorul-exportator nu a fost în măsură să demonstreze existența vreunei diferențe de preț consistente și distincte pentru diferitele niveluri de comercializare, nici pe piața internă, nici pe cele de export. Prin urmare, această solicitare nu a putut fi acceptată.
- (79) În urma comunicării constatărilor din documentul de informare, Usiminas a susținut că ajustarea costurilor de credit ar trebui, de asemenea, să fie dedusă atunci când se calculează valoarea normală.
- (80) Comisia a respins această afirmație, întrucât ajustarea costurilor de credit reprezintă o ajustare la prețurile reale pentru a reflecta perioada creditului convenit indiferent de data efectivă a plății. Aceasta reprezintă o simplă ajustare a prețurilor care nu este justificată atunci când valoarea normală este calculată.

3.2.4. Marja de dumping

- (81) Pentru producătorii-exportatori, Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.
- (82) În observațiile sale în urma comunicării constatărilor finale, CSN a susținut că valorile CIF revizuite utilizate pentru calcularea marjei de subcotare a prețurilor indicative ar fi trebuit, de asemenea, să fi fost utilizate pentru calcularea marjei de dumping. Argumentul a fost acceptat, iar calculul dumpingului a fost corectat în consecință.
- (83) Marja de dumping medie ponderată pentru producătorii care au cooperat și care nu au fost incluși în eșantion, a fost calculată în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază. Respectiva marjă a fost determinată pe baza marjelor stabilite pentru cei trei producători-exportatori incluși în eșantion.

- (84) Nivelul de cooperare în Brazilia este mare deoarece exporturile producătorilor-exportatori cooperanți au reprezentat aproximativ 100 % din volumul total de exporturi braziliene în Uniune în cursul perioadei investigate. Pe această bază, Comisia a decis să stabilească marja de dumping la nivel de țară aplicabilă tuturor celorlalte societăți la același nivel ca și cel stabilit pentru societatea inclusă în eșantion cu cea mai mare marjă de dumping, și anume Usiminas.
- (85) Marjele de dumping, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt după cum urmează:

Companie	Marja de dumping
ArcelorMittal Brasil S.A	16,3 %
Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %
Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %
Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %
Altă societate cooperantă (Gerdau Açominas S.A.)	49,3 %
Toate celelalte societăți	73,0 %

3.3. Iran

- (86) Nu există decât un singur producător-exportator al produsului în cauză în Iran, care a cooperat pe deplin cu prezenta anchetă. Majoritatea vânzărilor sale către Uniune au fost vânzări directe către cumpărători independenți, cu toate acestea, unele au fost realizate prin intermediul unui comerciant afiliat cu sediul în Germania.

3.3.1. Valoarea normală

- (87) Valoarea normală pentru singurul producător-exportator a fost stabilită în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.1. de mai sus. Drept rezultat, valoarea normală pentru 61 % din tipurile de produse care reprezintă 67 % din volumul exportat de producătorul-exportator către Uniune s-a bazat pe prețul practicat pe piața internă în cadrul operațiunilor comerciale normale. Valoarea normală pentru celelalte tipuri de produs a fost construită. Cu toate acestea, în cazul în care prețul mediu ponderat al unui tip de produs a fost mai mic decât costul unitar de producție, valoarea normală a fost construită în conformitate cu metodologia enunțată în considerentul 55 de mai sus.
- (88) Producătorul-exportator a susținut, de asemenea, că pentru verificarea operațiunilor comerciale normale și pentru construirea valorii normale, Comisia a utilizat un procent eronat al costurilor de vânzare, al cheltuielilor administrative și al altor costuri generale („costurile VAG”). Într-adevăr, aceasta a fost o eroare de rotunjire, care a fost ulterior corectată. Această modificare nu a avut niciun impact asupra marjei de dumping stabilite în considerentul 98.

3.3.2. Prețul de export

- (89) Prețul de export a fost stabilit în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.2. de mai sus și, în special, de articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.

3.3.3. Compararea

- (90) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export ale singurului producător-exportator pe baza prețului franco fabrică.
- (91) Atunci când se justifică prin necesitatea de a asigura o comparație justă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export în funcție de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. S-au operat ajustări pentru costurile de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare și costurile auxiliare (în intervalul cuprins între 1 % și 3 %), de ambalare (în intervalul cuprins între 0 % și 1 %), costurile de credit (în intervalul cuprins între 1 % și 3 %), comisioane (în intervalul cuprins între 0,1 % și 2 %), alte reduceri (în intervalul cuprins între 0 % și 0,5 %), alți factori (în intervalul cuprins între 0 % și 1 %). O ajustare pe baza articolului 2 alineatul (10) litera (i) a fost, de asemenea, efectuată pentru vânzările la export efectuate prin intermediul comerciantului afiliat din Uniune (în intervalul cuprins între 2 % și 6 %).

- (92) În observațiile sale la comunicarea constatărilor finale, reclamantul a susținut că aceste ajustări par să fie ridicate și a solicitat Comisiei să ofere mai multe explicații pentru aceste ajustări. Comisia nu poate furniza mai multe detalii privind aceste ajustări, fără a divulga informații comerciale confidențiale. Toate aceste ajustări au fost analizate și verificate de către Comisie, în conformitate cu obligațiile sale în temeiul articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază.
- (93) În observațiile sale privind documentul de informare, producătorul-exportator a susținut că, atunci când a calculat valoarea normală, Comisia nu a dedus ajustările legate de costuri. Această afirmație este incorectă din punct de vedere factual, deoarece Comisia a dedus într-adevăr aceste ajustări. Producătorul-exportator a reiterat acest argument în observațiile cu privire la documentul de informare finală. Comisia a explicat producătorului-exportator metodologia sa cu privire la acest aspect și nu s-au mai primit alte observații.
- (94) La evaluarea ajustărilor, Comisia a analizat datele referitoare la ajustări bazate pe sistemul de drawback al taxelor. Elementele de probă aflate la dispoziția Comisiei au arătat că, deși producătorul-exportator a afirmat că a primit o rambursare de taxe, nu există nicio dovadă că a plătit vreo taxă în primul rând întrucât, potrivit informațiilor transmise de producătorul-exportator, toate materiile prime principale au fost obținute la nivel național. Prin urmare, taxa nu a fost „suportată [...] [de materialele care intră în componența acestuia]”, în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, care este o condiție prealabilă pentru ajustare. O astfel de ajustare nu a fost, așadar, efectuată.

3.3.4. Marja de dumping

- (95) Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.
- (96) În observațiile sale la comunicarea constatărilor definitive, producătorul-exportator a indicat o eroare de calcul în calcularea marjei de dumping. Comisia a corectat eroarea de calcul care s-a datorat rotunjirii inutile a anumitor valori lungi și a modificat în consecință calculul său. Toate părțile interesate au fost informate cu privire la această modificare printr-o comunicare suplimentară a constatărilor finale.
- (97) Nivelul de cooperare din Iran era foarte mare deoarece exporturile producătorului-exportator cooperant reprezentau aproximativ 100 % din volumul total de exporturi în Uniune în cursul perioadei de anchetă. Din aceste motive, Comisia a stabilit marja de dumping pentru toată țara la același nivel cu cel al singurului producător-exportator cooperant.
- (98) Marjele de dumping, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt după cum urmează:

Companie	Marja de dumping
Mobarakeh Steel Company	17,9 %
Toate celelalte societăți	17,9 %

- (99) În observațiile lor cu privire la documentul de informare, reclamantul a susținut că marja de dumping calculată pe baza datelor pe care le-a colectat a fost semnificativ mai mare. Partea interesată a solicitat Comisiei să furnizeze detalii suplimentare privind modul în care a fost calculată marja de dumping în cazul Iranului.
- (100) Comisia și-a bazat calculul pe datele societății reale care au fost verificate la fața locului. Partea interesată în cauză nu a avut acces la acest nivel de informații și acest fapt explică în mod potențial discrepanța. Comisia nu poate furniza mai multe detalii cu privire la modul de calculare al producătorului-exportator, fără a divulga informații comerciale confidențiale.
- (101) În observațiile sale privind comunicarea suplimentară a constatărilor finale, reclamantul a solicitat informații suplimentare cu privire la această eroare materială de rotunjire, subliniind faptul că o reducere de 5 puncte procentuale la nivelul marjei de dumping este puțin probabil să fie cauzată de o eroare de rotunjire.
- (102) Comisia nu poate divulga calcule detaliate ale dumpingului altor părți în afara părților interesate direct afectate, deoarece acest lucru ar însemna divulgarea unor informații comerciale confidențiale. Astfel cum s-a explicat în

considerentul 96 de mai sus, eroarea era legată de rotunjirea inutilă a anumitor valori lungi cu peste 13 cifre (de exemplu 112.769.871.468,69 a fost luat în calcul în mod greșit ca 1,13). Aceste valori lungi priveau cele mai importante operațiuni de export convertite în moneda locală iraniană pentru calculul marjei de dumping. De aici rezultă reducerea cu 5,1 puncte procentuale a marjei de dumping.

3.4. Rusia

- (103) Există trei producători-exportatori ai produsului în cauză din Rusia, care au cooperat pe deplin cu prezenta anchetă. Ei reprezintă aproape totalitatea importurilor de produs în cauză din Rusia în Uniune în cursul perioadei de anchetă.

3.4.1. Valoarea normală

- (104) Valoarea normală pentru cei trei producători-exportatori a fost stabilită în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.1. de mai sus. Drept rezultat, valoarea normală pentru majoritatea tipurilor de produs exportate în Uniune pentru toți cei trei producători-exportatori s-a bazat pe prețul intern (76 %, reprezentând 98,9 % din cantitățile exportate, 49 % reprezentând 86,7 % din cantitățile exportate și respectiv 73 % reprezentând 96,6 % din cantitățile exportate.).
- (105) Valoarea normală pentru celelalte tipuri a fost calculată în conformitate cu metodologia descrisă anterior în considerentele 54 și 55 fie pentru că nu au existat vânzări interne fie deoarece cantitățile vânzărilor pe piața internă au fost prea mici pentru a fi considerate reprezentative (mai puțin de 75 tone metrice pe tip de produs).

3.4.2. Prețul de export

- (106) Producătorii-exportatori au exportat către Uniune fie în mod direct, prin intermediul unor importatori afiliați din Uniune, fie prin intermediul unor comercianți/importatori afiliați cu sediul în Elveția. Societățile afiliate din Elveția au cumpărat produsul în cauză de la producătorii-exportatori și l-au vândut mai departe în Uniune și în alte țări.
- (107) Prețul de export a fost stabilit în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.2. de mai sus.
- (108) În urma comunicării constatărilor în documentul de informare, Severstal a contestat aplicabilitatea ajustărilor făcute în privința costurilor VAG și a profitului în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, pentru vânzările efectuate prin intermediul comerciantului/importatorului lor afiliat din Elveția, SSE.
- (109) În opinia acestora, ajustările sunt aplicabile numai anumitor tranzacții, în cazul în care condițiile de vânzare impun ca produsul să fie livrat după vămuire, adică în cazul tranzacțiilor în care partea afiliată acționează în calitate de importator. Cu toate acestea, pentru cea mai mare parte din vânzările efectuate prin intermediul comerciantului/importatorului afiliat din Elveția, condițiile de livrare nu obligă comerciantul/importatorul afiliat din Elveția să vămuiască mărfurile la vamă. În același timp, Severstal a pretins că respectivii comercianți/importatori afiliați cu sediul în Elveția ar trebui să fie considerați ca făcând parte din rețeaua de export a producătorului, iar nu ca importatori.
- (110) Comisia a respins această afirmație. Ancheta a stabilit că SEE a exercitat funcții de importator pentru vânzările de produs în cauză în cursul perioadei de anchetă. Diferitele Incoterms (CIF, FOB, CFR, DAP sau CIF) nu schimbă cu nimic faptul că SEE a funcționat ca importator afiliat pe piața Uniunii. Având în vedere faptul că comerciantul/importatorul este afiliat cu producătorul-exportator, articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază implică faptul că datele unui astfel de comerciant/importator sunt lipsite de fiabilitate și, prin urmare, era justificată o ajustare.
- (111) De asemenea, Comisia a constatat că SEE nu poate fi considerată ca făcând parte din rețeaua de export a producătorului. Nu există niciun raport de exclusivitate între societatea-mamă și filiala din Elveția în ceea ce privește vânzările către UE. Ancheta a stabilit că au existat și alte departamente de vânzări în cadrul grupului care exportă către UE. În special, societatea-mamă în Rusia a menținut trei canale diferite de export către UE pentru produsul în cauză, și anume vânzările directe, vânzările prin intermediul centrului de servicii conexe din Letonia și vânzările efectuate prin intermediul comerciantului/importatorului afiliat în Elveția.
- (112) Prin urmare, Comisia a concluzionat că ajustările pentru costurile VAG și profit pentru toate tipurile de tranzacții de vânzare efectuate prin intermediul comercianților/importatorilor din Elveția ar trebui să fie aplicate în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.
- (113) În urma comunicării informațiilor, Severstal și-a reiterat dezacordul ferm cu privire la aplicarea de către Comisie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. În plus, acesta a pretins un tratament incoerent din partea Comisiei în comparație cu alți producători-exportatori cu importatori/comercianți afiliați fie din interiorul sau din exteriorul Uniunii.

- (114) Comisia și-a confirmat abordarea potrivit căreia comercianții/importatorii afiliați pot fi tratați în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază atunci când îndeplinesc funcții de import, chiar dacă aceștia se află în afara Uniunii. Așa cum s-a arătat în considerentul 110, acest lucru s-a întâmplat în cazul SSE, deși comercianții/importatorii afiliați altor producători-exportatori se aflau în situații diferite, în funcție de diferitele funcții ale fiecărei societăți.
- (115) În plus, Severstal a contestat concluzia Comisiei potrivit căreia SEE nu putea fi considerată ca făcând parte din rețeaua sa de export. Cu toate acestea, pentru Comisie, raționamentul subiacent al Severstal, cum ar fi controlul deplin al SEE de către societatea-mamă și repartizarea profiturilor și pierderilor către societatea-mamă contrabalansează factorii menționați în considerentul 111 care indică contrariul. În consecință, SSE nu poate fi considerat ca un departament de export intern al Severstal.
- (116) În urma comunicării constatărilor în documentul de informare, producătorul-exportator NLMK a contestat, de asemenea, aplicabilitatea ajustărilor făcute în privința costurilor VAG și a profitului în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, pentru vânzările efectuate prin intermediul filialei lor afiliate din Elveția, Novex.
- (117) Acesta a susținut că Novex nu a acționat ca un importator afiliat, în măsura în care acesta nu a importat produsul în cauză în Uniune. În măsura în care aplicarea articolului 2 alineatul (9) implică faptul că o parte afiliată ar trebui să acționeze ca un importator, nu putea fi aplicată nicio ajustare la prețul de export al Novex în temeiul articolului 2 alineatul (9).
- (118) În sprijinul acestei afirmații, NLMK a susținut că pe piețele de export, aceasta comercializează în mod sistematic produse siderurgice prin intermediul a doi comercianți afiliați, și anume Novex în Elveția și Novexco (Cyprus) Limited, în Cipru. Novex este responsabil cu vânzările la export către Uniune, în timp ce Novexco vinde către restul lumii. Aceste societăți acționează ca departament de vânzări la export al NLMK și nu există nicio altă funcție sau departament din cadrul grupului NLMK însărcinat cu efectuarea unor astfel de vânzări la export. NLMK nu are vânzări pentru export direct de produse siderurgice.
- (119) Novex și Novexco sunt filiale deținute în proporție de 100 % de NLMK, cărora NLMK le-a încredințat funcția de vânzare la export nu numai pentru produsul în cauză, ci și pentru întregul portofoliul de produse al NLMK. Aceste două societăți afiliate acționează sub controlul economic al NLMK, atât prin structura de capital a grupului NLMK, cât și din punct de vedere economic. Important este faptul că Novex și Novexco comercializează doar produsele provenind de la societățile lor afiliate din cadrul grupului NLMK. Astfel, aceștia nu îndeplinesc nicio activitate economică autonomă, care ar putea fi realizată în mod autonom în afara grupului NLMK.
- (120) În timp ce toate vânzările la export ale NLMK de produse siderurgice sunt realizate prin intermediul Novex și Novexco, aceste societăți afiliate, în mod normal, nu acționează în calitate de importatori ai acestor produse în UE sau în altă parte, cu excepția produselor din oțel cu grăunți orientați [tole magnetice cu grăunți orientați (GOES)], care sunt vândute în condiții de livrare DDP. Toate celelalte vânzări la export efectuate de Novex și Novexco se bazează pe condiții de livrare care nu le implică în calitate de importatori în ceea ce privește produsele siderurgice în cauză.
- (121) Prin urmare, NLMK consideră că Novex nu poate fi calificată drept „importator” al produselor în cauză, în măsura în care aceasta nu a efectuat vămuirea mărfurilor sau orice alte funcții îndeplinite de un importator.
- (122) În plus, NLMK a susținut că personalul Novex participă la comitetul de planificare a strategiei de vânzări a grupului NLMK și contribuie, pe baza cunoștințelor proprii în materie de piețe de export, la planificarea și stabilirea prețurilor de vânzare ale grupului. Astfel, NLMK nu numai că este pe deplin conștient de prețul Novex practicat către primul client neafiliat, dar acest preț este stabilit în comun de către NLMK și personalul Novex acționând împreună. În același timp, în sectorul produsului în cauză, principalii clienți, cel puțin în cazul exporturilor către Uniune ale NLMK, sunt societăți comerciale, care preferă să efectueze ele însele vămuirea produselor, pentru a optimiza costurile. De asemenea, achiziționarea produsului respectiv în condiții de livrare franco la bord (FOB) în portul de export sau în condiții CIF, permite societăților comerciale să vândă în cel mai scurt timp mărfurile către orice destinație care oferă cel mai bun preț, destinație care ar putea să nu fie neapărat în Uniune. Există, prin urmare, un interes foarte scăzut pentru comercianți ca vămuirea produselor să fie efectuată de către furnizorul în Uniune.
- (123) În rezumat, NLMK a considerat că întrucât GOES sunt în cea mai mare parte furnizate direct către prelucrători, alte produse siderurgice sunt în cea mai mare parte furnizate către comercianții independenți din Uniune.

Diferența tipurilor de clienți duce la o diferență în ceea ce privește condițiile Incoterms convenite și rolul corespunzător jucat de Novex și Novexco. Acest lucru duce la o situație în care, potrivit NLMK, situația constatată în cursul anchetei GOES nu este reprezentativă pentru rolul concret asumat de Novex în legătură cu produsul în cauză sau alte produse siderurgice. NLMK a concluzionat că Novex ar trebui să fie tratată ca un departament intern de vânzări al NLMK.

- (124) Comisia a reamintit că, pentru a determina dacă un producător și un comerciant afiliat ar trebui să fie tratați ca o entitate economică unică și comerciantul afiliat ca un departament intern de vânzări al producătorului, trebuie să se ia în considerare competențele generale ale comerciantului afiliat și, prin urmare, trebuie să se țină cont, de asemenea, de activitățile referitoare la alte produse decât produsul în cauză ⁽¹⁾.
- (125) Deși ancheta a confirmat că Novex nu și-a exercitat funcțiile de import pentru produsul în cauză în cursul perioadei de anchetă, trebuie să se rețină următoarele în ceea ce privește calificarea Novex în cazul de față. Novex este instituită ca o întreprindere în temeiul legislației elvețiene ⁽²⁾. În conformitate cu statutul său, ea are ca obiect achiziționarea, vânzarea, distribuția și comerțul de produse siderurgice și de materii prime, în Elveția și în străinătate. Nu există nicio limitare formală în privința furnizorilor produselor care urmează să fie comercializate. În plus, NLMK și Novex au semnat contracte-cadru cuprinzătoare care reglementează vânzarea și cumpărarea între părți. De exemplu, aceste contracte stabilesc proceduri detaliate pentru daune în cazul mărfurilor neconforme, prevăd sancțiuni în caz de întârzieri de plată sau de livrare a mărfurilor, precum și arbitrajul de către un terț în caz de litigiu. Comisia a observat, de asemenea, că principalele activități ale Novex în conformitate cu situațiile financiare pentru 2015 sunt comercializarea oțelului, inclusiv orice activități generatoare de dobânzi, și că o parte semnificativă din achizițiile sale de oțel provin de la societățile din grupul NLMK.
- (126) În plus, grupul NLMK însuși a recunoscut, în scrisoarea lor din 7 iunie 2017, că, pentru produse GOES, Novex acționează ca un importator afiliat, fapt care confirmă concluzia că Novex nu este asemănătoare unui departament intern de vânzări al grupului NLMK.
- (127) Din aceste motive, Comisia a concluzionat că relația dintre Novex și NLMK nu era cea a unui departament de vânzări integrat și intern, care ar putea face ca cele două entități juridice să constituie o entitate economică unică, ci, în schimb, a fost considerată echivalentă cu cea a unui agent care lucrează pe bază de comision, în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.
- (128) În urma comunicării constatărilor finale, NLMK și-a reiterat afirmația că el și comerciantul său afiliat Novex constituie o entitate economică unică. El consideră că realitatea economică a relațiilor dintre cele două entități nu a fost luată în considerare de către Comisie. În special, acesta a criticat faptul că abordarea Comisiei în ceea ce privește Novex a fost formală și teoretică. Novex nu a fost înregistrată ca societate comercială și lipsa unei limitări formale era irelevantă, întrucât aceasta nu s-a aprovizionat din alte surse în realitate. În plus, chiar dacă ar exista un contract între NLMK și Novex, ar exista o solidaritate efectivă între cele două entități. Rezultatele Novex ar fi fost pe deplin consolidate în conturile grupului.
- (129) Comisia a respins aceste afirmații. Pentru a evalua relația dintre Novex și NLMK, existența unui contract-cadru care reglementează vânzarea și cumpărarea dintre cele două nu poate fi înlăturată ca fiind de natură pur teoretică sau formală. Mai degrabă, aceasta arată că cele două entități au funcții diferite și că nu exista nicio relație de subordonare între ele. Pe de altă parte, este neobișnuit pentru un departament intern de vânzări să îndeplinească funcții de import, iar Novex le-a îndeplinit cel puțin pentru un produs siderurgic (GOES). În sfârșit, Novex putea să decidă în orice moment să cumpere HRF din alte surse, lucru care nu se poate spune despre un departament de vânzări la export integrat. În consecință, Comisia și-a menținut poziția, și anume că o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază era justificată.
- (130) În urma comunicării constatărilor finale, și MMK a contestat, pentru prima dată, aplicarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază în legătură cu comerciantul său afiliat MMK Steel Trade AG. Reiterând opiniile juridice ale Severstal, MMK a susținut, de asemenea, că un control deplin deținut de către societatea-mamă și repartizarea profitului și pierderilor către societatea-mamă rusă au arătat faptul că MMK Steel Trade AG făcea parte dintr-o rețea unică de export.

⁽¹⁾ A se vedea Hotărârea din 25 iunie 2015, *PT Musim Mas/Consiliul*, T-26/12, EU:T:2015:437, punctul 52. A se vedea, de asemenea, Raportul grupului special al OMC din DS442, *Uniunea Europeană – Măsuri antidumping privind importurile de anumiți alcooli grași originari din Indonezia*, punctele 7.89 și urm.).

⁽²⁾ Până în 2008, Novex a fost independentă de NLMK atunci când NLMK a achiziționat integral Novexco (Cyprus) Limited („Novexco”) și Novex Trading (Swiss) S.A. („Novex”), prin achiziționare de acțiuni. A se vedea cauza No COMP/M.5101 – NOVOLIPETSK STEEL/NOVEXCO/NOVEX TRADING.

- (131) Comisia și-a reiterat poziția juridică potrivit căreia comercianții/importatorii afiliați pot fi tratați în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază atunci când îndeplinesc funcții de import, chiar dacă aceștia se află în afara Uniunii. MMK Steel Trade AG se încadrează în această categorie, astfel cum s-a constatat în ancheta privind produsele plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză ⁽¹⁾.
- (132) Prin urmare, Comisia ar putea, de asemenea, să nu accepte afirmația conform căreia MMK și MMK Steel Trade AG ar constitui o singură entitate economică. În orice caz, MMK a administrat propriul său departament de export în Rusia și a vândut o parte din oțelul produs în mod direct către UE. În consecință, MMK Trade Steel AG nu poate fi considerată ca un departament de export intern al MMK.

3.4.3. Comparația

- (133) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export ale producătorilor-exportatori pe baza prețului franco fabrică.
- (134) Atunci când se justifică prin necesitatea de a asigura o comparație justă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export în funcție de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. S-au operat ajustări pentru caracteristicile fizice (în intervalul cuprins între 0 % și 2 %) costurile de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare și costurile auxiliare (în intervalul cuprins între 1 % și 8 %), de ambalare (în intervalul cuprins între 0 % și 1 %), costurile de credit (în intervalul cuprins între 0 % și 2 %), comisioane (în intervalul cuprins între 0 % și 4 %), alți factori (în intervalul cuprins între 0 % și 1 %).
- (135) În urma comunicării constatărilor din documentul informativ, Severstal a susținut că unele ajustări ale costurilor VAG au fost efectuate în mod incorect, și anume veniturile financiare și ajustările pentru costurile de transport.
- (136) Potrivit societății, veniturile financiare ar fi trebuit să fie luate în considerare pentru determinarea procentului costurilor VAG. În plus, acest venit pentru filiala afiliată din Elveția a fost în același timp o cheltuială pentru Severstal, astfel cum a fost raportată în tabelul G-PL în răspunsul său la chestionar, care a fost la rândul său luată în considerare atunci când s-a stabilit dacă vânzările pe piața internă au fost realizate sau nu în cursul operațiunilor comerciale obișnuite.
- (137) Comisia a respins această afirmație. Severstal produce și, în același timp, comercializează o gamă largă de produse, și nu a fost în măsură să demonstreze că veniturile financiare în cauză, care reprezintă un împrumut general extins de la filiala din Elveția la societatea-mamă, erau asociate cu produsul în cauză.
- (138) În urma comunicării constatărilor, Severstal și-a reiterat pretențiile și a afirmat că venitul financiar menționat mai sus constituie „dobânzi din împrumuturi acordate pentru finanțarea produselor Severstal cu un ciclu de producție lung din care face parte produsul în cauză”. În plus, Severstal a solicitat ca suma relevantă să se aloce doar produsului în cauză. Pentru Comisie, însă, această afirmație nu a putut fi luată în considerare în lipsa unor detalii suplimentare cu privire la motivele pentru care un împrumut general pentru „produse cu un ciclu de producție lung” era, de asemenea, legat de produsul în cauză.
- (139) În ceea ce privește ajustarea costurilor de transport, Severstal a afirmat că Comisia a dedus o sumă incorectă a costurilor de transport ca un procent al costurilor VAG.
- (140) Comisia a acceptat cererea Severstal în ceea ce privește costurile de transport și a utilizat costurile de transport efective, astfel cum au fost raportate de societate pentru calcule. Pentru a evita dubla contabilizare, acestea au fost stabilite la zero, deoarece au fost deja luate în considerare pentru calcularea ajustărilor.

3.4.4. Marja de dumping

- (141) Pentru producătorii-exportatori, Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.
- (142) Nivelul de cooperare în Rusia este mare deoarece exporturile producătorilor-exportatori cooperanți au reprezentat aproximativ 100 % din volumul total de exporturi rusești în Uniune în cursul perioadei investigate. Prin urmare, Comisia a decis să stabilească marja de dumping la nivel de țară aplicabilă tuturor celorlalte societăți la același nivel ca și cel stabilit pentru societatea cu cea mai mare marjă de dumping, și anume, Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works (PJSC MMK) group.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1328 al Comisiei din 29 iulie 2016 (JO L 210, 4.8.2016, p. 1), considerentele 64-67, făcând trimitere, printre altele, la comerciantul/importatorul afiliat al MMK din Elveția.

- (143) Marjele de dumping, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt după cum urmează:

Companie	Marja de dumping
Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %
PAO Severstal	5,3 %
Novolipetsk Steel	15,0 %
Toate celelalte societăți	33,0 %

3.5. Serbia

- (144) Nu există decât un singur producător-exportator al produsului în cauză în Serbia, care a cooperat pe deplin cu prezenta anchetă. Majoritatea vânzărilor sale către Uniune au fost vânzări directe către cumpărători independenți, cu toate acestea, unele au fost realizate prin intermediul unui importator afiliat cu sediul în Slovacia.

3.5.1. Valoarea normală

- (145) Valoarea normală pentru singurul producător-exportator a fost stabilită în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.1. de mai sus. Drept rezultat, valoarea normală pentru 23 % din tipurile de produse care reprezintă 71 % din volumul exportat de producătorul-exportator către Uniune s-a bazat pe prețul practicat pe piața internă în cadrul operațiunilor comerciale normale. Atunci când volumul total al vânzărilor pe piața internă ale unui tip de produs către clienți independenți în cursul perioadei de anchetă reprezenta mai puțin de 5 % din volumul total al vânzărilor la export ale tipului de produs identic sau comparabil în Uniune, valoarea normală a acestui tip de produs a fost construită prin utilizarea costurilor VAG și profiturilor tipului respectiv și nu pe baza mediei ponderate a costurilor VAG și a marjei de profit. Cu toate acestea, în cazul în care prețul mediu ponderat al unui tip de produs a fost mai mic decât costul unitar de producție, valoarea normală a fost construită în conformitate cu metodologia enunțată în considerentul 55 de mai sus.

3.5.2. Prețul de export

- (146) Prețul de export a fost stabilit în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.2. de mai sus și, în special, la articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază. Pentru vânzările efectuate prin intermediul importatorului afiliat, prețul de export a fost construit în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.

3.5.3. Comparația

- (147) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export ale singurului producător-exportator pe baza prețului franco fabrică.
- (148) Atunci când se justifică prin necesitatea de a asigura o comparație justă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export în funcție de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. S-au operat ajustări pentru costurile de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare și costurile auxiliare (în intervalul cuprins între 5 % și 9 %), costurile de credit (în intervalul cuprins între 0 % și 1,5 %), comisioane bancare (în intervalul cuprins între 0 % și 1 %), comisioane (în intervalul cuprins între 0,5 % și 2 %).

3.5.4. Marja de dumping

- (149) Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.
- (150) Nivelul de cooperare din Serbia era foarte mare deoarece exporturile producătorului-exportator cooperant reprezentau aproximativ 100 % din volumul total de exporturi în Uniune în cursul perioadei de anchetă. Din aceste motive, Comisia a stabilit marja de dumping pentru toată țara la același nivel cu cel al singurului producător-exportator cooperant.

- (151) Marjele de dumping, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt după cum urmează:

Companie	Marja de dumping
Zelezara Smederevo d.o.o.	38,7 %
Toate celelalte societăți	38,7 %

3.6. Ucraina

- (152) Există un singur grup de trei producători-exportatori ai produsului în cauză în Ucraina (denumit în prezenta secțiune în mod colectiv „producător-exportator”), care a cooperat pe deplin cu prezenta anchetă. Două dintre siturile de producție sunt situate la Mariupol în regiunea Donețk, care, în cursul anchetei, era o zonă de conflict. Ca urmare a unei cereri din partea producătorului-exportator, Comisia a decis să excludă din calcul unul dintre aceste situri, care avea doar volume de exporturi ne semnificative către Uniune.
- (153) În observațiile lor referitoare la documentul de informare, reclamantul a solicitat Comisiei să explice decizia sa de a exclude una dintre societățile din Ucraina de la calcularea marjei de dumping.
- (154) Comisia a exclus întreprinderea deoarece mica parte din vânzările sale în raport cu vânzările grupului nu ar fi afectat marja de dumping. În plus, având în vedere activitățile militare din zonă, verificarea datelor relevante a fost imposibilă. Comisia a considerat această situație ca un caz de forță majoră.
- (155) Pe piața internă, producătorul-exportator a vândut produsul similar atât direct, cât și prin intermediul unui comerciant afiliat.
- (156) Toate vânzările producătorului-exportator către Uniune au fost efectuate prin intermediul unui comerciant afiliat din Elveția. Comerciantul a vândut produsul în cauză atât către importatori afiliați cât și neafiliați din Uniune.

3.6.1. Valoarea normală

- (157) Valoarea normală pentru producătorul-exportator a fost stabilită în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.1 de mai sus. Valoarea normală pentru unul dintre locurile de producție s-a bazat exclusiv pe prețurile de pe piața internă în cadrul operațiunilor comerciale normale. Valoarea normală pentru celelalte unități de producție s-a bazat parțial pe prețurile de pe piața internă în cadrul operațiunilor comerciale normale (pentru 38 % din tipurile de produs, reprezentând 12 % din volumul total al exporturilor către Uniune de la situl în cauză) iar parțial, a fost construită. Atunci când volumul total al vânzărilor pe piața internă ale unui tip de produs către clienți independenți în cursul perioadei de anchetă reprezenta mai puțin de 5 % din volumul total al vânzărilor la export ale tipului de produs identic sau comparabil în Uniune, valoarea normală a acestui tip de produs a fost construită prin utilizarea costurilor VAG și a profiturilor tipului respectiv și nu pe baza mediei ponderate a costurilor VAG și a marjei de profit. Cu toate acestea, în cazul în care prețul mediu ponderat al unui tip de produs a fost mai mic decât costul unitar de producție, valoarea normală a fost construită în conformitate cu metodologia enunțată în considerentul 55 de mai sus.
- (158) Producătorul exportator a pretins o ajustare pentru costurile de producție ale unuia dintre siturile de producție situate în zona de conflict, și anume Ilyich Iron and Steel Works din Mariupol („Ilyich”), datorită costurilor de producție anormale cauzate în mod direct și indirect de operațiunile militare din zonă. Producătorul-exportator a propus să se stabilească nivelul ajustării comparând evoluția costurilor unitare în cazul Ilici cu evoluția costurilor unitare în unitatea de producție care nu era afectată de conflict, și anume, Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal („Zaporizhstal”). Pentru a stabili ceea ce producătorul-exportator a denumit „cost unitar”, pentru fiecare unitate de producție, producătorul-exportator a luat costurile aferente tuturor mărfurilor vândute și le-a împărțit la volumul de produse plate din oțel laminate la cald produse într-un an calendaristic dat. Producătorul-exportator a urmat acest model începând din 2013 (perioada anterioară conflictului) până în 2015 și, pe această bază, a propus să se ajusteze costurile Ilyich în sens descrescător cu un anumit procent.
- (159) Ca urmare a unei analize atente, Comisia consideră că metoda propusă de cuantificare a ajustării este necorespunzătoare. În primul rând, ceea ce a fost denumit „cost unitar” nu a fost costul unei unități de produs din oțel plat laminat la cald, deoarece nu a inclus costul tuturor mărfurilor vândute, care includeau alte mărfuri. Aceste alte

mărfuri formau o parte semnificativă din producția din Zaporizhstal și chiar o și mai mare parte din producția din Ilyich. Metoda de cuantificare a ajustării a ignorat complet producția de alte produse și evoluțiile referitoare la costuri. Producția și costurile altor produse nu au rămas constante pe tot parcursul perioadei în care producătorul-exportator a propus utilizarea metodei. Într-adevăr, producătorul-exportator a admis în comunicarea sa că Ilyich a înregistrat o creștere substanțială a producției în cazul unor alte produse între 2012 și 2016. Metoda de cuantificare a ajustării a atribuit creșterea costurilor respective scăderii producției de oțel plat laminat la cald, majorând astfel, probabil în mod semnificativ creșterea a ceea ce societatea denumea cost unitar. În al doilea rând, chiar dacă costurile pe care producătorul-exportator le-a propus pentru utilizare ar fi fost costurile reale de producție a produselor plate din oțel laminate la cald, el a propus compararea cantității de producție cu costul vânzărilor, fapt ce nu ținea cont de variația stocurilor. Producătorul-exportator ar fi trebuit să compare fie cantitatea de producție cu costul de producție fie cantitatea vândută cu costul vânzărilor. În al treilea rând, metoda de cuantificare a ajustării a comparat tendințele până în anul calendaristic 2015 și a propus aplicarea rezultatului acestui calcul – și anume, reducerea –datelor din perioada de anchetă (de la 1 iulie 2015 la 30 iunie 2016). Acest lucru este incorect deoarece metoda trebuia să fi urmat tendințele până în perioada de anchetă.

- (160) În observațiile sale privind documentul de informare, producătorul-exportator nu a abordat deficiențele metodei de cuantificare a ajustării discutate mai sus. În schimb, el a comparat costul de producție pe tip de produs dintre cele două situri în cursul perioadei de anchetă, susținând că rezultatul acestui exercițiu este similar cu rezultatul metodei de cuantificare a ajustării. Cu toate acestea, producătorul-exportator ignoră faptul că motivul real pentru care s-a utilizat metoda de cuantificare a ajustării a fost că costurile celor două situri nu pot fi pur și simplu comparate într-un anumit an, întrucât acestea erau diferite, în primul rând, chiar în perioada anterioară conflictului. Într-adevăr, potrivit datelor utilizate pentru metoda cuantificării, „costul unitar” în 2013 în Ilyich a fost mult mai mare decât „costul unitar” în Zaporizhstal. Această diferență exprimată ca procent este mai mare decât diferența în ceea ce privește costul de fabricație pe tip de produs dintre cele două unități de producție în cursul perioadei de anchetă, cost pe care producătorul-exportator a dorit să îl folosească în sprijinul metodei.
- (161) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, producătorul-exportator a afirmat că Comisia nu a inițiat un dialog constructiv cu producătorul-exportator prin solicitarea sau precizarea informațiilor suplimentare pe care le poate considera necesare pentru o evaluare adecvată a solicitării. Conform acestui producător-exportator, singura dată când Comisia s-a manifestat precizând ce informații și, metodologie erau necesare pentru a evalua cererea a fost cu ocazia documentului de informare finală din 17 iulie 2017.
- (162) Comisia a observat că această afirmație este incorectă din punct de vedere factual. Explicarea detaliată a deficiențelor metodei de ajustare propuse a fost comunicată producătorului-exportator la 4 aprilie 2017 în anexa 4 la documentul informativ. Motivul pentru includerea acestei descrieri detaliate a fost acela de a oferi producătorului-exportator posibilitatea și timpul suficient pentru a remedia aceste deficiențe. După cum s-a menționat în considerentul 160 de mai sus, producătorul-exportator nu a făcut acest lucru.
- (163) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive, producătorul-exportator a susținut că alte produse decât produsele din oțel laminate la cald menționate la considerentul 159 de mai sus, nu au constituit o parte semnificativă din producția în Zaporizhstal și în Ilyich. Pentru a susține această afirmație, producătorul-exportator a făcut trimitere la datele transmise Comisiei la 16 februarie 2017, privind cantitățile de producție în Ilyich.
- (164) În această privință, Comisia remarcă faptul că datele la care se referă producătorul-exportator au fost transmise, după ce vizita de verificare avusese deja loc și, prin urmare, nu au putut fi verificate. În plus, datele se referă la cantitatea de producție în tone, și nu se referă la costurile sau la valoarea acestora. Cantitatea produsă nu reflectă costurile de producție, în special având în vedere faptul că celelalte produse includ mai multe produse cu o valoare adăugată mai mare și astfel produse cu un cost adăugat, cum ar fi produsele laminate la rece și oțelul galvanizat. În ceea ce privește datele folosite de Comisie pentru afirmațiile sale, împreună cu răspunsul său la chestionarul antidumping, producătorul-exportator a transmis datele referitoare la cifra de afaceri generată de întreaga oțelărie, cifra de afaceri generată de divizia relevantă din cadrul oțelăriei și cifra de afaceri generată de produsul în cauză. Această cifră de afaceri a fost verificată de către Comisie în cursul vizitei și a fost utilizată ca substitut pentru indicarea costurilor, precizând că produsele din oțel care nu sunt prelucrate prin laminare la cald formau o parte semnificativă din producția din Ilyich.
- (165) În observațiile ulterioare cu privire la comunicarea constatărilor finale, producătorul-exportator nu a fost de acord cu observația Comisiei din considerentul 159 de mai sus în ceea ce privește creșterea producției de produse siderurgice nelaminate la cald care creștea în mod nejustificat „costurile unitare” utilizate în metodă. Producătorul-exportator a afirmat că creșterea per ansamblu a costului total al mărfurilor vândute de Ilyich sfidează logica Comisiei potrivit căreia o creștere a producției de alte produse ar putea crește „costul unitar”, calculat pentru produse din oțel laminate la cald.
- (166) Comisia nu este de acord cu această observație. După cum s-a menționat mai sus, producătorul-exportator a stabilit „costul unitar” prin împărțirea costurilor totale ale mărfurilor vândute (inclusiv vânzarea de produse siderurgice care nu sunt prelucrate prin laminare la cald) la cantitatea de produse din oțel laminate la cald

produse de uzină în cursul perioadelor relevante. După cum a recunoscut producătorul-exportator, în cursul perioadei luate în considerare conform metodei, cantitatea de anumite produse siderurgice care nu sunt laminate la cald a crescut în mod semnificativ. În consecință, costurile de producție crescute ale acestor produse au fost atribuite după metoda propusă de producătorul-exportator produselor din oțel laminate la cald, majorând astfel „costurile unitare” (și anume, adăugându-se la creșterea „costurilor unitare” pe întreaga durată a perioadei în cauză) pe baza cărora producătorul-exportator a propus ajustarea costurilor în Ilyich. Acest lucru rămâne valabil indiferent dacă costul total al produselor vândute de uzină a crescut, a scăzut sau a rămas constant.

- (167) În ceea ce privește observația Comisiei din considerentul 159, conform căreia metoda ar fi trebuit să urmeze tendințele până în perioada de anchetă, producătorul-exportator a afirmat în observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive că nu era în măsură să furnizeze datele pentru perioada de anchetă care trebuie utilizate în metodă întrucât raportul de audit pentru anul 2016 nu a fost disponibil până de curând.
- (168) Cu privire la acest aspect, Comisia a arătat că producătorul-exportator putea să prezinte date substanțiale privind perioada de anchetă pentru a completa chestionarul antidumping. Prin urmare, nu este clar motivul pentru care producătorul-exportator nu a fost în măsură să prezinte date privind perioada de anchetă pentru a justifica metoda propusă, având în vedere cu atât mai mult faptul că, astfel cum s-a menționat în considerentul 162 de mai sus, producătorul-exportator a avut oportunitatea și timpul necesar pentru a face acest lucru.
- (169) În sfârșit, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive, producătorul-exportator a insistat asupra faptului că diferența în ceea ce privește costul de producție pentru fiecare tip de produs în cursul perioadei de anchetă între cele două locuri de producție, discutată în considerentul 160 de mai sus, vine în sprijinul metodei de ajustare întrucât diferența este asemănătoare cu cea dezvoltată de metodă.
- (170) Comisia nu este de acord cu această observație. În observațiile sale, producătorul-exportator nu a abordat faptul că, potrivit datelor utilizate pentru metoda de cuantificare, „costul unitar” în 2013 (adică în condițiile normale pre-conflictuale) în Ilyich a fost mult mai mare decât „costul unitar” în Zaporizhstal. Această diferență exprimată ca procent este mai mare decât diferența în ceea ce privește costul de fabricație pe tip de produs dintre cele două unități de producție în cursul perioadei de anchetă. Acest lucru înseamnă că, fie diferența dintre costurile unitare din Ilyich și Zaporizhstal au scăzut între anul 2013 și perioada de anchetă (și anume, costul unitar din Ilyich a scăzut relativ la costurile unitare din Zaporizhstal) sau „costurile unitare” utilizate în cadrul metodei sunt complet lipsite de fiabilitate. Astfel cum s-a explicat în considerentul 159 de mai sus, cel puțin ultima variantă este valabilă, întrucât „costurile unitare” în conformitate cu metoda sunt denaturate de includerea costului vânzărilor altor produse, care au evoluat în mod diferit în ambele locuri de producție în cursul perioadei relevante. Rezultă din aceasta că diferența în ceea ce privește costul de producție pentru fiecare tip de produs în cursul perioadei de anchetă nu susține precizia metodei propuse de către producătorul-exportator.
- (171) Din motivele enumerate mai sus, afirmația a fost respinsă.
- (172) Zaporizhstal a recunoscut în situațiile sale financiare existența unor pierderi semnificative din cauza diferențelor de schimb valutar rezultate din conversia unor operațiuni care nu sunt exprimate în grivnă ucraineană. Producătorul-exportator a afirmat că aceste cheltuieli, care nu sunt efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale, ar trebui să fie stabilite în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, și limitate la un nivel care reprezintă condițiile normale de exploatare ale întreprinderii.
- (173) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Aceste pierderi au fost înregistrate în mod corespunzător în conturile societății, și au fost suportate în cursul perioadei de anchetă. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație, considerând că aceste pierderi fac parte din costurile VAG ale societății legate de funcționarea sa și le-a inclus în calcularea valorii normale.
- (174) În observațiile sale privind documentul de informare, producătorul-exportator a admis că cheltuielile financiare utilizate la calcularea cheltuielilor VAG ale Zaporizhstal au fost înregistrate în mod corespunzător în conturile societății și au fost suportate în cursul perioadei de anchetă. Producătorul-exportator și-a reiterat argumentul potrivit căruia costurile VAG în cauză ar fi trebuit să se întemeieze pe articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, având în vedere faptul că anumite cheltuieli financiare nu erau legate de producția și/sau de vânzarea produselor. În sprijinul acestui argument, producătorul-exportator a prezentat un nou set de date, la mult timp după ce vizita de verificare a avut loc și cererea a fost depusă. În sfârșit, producătorul-exportator a evidențiat mai multe dispoziții în regulamentul de bază care reglementează construirea costurilor VAG și cer ca acest calcul să fie „rezonabil”.
- (175) Comisia nu este de acord cu această analiză. În conformitate cu articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, cheltuielile VAG trebuie să se bazeze pe date reale referitoare la producție și vânzări. Articolul 2 alineatul (6)

litera (c) poate fi invocat numai atunci când aceste sume nu pot fi stabilite. După cum a recunoscut și producătorul-exportator, datele privind valoarea reală a cheltuielilor VAG sunt disponibile în conturile sale și includ cheltuielile financiare în cauză. Argumentul că unele cheltuieli financiare nu sunt legate de producția și/sau vânzarea de produse trebuie să fie respins. În primul rând, datele prezentate de către producătorul-exportator în sprijinul acestei afirmații nu pot fi verificate în acest stadiu al anchetei. Producătorul-exportator a avut la dispoziție suficient timp și a fost notificat în prealabil să furnizeze aceste informații când au avut loc verificările, dar nu a profitat de această oportunitate. În al doilea rând, Zaporizhstal este activ doar în producția și vânzarea produselor sale. Producătorul-exportator nu a furnizat niciun element de probă care să indice contrariul. Trimiterea la cerința potrivit căreia construirea cheltuielilor VAG ar trebui să fie rezonabilă este greșită, întrucât Comisia nu a construit cheltuielile VAG în cauză, ci le-a stabilit în conformitate cu cerințele prevăzute la 2 alineatul (6) din regulamentul de bază. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

- (176) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive, producătorul-exportator a afirmat că cheltuielile în discuție se refereau într-adevăr la exploatarea economică a unității per ansamblu, dar nu și pentru operațiuni care implicau producția și vânzările produsului în cauză. Producătorul-exportator a afirmat, de asemenea, că Comisia nu a luat în considerare dovezile referitoare la solicitarea sa de a exclude aceste cheltuieli. Producătorul-exportator a susținut că Comisia a respins chiar și simplul fapt că ar fi fost prezentat vreun element de probă în sprijinul cererii, afirmând că nu a fost prezentat niciun element de probă de natură să contrazică faptul că Zaporizhstal este activ doar în producția și vânzarea produselor sale. În sfârșit, în ceea ce privește observația Comisiei în ceea ce privește noul set de date prezentate pentru a susține excluderea anumitor cheltuieli financiare, producătorul-exportator a declarat că această afirmație a fost făcută în răspunsul la chestionarul antidumping și că datele relevante au fost prezentate în raportul de audit transmise împreună cu răspunsul respectiv.
- (177) Ca răspuns la cele de mai sus, Comisia a remarcat că producătorul-exportator a făcut două cereri legate de această afirmație. Prima cerere, prezentată în răspunsul la chestionarul antidumping și apoi motivată în comunicarea sa din 5 ianuarie 2017, a fost de a ajusta cheltuielile financiare ale Zaporizhstal la nivelul istoric în condiții normale de funcționare. A doua cerere, formulată pentru prima dată în observațiile cu privire la documentul de informare la 2 mai 2017, după verificările din Zaporizhstal, a fost de a ajusta cheltuielile VAG prin excluderea cheltuielilor care nu ar fi legate de producerea și/sau vânzarea produsului în cauză.
- (178) Astfel cum s-a explicat în considerentul 175 de mai sus, Comisia nu poate ajusta cheltuielile financiare ale Zaporizhstal la nivelul istoric, în condiții normale de funcționare, deoarece, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, cheltuielile VAG trebuie să se bazeze pe date reale referitoare la producție și vânzări. Aceste date au fost puse la dispoziția Comisiei și au fost utilizate în calculele relevante. Nu au fost furnizate argumente noi cu privire la acest aspect de către producătorul-exportator în observațiile sale cu privire la documentul de informare finală și, prin urmare, nu mai sunt necesare explicații suplimentare.
- (179) În ceea ce privește a doua cerere, și anume, aceea de a ajusta valoarea normală pentru Zaporizhstal pentru a exclude cheltuielile care nu ar fi legate de producerea și/sau vânzarea produsului în cauză, Comisia a făcut observația că nu este clar din observațiile cu privire la documentul de informare că aceste cheltuieli nu sunt legate în mod direct sau indirect de producerea și/sau vânzarea produsului în cauză. După cum s-a menționat mai sus, din informațiile deținute de Comisie, activitățile Zaporizhstal sunt limitate la producția și vânzarea produsului său. Prin urmare, în mod normal, cheltuielile sale financiare ar fi, într-un fel sau altul, legate de aceste activități. Într-adevăr, elementele menționate de către producătorul-exportator în observațiile cu privire la documentul de informare ca fiind nelegate de producția și/sau vânzarea produsului în cauză implică investiții legate de fluxul de numerar, împrumuturi pentru filialele care produc materiile prime, sau pasive generate de beneficiile angajaților. Aceste cheltuieli par să fie cel puțin indirect legate de producția și/sau vânzarea produsului în cauză.
- (180) Verificarea acestui aspect a fost, de asemenea, imposibilă, deoarece această cerere nu a fost efectuată până la 2 mai 2017, la mult timp după ce vizita de verificare relevantă a fost încheiată (și anume, 24 noiembrie 2016). În comunicarea din 5 ianuarie 2017 transmisă, de asemenea, după vizita de verificare relevantă, producătorul-exportator a menționat că anumite cheltuieli financiare aferente împrumuturilor au fost efectuate pentru un scop general și nu erau legate de producția și vânzările produsului în cauză. Nu au fost prezentate detalii suplimentare cu privire la acest aspect la momentul respectiv, deoarece producătorul-exportator nu a solicitat excluderea acestor împrumuturi, dar și-a menținut cererea de ajustare a cheltuielilor financiare ale Zaporizhstal la nivelul istoric în condiții normale de funcționare.
- (181) Cu privire la acest aspect, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive, producătorul-exportator a susținut că, în timpul vizitei de verificare la Zaporizhstal i-a fost furnizată Comisiei o „versiune completă și cuprinzătoare a rapoartelor de audit care ridică în mod clar problema cheltuielilor financiare suplimentare din unitatea de prelucrare care nu au legătură cu producerea și vânzarea produsului în cauză”. Ulterior, producătorul-exportator a afirmat că Comisia ar fi putut utiliza această ocazie pentru a verifica și, dacă este necesar, pentru a solicita clarificări suplimentare în ceea ce privește elementele de probă prezentate de Zaporizhstal.

- (182) Comisia a remarcat în primul rând faptul că, așa cum s-a precizat de către producătorul-exportator, rapoartele anuale complete ale Zaporizhstal nu au fost furnizate înainte de vizita de verificare, în pofida faptului că au fost solicitate în chestionarul antidumping. Comisia a constatat în continuare că, așa cum a fost înștiințat producătorul-exportator în scrisoarea prealabilă verificării din 27 octombrie 2016, scopul vizitei a fost acela de a verifica informațiile din răspunsurile la chestionare, convenind asupra detaliilor înregistrate în acestea cu documentele-sursă, evidențele contabile și financiare și declarațiile financiare auditate. Problema anumitor cheltuieli financiare ale Zaporizhstal despre care se pretinde că nu au legătură cu producția și vânzările produsului în cauză nu a fost invocată până la 2 mai 2017 și a fost doar menționată în comunicarea din 5 ianuarie 2017. Ambele evenimente au avut loc după ce vizitele de verificare la sediul Zaporizhstal au fost deja încheiate. Prin urmare, examinarea acestei probleme și verificarea acestor cheltuieli nu au fost și nu ar fi putut fi prezente în programul de lucru al Comisiei pentru vizita respectivă. Argumentul că problema cheltuielilor financiare care nu au legătura cu producția sau vânzările se ridică prin simplul fapt că aceste cheltuieli erau înregistrate în rapoartele auditate, ignoră scopul vizitei de verificare și rolul Comisiei în cadrul acesteia, așa cum i s-a comunicat producătorului-exportator în scrisoarea prealabilă verificării, înainte ca aceasta să înceapă. Acest lucru, coroborat cu faptul că rapoartele auditate complete au fost furnizate doar în timpul vizitei de verificare și, după cum s-a menționat mai sus, că rămâne neclar faptul că cheltuielile în cauză nu sunt legate de producția și vânzarea produsului în cauză, trebuie să ducă la respingerea acestei părți a afirmației.
- (183) Din motivele enumerate mai sus, afirmația a fost respinsă.

3.6.2. Prețul de export

- (184) Prețul de export a fost stabilit în conformitate cu metodologia generală descrisă în secțiunea 3.1.2. de mai sus și, în special, la articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază. Pentru vânzările efectuate prin intermediul importatorilor afiliați, prețul de export a fost construit în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.
- (185) Producătorul-exportator a afirmat că comerciantul elvețian – Metinvest International SA (denumit în continuare „MISA”) – acționa doar în calitate de departament de export în unitățile de producție, deoarece nu a efectuat vămuirea mărfurilor furnizate în Uniune. În plus, producătorul-exportator a pretins că nu ar trebui efectuată nicio deducere pentru costurile VAG și profitul comerciantului (sau un comision nominal) deoarece articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază nu se aplică în cazul de față, având în vedere faptul că acest comerciant nu are sediul în Uniune.
- (186) Comisia nu a construit prețul de export în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, pentru vânzările la export către cumpărători independenți prin intermediul comerciantului elvețian. Cu toate acestea, chiar dacă responsabilitatea pentru vămuire revine cumpărătorului, acest lucru nu schimbă faptul că vânzările sunt efectuate prin intermediul comerciantului afiliat care suportă cheltuielile VAG și care, în mod normal, încearcă să obțină un profit pentru serviciile sale. Prin urmare, astfel cum s-a menționat în considerentul 194, Comisia a considerat că o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază este justificată.
- (187) În observațiile sale la documentul de informare, producătorul-exportator a afirmat că MISA nu este un comerciant orientat spre profit, ci o societate afiliată căreia i s-au încredințat sarcini care revin în mod normal unui departament intern de vânzări la export.
- (188) Pe baza elementelor de care dispune, Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. MISA este o societate care urmărește obținerea de profit, care se autodefineste drept o societate care încearcă să găsească un echilibru între rentabilitate, satisfacția clientului și gestionarea riscurilor. Activitățile MISA nu se limitează la vânzările produselor grupului Metinvest. MISA și unitățile de producție au proprietari diferiți. În ultimă instanță, MISA semnează contracte de vânzare-cumpărare detaliate cu unitățile de producție. Aceste acorduri cuprind clauze referitoare la sancțiunile pentru neîndeplinirea sau performanța sub așteptări a obligațiilor ce le revin, precum și pentru soluționarea litigiilor cu terți, mai des întâlnite în contactele dintre comercianți independenți decât în departamentul de producție și de vânzare al unei societăți. Pe baza acestor elemente, Comisia concluzionează că relația dintre MISA și cele două unități de producție este mai mult cea a unui agent decât al unui departament de vânzări integrat. Astfel cum se explică în considerentul 194, ajustarea relevantă este justificată ori de câte ori MISA participă la o tranzacție.
- (189) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive, producătorul-exportator a dedus din aplicarea dispozițiilor articolului 2 alineatul (8) din regulamentul de bază la vânzările efectuate prin intermediul MISA, că Comisia a admis faptul că MISA acționează ca un departament de vânzări la export al grupului. Producătorul-exportator nu a fost de acord apoi din nou cu aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, susținând că MISA nu acționează ca un agent sau ca un comerciant. Pentru a sublinia acest punct, producătorul-exportator a afirmat că MISA vinde doar o cotă nesemnificativă și de nișă de produse care nu sunt

fabricate de grup. Producătorul-exportator a susținut apoi că faptul că MISA încearcă să găsească un echilibru adecvat între rentabilitate, satisfacția clientului și gestionarea riscurilor, sau că semnează contracte de vânzare-cumpărare detaliate cu locurile de producție, sau faptul că dispune de propriul său director și personal, diferit de uzinele din Ucraina, ar fi cerințe care decurg din respectarea cerințelor juridice necesare din Ucraina și din Elveția.

- (190) Astfel cum s-a explicat mai sus, Comisia nu a acceptat faptul că MISA a acționat ca un departament de vânzări la export al grupului. MISA a acționat ca un comerciant afiliat și, prin urmare, Comisia a aplicat articolul 2 alineatul (8) coroborat cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. În plus, MISA vinde nu numai o proporție nesemnificativă sau de nișă de produse care nu sunt fabricate de către grup, cu toate că acest fapt are în sine o importanță semnificativă pentru această determinare. MISA vinde, de asemenea, grupului cantități însemnate de produse ale unor terți. Cu privire la elementele de probă menționate în considerentul 188 de mai sus, producătorul-exportator a invocat doar că aceste elemente sunt impuse prin lege și nu neagă poziția MISA ca departament de export. Nu au fost furnizate detalii suplimentare cu privire la elementele impuse de lege. În plus, producătorul-exportator nu a explicat motivul pentru care elemente cum ar fi urmărirea obținerii de profit (care a fost contestată de producătorul-exportator în observațiile sale privind documentul informativ) sau faptul de a avea acorduri care cuprind clauze referitoare la sancțiunile pentru neîndeplinirea sau performanța sub așteptări a obligațiilor ce le revin, precum și pentru soluționarea litigiilor cu terți, nu ar nega poziția MISA ca fiind un departament de export. Prin urmare, nu mai sunt necesare observații cu privire la acest aspect.
- (191) Din motivele enumerate mai sus, afirmația a fost respinsă.

3.6.3. Comparația

- (192) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export ale singurului producător-exportator pe baza prețului franco fabrică.
- (193) Atunci când se justifică prin necesitatea de a asigura o comparație justă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export în funcție de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. S-au operat ajustări pentru taxele de import (în intervalul cuprins între 0,1 % și 0,7 %), costurile de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare și costurile auxiliare (în intervalul cuprins între 1 % și 8 %), ambalare (în intervalul cuprins între 0 % și 0,1 %), costurile de credit (în intervalul cuprins între 0 % și 0,7 %), costuri post vânzare (în intervalul cuprins între 0,1 % și 0,4 %), comisioane bancare (în intervalul cuprins între 0 % și 0,3 %), și comisioane (în intervalul cuprins între 0 % și 0,2 %).
- (194) În plus, deoarece toate vânzările către Uniune au fost efectuate prin intermediul unui comerciant afiliat din Elveția, a fost efectuată o ajustare relevantă pe baza articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.
- (195) Producătorul-exportator a pretins efectuarea unei ajustări în funcție de nivelul de comercializare, în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (d) punctul (i) din regulamentul de bază, argumentând că canalele de vânzări ale produsului similar pe piața internă au fost semnificativ diferite de cele ale vânzărilor produsului în cauză către Uniune și, prin urmare, comparabilitatea prețurilor a fost afectată. Acesta a susținut, de asemenea, că au existat diferențe substanțiale și distincte între funcții și prețuri pentru diferitele niveluri de comercializare pe piața internă și în vânzările la export către Uniune.
- (196) Producătorul-exportator nu a demonstrat existența unor diferențe substanțiale și distincte în funcțiile și prețurile practicate de comercianți corespunzătoare diferitelor etape comerciale pe piața internă a țării exportatoare. Într-adevăr, datele furnizate de producătorul-exportator nu au susținut această concluzie. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (197) În observațiile sale privind documentul de informare, producătorul-exportator s-a opus cu fermitate acestei justificări ca fiind arbitrară și nejustificată. Cu toate acestea, producătorul-exportator nu a adus niciun element de probă care să demonstreze existența unor diferențe substanțiale și distincte în funcțiile și prețurile practicate de comercianți corespunzătoare diferitelor etape comerciale pe piața internă a țării exportatoare. În schimb, acesta s-a axat numai pe prima parte a acestei cerințe, susținând că există diferențe substanțiale și distincte în funcțiile și prețurile practicate de comercianți corespunzătoare diferitelor etape comerciale, omițând faptul că această cerință ar trebui să fie demonstrată pe piața internă. Într-adevăr, Comisia a verificat prețurile vânzătorului corespunzând diverselor niveluri comerciale pe piața internă și nu a fost în măsură să găsească diferențe substanțiale și distincte.
- (198) Producătorul-exportator a afirmat că, în cazul în care Comisia consideră că articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază nu se aplică, Comisia ar fi trebuit să recurgă la articolul 2 alineatul (10) punctul (ii) din regulamentul de bază. În acest scop, în afară de o trimitere vagă la elemente de probă *prima facie*, producătorul-exportator în cauză nu a furnizat niciun argument cu privire la motivul pentru care această dispoziție ar fi aplicabilă. Nivelurile comerciale relevante pe piața internă existau într-adevăr pe piața internă și nu s-a demonstrat în mod clar că anumite funcții se referă la etapele de comercializare, altele decât cea care urmează să fie utilizată în comparație. Prin urmare, această dispoziție nu este aplicabilă în cazul de față.

- (199) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive, producătorul-exportator a afirmat că Comisia s-ar fi contrazis în argumentele sale, arătând că, deși există diferite niveluri comerciale pe piața internă, producătorul-exportator nu a făcut dovada unor diferențe substanțiale și distincte în privința funcției și a prețurilor practicate de vânzător pentru nivelurile respective.
- (200) Comisia nu a remarcat o contradicție în această declarație.
- (201) În plus, producătorul-exportator a susținut că în comunicarea sa din 5 ianuarie 2017, acesta a furnizat Comisiei analiza sa și o comparație a diferitelor niveluri de comercializare pe piața internă, identificând și comparând nivelurile de comercializare pe piața internă și demonstrând o diferență semnificativă de prețuri între aceste niveluri.
- (202) Comisia a răspuns arătând că, în comunicarea respectivă, societatea a comparat diferitele canale de vânzări pe piața internă, și nu nivelurile de comercializare, ale uneia dintre unitățile sale de producție. În această comparație eronată deja, producătorul-exportator a susținut, de asemenea, că canalul cel mai comparabil cu canalul de vânzări al Uniunii este cel direct, adică cel care nu-l implică pe comerciantul de pe piața internă a acestuia. Nu au fost furnizate dovezi care să demonstreze acest fapt, în special având în vedere faptul că toate vânzările sale către Uniune au fost realizate prin intermediul unui comerciant afiliat din Elveția, și anume MISA. Prin urmare, Comisia a menținut faptul că producătorul-exportator nu a demonstrat existența unor diferențe substanțiale și distincte în funcțiile și prețurile practicate de vânzător corespunzătoare diferitelor etape comerciale pe piața internă a țării exportatoare.
- (203) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive, producătorul-exportator a susținut, de asemenea, că Comisia nu a indicat faptul că a prezentat o variantă revizuită a listei de vânzări la export a societății sale afiliate MISA. În această listă, producătorul-exportator s-a adresat notei Comisiei în ceea ce privește identificarea nivelurilor de comercializare pentru un număr mare de tranzacții, care era incorectă în răspunsul inițial la chestionarul antidumping. Producătorul-exportator a afirmat că nu se poate afirma că această informație a fost transmisă prea târziu în cadrul anchetei, întrucât Comisia ar fi putut s-o verifice, dacă era necesar, în timpul vizitei de verificare la entitățile afiliate societății din Uniune.
- (204) Comisia nu este de acord cu această afirmație. Informațiile suplimentare privind enumerarea vânzărilor MISA au fost furnizate după verificarea MISA. Tocmai pentru a asigura evitarea unei astfel de situații, înainte de verificarea efectuată la sediul MISA, în comunicarea sa din 17 ianuarie 2017, Comisia a reamintit societății că, în cazul în care o cerere sau oricare dintre aspectele sale necesită o verificare, aceasta trebuie prezentată într-un termen rezonabil înainte de vizita de verificare, astfel încât echipa responsabilă să poată pregăti partea corespunzătoare a vizitei. În fine, chiar dacă Comisia era în măsură să verifice aceste date la sediul MISA, aceasta nu schimbă faptul că, așa cum s-a menționat mai sus, producătorul-exportator nu a demonstrat existența unor diferențe substanțiale și distincte în funcția și prețul vânzătorului corespunzătoare diferitelor etape comerciale pe piața internă a țării exportatoare.
- (205) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive, producătorul-exportator și-a reiterat, de asemenea, afirmația conform căreia, în cazul în care Comisia ar fi considerat că elementele de probă prezentate de către societate în sprijinul cererii în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (d) punctul (i) din regulamentul de bază, nu au reușit să demonstreze diferențe substanțiale și distincte între funcțiile și prețurile vânzătorului care corespund diverselor niveluri de comercializare pe piața internă, aceleași probe ar fi putut fi utilizate de către Comisie pentru aplicarea unei ajustări speciale în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (d) punctul (ii), și anume în cazurile „absenței nivelurilor relevante pe piața internă”. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat mai sus, Comisia a ajuns la concluzia că existau niveluri relevante de comercializare pe piața internă. Producătorul-exportator nu a demonstrat că existau diferențe substanțiale și distincte între funcțiile și prețurile vânzătorului care corespund acestor niveluri, dar aceasta nu schimbă faptul că aceste niveluri erau prezente pe piața internă. Condițiile pentru aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (d) punctul (ii) din regulamentul de bază nu au fost, așadar, îndeplinite.
- (206) Din motivele enumerate mai sus, afirmația a fost respinsă.
- (207) Producătorul-exportator a afirmat, de asemenea, că, pentru a se asigura o comparație echitabilă, valoarea normală ar trebui să fie ajustată datorită cheltuielilor de transport ale produsului similar între unitatea de producție și comerciantul național afiliat.

- (208) În conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază, se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile care au un raport direct cu produsul în cauză și care au fost indicate pentru transportul produsului în cauză și/sau produsului similar de la sediile producătorului-exportator până la un cumpărător independent, în cazul în care aceste costuri sunt incluse în prețurile practicate. Această dispoziție nu vizează costurile de transport între două părți afiliate, care nu par să fie reflectate în prețul facturat cumpărătorului independent. În consecință, Comisia a respins această afirmație.

3.6.4. Marja de dumping

- (209) În urma documentului de informare, producătorul-exportator a prezentat un nou set de date pentru vânzările importatorilor afiliați. Acest set de date a fost ulterior verificat de Comisie. Aceste noi cifre au afectat calculul marjei de dumping stabilite inițial în documentul de informare.
- (210) Pentru producătorul-exportator, Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.
- (211) Nivelul de cooperare din Ucraina era foarte mare deoarece exporturile producătorului-exportator cooperant reprezentau peste 95 % din volumul total de exporturi în Uniune în cursul perioadei de anchetă. Din aceste motive, Comisia a stabilit marja de dumping pentru toată țara la același nivel cu cel al singurului producător-exportator cooperant.
- (212) Marjele de dumping, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt după cum urmează:

Societate	Marja de dumping
Metinvest Group	19,4 %
Toate celelalte societăți	19,4 %

4. PREJUDICIU

4.1. Definiția industriei din Uniune și a producției Uniunii

- (213) În cadrul Uniunii, 17 societăți au oferit informații privind producția și vânzările în cadrul examinării reprezentativității și au indicat că au fabricat produsul similar în cursul perioadei de anchetă. Pe baza informațiilor disponibile în reclamație, aceste 17 societăți reprezintă aproximativ 90 % din producția de produs similar în Uniune.
- (214) În afară de aceste 17 societăți, în cursul perioadei de anchetă au existat alte cinci întreprinderi care produceau produsul similar.
- (215) O parte interesată a afirmat că includerea datelor de la producătorul italian Ilva ar distorsiona imaginea prejudiciului pentru întreaga industrie siderurgică din Uniune, ținând cont de situația specială a acestei societăți⁽¹⁾ și, prin urmare, acest producător italian ar trebui să fie exclus. Cu toate acestea, în temeiul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază, termenul „industria din Uniune” se referă la totalitatea producătorilor din Uniune de produse similare sau la o proporție majoră a acestora. Întrucât Comisia nu ar fi avut niciun motiv să își limiteze analiza la o proporție majoră, aceasta era obligată să analizeze întreaga industrie, inclusiv Ilva. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (216) Producția totală din Uniune în cursul perioadei de anchetă a fost stabilită la aproximativ 72,9 milioane de tone. Comisia a stabilit această cifră pe baza informațiilor de la reclamant și de la toți producătorii cunoscuți din Uniune. Așa cum se precizează în considerentul 7, în cadrul eșantionului au fost selectați șase producători din Uniune, reprezentând 45 % din producția totală a produsului similar în Uniune, eșantion care s-a dovedit a fi reprezentativ.

⁽¹⁾ Comisia Europeană a deschis o anchetă aprofundată pentru a evalua dacă sprijinul acordat de statul italian producătorului de oțel Ilva era în conformitate cu normele UE privind ajutoarele de stat la 20 ianuarie 2016 și a extins această anchetă până la data de 15 mai 2016. Această anchetă nu era încă finalizată la data de 3 iulie 2017.

- (217) Modelul de afaceri al producătorilor din Uniune și nivelul lor de integrare verticală variază. Cu toate acestea, industria din Uniune poate fi considerată în general o industrie cu un grad ridicat de integrare pe verticală, așa cum se explică în considerentul 219 de mai jos.

4.2. Consumul din Uniune

- (218) Așa cum se menționează în considerentul 45 de mai sus, produsul în cauză intră sub incidența mai multor coduri NC, inclusiv a anumitor coduri ex. Pentru a nu subestima consumul din Uniune și având în vedere impactul aparent marginal al acestor coduri asupra consumului total, volumele importurilor încadrate la codurile NC ex au fost contabilizate în totalitate în scopul calculării consumului la nivelul Uniunii.
- (219) Deoarece industria din Uniune este în mare parte integrată pe verticală, iar produsul în cauză este considerat materie primă pentru producția de diverse produse cu valoare adăugată în aval, începând cu produsele laminate la rece, consumurile de pe piața captivă și de pe piața liberă au fost analizate separat.
- (220) Distincția dintre piața captivă și piața liberă este relevantă pentru analiza prejudiciului. În plus, prețurile de transfer sunt stabilite pe piața captivă în cadrul grupurilor în funcție de diferite politici tarifare. În schimb, producția destinată pieței libere a Uniunii se află în concurență directă cu importurile produsului în cauză, iar prețurile sunt prețurile pieței libere.
- (221) Pentru a oferi o imagine cât mai completă posibil a industriei din Uniune, Comisia a obținut date pentru întreaga activitate legată de produsul în cauză și a stabilit dacă producția a fost destinată utilizării captive sau pieței libere. Comisia a constatat că aproximativ 58 % din producția totală a producătorilor din Uniune a fost destinată utilizării captive în cursul perioadei de anchetă.
- (222) În urma comunicării constatărilor din documentul de informare, producătorul-exportator din Serbia a remarcat faptul că pe piața liberă, consumul produsului în cauză a scăzut între 2015 și perioada de anchetă cu mai mult de 1,2 milioane de tone și că acest lucru implică o scădere drastică a consumului din Uniune în cursul celui de al doilea semestru al anului 2015. Prin urmare, el a solicitat Comisiei să investigheze în continuare dacă datele referitoare la vânzări furnizate de industria din Uniune pe piața liberă ar fi fost cu adevărat exacte.
- (223) Comisia a analizat datele privind vânzările și consumul furnizate de industria din Uniune, și a confirmat că datele furnizate pentru consumul de pe piața liberă de industria din Uniune erau exacte și fiabile.

4.2.1. Consumul captiv pe piața Uniunii

- (224) Comisia a stabilit consumul captiv din Uniune pe baza utilizării captive și a vânzărilor captive de pe piața din Uniune ale tuturor producătorilor cunoscuți din Uniune. Pe această bază, consumul captiv la nivelul Uniunii a evoluat astfel:

Tabelul 1

Consumul captiv pe piața Uniunii (tone)

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Consumul captiv	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Indice (2013 = 100)	100	101	100	100

Sursa: Răspunsul Eurofer la chestionar.

- (225) În cursul perioadei examinate, consumul captiv de pe piața Uniunii a rămas stabil.

4.2.2. Consumul de pe piața liberă din Uniune

- (226) Comisia a stabilit consumul de pe piața liberă din Uniune pe baza (a) vânzărilor pe piața din Uniune ale tuturor producătorilor cunoscuți din Uniune și (b) a importurilor în Uniune provenind din toate țările terțe, astfel cum au fost raportate de Eurostat și, de asemenea, având în vedere datele transmise de producătorii-exportatori cooperanți din țările în cauză. Pe această bază, consumul de pe piața liberă din Uniune a evoluat astfel:

Tabelul 2

Consumul de pe piața liberă (tone)

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Consumul de pe piața liberă	32 292 192	33 139 474	35 156 318	33 930 726
Indice (2013 = 100)	100	103	109	105

Sursa: Răspunsul Eurofer la chestionar.

- (227) În cursul perioadei examinate, consumul de pe piața liberă din Uniune a crescut cu aproximativ 5 %. Creșterea se datorează în principal redresării economice a industriei din aval.

4.3. Evaluarea cumulativă a efectelor importurilor din țările în cauză și volumul și prețurile importurilor provenite din țările în cauză

4.3.1. Evaluarea cumulativă a efectelor importurilor provenite din țările în cauză

- (228) Comisia a examinat dacă importurile de produs în cauză originare din țările în cauză ar trebui să fie evaluate cumulativ, în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (229) Această dispoziție prevede că importurile provenite din mai multe țări pot face obiectul unei evaluări cumulative în cazul în care:
- marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3), iar volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; precum și
 - o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și produsul similar din Uniune.
- (230) Marjele de dumping stabilite în raport cu importurile provenite din țările în cauză sunt enumerate mai sus în secțiunea 3 „Dumping”. Toate aceste marje se află deasupra pragului *de minimis* stabilit la articolul 9 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- (231) În urma evaluării, s-a constatat că volumul importurilor originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina nu au fost neglijabile, în sensul articolului 3 alineatul (4) din regulamentul de bază. Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina au deținut, în perioada de anchetă, o cotă de piață de 1,79 %, 3,32 %, 4,29 % și, respectiv, 3,17 %, astfel cum se menționează în tabelul 3 de mai jos.
- (232) Pe de altă parte, volumele importurilor din Serbia s-au dovedit a fi neglijabile în sensul articolului 3 alineatul (4) din regulamentul de bază. Într-adevăr, volumul importurilor din Serbia a scăzut de la 427 558 de tone în 2015 la aproximativ 354 000 de tone în cursul perioadei de anchetă, ceea ce înseamnă o cotă de piață de numai 1,04 %. Potrivit practicii Comisiei, este considerată „neglijabilă” o cotă de piață sub pragul de 1 % prevăzut de regulamentul de bază, în etapa de deschidere a procedurii. Cu toate acestea, Comisia a constatat, în acest caz, că

un procent de 1,04 % este încă neglijabil deoarece 0,04 % ar trebui considerat nesemnificativ, în special atunci când, în termeni relativi, volumele importurilor din Serbia sunt considerabil mai mici decât volumele din celelalte patru țări, considerate individual. Într-adevăr, volumele importurilor sârbe au fost aproape jumătate din volumele din Brazilia, a doua țară ca mărime în ceea ce privește volumul cel mai mic al importurilor.

Tabelul 3

Volumul importurilor (tone) și cota de piață

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
BRAZILIA				
Volumul importurilor din Brazilia	41 895	108 973	580 525	608 541
Cotă de piață, Brazilia	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
IRAN				
Volumul importurilor din Iran	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Cotă de piață, Iran	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
RUSIA				
Volumul importurilor din Rusia	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Cotă de piață, Rusia	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
SERBIA				
Volumul importurilor din Serbia	155 055	211 835	427 558	354 145
Cotă de piață, Serbia	0,48 %	0,64 %	1,22 %	1,04 %
UCRAINA				
Volumul importurilor din Ucraina	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Cotă de piață, Ucraina	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
ȚĂRI ÎN CAUZĂ				
Volumul importurilor din țările în cauză	2 561 872	3 163 926	4 822 529	4 621 026
Cota de piață a țărilor în cauză	7,93 %	9,55 %	13,72 %	13,62 %
Indice (2013 = 100)	100	120	173	172

Sursa: Eurostat. Cotele de piață au fost stabilite prin compararea volumelor importurilor cu consumul de pe piața liberă din Uniune, așa cum a fost raportat în tabelul 2.

- (233) În urma comunicării constatărilor finale, cât și în cursul audierii din 27 iulie 2017, reclamantul a susținut că exporturile din Serbia ar trebui să fie evaluate cumulativ cu importurile provenite din patru alte țări întrucât exporturile din Serbia au depășit pragul de minimis de 1 %. În opinia sa, pragul de 1 % nu permite nicio excepție, oricât de mic ar fi procentul suplimentar.
- (234) Comisia a respins argumentul de mai sus. Decizia dacă importurile ar trebui sau nu să fie evaluate cumulativ, trebuie să se bazeze pe toate criteriile stabilite la articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază. Articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază nu acordă nicio importanță deosebită niciunuia dintre aceste criterii individuale. Deși este adevărat că importurile dintr-o țară nu pot fi cumulate în cazul în care volumul acestora este neglijabil, reciproca nu înseamnă că acestea trebuie să fie cumulate ipso facto. Mai mult, regulamentul de bază nu stabilește în mod explicit niciun prag de minimis. Deși articolul 5 alineatul (7) din regulamentul de bază poate servi ca orientare în ceea ce privește volumele neglijabile ale importurilor, articolul 3 alineatul (4) nu include prin trimitere aceste praguri. Dimpotrivă, textul oferă suficientă flexibilitate Comisiei pentru a efectua o analiză de la caz la caz, ținând seama de faptul că volumul „suplimentar” de 0,04 % a fost nesemnificativ.

(235) În plus, Comisia a constatat că prețurile de export din Serbia erau diferite de prețurile de export ale celorlalte patru țări în cauză din următoarele motive:

- chiar și în cazul în care prețurile medii de vânzare din Serbia au scăzut, de asemenea, în cursul perioadei examinate, prețurile medii de vânzare în cursul perioadei de anchetă (365 EUR pe tonă) sunt cele mai ridicate în cursul perioadei de anchetă, și semnificativ mai mari decât prețurile medii de vânzare pentru Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina, variind între 319 EUR/tonă și 346 EUR/tonă, astfel cum se menționează în tabelul 4 de mai jos; precum și
- prețurile medii de vânzare din Serbia au fost semnificativ mai mari decât prețurile de vânzare medii ale celorlalte patru țări în cauză.

Tabelul 4

Prețuri de import (EUR/tonă)

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
BRAZILIA				
Prețurile medii ale importurilor braziliene care fac obiectul unui dumping	461	433	386	346
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	94	84	75
IRAN				
Prețurile medii ale importurilor iraniene care fac obiectul unui dumping	454	415	369	316
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	91	81	70
RUSIA				
Prețurile medii ale importurilor rusești care fac obiectul unui dumping	448	431	387	324
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	96	86	72
SERBIA				
Prețurile medii ale importurilor sârbe care fac obiectul unui dumping	468	442	400	365
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	94	86	78
UCRAINA				
Prețurile medii ale importurilor ucrainene care fac obiectul unui dumping	429	415	370	319
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	97	86	74
ȚĂRI ÎN CAUZĂ				
Prețurile medii ale importurilor care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză	443	424	380	327
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	96	86	74

Sursa: Eurostat.

(236) În acest sens, stabilirea prețurilor, combinată cu volumul neglijabil, sugerează că producătorul-exportator sârb este mai degrabă în poziția de a imita prețuri decât de a le impune pentru produsul în cauză. Acest lucru este demonstrat și de faptul că scăderea prețurilor între anul 2015 și perioada de anchetă este mai mică, de asemenea, în termeni relativi, în comparație cu scăderea prețurilor în cazul celorlalte patru țări în cauză.

- (237) În urma comunicării constatărilor finale, în cursul audierii din 27 iulie 2017 (a se vedea considerentul 33), reclamantul a solicitat serviciilor Comisiei să furnizeze date privind subcotarea prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative pentru producătorul-exportator sârb pentru a putea revizui declarațiile Comisiei, astfel cum au fost stabilite în considerentele 235 și 236, conform cărora producătorul-exportator sârb mai degrabă imită prețuri decât stabilește prețuri. În plus, în opinia reclamantului, nu există dovezi că Serbia se adaptează la prețuri.
- (238) Comisia a observat că a dezlăuit mai sus prețurile medii ale importurilor din țările în cauză. Aceste date arată că prețurile de import din Serbia au fost cele mai ridicate în 2013 (468 EUR/tonă) și au rămas cele mai mari în anii următori până la prețul din PA (365 EUR/tonă). În plus, indexul din tabelul 4 de mai sus a arătat că declinul relativ al prețurilor din Serbia a scăzut de la 100 la 78, cu anul 2013 indexat ca 100, în timp ce alte patru țări au înregistrat o scădere până la 75 (Brazilia), 70 (Iran), 72 (Rusia) și Ucraina (74). Prin urmare, reclamantul a fost în măsură să revizuiască constatarea Comisiei conform căreia exportatorul-productor sârb se adapta mai degrabă la prețuri decât stabilea prețuri, atât cu privire la prețul de import cât și la declinul relativ al prețurilor între 2013 și PA. Comisia nu a utilizat datele de subcotare a prețurilor pentru această evaluare deoarece calculele de subcotare oferă doar o privire de ansamblu în cursul perioadei de anchetă și astfel, nu permit o comparație a prețurilor tendinței pe un număr de ani. Întrucât reclamantul nu a furnizat alte motive pentru nevoia de date privind subcotarea în comunicarea constatărilor definitive, de subcotare a prețurilor de vânzare, dincolo de nevoia de a revizui declarațiile care figurează în considerentele 235 și 236 de mai sus, Comisia, în consecință, a respins această cerere.
- (239) Dat fiind faptul că reclamantul nu a contestat cifrele așa cum sunt prezentate în tabelul 4, Comisia a confirmat astfel constatarea sa că exportatorul sârb a urmat numai o tendință de preț stabilită de alți importatori mai degrabă decât să urmărească o politică agresivă a prețurilor ca un lider în materie de prețuri pe piață.
- (240) Prin urmare, Comisia a concluzionat că importurile din Serbia nu ar trebui să fie evaluate cumulativ cu importurile provenite din celelalte patru țări. Ca o consecință a constatării că importurile din Serbia au fost de *minimis*, nu sunt necesare măsuri de protecție cu privire la importurile de produse plate din oțel laminate la cald originare din Serbia. Prin urmare, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din regulamentul de bază, procedura ar trebui încheiată cu privire la importurile din Serbia.
- (241) Comisia a evaluat, de asemenea, condițiile de concurență între importurile care fac obiectul unui dumping din celelalte patru țări în cauză și condițiile de concurență între importurile care fac obiectul unui dumping și produsul similar și a constatat că acestea erau similare. Într-adevăr, produsele importate au concurat între ele, precum și cu produsul similar fabricat în Uniune. Produsele sunt interschimbabile și au fost comercializate în Uniune prin intermediul unor canale de vânzări comparabile, fiind vândute unor categorii similare de clienți finali.
- (242) În urma deschiderii anchetei, mai multe părți au prezentat observații cu privire la evaluarea cumulativă a efectelor importurilor provenite din țările în cauză. Misiunea Ucrainei pe lângă Uniunea Europeană, Ministerul Industriei și Comerțului din Rusia și un producător-exportator din Rusia, precum și doi producători-exportatori din Brazilia au contestat caracterul adecvat al unei evaluări cumulative a importurilor din țările lor cu alte țări care fac obiectul anchetei și au susținut că importurile din țările lor nu ar trebui să fie cumulate cu acestea. Misiunea Ucrainei pe lângă Uniunea Europeană a susținut că volumul importurilor din Ucraina a rămas stabil în cursul perioadei 2011-2016, spre deosebire de celelalte țări și că există o diferență semnificativă între structura geografică a importurilor din Ucraina, pe de o parte, și cea din Brazilia, Iran, Serbia și Rusia pe de altă parte. Ministerul Industriei și Comerțului din Rusia a fost de părere că ar trebui realizată o evaluare exhaustivă a condițiilor de concurență. Producătorul exportator rus a susținut că importurile originare din această țară în cursul perioadei examinate a scăzut, de fapt, că o parte din importurile sale erau furnizări intra-grup captive, care nu intră ca atare pe piața liberă din Uniune și că tipurile de produs vândute au fost diferite. În plus, un producător-exportator brazilian a susținut că nu a urmat o evoluție similară și că aceste importuri au fost distribuite prin diferite canale de vânzare în comparație cu importurile din celelalte patru țări în cauză. Un alt producător-exportator brazilian a susținut că importurile din Brazilia au fost neglijabile și că importurile din Brazilia nu au urmat aceleași tendințe ca și cele din celelalte patru țări în cauză, în ceea ce privește volumul, cota de piață și prețul.
- (243) Comisia a respins aceste argumente. Importurile din Rusia și Ucraina către Uniune au crescut în termeni absoluți în perioada examinată. În plus, chiar dacă importurile au scăzut în cursul perioadei examinate, acest fapt nu este un criteriu pentru a stabili dacă volumul importurilor este neglijabil în sensul articolului 3 alineatul (4) din regulamentul de bază.

- (244) În urma evaluării, condițiile de concurență între importurile care fac obiectul unui dumping originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina și produsul similar au fost considerate a fi similare, din motivele expuse mai jos.
- (a) În primul rând, toți producătorii-exportatori cooperanți din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina au utilizat canale de vânzare similare, prin care au vândut fie direct sau prin intermediul unui comerciant/importator afiliat, cu sediul fie în interiorul sau în exteriorul Uniunii. Canalele de vânzare similare au fost, de asemenea, utilizate în Uniune de către producătorii de oțel ai Uniunii. Prin urmare, produsele importate din celelalte țări în cauză au concurat între ele, precum și cu produsul în cauză fabricat în Uniune.
 - (b) În al doilea rând, Comisia a luat în considerare totalitatea importurilor, indiferent dacă acestea au inclus sau nu furnizările în interiorul grupului. În lipsa unor astfel de importuri, societățile ar fi obținut cel mai probabil produsul similar, acesta fiind un produs de bază, din alte surse disponibile pe piața liberă din Uniune, inclusiv produsul similar fabricat de industria din Uniune.
 - (c) În plus, astfel cum se arată în tabelul de la considerentul 264, tendințe similare de scădere a prețurilor au fost identificate în cazul Braziliei, Iranului, Rusiei, Serbiei și Ucrainei.
 - (d) Tipurile de produs ale producătorilor-exportatori au fost, de asemenea, fabricate și vândute de producătorii din Uniune. Prin urmare, tipurile de produs nu erau diferite de cele vândute de producătorii din Uniune.
 - (e) În ceea ce privește volumele din Rusia, astfel cum sunt prevăzute în tabelul de la considerentul 262, volumele importurilor din Rusia au crescut, în ansamblu, atât în valoare absolută, cât și în ceea ce privește cota de piață.
- (245) Pe baza celor de mai sus, Comisia a ajuns la concluzia că au fost îndeplinite condițiile pentru o evaluare cumulativă a efectelor importurilor din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina. În consecință, aceste importuri au fost examinate cumulativ în scopul stabilirii prejudiciului.
- (246) În urma comunicării constatărilor din documentul de informare, Comisia a primit mai multe observații referitoare la evaluarea cumulativă a țărilor în cauză, care sunt abordate în considerentele de mai jos.
- (247) Reclamantul a susținut că importurile din Serbia au cauzat un prejudiciu producătorilor din Uniune, în mod similar cu importurile din celelalte patru țări. În această privință, reclamantul s-a referit la faptul că importurile din Serbia s-au dublat ca volum absolut, cât și cotă de piață în perioada cuprinsă între 2013 și perioada de anchetă, că prețurile lor au scăzut, de asemenea, în această perioadă și că importurile din Serbia au subcotat semnificativ producătorii din Uniune cu sume considerabile în cursul perioadei de anchetă. În plus, reclamantul a afirmat, de asemenea, că importurile din Serbia au o cotă de piață de 1,04 %, care este doar puțin peste pragul de 1 % prevăzut la articolul 5 alineatul (7) din regulamentul de bază. În plus, reclamantul s-a referit la un potențial risc de eludare, deoarece încheierea cu privire la Serbia ar permite societății-mame chineze a singurului producător-exportator din Serbia să vândă în Uniune prin intermediul filialei sale sârbe.
- (248) Comisia a respins afirmația potrivit căreia importurile din Serbia au cauzat un prejudiciu producătorilor din Uniune în mod similar importurilor din alte țări, din motivele menționate mai jos.
- În primul rând, volumele importurilor sârbe au fost considerat *de minimis*. În consecință, acestea sunt neglijabile și nu pot fi considerate drept cauză a unui prejudiciu pentru industria din UE. Faptul că prețurile de vânzare medii din Serbia în cursul perioadei de anchetă au fost în mod semnificativ mai mari decât prețurile de vânzare medii ale altor patru țări în cauză este încă o dovadă că volumul mic al importurilor nu cauzează un prejudiciu industriei din UE.
 - În al doilea rând, în ceea ce privește cota de piață de peste 1 %, respectiv 1,04 %, în orice caz, pragul stabilit la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază este „neglijabil”. Alegerea termenului „neglijabil” implică faptul că Comisia se bucură de o anumită marjă de apreciere în analiza sa privind volumele importurilor atunci când evaluează cumularea. În acest caz, astfel cum se explică în considerentul 234, diferența de 0,04 % a fost considerată ca fiind, în termeni absoluți și relativi, nesemnificativă.
 - În sfârșit, în ceea ce privește potențialul risc de eludare, Comisia a observat că volumele de producție și capacitatea de producție efective ale singurului producător-exportator din Serbia au fost comunicate serviciilor Comisiei. Prin urmare, Comisia va acorda o atenție deosebită acestui potențial risc de eludare prin monitorizarea atentă a existenței unei schimbări la nivelul configurației schimburilor comerciale, care sugerează existența unei posibile eludări provenind din Serbia. Mai mult, dar mai puțin important, producătorul-exportator din Serbia a afirmat că principala sa strategie este aceea de a răspunde cererii interne și regionale a țărilor din Balcani.

- (249) În plus, doi producători-exportatori brazilieni incluși în eșantion au afirmat că evaluarea cumulativă a importurilor din Brazilia cu cele din Iran, Rusia și Ucraina era nejustificată din motivele menționate în următoarele două considerente.
- (250) S-a argumentat că mai mult de o treime din importurile din Brazilia nu intră în concurență cu produsele din Iran, Rusia și Ucraina, dovedind astfel că canalele de vânzare pentru importurile din Brazilia erau diferite de cele din Iran, Rusia și Ucraina. În plus, acest producător-exportator a susținut că, în mod similar cu Serbia, prețurile erau în mod semnificativ mai ridicate decât prețurile medii din Iran, Rusia și Ucraina și că producătorii-exportatori din Brazilia au fost, de asemenea, mai degrabă în poziția de a imita prețuri decât de a le impune. În cele din urmă, acesta a susținut că niciunul dintre producătorii din Brazilia nu a subcota prețurile practicate de industria din Uniune.
- (251) Celălalt producător-exportator brazilian a afirmat că o astfel de evaluare cumulativă este inadecvată din cauza volumelor neglijabile ale importurilor din Brazilia (ca în cazul Serbiei) și a diferenței de condiții de concurență. În această privință, în ceea ce privește volumele neglijabile, producătorul-exportator brazilian a argumentat că cota de piață a Braziliei a depășit pragul de 1 % doar începând cu 2015 și a ajuns la 1,79 % doar în cursul perioadei de anchetă. În plus, volumul importurilor sale era prea mic pentru a contribui la prejudiciul eventual și, astfel, la fel de nesemnificativ. În ceea ce privește diversele condiții de concurență, acesta s-a referit la faptul că aproape 60 % din importurile de produs în cauză din Brazilia în cursul perioadei de anchetă reprezentau vânzări sau transferuri către întreprinderi europene afiliate, care nu intră în concurență directă cu produsele destinate pieței libere, și, prin urmare, se confruntă cu condiții de concurență diferite. În plus, el a contestat declarația Comisiei din documentul de informare potrivit căreia importurile din Brazilia și produsul similar din Uniune sunt interschimbabile. El a susținut, în acest context, că producătorii-exportatori din Brazilia exportă în principal tipuri de produse plate din oțel laminate la cald (HRF), care au caracteristici fizice, chimice și tehnice diferite, precum și utilizări finale diferite decât produsele vândute de industria din Uniune, care sunt în principal tipuri de HRF de înaltă calitate. În plus, acesta a contestat faptul că producătorii-exportatori din Brazilia folosesc circuite de vânzare similare celor utilizate de producătorii-exportatori din celelalte țări în cauză. El a afirmat că producătorii respectivi vând de obicei direct către clienți independenți de pe piața liberă din Uniune, spre deosebire de cea mai mare parte a importurilor din Brazilia. În cele din urmă, el a formulat observații cu privire la prețurile similare cu cele prezentate de celălalt producător-exportator brazilian.
- (252) Comisia a respins argumentele celor doi producători-exportatori brazilieni incluși în eșantion, după cum se arată mai jos.
- (253) În primul rând, pentru definirea consumului, Comisia a luat în considerare totalitatea importurilor braziliene, independent de faptul că acestea au inclus furnizări în interiorul grupului. Aceasta deoarece, în lipsa unor astfel de importuri, societățile ar fi obținut cel mai probabil HRF din alte surse disponibile pe piața liberă din Uniune, inclusiv produsul similar fabricat de industria din Uniune.
- (254) În al doilea rând, pentru o parte din vânzările sale, canalele de vânzare din Brazilia nu sunt diferite de cele din Iran, Rusia și Ucraina. Toți producătorii-exportatori cooperanți din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina utilizează canale de vânzare similare, prin care vând fie direct fie prin intermediul unui comerciant/importator afiliat, având sediul fie în interiorul fie în exteriorul Uniunii. În plus, în ceea ce privește argumentul că 60 % din importurile de produs în cauză din Brazilia în cursul perioadei de anchetă reprezentau vânzări sau transferuri către întreprinderi europene afiliate, care nu intră în concurență directă cu produsele destinate pieței libere, și, prin urmare, se confruntă cu condiții de concurență diferite, se remarcă următoarele. O parte din importurile produsului în cauză provenind de la producători-exportatori din Rusia au fost, de asemenea, vânzări către societăți europene afiliate, din care o parte a făcut obiectul unor prelucrări ulterioare de către aceste societăți europene afiliate. În consecință, producătorii-exportatori în cauză se confruntă cu aceleași condiții de concurență.
- (255) În al treilea rând, astfel cum se arată în tabelul 4, Comisia a recunoscut că prețurile din Brazilia sunt mai ridicate decât prețurile medii din Iran, Rusia și Ucraina. Cu toate acestea, tabelul 4 a arătat, de asemenea, că prețurile braziliene au fost în mod constant inferioare prețurilor de import din Serbia în cursul perioadei examinate, și anume pentru anii 2013, 2014, 2015 și perioada de anchetă.
- (256) În al patrulea rând, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia producători-exportatori brazilieni mai degrabă s-au adaptat la prețurile existente și nu au fixat alte prețuri, prețul producătorului-exportator sârb a fost evaluat în combinație cu volumele sale neglijabile. Prin urmare, nu se poate ajunge la aceeași concluzie în ceea ce privește Brazilia.
- (257) În al cincilea rând, în privința volumelor, după cum s-a menționat deja în tabelul 3, importurile din Brazilia se ridicau la 608 541 de tone pe parcursul perioadei de anchetă, comparativ cu 354 145 de tone în cazul importurilor sârbe. În consecință, volumele importurilor braziliene de HRF au fost cu peste 70 % mai mari decât ale Serbiei și au reprezentat o cotă de piață de 1,79 %, în comparație cu cea a Serbiei de 1,04 %. Ca urmare, aceste importuri nu au fost considerate ca fiind neglijabile.

- (258) În sfârșit, în ceea ce privește afirmația referitoare la o gamă de produse diferită a producătorilor-exportatori brazilieni, produsele lor au fost, în mod clar, în concurență directă cu produsele din Uniune și cu produsele altor producători-exportatori. În mod contrar afirmației producătorului-exportator, ancheta a arătat că toate tipurile de produs în cauză, inclusiv tipurile vândute de producătorii-exportatori din Brazilia, erau, de asemenea, fabricate și vândute de producătorii din Uniune. În acest sens, Comisia a constatat că peste 99,9 % din toate tipurile de produse vândute de cei trei producători-exportatori brazilieni erau, de asemenea, vândute de producătorii din Uniune incluși în eșantion în cursul perioadei de anchetă. În plus, se efectuează o evaluare cumulativă la nivel de țară cu privire la întreaga definiție a produsului în cauză și nu doar o evaluare care să ia în considerare anumite tipuri de produs în cauză.
- (259) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator brazilian CSN a reiterat faptul că circuitele de vânzare și prețurile importurilor din Brazilia sunt substanțial diferite de cele ale importurilor din Iran, Rusia și Ucraina. În ceea ce privește canalele de vânzări, aceasta a menționat că filiala sa Lusosider nu este un comerciant, nici un importator, ci un simplu utilizator de HRF. Acesta a susținut că în special situația NLMK Europe nu a fost aceeași cu situația Lusosider. De asemenea, menționa că Lusosider nu avea acces cu ușurință la HRF vândute pe piața Uniunii. În ceea ce privește prețurile de import, trebuie menționat că evoluția prețurilor importurilor din Brazilia urmează aceeași tendință crescătoare ca și prețurile importurilor din Serbia.
- (260) Comisia a respins aceste afirmații, ca fiind nefondate: În ceea ce privește canalele de vânzări, existau alte filiale ruse situate în Letonia și în Polonia cu o societate-mamă rusească alta decât NLMK care, în cursul perioadei de anchetă, utilizau parțial și prelucrau într-o oarecare măsură HRF pe care le achiziționau de la societatea-mamă din Rusia. În plus, în pofida afirmației potrivit căreia Lusosider nu avea acces cu ușurință la HRF vândute pe piața Uniunii, Comisia ar fi fost informată, în cursul unei audieri, că Lusosider era aprovizionat din alte surse în cursul perioadei de anchetă, cum ar fi Turcia, Taiwan și Rusia. În plus, Comisia nu dispune de niciun element de probă în dosar că producătorii din Uniune nu doreau să aprovizioneze Lusosider și nici Lusosider nu a furnizat astfel de elemente de probă. În plus, în ceea ce privește prețurile, Comisia a reamintit că prețurile braziliene au fost în mod constant inferioare prețurilor de import din Serbia în cursul perioadei examinate, și anume în anii 2013, 2014, 2015 și perioada de anchetă (a se vedea considerentul 235). Prin urmare, Comisia nu a acceptat cererea producătorului-exportator brazilian conform căreia importurile din Brazilia nu ar trebui să fie evaluate cumulativ cu importurile provenite din celelalte trei țări.
- (261) De asemenea, Comisia a ajuns la concluzia că toate criteriile prevăzute la articolul 3 alineatul (4) au fost întrunite pentru celelalte patru țări și, prin urmare, importurile din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au fost examinate cumulativ în vederea stabilirii prejudiciului.

4.3.2. Volumul și cota de piață a importurilor din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina

- (262) Importurile în Uniune provenite din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au evoluat după cum urmează:

Tabelul 5

Volumul importurilor (tone) și cota de piață

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
BRAZILIA				
Volumul importurilor din Brazilia	41 895	108 973	580 525	608 541
Indice (2013 = 100)	100	260	1 386	1 453
Cotă de piață, Brazilia	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
Indice (2013 = 100)	100	253	1 273	1 382
IRAN				
Volumul importurilor din Iran	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Indice (2013 = 100)	100	421	811	901

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Cotă de piață, Iran	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	410	745	857
RUSIA				
Volumul importurilor din Rusia	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	103	129	109
Cotă de piață, Rusia	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	101	118	104
UCRAINA				
Volumul importurilor din Ucraina	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	104	120	119
Cotă de piață, Ucraina	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	101	110	113
ȚĂRI ÎN CAUZĂ				
Volumul importurilor din țările în cauză	2 406 816	2 952 091	4 394 970	4 266 880
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	123	183	177
Cota de piață a țărilor în cauză	7,45 %	8,91 %	12,50 %	12,57 %
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	120	168	169
<i>Sursa: Eurostat. Cotele de piață au fost stabilite prin compararea volumelor importurilor cu consumul de pe piața liberă din Uniune, așa cum a fost raportat în tabelul (2).</i>				

- (263) Tabelul de mai sus arată că, în cifre absolute, importurile din țările în cauză au crescut semnificativ în perioada examinată. În același timp, cota de piață totală a importurilor în Uniune a crescut cu aproape 5 puncte procentuale (de la 7,45 % în 2013 la 12,57 %, ceea ce reprezintă o creștere de 69 %) în cursul perioadei examinate.

4.3.3. Prețurile importurilor din țările în cauză și subcotarea prețurilor

- (264) Comisia a stabilit prețurile importurilor pe baza datelor furnizate de Eurostat. Prețul mediu ponderat al importurilor în Uniune provenite din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina a evoluat după cum urmează:

Tabelul 6

Prețuri de import (EUR/tonă)

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
BRAZILIA				
Prețurile medii ale importurilor braziliene care fac obiectul unui dumping	461	433	386	346
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	94	84	75

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
IRAN				
Prețurile medii ale importurilor iraniene care fac obiectul unui dumping	454	415	369	316
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	91	81	70
RUSIA				
Prețurile medii ale importurilor rusești care fac obiectul unui dumping	448	431	387	324
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	96	86	72
UCRAINA				
Prețurile medii ale importurilor ucrainene care fac obiectul unui dumping	429	415	370	319
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	97	86	74
ȚĂRI ÎN CAUZĂ				
<i>Prețurile medii ale importurilor care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză</i>	442	423	378	323
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	96	86	73

Sursa: Eurostat.

- (265) Prețurile medii ale importurilor din țările în cauză au scăzut de la 442 EUR/tonă în 2013 până la 323 EUR/tonă în cursul perioadei de anchetă. În cursul perioadei examinate, scăderea prețului unitar mediu al importurilor care fac obiectul unui dumping a fost de 27 %.
- (266) Comisia a evaluat subcotarea prețurilor pe parcursul perioadei de anchetă comparând:
- prețurile de vânzare medii ponderate pentru fiecare tip de produs ale celor șase producători din Uniune, percepute de la clienții neafiliați de pe piața liberă din Uniune, ajustate la un nivel franco fabrică; precum și
 - prețurile medii ponderate corespunzătoare la nivelul prețului CIF la frontiera Uniunii pe tip de produs ale importurilor de la producătorii cooperanți din țara în cauză către primul client independent de pe piața din Uniune, cu ajustări adecvate pentru costurile ulterioare importului.
- (267) Compararea prețurilor a fost realizată per tip de produs, pentru tranzacții la același nivel comercial, ajustate în mod adecvat acolo unde a fost necesar și după deducerea rabaturilor și a reducerilor. Rezultatul comparației a fost exprimat ca procent din cifra de afaceri a producătorilor din Uniune în cursul perioadei de anchetă. Principalele ajustări au fost legate de costurile de livrare (variind între 3,4 % și 8,9 % per producător din Uniune inclus în eșantion) de costurile de credit (variind între 0,1 și 0,4) și de reduceri (variind între 0,1 % și 2 %).
- (268) În conformitate cu mențiunile din considerentul 16, doar un singur importator neafiliat a răspuns la chestionar. Pe baza elementelor de probă colectate în cursul verificării de la acest importator neafiliat, a fost adăugat un cost ulterior importului de 7 EUR pe tonă.

- (269) Pe baza celor de mai sus, s-a constatat că importurile care fac obiectul unui dumping din partea majorității producătorilor-exportatori în cauză incluși în eșantion au subcotat prețurile practicate de industria din Uniune cu o marjă cuprinsă între 8,45 % și 17,74 %, astfel cum se poate observa în tabelul de mai jos. Nu s-a constatat nicio subcotare pentru toate societățile din Brazilia.

Tabelul 7

Marje de subcotare

Țară	Societate	Marje de subcotare
Brazilia	ArcelorMittal Brasil S.A și Aperam Inox América do Sul S.A.	- 3,30 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	- 6,95 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	- 0,12 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	8,45 %
Rusia	Novolipetsk Steel	8,87 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	14,0 %
	PAO Severstal	17,74 %
Ucraina	Metinvest Group	8,45 %

- (270) În urma comunicării constatărilor din documentul de informare, reclamantul și producătorul-exportator iranian au remarcat faptul că informațiile furnizate în documentul de informare și în una dintre anexele sale nu sunt coerente. În timp ce documentul a indicat faptul că nu s-a constatat nicio subcotare pentru societatea iraniană, o anexă specifică a arătat o marjă de subcotare de 8,45 % pentru societatea iraniană.
- (271) Ca răspuns la aceste observații, Comisia confirmă că textul documentului de informare a efectuat în mod incorect o trimitere la societatea iraniană și că marja de subcotare furnizată în anexă a fost corectă.
- (272) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator brazilian Usiminas a afirmat că articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază impune Comisiei să realizeze o analiză corespunzătoare a impactului prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping și să examineze dacă a existat o subcotare semnificativă a prețurilor. O astfel de analiză nu ar trebui să se limiteze la o simplă comparație matematică, ci constă, de asemenea, dintr-o evaluare dinamică a evoluției prețurilor și a tendințelor în relația dintre prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping și cele ale produselor similare pe piața internă, pe toată durata.
- (273) Comisia a respins această afirmație: În primul rând, ea a comunicat prețurile de vânzare unitare medii ponderate ale producătorilor din Uniune pe piața liberă din Uniune în tabelul de sub considerentul 295: În continuare, așa cum se arată în considerentul 297, Comisia a declarat că producătorii din Uniune au urmat spirala descendentă a prețurilor și și-au redus în mod semnificativ prețurile lor de vânzare, în special în cursul anului 2015 și în perioada de anchetă. Produsul în cauză fiind un produs de bază, producătorii din Uniune au fost nevoiți să urmeze spirala descendentă a prețurilor. Observații similare din partea Comisiei pot fi găsite în considerentul 387. În plus, aceasta face referire, de asemenea, la analiza sa cu privire la alți factori, care împreună sau separat, nu ar putea rupe legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping. A se vedea considerentul 390. Analiza Comisiei nu a fost, prin urmare, limitată la o simplă comparație matematică. În cele din urmă, dar nu în ultimul rând, nici producătorul-exportator brazilian nu furnizează vreun argument și nici Comisia nu cunoaște motivul pentru care astfel de analize suplimentare ar face analiza subcotării prețurilor mai semnificativă, având în vedere natura produsului de bază în cauză.

4.4. Situația economică a industriei din Uniune

4.4.1. Observații generale

- (274) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei din Uniune include o evaluare a tuturor indicatorilor economici care au influențat situația industriei Uniunii pe parcursul perioadei examinate.
- (275) Indicatorii macroeconomici (producția, capacitatea de producție, gradul de utilizare a capacității de producție, volumul vânzărilor, stocurile, creșterea economică, cota de piață, gradul de ocupare a forței de muncă, productivitatea și importanța marjelor de dumping) au fost evaluați la nivelul întregii industrii din Uniune. Evaluarea s-a bazat pe informațiile furnizate de reclamant, care au fost apoi confruntate cu datele furnizate de producătorii din Uniune și cu statisticile oficiale disponibile (Eurostat).
- (276) Analiza indicatorilor microeconomici (prețurile de vânzare, rentabilitatea, fluxul de numerar, investițiile, randamentul investițiilor, capacitatea de mobilizare a capitalurilor, salariile și costul producției) a fost realizată la nivelul producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Evaluarea s-a bazat pe informațiile furnizate de aceștia, verificate în mod corespunzător.
- (277) Pentru a oferi o imagine cât mai completă posibil a industriei din Uniune, Comisia a obținut date pentru întreaga producție a produsului în cauză și a stabilit dacă producția a fost destinată utilizării captive sau pieței libere. Pentru unii indicatori de prejudiciu privind industria din Uniune, Comisia a analizat separat datele legate de piața liberă și cele legate de piața captivă și a efectuat o analiză comparativă. Factorii respectivi sunt: vânzările, cota de piață, prețurile unitare, costul unitar, rentabilitatea și fluxul de numerar. Cu toate acestea, alți indicatori economici au putut fi examinați în mod judicios doar prin referire la întreaga activitate, inclusiv utilizarea captivă a industriei din Uniune. Factorii respectivi sunt: producția, capacitatea, gradul de utilizare a capacității de producție, investițiile, randamentul investițiilor, ocuparea forței de muncă, productivitatea, stocurile și costurile forței de muncă. În ceea ce privește acești factori, Comisia poate doar să efectueze o evaluare pertinentă prin raportare la întreaga activitate a industriei din Uniune. Această analiză este în conformitate cu jurisprudența instanțelor Uniunii și OMC ⁽¹⁾.

4.4.2. Indicatorii macroeconomici

4.4.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

- (278) Producția totală, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție din Uniune au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 8

Producția, capacitatea de producție și utilizarea capacității

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Volumul producției (tone)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 472
Indice (2013 = 100)	100	101	100	98
Capacitate de producție (tone)	100 667 836	100 040 917	98 093 841	98 162 252
Indice (2013 = 100)	100	99	97	98
Rata de utilizare a capacității	74,1 %	75,5 %	76,2 %	74,3 %

Sursa: Răspunsul Eurofer la chestionar.

⁽¹⁾ CJUE, Cauza C-315/90 Gimelec/Comisia, EU:C:1991:447, punctele 16-29; raportul Organului de apel al OMC, 24.7.2001, WT/DS184/AB/R, punctele 181-215.

- (279) În cursul perioadei luate în considerare, volumul producției industriei din Uniune a scăzut ușor cu aproximativ 1,7 de milioane de tone (- 2 %).
- (280) Cifrele raportate privind capacitatea se referă la capacitatea tehnică, ceea ce implică faptul că au fost luate în considerare ajustări, considerate ca fiind standarde de către industrie, în funcție de perioada de înființare, de întreținere, de obstrucționări și de alte impedimente normale. Capacitatea de producție a scăzut pe parcursul perioadei examinate din cauza reducerii capacității de producție în principal în Belgia și în Italia.
- (281) Rata de utilizare a capacității a rămas relativ stabilă în cursul perioadei examinate, fiind cuprinsă între 74,1 % și 76,2 %.

4.4.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

- (282) În perioada examinată, volumul vânzărilor și cota de piață de pe piața liberă ale industriei din Uniune au evoluat după cum urmează:

Tabelul 9

Volumul vânzărilor și cota de piață (piața liberă)

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Volumul vânzărilor (tone)	27 468 243	27 910 748	27 327 906	26 027 000
Indice (2013 = 100)	100	102	99	95
Cota de piață	85,1 %	84,2 %	77,7 %	76,7 %
Indice (2013 = 100)	100	99	91	90

Sursa: Răspunsul Eurofer la chestionar și Eurostat.

- (283) Volumul vânzărilor industriei Uniunii pe piața liberă din Uniune a scăzut cu 5 % în cursul perioadei examinate, și anume, de la 27,5 la 26 de milioane de tone.
- (284) În cursul perioadei examinate, cota de piață a industriei Uniunii în ceea ce privește consumul la nivelul Uniunii a scăzut cu mai mult de 8 puncte procentuale, adică de la 85,1 % la 76,7 %. Scăderea volumului vânzărilor pe piața liberă din Uniune și pierderea cotei de piață a industriei din Uniune a coincis cu o creștere a consumului pe piața liberă din Uniune, ceea ce reprezintă un indicator al deteriorării poziției concurențiale a producătorilor de oțel din Uniune.
- (285) În ceea ce privește piața captivă a Uniunii, volumul captiv și cota de piață au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 10

Volumul captiv pe piața Uniunii și cota de piață

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Volumul captiv pe piața Uniunii (tone)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Indice (2013 = 100)	100	101	100	100
Producția totală a industriei Uniunii (tone)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 471
% al volumului captiv în raport cu producția totală	56,9 %	56,8 %	56,6 %	58,2 %

Sursa: Răspunsul Eurofer la chestionar și Eurostat.

- (286) Volumul captiv al industriei din Uniune (compus din transferuri captivă și vânzări captivă pe piața Uniunii) pe piața Uniunii în cifre absolute a rămas relativ stabil în cursul perioadei examinate.
- (287) Cota de utilizare captivă (exprimată ca procent din producția totală) pentru industria din Uniune a crescut ușor în cursul perioadei examinate, de la 56,9 % în 2013 la 58,2 % în cursul perioadei de anchetă.

4.4.2.3. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

- (288) Ocuparea forței de muncă a fost calculată luând în considerare numai salariații care lucrează direct pentru produsul similar în diferitele oțelării ale producătorilor din Uniune. Această metodă a furnizat date exacte care sunt relativ ușor de obținut.
- (289) Ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 11

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Numărul de angajați (Activitate normă întreagă/angajat)	18 632	17 739	17 829	17 722
Indice (2013 = 100)	100	95	96	95
Productivitate (tone/angajat)	4 003	4 257	4 191	4 115
Indice (2013 = 100)	100	106	105	103

Sursa: Răspunsul Eurofer la chestionar.

- (290) Nivelul ocupării forței de muncă în industria din Uniune a scăzut în mod semnificativ pe parcursul perioadei examinate. Comisia a stabilit în timpul anchetei că această scădere a fost cauzată de necesitatea de a reduce costurile de producție și pentru a obține eficiență, având în vedere concurența tot mai mare de pe piață din partea importurilor care fac obiectul unui dumping. Aceasta a dus la o reducere a forței de muncă cu 5 % în cursul perioadei examinate, fără a lua în considerare ocuparea indirectă a forței de muncă. În consecință și în pofida volumului producției în ușoară scădere (- 2 %) în cursul perioadei examinate, productivitatea forței de muncă a industriei din Uniune, măsurată în producție pe persoană încadrată în muncă pe an, a crescut (+ 3 %). Acest lucru indică faptul că industria Uniunii a încercat să se adapteze condițiilor schimbătoare de pe piață pentru a rămâne competitivă.

4.4.2.4. Stocurile

- (291) Nivelurile stocurilor producătorului din Uniune au evoluat pe parcursul perioadei luate în considerare după cum urmează:

Tabelul 12

Stocurile

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Stocurile finale (tone)	2 646 989	2 653 224	2 798 420	2 469 667
Indice (2013 = 100)	100	100	106	93
Stocurile finale ca procent din producție	3,55 %	3,51 %	3,75 %	3,39 %
Indice (2013 = 100)	100	99	106	95

Sursa: Răspunsul Eurofer la chestionar.

- (292) Majoritatea tipurilor de produs similar sunt produse de industria din Uniune pe baza unor comenzi specifice din partea utilizatorilor. Prin urmare, stocurile nu au fost considerate un indicator de prejudiciu important pentru această industrie. Acest lucru este, de asemenea, confirmat prin analiza evoluției stocurilor finale ca procent din producție. Așa cum se poate observa mai sus, acest indicator a rămas relativ stabil, la aproximativ 3,4 % – 3,7 % din volumul producției.

4.4.2.5. Amploarea marjei de dumping

- (293) Toate marjele de dumping din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina au fost semnificativ peste nivelul *de minimis*. Impactul amplitudinii marjelor de dumping efective mari asupra industriei Uniunii nu a fost neglijabil, având în vedere volumul și prețurile importurilor din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina.

4.4.2.6. Creșterea economică

- (294) Consumul la nivelul Uniunii (piața liberă) a crescut cu aproximativ 5 % în cursul perioadei examinate, în timp ce volumul vânzărilor industriei Uniunii pe piața liberă a Uniunii a scăzut cu aproximativ 5 %. Prin urmare, industria Uniunii a pierdut din cota de piață, spre deosebire de cota de piață a importurilor provenite din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina, care a crescut semnificativ în cursul perioadei examinate.

4.4.3. Indicatorii microeconomici

4.4.3.1. Prețurile și factorii care influențează prețurile

- (295) Prețurile de vânzare unitare medii ponderate ale producătorilor din Uniune pe piața liberă din Uniune au evoluat după cum urmează în cursul perioadei examinate:

Tabelul 13

Prețurile de vânzare pe piața liberă din Uniune

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Preț de vânzare (EUR/tonă)	498	471	427	383
Indice (2013 = 100)	100	95	86	77
Costul unitar de producție (EUR/tonă)	511	469	431	413
Indice (2013 = 100)	100	92	84	81

Sursa: răspunsurile la chestionare furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (296) Tabelul de mai sus indică evoluția prețului de vânzare unitar de pe piața liberă din Uniune în comparație cu costul de producție corespunzător. Prețurile de vânzare au fost, în medie, mai mici decât costul unitar de producție, cu excepția anului 2014, când piața Uniunii a început să se redreseze și cotele de piață ale importurilor din celelalte patru țări au fost mai scăzute decât în cursul perioadei de anchetă.
- (297) Costul de producție a fost, în general, mai ridicat decât cel al scăderii prețurilor de vânzare, cu excepția anului 2014. Prin urmare, pentru a limita pierderile de cotă de piață, și deoarece produsul în cauză este un produs de bază, producătorii din Uniune au urmat spirala descendentă a prețurilor și și-au redus în mod semnificativ prețurile lor de vânzare, în special în cursul anului 2015 și în perioada de anchetă. Produsul în cauză fiind un produs de bază, producătorii din Uniune au fost nevoiți să urmeze spirala descendentă a prețurilor.
- (298) În rândul producătorilor incluși în eșantion, anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate pentru consumul captiv au fost transferate sau vândute la prețuri de transfer pentru prelucrarea ulterioară în aval utilizând politici de tarifare diferite (în principal la costul de fabricație pentru transferurile captiv și la prețuri de transfer pentru vânzările captiv). Prin urmare, nu poate fi desprinsă o concluzie semnificativă din evoluția prețurilor aferente utilizării captiv.

4.4.3.2. Costurile cu forța de muncă

- (299) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 14

Costul mediu cu forța de muncă per angajat

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Costul mediu cu forța de muncă per angajat (în EUR)	63 374	66 039	66 023	67 045
Indice (2013 = 100)	100	104	104	106

Sursa: răspunsurile la chestionare furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (300) În cursul perioadei examinate, salariul mediu per angajat a crescut cu 4 %.

4.4.3.3. Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capital

- (301) Profitabilitatea, fluxul de numerar, investițiile și randamentul investițiilor producătorului din Uniune au evoluat în perioada luată în considerare după cum urmează:

Tabelul 15

Rentabilitatea, fluxul de numerar, investițiile și randamentul investițiilor

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Rentabilitatea vânzărilor în Uniune pe piața liberă (% din cifra de afaceri a vânzărilor)	- 2,7 %	0,4 %	- 0,8 %	- 7,8 %
Flux de numerar (mii EUR)	139 285	221 982	122 723	- 79 661
Indice (2013 = 100)	100	159	88	-57
Investiții (mii EUR)	256 013	289 582	291 771	268 839
Indice (2013 = 100)	100	113	114	105
Randamentul investițiilor	- 3,5 %	0,5 %	- 1,0 %	- 8,5 %

Sursa: răspunsurile la chestionare furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (302) Comisia a determinat rentabilitatea producătorilor din Uniune prin exprimarea pierderii nete înainte de impozitare aferente vânzărilor de produs similar pe piața liberă din Uniune ca procent din cifra de afaceri aferentă respectivelor vânzări.
- (303) Rentabilitatea a avut o evoluție negativă în cursul perioadei examinate: în cursul tuturor perioadelor, cu excepția anului 2014, au fost înregistrate pierderi. În timp ce pierderile din anul 2013 au fost parțial legate de perioada de după criza datoriilor din zona euro, producătorii de oțel din Uniune au fost în măsură să se redreseze parțial în cursul anului 2014 și în prima jumătate a anului 2015. Astfel cum se arată în tabelul de la considerentul 295, prețurile de vânzare unitare au scăzut cu 23 % în cursul perioadei examinate, din cauza unei puternice presiuni asupra prețurilor exercitată de importurile care fac obiectul unui dumping începând din a doua jumătate a anului 2015. Acest fapt a condus la o pierdere semnificativă de 7,8 % în cursul perioadei de anchetă, care reprezintă cel mai slab rezultat în cursul perioadei examinate.
- (304) Fluxul net de numerar reprezintă capacitatea producătorilor din Uniune de a-și autofinanța activitățile. Tendința fluxului de lichidități net a urmat o tendință de scădere similară cu cea a rentabilității și a devenit negativă, la niveluri nesustenabile.

- (305) În pofida pierderilor suferite în cursul perioadei examinate, investițiile (inclusiv înlocuirea anumitor active de producție) au rămas la peste 240 de milioane EUR în toți anii din perioada examinată. Cu toate acestea, investițiile s-au aflat la un nivel relativ scăzut în cursul întregii perioade, deoarece capacitatea de a procura capital a fost afectată de pierderile suferite în cursul perioadei examinate (cu excepția micului profit realizat în 2014).
- (306) Randamentul investițiilor este profitul (sau pierderea) exprimat(ă) în procente din valoarea contabilă netă a investițiilor. Din cauza pierderilor suferite, randamentul investițiilor a fost negativ în perioada examinată, cu excepția anului 2014.

4.4.3.4. Observații privind indicatorii microeconomici

- (307) În urma comunicării constatărilor din documentul informativ, producătorii-exportatori ruși, MMK Group și grupul Severstal, precum și Ministerul Dezvoltării Economice din Rusia au susținut că Comisia nu a abordat în mod adecvat factorul pieței captive în analiza indicatorilor microeconomici. Producătorii-exportatori ruși au menționat faptul că Comisia a analizat indicatorii microeconomici doar pentru piața liberă, care este un segment de piață mai mic, adică numai 41,8 %-43,1 % din producția la nivelul Uniunii a produsului în cauză. Aceștia au susținut că analiza indicatorilor microeconomici exclusiv pe piața liberă a Uniunii ar fi susceptibilă să demonstreze o imagine mai negativă decât cea care privește întreaga piață a UE de produs similar. În acest sens, ei au făcut trimitere la concluziile din raportul organului de apel al OMC în cauza *Statele Unite – Măsuri antidumping privind anumite produse din oțel laminate la cald din Japonia*,⁽¹⁾ care, în opinia lor, impune că o examinare obiectivă, echilibrată a indicatorilor microeconomici ar trebui să includă atât piața liberă cât și piața captivă.
- (308) Comisia a respins afirmația conform căreia nu s-a efectuat o examinare obiectivă și echilibrată a indicatorilor microeconomici care includ atât piața liberă cât și piața captivă.
- (309) În primul rând, aceasta a explicat în considerentul 277 metodologia sa, precizând modul și momentul în care Comisia a făcut distincție între datele legate de piața liberă și piața captivă.
- (310) În al doilea rând, afirmația potrivit căreia Comisia nu a acționat în conformitate cu raportul Organului de apel al OMC nu este corectă. Comisia nu a ignorat piața captivă din analiză. Într-adevăr, aceasta a furnizat cifrele de pe piața captivă și le-a examinat în analiza sa după caz (a se vedea, în acest sens, considerentele 224-225, și considerentele 285-287).
- (311) În al treilea rând, în cazul de față, cea mai mare parte a pieței captive a constat în transferuri captive (aproape 87 % în cursul perioadei de anchetă), astfel cum se indică în tabelul de mai jos:

Tabelul 16

Defalcare între transferurile captive și vânzările captive

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Transferurile captive (tone)	35 884 971	36 155 050	35 865 270	36 787 755
Vânzările captive (tone)	6 533 091	6 732 125	6 405 801	5 667 111
Volumul captiv pe piața Uniunii (tone)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866

- (312) Astfel de transferuri interne nu intră pe piața liberă, deoarece produsul este utilizat de un producător integrat în vederea prelucrării, transformării sau asamblării ulterioare în cadrul unui proces integrat. Aceste transferuri interne se caracterizează prin faptul că nu sunt emise facturi comerciale, și că producătorul integrat/utilizatorul nu este o entitate juridică distinctă, spre deosebire de vânzările captive. În consecință, nu există prețuri de vânzare pentru transferurile captive.

⁽¹⁾ WT/DS184/AB/R, 24 iulie 2001, pagina 69, punctul 204.

- (313) În plus, este dificil să se stabilească rentabilitatea sau randamentul investițiilor pentru astfel de transferuri captive întrucât tipurile de produs (în cazul în care au fost transferate în mod captiv) sunt prelucrate ulterior la nivel intern și în diverse produse din oțel din aval, fără emiterea de facturi de vânzare (care este fundamentală pentru a determina veniturile și unul dintre elementele esențiale pentru a putea determina un profit).
- (314) Cu toate acestea, așa cum s-a arătat în considerentul 41, diferitele tipuri de HRF reprezintă materia primă pentru fabricarea a diferite produse cu valoare adăugată în aval, începând cu produse din oțel plate laminate la rece ⁽¹⁾ și acoperite. În acest sens, regulamentul provizoriu privind produsele plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă prevede că „situația industriei din Uniune de pe piața liberă s-a deteriorat semnificativ în cursul perioadei examinate, deoarece, începând cu 2012, au început să se acumuleze pierderi. Într-adevăr, volumele vânzărilor de pe piața liberă din Uniune au scăzut cu 14 %, prețurile unitare de vânzare au scăzut cu 19 %, în timp ce costul de producție a scăzut cu numai 16 %. Mai mult, industria din Uniune a pierdut din cota de piață din cauza importurilor din țările în cauză și a trebuit să reducă investițiile în contextul randamentului mereu negativ al investițiilor ⁽²⁾.” Această concluzie din prezentul considerent a fost confirmată în etapa definitivă ⁽³⁾ și este relevantă în continuare. Perioada de anchetă pentru cazul produselor plate din oțel laminate la rece ⁽⁴⁾ a fost anterioară perioadei de anchetă din cazul de față. Cu toate acestea, chiar și în perioade diferite de anchetă, indicatorii de mai sus arată, în mod similar cu piața liberă, o imagine negativă pentru produsele plate din oțel laminate la rece, adică pentru prima piață din aval pentru care sunt utilizate transferurile captive și vânzările de HRF.
- (315) Ca urmare, pe baza argumentelor de mai sus, Comisia a respins cererile formulate de producătorii-exportatori ruși și de Ministerul Dezvoltării Economice și confirmă faptul că a acționat cu diligența necesară și a asigurat faptul că ambele piețe au fost examinate în mod corespunzător.

4.4.4. Concluzie privind prejudiciul material

- (316) În pofida acțiunilor concrete întreprinse de industria din Uniune pentru a îmbunătăți eficiența prin reducerea costurilor (cum ar fi reducerea numărului de ore de muncă pe săptămână) și menținerea fermă a costurilor de producție pe parcursul perioadei examinate, situația economică a industriei din Uniune s-a deteriorat substanțial: pierderile au crescut de la - 2,7 % în 2013 la - 7,8 % în cursul perioadei de anchetă. În consecință, pierderile au fost acumulate pe parcursul perioadei examinate, cu excepția anului 2014.
- (317) În plus, în ciuda unei creșteri cu 5 % a consumului din Uniune pe piața liberă, volumul vânzărilor realizate de industria din Uniune a scăzut cu 5 %, prețurile unitare de vânzare au scăzut cu mai mult de 20 %, iar producția a scăzut cu 2 %. Totodată, ocuparea forței de muncă a scăzut cu 5 %. În consecință, și ceilalți indicatori de prejudiciu au evoluat negativ.
- (318) Perioada care a urmat crizei datoriei din zona euro în 2013 a avut un efect negativ asupra rentabilității în 2013, urmată de o redresare moderată în 2014. Ulterior, în circumstanțele particulare ale acestui caz, producătorii din Uniune au vândut produsul în cauză în special din a doua jumătate a anului 2015 sub costuri pentru a păstra cota lor de piață. Toți producătorii-exportatori din cele patru țări în cauză au vândut la prețuri care fac obiectul unui dumping, iar prețurile lor, în cele mai multe cazuri, au subcitat prețurile producătorilor de oțel din Uniune, exercitând astfel o presiune semnificativă asupra prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune.
- (319) Din cauza pierderilor înregistrate în cursul perioadei luate în considerare ca urmare a factorilor descriși mai sus, ceilalți indicatori, cum ar fi fluxul de lichidități, randamentul investițiilor, au urmat aceeași tendință de scădere ca și indicatorul rentabilitate.
- (320) Părțile interesate au fost informate prin intermediul comunicării constatărilor din documentul informativ asupra concluziei Comisiei conform căreia industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază și au avut posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Procesul de laminare la rece presupune trecerea unei folii sau benzi – care anterior a fost laminată la cald și decapată – prin rulouri reci, adică sub temperatura de înmuiere a metalului.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/181 al Comisiei din 10 februarie 2016 de impunere a unei taxe antidumping asupra importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă (JO L 37, 12.2.2016, p. 25, considerentul 153).

⁽³⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1328 al Comisiei din 29 iulie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă, (JO L 210, 4.8.2016, p. 15, considerentul 117).

⁽⁴⁾ Acesta a acoperit perioada cuprinsă între 1 aprilie 2014 și 31 martie 2015, care este diferită de perioada de anchetă acoperită în acest caz (a se vedea considerentul 19).

- (321) Producătorii-exportatori ruși (MMK Group și Severstal Group) și Ministerul Dezvoltării Economice din Rusia au susținut că era imposibil pentru Comisie să găsească un prejudiciu important în cadrul prezentei proceduri, întrucât procedura din China ⁽¹⁾ a acoperit exact aceleași produs în cauză și, *de facto*, exact aceleași perioade pentru evaluarea tendințelor în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate (până în iunie 2016 și chiar septembrie 2016). Din acest motiv, s-a presupus că legătura strânsă dintre cele două proceduri a condus la necesitatea alinierii constatărilor privind prejudiciul și legătura de cauzalitate în ambele proceduri.
- (322) Producătorul-exportator brazilian Usiminas s-a întrebat, de asemenea, dacă situația industriei din Uniune s-ar fi putut deteriora de la o situație în care exista un pericol de prejudiciu într-o situație de prejudiciu important în doar șase luni, având în vedere faptul că perioadele de anchetă pentru procedura din China și pentru prezenta procedură au acoperit în ambele cazuri a doua jumătate a anului 2015. Din aceleași motive, Ministerului Dezvoltării Economice din Rusia a solicitat, de asemenea, Comisiei să reanalizeze modul de stabilire a prejudiciului material adus industriei din Uniune în cadrul procedurii actuale.
- (323) În plus, Usiminas a pretins că mai mulți indicatori arată de fapt o situație stabilă sau doar o ușoară tendință negativă și, prin urmare, că prejudiciul pretins suferit de industria din Uniune nu a fost considerat semnificativ. În acest sens, producătorul-exportator a făcut trimitere la ușoara scădere a producției din Uniune, la volumul vânzărilor și ocuparea forței de muncă. În plus, acest producător-exportator a susținut că scăderea cotei de piață, deși mai semnificativă, era încă minoră ținând cont de faptul că industria din Uniune a menținut o cotă de piață dominantă de 76,7 % în cursul perioadei de anchetă.
- (324) Comisia a recunoscut faptul că ancheta actuală vizează exact același produs în cauză și produs similar ca anchetele din China.
- (325) Cu toate acestea, ancheta actuală și anchetele din China nu acoperă aceleași perioade relevante pentru evaluarea tendințelor în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate. Mai întâi, examinarea dumpingului și a prejudiciului din prezenta anchetă a acoperit perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 30 iunie 2016, în timp ce examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 30 iunie 2016. Pentru anchetele din China, ancheta privind dumpingul, subvenția și amenințarea cu producerea unui prejudiciu a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 31 decembrie 2015, în timp ce examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2012 și sfârșitul anului 2015. Deși este adevărat că există o suprapunere de șase luni referitoare la perioada de anchetă între cele două anchete (perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 31 decembrie 2015), determinarea dumpingului și a prejudiciului s-a făcut pe baza unei perioade de anchetă și a unei perioade examinate care au fost diferite în ancheta actuală și în ancheta privind cele cinci țări și care erau deja definite în conformitate cu dispozițiile relevante din regulamentul de bază și anunțate în avizul de deschidere. Acest lucru a fost explicat în mod clar în considerentul 115 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul definitiv privind China”), care prevede: *Comisia nu a considerat că este posibil în acest caz să se cumuleze importurile care au făcut obiectul unui dumping prin unirea celor două anchete. Conceptul importurilor care „fac simultan obiectul unor examinări antidumping” în temeiul articolului 3 alineatul (4) din regulamentul de bază presupune fie importuri care fac obiectul aceleiași anchete, fie importuri care fac obiectul a două anchete diferite desfășurate simultan și care au aceeași perioadă de anchetă sau perioade de anchetă în mare parte suprapuse. În cazul de față, ambele anchete au perioade de anchetă diferite, cu o suprapunere a perioadelor de anchetă de doar șase luni.*
- (326) În cazul de față, Comisia a primit suficiente elemente de probă pentru a iniția o procedură bazată pe presupunerea unui prejudiciu efectiv, în special datorită unor prețuri foarte scăzute în cursul PA. Cazul din China se referă, dimpotrivă, la amenințarea cu producerea unui prejudiciu care acoperă o perioadă de anchetă care precede parțial perioada de anchetă din cazul de față, care nu este bazată pe evoluția prețului și a volumului importurilor din China, dar și pe conduita viitoare preconizată a producătorilor-exportatori din China, în special cu privire la capacitățile neutilizate existente.
- (327) Jurisprudența impune Comisiei să efectueze o analiză de atribuire a diferiților factori. În speță, importurile din cele patru țări au cauzat efectiv un prejudiciu industriei din Uniune în perioada de anchetă din cazul respectiv.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei din 5 aprilie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 92, 6.4.2017, p. 68).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei din 5 aprilie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 92, 6.4.2017, p. 68).

- (328) În mod independent de respectivul prejudiciu efectiv, importurile din China constituie o amenințare suplimentară cu producerea unui prejudiciu pentru industria din Uniune. Prin urmare, având în vedere diferența dintre cele două perioade de anchetă și constatările prezentate în prezenta anchetă, riscul de prejudiciu din partea Chinei nu poate rupe legătura de cauzalitate din cauza de față.
- (329) Comisia a constatat, de asemenea, că metoda utilizată pentru calcularea marjei prejudiciului, care este bazată pe subcota observată din partea societăților din cele patru țări, include, prin însăși concepția ei, orice atribuire a unui prejudiciu eventual cauzat de China importurilor provenite din cele patru țări.
- (330) În ceea ce privește îndoielile producătorului-exportator brazilian dacă situația industriei din Uniune s-ar fi putut deteriora de la o situație în care exista un pericol de prejudiciu în situația într-o situație în care exista un prejudiciu important în doar șase luni, Comisia a comparat perioada de anchetă din cauzele din China cu perioada de anchetă în cazul de față și a constatat că, într-adevăr, a existat o deteriorare a situației industriei din Uniune în această perioadă de 6 luni. În acest sens, Comisia se referă, de exemplu, la scăderea în continuare a volumelor de producție, a volumului de vânzări, a ocupării forței de muncă și a prețurilor de vânzare ale producătorilor din Uniune și la înrăutățirea situației financiare (rentabilitate), astfel cum se indică în tabelul de mai jos.

Tabelul 17

Comparație între principalii macroindicatori și microindicatori între „cauza China” și cauza celor 5 țări pentru perioadele de anchetă ale acestora

	Considerente	2015 (perioada de anchetă în cauza din China)	PERIOADA DE ANCHETĂ
Volume de producție	278	74 718 189	72 920 472
Rata de utilizare a capacității	278	76,2 %	74,3 %
Volumul vânzărilor pe piața liberă	282	27 327 906	26 027 000
Cota de piață a producătorilor din Uniune pe piața liberă	282	77,7 %	76,7 %
Ocuparea forței de muncă	289	17 829	17 722
Prețurile de vânzare	295	427	383
Pierderile suportate de producătorii din Uniune incluși în eșantion	301	- 0,8 %	- 7,8 %

- (331) În ceea ce privește afirmația că, în realitate, mai mulți indicatori arătau o situație stabilă sau doar o ușoară tendință negativă și, prin urmare, că prejudiciul pe care l-ar fi suferit industria din Uniune nu se califica drept un prejudiciu important, Comisia a făcut referire la deteriorarea în continuare a principalilor indicatori de prejudiciu, astfel cum s-a indicat la considerentele 316-319. Comisia a constatat că această deteriorare era suficientă pentru a califica situația industriei din Uniune ca un prejudiciu important.
- (332) În urma comunicării constatrilor finale, producătorii-exportatori ruși (MMK Group și Severstal Group) au contestat concluziile Comisiei privind prejudiciul material pe baza următoarelor motive:

— Industria din Uniune a realizat un profit de 8,6 % în perioada ianuarie – martie 2017 (a se vedea considerentul 425);

- La 6 aprilie 2017, regulamentul de instituire a unor taxe antidumping în ancheta privind produsele plate din oțel laminate la cald din China ⁽¹⁾ a stabilit definitiv absența unui prejudiciu important pentru industria din Uniune în ceea ce privește produsul în cauză până la 31 decembrie 2015. În plus, nu ar exista niciun prejudiciu important până la 1 ianuarie 2016, iar profitabilitatea industriei din Uniune era deja din nou de 2 % în perioada 1 iulie – 31 decembrie 2016 (a se vedea de asemenea considerentul 425);
- O observație similară a fost prezentată de producătorul-exportator brazilian Usiminas ⁽²⁾ care a susținut că „dorește să arate că această comparație ⁽³⁾ nu explică dacă situația industriei din Uniune s-ar fi putut deteriora dintr-o situație în care exista un risc de prejudiciu într-o situație în care a existat un prejudiciu important în **doar șase luni.**”
- Deteriorarea moderată a indicatorilor economici din 2015 până la perioada de anchetă (a se vedea tabelul de la considerentul 330 nu poate fi evaluată ca fiind importantă.

(333) Comisia respinge aceste argumente din următoarele motive.

- După cum s-a menționat în considerentul 426, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază, concluziile privind prejudiciul au fost formulate pe baza datelor verificate vizând perioada de anchetă. Pe de altă parte, colectarea și verificarea datelor ulterioare perioadei de anchetă au avut loc în cadrul analizei privind interesul Uniunii. Tabelul de la considerentul 301 a arătat pierderile semnificative începând cu anul 2013 (mai puțin pentru anul 2014).

Chiar luând în considerare datele ulterioare perioadei de anchetă, industria din Uniune se află în continuare într-o situație prejudiciabilă: profiturile realizate în perioada iulie – decembrie 2016 și ianuarie – martie 2017 nu pot compensa perioadele consecutive de pierderi la vârf. Mai mult, analiza prejudiciului se bazează pe numeroși factori, unul dintre aceștia fiind profitabilitatea.

- În ceea ce privește regulamentul de instituire a unor taxe antidumping la produsele plate din oțel laminate la rece din China, Comisia s-a referit la argumentele sale în considerentul 325 și în special la faptul că ancheta actuală, cât și anchetele privind China nu acoperă aceleași perioade relevante pentru evaluarea tendințelor în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate;
- În ceea ce privește deteriorarea indicatorilor economici, Comisia a reiterat faptul că toți indicatorii principali au suferit o deteriorare, caracterizată printr-o scădere suplimentară a volumelor de producție, volumului de vânzări, a ocupării forței de muncă și a prețurilor de vânzare ale producătorilor din Uniune și înrăutățirea situației financiare negative (rentabilitate). Această situație poate fi considerată drept un indicator de prejudiciu important.

(334) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

5. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

(335) În conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă prejudiciul adus industriei din Uniune a fost cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina. În conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, Comisia a examinat, de asemenea, dacă alți factori cunoscuți ar fi putut prejudicia, în același timp, industria din Uniune. Comisia s-a asigurat de faptul că niciun eventual prejudiciu cauzat de alți factori decât importurile care fac obiectul unui dumping provenite din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina nu a fost atribuit acestor importuri.

(336) Factorii luați în considerare de Comisie au fost următorii: criza economică, producătorii din Uniune nu ar fi suficient de competitivi, importurile din țări terțe, impactul situației unui producător de oțel italian asupra imaginii prejudiciului, rezultatele vânzărilor la export ale producătorilor din Uniune, „supracapacitatea” industriei siderurgice din Uniune, precum și o corelare între prețurile HRF de pe piața Uniunii, pe de o parte, și prețurile materiilor prime și HRF la nivel mondial, pe de altă parte.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei din 5 aprilie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 92, 6.4.2017, p. 68).

⁽²⁾ Informațiile furnizate de producătorul-exportator brazilian Usiminas, 7 august 2017, pagina 2.

⁽³⁾ Producătorii-exportatori din Brazilia fac trimitere la tabelul 15 din prezentul regulament. Același tabel a fost prezentat în documentul de informare generală.

5.1. Efectele importurilor care fac obiectul unui dumping din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina

- (337) Prețurile de vânzare ale producătorilor-exportatori au scăzut în medie de la 442 EUR/tonă în 2013 la 323 EUR/tonă în cursul perioadei de anchetă (– 27 %). Prin reducerea în mod continuu a prețului lor unitar de vânzare în cursul perioadei examinate, producătorii-exportatori din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au reușit să își mărească cota de piață de la 7,45 % în 2013 la 12,57 % în cursul perioadei de anchetă, astfel cum se arată în tabelul de la considerentul 262. A existat, de asemenea, o creștere substanțială a volumului de importuri din țările în cauză, în 2015 și în perioada de anchetă în comparație cu anii precedenți.
- (338) Comisia a constatat că volumele în creștere și scăderea accentuată a prețurilor importurilor din țările în cauză în cursul perioadei examinate au cauzat un prejudiciu industriei din Uniune. Acest lucru se datorează faptului că, confrunțați cu strategii agresive de prețuri ale producătorului-exportator din țările în cauză, producătorii din Uniune nu au avut altă soluție decât să reducă prețurile și, de asemenea, să vândă în pierdere pentru a menține un anumit nivel al volumului vânzărilor și cota de piață. Acest lucru a avut, prin urmare, un impact negativ asupra rentabilității industriei, care a atins nivelul nesustenabil de – 7,8 % în cursul perioadei de anchetă.
- (339) Având în vedere coincidența în timp între, pe de o parte, nivelul tot mai mare al importurilor care fac obiectul unui dumping la prețuri în continuă scădere și, pe de altă parte, scăderea volumului vânzărilor industriei din Uniune și scăderea prețurilor, care au condus la pierderi, Comisia a concluzionat că importurile care fac obiectul unui dumping au provocat prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

5.2. Efectele altor factori

5.2.1. Criza economică

- (340) Comisia a constatat că perioada care a urmat crizei datoriei din zona euro a avut un impact negativ asupra rezultatelor industriei siderurgice din Uniune în 2013. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentul 303, Comisia a concluzionat, de asemenea, că industria din Uniune a început să se redreseze în 2014 și în prima jumătate a anului 2015.
- (341) În special, piața a început să își revină în urma efectelor crizei, cu o cerere relativ stabilă, existând un nivel relativ stabil, chiar în creștere, al cererii începând cu 2014. Ca urmare, din 2014, industria din Uniune ar fi putut beneficia mai mult de pe urma redresării pieței. Cu toate acestea, importurile ieftine din China au crescut treptat și au câștigat cote de piață în detrimentul industriei din Uniune. Presiunea continuă a importurilor a început să se manifeste pe deplin începând cu a doua jumătate a anului 2015, începutul perioadei de anchetă.
- (342) Astfel, luând în considerare redresarea pieței din Uniune, după cum reiese și din creșterea consumului de pe piața liberă din Uniune în cursul perioadei examinate (a se vedea tabelul sub considerentul 226), Comisia a concluzionat că criza datoriei din zona euro a avut un impact negativ în principal în cursul anului 2013 din perioada examinată și anterior perioadei de anchetă. Cu toate acestea, impactul respectiv nu a contribuit la prejudiciul important constatat în cursul perioadei de anchetă.

5.2.2. Importurile din țări terțe

5.2.2.1. China

- (343) Volumul importurilor și cota de piață (ca volum din totalul importurilor) din China a evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 18

Volume, prețuri unitare și cote de piață din China

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
China				
Volumul importurilor din China	336 028	592 104	1 519 304	1 578 848
Indice (2013 = 100)	100	176	452	470

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Prețurile unitare ale importurilor din China	505	463	404	339
Indice (2013 = 100)	100	92	80	67
Cota de piață	1,04 %	1,79 %	4,32 %	4,65 %
Procent din volumul total al importurilor Uniunii	6,97 %	11,32 %	19,41 %	19,98 %

Sursa: Eurostat.

- (344) După cum se arată în tabelul de mai sus, importurile din China au crescut cu 370 % în cursul perioadei examinate, în timp ce importurile din alte țări terțe decât Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina (inclusiv China) au crescut cu doar 51 %. În plus, comparând cifrele absolute ale importurilor, s-a observat că:
- China a fost, împreună cu Rusia și Ucraina printre cei mai mari trei exportatori pe piața Uniunii în perioada 2013-2015;
 - China a fost cel mai mare exportator către Uniune în cursul perioadei de anchetă.
- (345) În plus, prețurile din China au scăzut de la 505 EUR/tonă în 2013 până la 339 EUR/tonă în cursul perioadei de anchetă.
- (346) Jurisprudența impune Comisiei să efectueze o analiză de atribuire a diferiților factori. În prezenta anchetă, importurile din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au cauzat efectiv un prejudiciu industriei din Uniune în perioada de anchetă a acestui caz. Independent de prezenta anchetă, în cadrul anchetei cu privire la același produs importat din China, Comisia a concluzionat că există o legătură causală între importurile din China care fac obiectul unui dumping și amenințarea de producere a unui prejudiciu important pentru industria din Uniune (în special în a doua jumătate a anului 2015) ⁽¹⁾.
- (347) Cu toate că ancheta privind „China” și prezenta anchetă nu acoperă aceleași perioade relevante pentru evaluarea tendințelor în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate, există o suprapunere de șase luni, prima referitoare la perioada de anchetă între cele două anchete (perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 31 decembrie 2015). În al doilea rând, așa cum se menționează în considerentul 59 din regulamentul definitiv privind China ⁽²⁾, volumul importurilor chinezești a continuat să crească (cu 8,5 %) în prima jumătate a anului 2016 (773 275 de tone), comparativ cu prima jumătate a anului 2015 (712 390 tone). În plus, astfel cum se arată în tabelul de la considerentul 343, volumul importurilor din China în cursul perioadei de anchetă nu a fost neglijabil. În al treilea rând, așa cum se menționează în considerentul 93 din cauza definitivă privind China, „Producătorii-exportatori din China au aplicat un sistem agresiv de stabilire a prețurilor pe piața Uniunii, în special în al doilea semestru al anului 2015 și primul semestru al anului 2016. Dacă nu se iau măsuri și, având în vedere capacitatea excedentară masivă de producție a oțelului existentă în China, inclusiv produsul în cauză, producătorii-exportatori din China ar putea menține o strategie agresivă a prețurilor, scăzându-și prețurile de vânzare la niveluri minime.”
- (348) Pentru toate aceste motive, în special având în vedere volumele importurilor din China care nu sunt neglijabile și strategia agresivă de stabilire a prețurilor practicată de producătorii-exportatori chinezi, este posibil ca importurile din China să fi contribuit, de asemenea, la prejudiciul important constat în prezenta anchetă.
- (349) Pe de altă parte, nu se poate considera că importurile din China au fost singura cauză a înrăutățirii situației industriei Uniunii. În cazul în care, în mod ipotetic, efectul importurilor din China ar fi eliminat, importurile din cele patru țări ar continua să fie o cauză independentă de sine stătătoare. În special, nivelul importurilor pe parcursul perioadei de anchetă din cele patru țări în cauză (4,2 milioane de tone în cursul perioadei de anchetă) este mult mai semnificativ și aproape de trei ori mai mare decât nivelul importurilor din China în perioada de anchetă (1,6 milioane de tone în cursul perioadei de anchetă).

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1778 al Comisiei din 5 octombrie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 272, 7.10.2016, p. 62, considerentul 197).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei din 5 aprilie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 92, 6.4.2017, p. 76), considerentul 59.

- (350) Pe de altă parte, producătorii-exportatori chinezi au fost considerați a fi cei care impun prețurile pe piața Uniunii, dar această impunere din partea Chinei a prețurilor doar pentru HRF nu a fost decisivă. Mai degrabă, importurile provenite din cele patru țări cu volumul și cota lor de piață semnificativă, de asemenea, au dus la scăderea prețurilor pe piața Uniunii. Fără o astfel de aliniere la politica de prețuri agresivă din cele patru țări, prejudiciul nu s-ar fi produs.
- (351) Prin urmare, Comisia a concluzionat că este foarte probabil că importurile din China au contribuit la prejudiciul important suferit de industria din Uniune. Cu toate acestea, el nu a afectat legătura de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat industriei din Uniune și importurile care fac obiectul unui dumping din celelalte patru țări, din cauza volumelor lor semnificative și a prețurilor comparativ scăzute.
- (352) În plus, orice efecte din partea exporturilor chineze nu sunt atribuite celor patru țări, deoarece nivelul de eliminare a prejudiciului ține seama doar de efectele importurilor care fac obiectul unui dumping din cele patru țări (a se vedea considerentul 554).

5.2.2.2. Alte țări

- (353) Volumul importurilor și cota de piață (ca volum din totalul importurilor) din țări terțe au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 19

Volum, prețuri unitare și cote de piață din țări terțe (cu excepția Chinei)

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Turcia				
Volumul importurilor din Turcia	1 001 157	473 194	667 119	824 099
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	47	67	82
Prețurile unitare ale importurilor din Turcia	462	452	397	344
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	98	86	74
Cota de piață	3,10 %	-1,43 %	1,90 %	2,43 %
Procent din volumul total al importurilor Uniunii	20,76 %	9,00 %	8,45 %	10,4 %
Total (toate celelalte țări altele decât Brazilia, Iran, Rusia, Ucraina și China)				
Volumul importurilor provenite din toate celelalte țări	2 081 103	1 684 531	1 914 137	2 057 998
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	81	92	99
Prețurile de import unitare din toate celelalte țări	478	461	423	365
<i>Indice (2013 = 100)</i>	100	97	89	76
Cota de piață	6,44 %	5,08 %	5,44 %	6,07 %
Procent din volumul total al importurilor Uniunii	43,16 %	32,22 %	24,24 %	26,04 %

Sursa: Eurostat.

- (354) Un producător-exportator brazilian a afirmat că faptul că Turcia nu a făcut obiectul prezentei anchete a fost discriminatoriu. Acest producător exportator a pretins că volumul importurilor din Turcia a fost mai mare decât cel din Brazilia în cursul perioadei examinate, precum și faptul că prețurile de import din Turcia au fost, de asemenea, mai mici decât prețurile importurilor din Brazilia. Din aceste motive, partea interesată a susținut că importurile din Turcia au fost o cauză majoră a prejudiciului pe care industria din Uniune l-ar fi putut suferi și că reclamantul a săvârșit o eroare respingând impactul importurilor din Turcia.
- (355) În ceea ce privește afirmația de discriminare, Comisia a remarcat faptul că reclamantul a furnizat în plângere elemente de probă *prima facie* că producătorii-exportatori turci nu au practicat dumpingul pentru produsul în cauză pe piața Uniunii. Pe de altă parte, calculele similare pentru Brazilia și celelalte țări în cauză au sugerat că importurile din țările respective au făcut într-adevăr obiectul unui dumping, fapt care a fost confirmat de prezenta anchetă.
- (356) În ceea ce privește potențialul prejudiciu cauzat de importurile din Turcia, Comisia a constatat că volumul importurilor din Turcia a scăzut în cursul perioadei examinate. Astfel, chiar în cazul în care importurile din Turcia au contribuit la prejudiciul cauzat industriei din Uniune, acestea nu ar fi putut fi cauza pentru creșterea tendințelor negative constatate în cadrul analizei prejudiciului. În plus, prețurile de import din Turcia (344 EUR/tonă, a se vedea tabelul de la considerentul 353) sunt, în medie, mai mari decât prețurile medii la import din țările în cauză, astfel cum se arată în tabelul de la considerentul 264 și nu au făcut obiectul unui dumping, pe baza elementelor de probă *prima facie* furnizate în plângere (a se vedea considerentul 355). Din aceste motive, Comisia a concluzionat că importurile din Turcia nu au întrerupt legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping din cele patru țări și prejudiciul important cauzat industriei din Uniune.
- (357) În ceea ce privește volumul de importuri din alte țări terțe, Comisia le-a comparat cu importurile provenite din cele patru țări în cauză. S-a constatat că importurile din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au reprezentat marea majoritate a totalului importurilor (4 266 881 de tone) în Uniune în cursul perioadei de anchetă și că volumul lor a crescut cu 77 % în cursul perioadei examinate. Cota lor de piață a fost de 12,58 % în cursul perioadei de anchetă. În schimb, volumul total al tuturor celorlalte țări s-a ridicat la numai 3 636 846 de tone, iar cota lor de piață a fost de 10,72 % în cursul aceleiași perioade. Astfel cum se arată în tabelul de la considerentul 353, volumul total al tuturor celorlalte țări în afară de China s-a ridicat la numai 2 057 998 de tone, iar cota lor de piață a fost de 6,07 %.
- (358) În plus, prețurile medii de import din alte țări terțe (365 EUR/tonă pentru toate celelalte țări terțe, a se vedea tabelul 14 de mai sus) au fost mai mari decât prețurile medii de import din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina (323 EUR/tonă în cursul perioadei de anchetă, a se vedea considerentul 265). Prin urmare, Comisia a concluzionat că volumele de import din alte țări terțe nu au rupt legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping provenite din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina și prejudiciul suferit de industria din Uniune.
- (359) Jurisprudența impune Comisiei să efectueze o analiză de atribuire a diferiților factori. În prezenta anchetă, importurile din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au cauzat efectiv un prejudiciu industriei din Uniune în perioada de anchetă. Independent de prezenta anchetă, având în vedere constatările referitoare la volumele și prețurile actuale, astfel cum este prevăzut în considerentele 357 și 358, importurile din toate celelalte țări în afară de China nu au rupt legătura de cauzalitate în cazul de față, și au avut doar un impact marginal, sau niciun impact asupra situației prejudiciului.

5.2.3. Rezultatele vânzărilor la export ale industriei Uniunii

- (360) Volumul exporturilor efectuate de producătorii din Uniune incluși în eșantion a evoluat după cum urmează pe parcursul perioadei examinate:

Tabelul 20

Volumul exporturilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Volumul exporturilor către clienți neafiliați	2 379 035	2 777 446	2 409 721	2 075 670

	2013	2014	2015	PERIOADA DE ANCHETĂ
Indice (2013 = 100)	100	117	101	87
Preț mediu (EUR/tonă)	463	459	391	357
Indice (2013 = 100)	100	99	84	77

Sursa: răspunsurile la chestionare furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (361) Volumul vânzărilor la export ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion a scăzut cu 13 % în cursul perioadei examinate. În ceea ce privește prețurile, acestea au scăzut în mod semnificativ, cu 23 % pe parcursul perioadei examinate.
- (362) Vânzările la export ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au reprezentat aproximativ 25 % din totalul vânzărilor de pe piața liberă în cursul perioadei de anchetă. Totodată, scăderea prețurilor de export a urmat procentual aceeași tendință ca și prețurile de vânzare practicate de producătorii din Uniune pe piața Uniunii.
- (363) Prin urmare, Comisia a concluzionat că performanța vânzărilor la export a producătorilor din Uniune a contribuit la prejudiciul suferit de industria din Uniune. Cu toate acestea, s-a constatat că acest factor nu a rupt legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important suferit de industria din Uniune, fie din aceleași motive precum cele expuse în considerentele 350 și 351, și anume, din cauza volumelor semnificative și a prețurilor comparativ scăzute ale importurilor provenite din cele patru țări, deoarece impactul lor a fost doar marginal.

5.2.4. Situația specifică a unui producător italian din Uniune

- (364) O parte interesată a afirmat că includerea producătorului italian Ilva în datele privind prejudiciul ar fi denaturat evaluarea prejudiciului. Aceasta a susținut că producția și vânzările producătorului italian au scăzut în mod semnificativ în cursul perioadei luate în considerare din motive care nu au legătură cu importurile din țările în cauză.
- (365) În primul rând, astfel cum se arată în considerentul 215, definiția și analiza industriei din Uniune se bazează pe întreaga industrie din Uniune, inclusiv producătorul italian respectiv. Prin urmare, nu ar fi adecvată excluderea acestui producător din definiția industriei din Uniune. În acest context, faptul că acest producător italian și-a redus producția efectivă (cu mai puțin de 700 000 de tone) în cursul perioadei examinate nu poate explica pe deplin reducerea nivelului general de producție al industriei din Uniune (- 1,7 milioane de tone). Unii producători din Uniune au reușit să își mărească producția reală în cursul perioadei examinate, dar alții (cum ar fi Ilva) nu au reușit. Același raționament se aplică și în cazul datelor privind vânzările.
- (366) În plus, Ilva este un producător din Uniune neinclus în eșantion și, prin urmare, nu a influențat tendințele observate în ceea ce privește indicatorii microeconomici. În această privință, Comisia a observat că toți producătorii din Uniune incluși în eșantion au suferit pierderi în cursul perioadei de anchetă. Acest lucru se coroborează cu evaluarea potrivit căreia industria din Uniune în ansamblul său a suferit un prejudiciu.
- (367) În plus, impactul situației specifice al unui producător italian, în ansamblu, asupra industriei din Uniune a fost, de asemenea, limitat. În ciuda faptului că acest producător italian și-a redus producția și volumul vânzărilor, alți producători din Uniune au fost în măsură să producă și să vândă relativ mai mult și au compensat decalajul creat de acest producător italian. Cu toate acestea, acești producători din Uniune nu au avut altă soluție decât să se alinieze la nivelul prețurilor stabilit de importurile care fac obiectul unui dumping pentru a evita o nouă scădere a cotei de piață.
- (368) În plus, faptul că anumiți producători din Uniune au performanțe relativ mai bune pe piața Uniunii decât alții poate fi rezultatul mai multor factori, dar nu afectează concluzia conform căreia industria din Uniune în ansamblul său a suferit un prejudiciu cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping.
- (369) Prin urmare, Comisia a concluzionat că impactul producătorului italian a fost limitat și nu a contribuit la prejudiciul cauzat industriei din Uniune.

5.2.5. Capacitatea excedentară a industriei siderurgice europene și supracapacitatea la nivel mondial din industria siderurgică

- (370) Unele părți interesate au afirmat că nu importurile din țările în cauză, ci mai degrabă capacitatea excedentară a producătorilor din Uniune a cauzat un prejudiciu industriei din UE. Pentru a corobora afirmația lor, aceste părți interesate au făcut referire la planul de acțiune în domeniul siderurgiei elaborat de Comisie.
- (371) Comisia a respins argumentul de mai sus. Cu toate că există o problemă de supracapacitate în domeniul siderurgiei la nivel mondial ⁽¹⁾, inclusiv pe piața Uniunii, Comisia a constatat că trei fabrici ⁽²⁾ din industria din Uniune și-au redus în mod considerabil volumul producției lor efective în cursul perioadei examinate. La nivel mondial, volumul de producție al producătorilor din Uniune a fost redus cu 2 %, după cum se arată în tabelul de la considerentul 278.
- (372) Astfel cum se arată în tabelul de la considerentul 301, rentabilitatea s-a deteriorat în mod semnificativ și s-au înregistrat pierderi în cursul perioadei de anchetă. În consecință, acest lucru arată că nu există o corelație directă între producția relativ stabilă și cifrele privind capacitatea de producție, pe de o parte, și pierderile din ce în ce mai grave, pe de altă parte, ținând seama de dorința industriei din Uniune de a se adapta condițiilor schimbătoare de pe piață pentru a rămâne competitivă.
- (373) Prin urmare, Comisia a concluzionat că supracapacitatea industriei siderurgice europene nu a rupt legătura de cauzalitate.
- (374) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia prejudiciul suferit de industria din Uniune a fost cauzat de supracapacitatea la nivel mondial privind HRF, tabelul de mai jos indică capacitățile de producție neutilizate de oțel brut teoretice și nivelurile de producție efective din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina.

Tabelul 21

Capacitățile de oțel brut și nivelurile de producție efective ale produsului similar de către Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina (în mii de tone)

Țară	Capacitatea de producție de oțel brut estimată pentru anul 2015 ⁽¹⁾	Producția de oțel brut în 2015 ⁽²⁾	Capacitatea excedentară teoretică în 2015 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Producția efectivă de produse plate din oțel laminate la cald în 2014	Producția efectivă de produse plate din oțel laminate la cald în 2015
Brazilia	49 220	33 256	15 964	14 229	13 388
Iran	28 850	16 146	12 704	8 276	7 872
Rusia	90 000	70 898	19 102	26 898	27 509
Ucraina	42 500	22 968	19 532	7 867	6 314

⁽¹⁾ Sursa datelor privind capacitatea: OCDE [OCDE, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5 septembrie 2016, Direcția pentru Știință Tehnologie și Inovare, Anexa Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity (Cifre privind capacitatea actualizată de producție a oțelului și un cadru propus pentru îmbunătățirea activității de monitorizare a capacității), p. 7 și următoarele].

⁽²⁾ Sursa datelor privind producția: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015 (Asociația Mondială a Oțelului, Anuarul statistic al siderurgiei 2015) (World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016, tabelul 1 de la paginile 1 și 2 și tabelul 13 de la pagina 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

- (375) Aceste capacități excedentare au declanșat practici de dumping din toate țările în cauză.

⁽¹⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții, Siderurgia: păstrarea locurilor de muncă și a creșterii economice durabile în Europa, COM(2016) 155 final, Bruxelles, 16.3.2016. Acest document prevede următoarele cu privire la supracapacitatea mondială în domeniul siderurgic:

— Pagina 2: [...] „încetinirea activității economice în China și în alte economii emergente a avut un impact negativ asupra cererii de oțel de la nivel mondial începând din 2014”;

— Pagina 6: „Pe lângă măsurile menite să atenueze efectele capacităților excedentare mondiale, Comisia abordează cauzele profunde ale problemei cu principalii noștri parteneri. O problemă la nivel mondial necesită o soluție la nivel mondial.”

⁽²⁾ Iva, ThyssenKrupp and Tata Steel UK.

- (376) În consecință, Comisia a concluzionat că supracapacitatea la nivel mondial nu rupe legătura de cauzalitate în circumstanțele specifice ale acestui caz. De fapt, în acest caz, supracapacitatea este unul dintre motivele practicilor de dumping ale țărilor în cauză.

5.2.6. *Producătorii din Uniune nu sunt suficient de competitivi*

- (377) Unele părți interesate au susținut că producătorii din Uniune nu au fost suficient de competitivi din cauza costurilor comparativ mai mari cu energia (în principal energia electrică). O altă parte interesată a afirmat că industria din Uniune a fost caracterizată de lipsa investițiilor și a inovării.
- (378) În ceea ce privește costurile cu energia, deși importante, energia electrică nu reprezintă componenta de cost majoră pentru producerea produsului în cauză. Comisia a constatat, pe baza unui studiu de specialitate recent că prețurile la energia electrică din Europa au scăzut cu 12 % în perioada 2010-2015. Drept rezultat, Uniunea a devenit regiunea care deține al patrulea cel mai mic nivel de prețuri pentru electricitate din lume ⁽¹⁾. Astfel, nu se poate susține că producătorii din Uniune au un dezavantaj comparativ în acest sens. În al treilea rând, aceste argumente privind costurile energiei electrice nu pot fi conciliate cu faptul că industria din Uniune a fost în continuare capabilă să obțină profituri de aproximativ 0,4 % în 2013 precum și în perioada 2007-2011, atunci când acest pretins dezavantaj comparativ în materie de costuri ar fi existat.
- (379) În ceea ce privește afirmația referitoare la o lipsă de investiții și inovare, Comisia a constatat în cursul anchetei că erau încă în curs investiții de peste 240 de milioane EUR în cursul perioadei examinate (a se vedea considerentul 305). În ceea ce privește afirmația potrivit căreia industria din Uniune nu este inovatoare, partea interesată în cauză nu a furnizat niciun element de probă în sprijinul afirmației sale.
- (380) Prin urmare, Comisia a respins afirmația conform căreia industria din Uniune nu este suficient de competitivă și a concluzionat că acești factori nu au cauzat un prejudiciu industriei din Uniune.

5.2.7. *Costurile reduse pe piața din Uniune ale produselor plate din oțel laminate la cald ca urmare a prețurilor scăzute ale materiilor prime și/sau prețurilor scăzute pe plan mondial ale produselor plate din oțel laminate la cald*

- (381) Un producător-exportator brazilian a susținut, de asemenea, că prețurile scăzute ale materiilor prime pentru fabricarea oțelului, în special ale minereului de fier, au dus la o scădere a prețurilor produselor plate din oțel laminate la cald pe piața din Uniune. Producătorul-exportator ucrainean a susținut că pretinsul efect al prețurilor din Uniune pe piața internă nu a fost cauzat de importurile din țările în cauză, ci mai degrabă de o tendință de scădere generală a prețurilor de HRF în întreaga lume.
- (382) Comisia a analizat atât prețurile produselor plate din oțel laminate la cald cât și evoluția prețurilor materiilor prime pentru produsele plate laminate la cald pentru perioada examinată.
- (383) Comisia a confirmat în cursul anchetei că prețurile materiilor prime au scăzut între 2012 și perioada de anchetă. De exemplu, prețul minereului de fier a scăzut de la aproximativ 141 USD/MT la 52 USD/MT, ceea ce reprezintă o scădere cu peste 60 %.
- (384) Cu toate acestea, din analiza costului de producție al celui mai mare producător din Uniune inclus în eșantion, Comisia a constatat că impactul acestor scăderi ale prețurilor materiilor prime este mult mai mic decât evoluția observată a prețurilor. De exemplu, costurile celor mai importante materii prime susmenționate au reprezentat aproximativ 70 % din costul său total de producție în 2013, dar au rămas, totuși, la un nivel de 60 % din costul său total de producție în cursul perioadei de anchetă. Acest lucru a arătat că nu exista o corelație directă între scăderea prețurilor materiilor prime și o scădere a costurilor de producție pentru produsele plate laminate la cald.
- (385) În plus, costul de producție în cadrul industriei din Uniune a scăzut în total cu 19 % (a se vedea considerentul 295), acesta fiind rezultatul nu doar al unui cost mai mic al materiilor prime, ci și al creșterii eficienței realizate de producătorii din Uniune, astfel cum se arată în considerentul 290. În plus, prețurile medii de import au scăzut cu un procent mai mare în aceeași perioadă, și anume cu 27 % (a se vedea considerentul 265).

⁽¹⁾ Extras din cel mai recent studiu de tip ascendent al CE privind prețurile și costurile energiei realizat de un consorțiu de consultanți, inclusiv Ecofys și CEPS, iulie 2016.

- (386) În condiții de piață echitabile, industria din Uniune ar fi putut să își mențină nivelurile prețurilor de vânzare, astfel încât să beneficieze de avantajele unei reduceri a costurilor și să devină din nou rentabilă. Cu toate acestea, producătorii din Uniune au fost nevoiți să urmeze tendința prețurilor pe piața Uniunii și de asemenea să-și reducă prețurile. În cursul perioadei de anchetă, producătorii din Uniune au fost nevoiți să vândă la un preț inferior costurilor, pentru a evita o nouă scădere a cotei lor de piață. Prin urmare, Comisia a respins afirmația potrivit căreia scăderea prețurilor HRF la nivel mondial și scăderea prețurilor materiei prime au contribuit la prejudiciul suferit de industria din Uniune.

5.3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

- (387) A fost stabilită o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping provenite din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina, pe de o parte, și prejudiciul suferit de industria din Uniune, pe de altă parte. A existat o coincidență clară în timp între creșterea puternică a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping la prețuri de vânzare în continuă scădere din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina și înrăutățirea performanței Uniunii, în special începând din a doua jumătate a anului 2015. Acești producători din Uniune nu au avut altă soluție decât să se alinieze la nivelul prețurilor stabilit de importurile care fac obiectul unui dumping pentru a evita o nouă scădere a cotei de piață. Astfel a rezultat o situație deficitară. În consecință, industria din Uniune nu a putut să beneficieze de pe urma redresării consumului din Uniune și a fost constrânsă să își vândă produsele pe piața Uniunii sub nivelul costurilor.
- (388) Comisia a constatat că alți factori care ar fi putut avea un impact asupra situației industriei din Uniune au fost: importurile din țări terțe, performanța vânzării la export ale producătorilor din Uniune, și capacitatea excedentară a industriei siderurgice europene și supracapacitatea la nivel mondial a industriei siderurgice.
- (389) Rezumând, Comisia a considerat că niciunul dintre argumentele prezentate de părțile interesate privind ceilalți factori, în urma comunicării constatărilor din documentul informativ, nu a fost în măsură să modifice constatările provizorii care au stabilit o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important suferit de industria din Uniune pe parcursul perioadei de anchetă.
- (390) În plus, Comisia a concluzionat că acești factori, împreună sau separat, nu ar fi putut rupe legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important suferit de industria din Uniune și că importurile care fac obiectul unui dumping din țările în cauză au rămas principala cauză a prejudiciului din următoarele motive. Așa cum s-a indicat în considerentul 357, importurile din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au reprezentat marea majoritate a totalului importurilor (4 266 881 de tone) în Uniune în cursul perioadei de anchetă și volumul lor a crescut cu 77 % în cursul perioadei examinate. În plus, astfel cum se arată în considerentul 362, vânzările la export ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion reprezintă doar o mică parte (25 %) din totalul vânzărilor de pe piața liberă, în timp ce supracapacitatea din cele patru țări în cauză este exact unul dintre motivele pentru practicile de dumping pe piața Uniunii.
- (391) S-a constatat că unii dintre factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping – criza economică, situația unui producător italian, faptul că producătorii din Uniune nu sunt suficient de competitivi și prețurile scăzute ale HRF practicate pe piața din Uniune ca urmare a scăderii prețurilor materiilor prime și/sau a prețurilor scăzute la nivel mondial pentru HRF- nu au cauzat un prejudiciu industriei din Uniune în cursul perioadei de anchetă.
- (392) Părțile au fost informate cu privire la aceste constatări prin intermediul documentului de informare. Părțile interesate au prezentat observații, care sunt analizate în considerentele de mai jos. Aceste observații au fost luate în considerare de către Comisie înainte de luarea unei decizii finale.
- (393) Producătorii-exportatori ruși MMK Group și Severstal Group au afirmat că presupusa legătură de cauzalitate între importurile din țările în cauză și orice deteriorare a situației industriei din Uniune în perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 30 iunie 2016 ar fi în mod evident întreruptă de constatările din regulamentul definitiv cu privire la China. În acest sens, ei au făcut referire la creșterea rapidă și substanțială a volumelor importurilor din China începând din 2015 și până la sfârșitul perioadei de anchetă în cadrul procedurii actuale și la tendința tot mai accentuată de scădere a prețurilor importurilor din China (- 33 %), astfel cum se prevede în considerentul 161 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1778 al Comisiei ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul provizoriu privind China”). Acești producători-exportatori ruși au făcut trimitere în mod specific la considerentele 178-182, 184 și 188 din regulamentul provizoriu privind China pentru a demonstra că importurile din China au fost responsabile pentru înrăutățirea situației în perioada iulie 2015 – iunie 2016, și nu importurile din țările în cauză. În plus, similar cu observațiile din partea producătorilor-exportatori ruși, Ministerul Dezvoltării Economice

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei din 5 aprilie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 92, 6.4.2017, p. 68).

din Rusia a susținut că importurile din China au constituit un factor decisiv care a afectat în mod negativ situația industriei din Uniune, și nu importurile din țările în cauză. În urma comunicării concluziilor finale, același argument a fost repetat de către acești producători-exportatori ruși și de Ministerul Industriei și Comerțului din Rusia.

- (394) Comisia a respins aceste argumente. Considerentele la care producătorii-exportatori ruși au făcut trimitere se referă la perioada 2012-2015, și nu la perioada examinată în cadrul procedurii actuale. Același lucru este valabil și cu privire la tendința de scădere a prețurilor importurilor din China. În acest sens, Comisia face trimitere la explicațiile cuprinse în considerentul 325 și reiterează faptul că nu există nicio contradicție între prezenta speță și cauza în ceea ce privește China. Într-adevăr, Comisia a concluzionat că importurile din China ar fi putut contribui la prejudiciul important suferit de industria din Uniune, astfel cum se arată în considerentul 349, dar că acestea nu au rupt legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping din țările în cauză și prejudiciul important constat în cursul perioadei de anchetă.
- (395) Ministerul Dezvoltării Economice din Rusia a susținut, de asemenea, că, spre deosebire de producătorii din Uniune, procentul de costuri legate de materiile prime din costul total de producție pentru producătorii din Rusia a reprezentat mai mult de 60 % în 2015. Prin urmare, scăderea prețurilor materiilor prime a dus la o reducere mai mare a prețurilor HRF pentru producătorii-exportatori ruși decât pentru producătorii din Uniune. Prin urmare, se preconizează din partea Comisiei necesitatea unei evaluări corespunzătoare a acestui element în scopul prezentei proceduri. În plus, ministerul rus a susținut că prețurile de export practicate de industria din Uniune au fost mult mai mici decât costul unitar mediu de producție și că lipsa de profitabilitate în rezultatele la export a industriei din Uniune ar putea fi, de asemenea, un factor care a cauzat prejudiciul industriei din Uniune. Prin urmare, ministerul rus a solicitat Comisiei să reanalizeze modul de stabilire a legăturii de cauzalitate în cadrul procedurii actuale. În urma comunicării concluziilor finale, același argument privind rezultatele la export ale industriei din Uniune a fost repetat de Ministerul Industriei și Comerțului din Rusia.
- (396) În ceea ce privește argumentele ministerului rus privind prețurile materiilor prime, Comisia a făcut trimitere la considerentul 381 și următoarele, conform cărora s-a constatat că nu există o corelație directă între scăderea prețurilor materiilor prime și o scădere a costurilor de producție pentru HRF, pentru producătorii din Uniune. De fapt, în cazul în care scăderea prețurilor materiilor prime a dus la o reducere mai mare a prețurilor HRF pentru producătorii-exportatori ruși decât pentru producătorii din Uniune, acest lucru ar fi trebuit să se reflecte atât în prețul pe piața internă, cât și în prețul de export al producătorului rus. Cu toate acestea, Comisia a constatat că producătorul-exportator rus practica dumpingul pentru produsele sale pe piața UE.
- (397) În ceea ce privește lipsa rentabilității din performanța la export a industriei din Uniune, Comisia a făcut trimitere la considerentul 360 și următoarele. Acesta confirmă nu numai că prețurile de vânzare ale volumelor exportate au scăzut în mod semnificativ, dar, de asemenea, și faptul că volumele de export ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion nu au reprezentat mai mult de 25 % din totalul vânzărilor pe piața liberă în cursul perioadei de anchetă (a se vedea considerentul 362). Prin urmare, Comisia a ajuns la concluzia că o marjă mică de vânzări la export au avut o contribuție marginală la prejudiciul suferit de industria din Uniune, dar că acest factor nu a rupt legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important adus industriei din Uniune.
- (398) În plus, producătorul-exportator brazilian CSN a susținut că precizia evaluării legăturii de cauzalitate a fost afectată în mod negativ de (i) includerea importurilor efectuate de către grupul ArcelorMittal în evaluarea prejudiciului; și de (ii) o contradicție între concluziile din prezenta cauză în ceea ce privește efectele importurilor originare din China și concluziile formulate de Comisie în cadrul anchetei antidumping desfășurate în paralel cu privire la importurile de HRF din China. Cu privire la includerea importurilor efectuate de către grupul ArcelorMittal, CSN a afirmat că aceste importuri au reprezentat o decizie conștientă și rău-intenționată luată în interiorul grupului. Producătorul-exportator brazilian Usiminas a furnizat observații similare, precizând că majoritatea importurilor din Brazilia au fost vânzări/transferuri captive, în special de la ArcelorMittal Brazilia către ArcelorMittal în Europa. În ceea ce privește efectele importurilor din China, CSN nu a fost de acord cu concluziile de la considerentul 349, cu condiția ca importurile din China să nu întrerupă legătura de cauzalitate între prejudiciul suferit de industria din Uniune și importurile din cele patru țări în cauză. În acest sens, exportatorul brazilian a făcut referire la creșterea importurilor din China – la prețuri în continuă scădere – care au crescut într-un ritm mult mai rapid decât importurile din cele patru țări în cauză.
- (399) Comisia a respins aceste cereri. În ceea ce privește includerea importurilor efectuate de ArcelorMittal Group de la societatea sa afiliată din Brazilia către societățile afiliate din Uniune, Comisia a remarcat că, după ce s-a

concluzionat că criteriile pentru evaluarea cumulativă a efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping, în temeiul articolului 3 alineatul (4) din regulamentul de bază, au fost îndeplinite, analiza legăturii de cauzalitate trebuie efectuată pentru toate țările în cauză luate împreună. Astfel cum se explică în capitolul 4.3.1, condițiile pentru evaluarea cumulativă au fost îndeplinite pentru Brazilia, Rusia, Iran și Ucraina. Prin urmare, în cazul de față, problema prejudiciului autoprovocat este dacă importurile din Brazilia către industria din Uniune au fost de natură să rupă legătura de cauzalitate între prejudiciu și importurile care fac obiectul unui dumping, luate în mod cumulativ. În această privință, Comisia a observat că importurile efectuate de grupul ArcelorMitttal în cursul perioadei de anchetă au reprezentat doar 5,8 % din totalul importurilor din cele patru țări în cauză. Pe această bază, s-a concluzionat că aceste volume mici nu au fost în măsură să rupă legătura de cauzalitate dintre dumping și prejudiciul constat. Impactul acestora asupra prejudiciului a fost marginal.

- (400) În ceea ce privește afirmația referitoare la importurile din China, Comisia a făcut trimitere la considerentul 394. Chiar dacă este adevărat că importurile din China au crescut într-un ritm mai rapid decât importurile din țările în cauză, nivelul importurilor pe parcursul perioadei de anchetă din țările în cauză (4,2 milioane de tone în cursul perioadei de anchetă) este de aproape trei ori mai mare decât nivelul importurilor din China în perioada de anchetă (1,6 milioane de tone în cursul perioadei de anchetă). Prin urmare, așa cum s-a menționat înainte, Comisia a concluzionat că importurile din China ar fi putut contribui la prejudiciul important suferit de industria din Uniune, astfel cum se arată în considerentul 349, dar că acestea nu au rupt legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping din țările în cauză și prejudiciul important constat în cursul perioadei de anchetă.
- (401) Producătorul-exportator brazilian Usiminas a susținut că Comisia nu a stabilit că există o legătură de cauzalitate între prejudiciu și importurile de HRF din Brazilia. Usiminas a susținut că nu ar trebui să existe nicio îndoială că importurile din Brazilia, din cauza volumelor relativ scăzute și a prețurilor mai mari, pur și simplu nu erau de natură să aibă efectele prejudiciabile declarate asupra industriei din Uniune. Usiminas a susținut, de asemenea, că, deși importurile din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au fost cumulate, volumul acestora nu putea fi considerat „semnificativ” în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază. În special, cota de piață cumulată din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina a reprezentat cel mult 12,58 % pe parcursul perioadei de anchetă, care a fost prea scăzută pentru a fi cauza prejudiciului atunci când se ia în considerare faptul că industria din Uniune și-a menținut o cotă de piață mai mare de 75 % în perioada examinată. În plus, Usiminas a susținut că, pe baza informațiilor furnizate în documentul informativ, scăderea rentabilității Uniunii și creșterea volumelor de importuri combinate din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina nu au coincis în timp. În această privință, Usiminas a afirmat, de exemplu, că cele mai importante pierderi în ceea ce privește rentabilitatea s-au produs între 2015 și perioada de anchetă, când cota de piață cumulată a importurilor din țările în cauză a crescut cu doar 0,08 %. În cele din urmă, Usiminas a solicitat Comisiei să explice cum a fost posibil ca situația importurilor din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina să se schimbe atât de drastic într-o perioadă atât de scurtă de timp încât importurile care nu prezentau o amenințare de prejudiciu să devină o cauză a prejudiciului important real suferit de industria din Uniune.
- (402) În primul rând, astfel cum s-a explicat în considerentul 261, Comisia a concluzionat că au fost întrunite condițiile pentru efectuarea unei evaluări cumulative a efectelor importurilor din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază. Toate marjele de dumping stabilite în raport cu importurile din aceste țări, astfel cum sunt menționate în secțiunea 3 Dumping, au fost deasupra pragului „*de minimis*” și, prin urmare, nu sunt neglijabile.
- (403) În al doilea rând, Comisia a respins afirmația conform căreia volumele importurilor din țările în cauză nu pot fi considerate „semnificative”, în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază. Cota de piață cumulată din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina a fost de 7,45 % în cursul anului 2013 și a ajuns la 12,58 % în cursul perioadei de anchetă. De asemenea, în valoare absolută, importurile din aceste țări au crescut în mod semnificativ în cursul perioadei examinate, de la 2,4 milioane de tone în 2013 la 4,3 milioane de tone în cursul perioadei de anchetă. Pe de altă parte, cota de piață a industriei din Uniune a scăzut de la 85,1 % la 76,7 % în cursul aceleiași perioade, ceea ce indică o deteriorare a poziției concurențiale a producătorilor de oțel din Uniune.
- (404) În al treilea rând, este adevărat că cota de piață cumulată a importurilor din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina a crescut cu numai 0,08 % în cursul anului 2015 și în perioada de anchetă. Cu toate acestea, în aceeași perioadă, prețurile importurilor din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au scăzut, de asemenea, în mod semnificativ până la 10, 14, 16 și, respectiv, 14 %, ceea ce constituie un alt element care trebuie luat în considerare pentru a stabili dacă importurile care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză au cauzat un prejudiciu important industriei din Uniune.

- (405) În sfârșit, în ceea ce privește afirmația că volumele importurilor din țările în cauză nu prezintă un pericol de prejudiciu, considerentul 188 din regulamentul provizoriu privind China prevede, în acest context, că „*este de asemenea probabil ca importurile din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina să fi contribuit la amenințarea cu un prejudiciu important.*”⁽¹⁾ Această declarație a fost confirmată în considerentul 116 din regulamentul definitiv cu privire la China⁽²⁾.
- (406) În plus, analiza legăturii de cauzalitate, astfel cum s-a menționat în considerentele 337-339 arată în mod clar și justifică motivul pentru care importurile din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina au devenit o cauză a prejudiciului important adus industriei din Uniune. Având în vedere coincidența în timp, pe de o parte, și luând în considerare nivelul importurilor care fac obiectul unui dumping la prețuri în continuă scădere precum și, pe de altă parte, scăderea volumului vânzărilor industriei din Uniune și scăderea prețurilor, care au condus la pierderi, Comisia a concluzionat că importurile care fac obiectul unui dumping au provocat prejudiciul important suferit de industria din Uniune.
- (407) În plus, Usiminas a presupus că orice prejudiciu suferit de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă a fost cauzat, cel puțin parțial, de faptul că efectele recesiunii economice au continuat să fie resimțite pe parcursul perioadei examinate. Usiminas a susținut, de asemenea, că importurile din China, precum și cele din Turcia, în plus față de costurile ridicate ale energiei din Uniune, au fost mult mai probabil cauza presupusului prejudiciu decât importurile din Brazilia.
- (408) Comisia a respins aceste afirmații, după cum urmează: În ceea ce privește argumentul că recesiunea economică a fost cel puțin parțial cauza prejudiciului, Comisia a concluzionat pe parcursul anchetei că, deși criza datoriei din zona euro a avut un impact negativ în cursul anului 2013, ea nu a cauzat prejudiciul important constatat în cursul perioadei de anchetă (a se vedea considerentul 342).
- (409) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia alți factori (importurile din China și din Turcia, precum și costurile ridicate ale energiei) au fost mult mai susceptibili să fie cauza prejudiciului pe care industria din Uniune l-ar fi suferit decât importurile din Brazilia, se pot face următoarele afirmații.
- (a) Importurile din China: astfel cum se prevede în considerentele 343-349, Comisia a concluzionat că este posibil ca importurile din China, având în vedere volumul și prețurile acestora, să fi contribuit la prejudiciul important constatat în prezenta anchetă, dar că ele nu au afectat legătura de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat industriei din Uniune și importurile care fac obiectul unui dumping din celelalte patru țări;
- (b) Importurile din Turcia: astfel cum se menționează în considerentul 356, importurile din Turcia au scăzut în cursul perioadei examinate. Astfel, chiar în cazul în care importurile din Turcia au contribuit la prejudiciul cauzat industriei din Uniune, acestea nu ar fi putut fi cauza pentru creșterea tendinței negative constatate în cadrul analizei prejudiciului.
- (c) Costurile ridicate ale energiei: Comisia se referă în acest context la considerentul 378. Nu se poate susține că producătorii din Uniune au un dezavantaj comparativ privind aceste costuri. Din cauza scăderii prețurilor energiei electrice în perioada 2010-2015, Uniunea a devenit a patra regiune cu cel mai scăzut preț al energiei electrice din lume.
- (410) Comisia a considerat că niciunul dintre argumentele prezentate de părțile interesate, în urma comunicării constatărilor din documentul informativ, nu a fost în măsură să modifice constatările provizorii care au stabilit o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important suferit de industria din Uniune pe parcursul perioadei de anchetă.
- (411) În urma comunicării constatărilor finale, societatea braziliană CSN a susținut că impactul Grupului ArcelorMittal asupra prejudiciului ar trebui să fie separat și distins de importurile din Brazilia. În consecință, ancheta privind Brazilia ar trebui încheiată, deoarece cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping ar scădea sub pragul *de minimis* în absența importurilor grupului ArcelorMittal, caracterizat ca fiind un prejudiciu autoprovocat.
- (412) Comisia a respins această afirmație. Chiar în cazul în care Comisia ar izola importurile grupului ArcelorMittal, în mod clar, restul importurilor braziliene nu ar fi neglijabile. În plus, așa cum se prezintă în considerentul 399, după ce s-a concluzionat că criteriile pentru evaluarea cumulativă a efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping, în temeiul articolului 3 alineatul (4) din regulamentul de bază au fost îndeplinite, analiza legăturii de cauzalitate trebuie efectuată pentru toate țările în cauză luate împreună.

(1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1778 al Comisiei din 6 octombrie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 272, 7.10.2016).

(2) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei din 5 aprilie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 92, 6.4.2017, p. 68).

- (413) Prin urmare, pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că prejudiciul important adus industriei din Uniune a fost cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina. Alți factori cunoscuți care, în același timp, ar fi avut un impact asupra situației industriei din Uniune, avuți în vedere în mod individual sau colectiv, nu au rupt legătura de cauzalitate.

6. INTERESUL UNIUNII

6.1. Observații preliminare

- (414) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă poate concluziona în mod clar că nu este în interesul Uniunii să adopte măsuri în cazul de față. Ea a acordat o atenție specială necesității de a elimina efectele de denaturare a schimburilor comerciale ale dumpingului prejudiciabil și de a restabili concurența reală. Determinarea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea diferitelor interese implicate în ansamblul lor, printre care cele ale industriei, ale importatorilor și ale utilizatorilor din Uniune.
- (415) Părțile au fost informate cu privire la constatările Comisiei privind interesul Uniunii prin intermediul documentului de informare. Părțile interesate au prezentat observații, care sunt analizate în considerentele de mai jos. În plus, după cum s-a explicat în considerentele 28 și următoarele, Comisia a colectat, de asemenea, informații suplimentare privind evoluțiile ulterioare perioadei de anchetă. Ea a vizitat o serie de utilizatori, asociații și producători din Uniune în urma comunicării documentului de informare, după cum se precizează în considerentul 29. Observațiile părților și, de asemenea, informațiile suplimentare colectate privind evoluțiile ulterioare perioadei de anchetă au fost luate în considerare de Comisie pentru a ajunge la decizia finală privind interesul Uniunii și sunt discutate în considerentele de mai jos.
- (416) În urma comunicării constatrilor din documentul informativ, reclamantul a susținut că avea rezerve serioase cu privire la evaluarea de către Comisie a datelor ulterioare perioadei de anchetă în scopul determinării interesului Uniunii. Reclamantul a susținut că perioada ulterioară perioadei de anchetă nu ar putea să constituie un motiv de a submina concluziile evidente care trebuie să rezulte din datele privind perioada de anchetă. În plus, acesta a afirmat că, în cazul în care Comisia a decis să evalueze datele ulterioare perioadei de anchetă, aceasta ar trebui să analizeze, de asemenea, perioada de după martie 2017, întrucât *„datele din al doilea trimestru din 2017 sunt cea mai bună dovadă a ceea ce s-ar întâmpla în cazul în care nu se impun taxe (1)”*.
- (417) În plus, în urma comunicării documentului informativ, Comisia a primit comentarii referitoare la necesitatea de a lua în considerare evoluții importante ulterioare perioadei de anchetă, primite din partea membrilor consorțiului, din partea producătorilor-exportatori, cât și din partea misiunii diplomatice a Braziliei pe lângă Uniunea Europeană. Majoritatea observațiilor primite erau legate de evoluția prețurilor, în special faptul că prețul produsului în cauză și al produsului similar au crescut semnificativ ulterior perioadei de anchetă.
- (418) În ceea ce privește argumentele reclamantului, constituie un principiu fundamental faptul că, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază, informațiile referitoare la o perioadă ulterioară perioadei de anchetă nu sunt, în mod normal, luate în considerare. Cu toate acestea, Comisia a remarcat că, în contextul stabilirii dacă interesul Uniunii este afectat, astfel cum se precizează la articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, se pot lua în considerare în acest scop informații referitoare la o perioadă ulterioară perioadei de anchetă (2). Evaluarea datelor ulterioare perioadei de anchetă a acoperit perioada de după perioada de anchetă, în măsura în care a fost posibil. Unele întrebări au fost trimise părților interesate pentru perioada ulterioară lunii martie 2017 și răspunsurile au fost, de asemenea, luate în considerare.
- (419) Evoluțiile ulterioare perioadei de anchetă menționate, în special o creștere accentuată a prețurilor produsului în cauză și a produsului similar și o penurie pe piață de anumite tipuri de produse, sunt relevante pentru evaluarea interesului Uniunii în instituirea de măsuri adecvate, în special având în vedere circumstanțele specifice ale acestui caz. Prin urmare, decizia Comisiei de a examina, în mod excepțional, aceste evoluții ulterioare perioadei de anchetă în perioada cuprinsă între iulie 2016 și martie 2017 (și ulterior lunii martie 2017) în contextul evaluării interesului Uniunii a fost justificată și adecvată.

(1) Prezentarea de către Eurofer din 2 mai 2017, p. 12. Această afirmație se referă la faptul că, în etapa provizorie, Comisia a decis să continue ancheta fără instituirea de măsuri.

(2) Hotărârea din 25 octombrie 2011, *Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul*, Cauza T-192/08. EU:T:2011:619, punctul 221.

6.2. Interesul industriei din Uniune

- (420) Industria din Uniune este localizată în mai multe state membre (Regatul Unit, Franța, Germania, Republica Cehă, Republica Slovacia, Italia, Luxemburg, Belgia, Polonia, Țările de Jos, Austria, Finlanda, Suedia, Portugalia, Ungaria și Spania) și angajează în mod direct aproximativ 18 000 de persoane, care lucrează direct pentru produsul similar în diferitele oțelării ale producătorilor din Uniune (a se vedea considerentul 289).
- (421) În cadrul anchetei au cooperat șaptesprezece producători din UE. Un producător italian s-a opus deschiderii anchetei.
- (422) Astfel cum se arată în considerentul 387, întreaga industrie din Uniune s-a confruntat cu o deteriorare a situației sale, în special din a doua jumătate a anului 2015 și a fost afectată negativ de importurile care fac obiectul unui dumping. În particular, indicatorii de prejudiciu legați de rezultatele financiare ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion, cum ar fi rentabilitatea, au fost grav afectați.
- (423) În plus, se estimează că instituirea unor taxe antidumping definitive va restabili condițiile de concurență echitabile pe piața Uniunii, ceea ce ar permite industriei din Uniune să se redreseze. Acest fapt ar duce la o îmbunătățire a rentabilității industriei Uniunii până la niveluri considerate necesare pentru această industrie care utilizează intens capitalul. Industria din Uniune a suferit un prejudiciu material din cauza importurilor care au făcut obiectul unui dumping din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina.
- (424) În urma comunicării documentului de informare, Comisia a trimis chestionare suplimentare pentru perioada ulterioară perioadei de anchetă celor șase producători din Uniune incluși în eșantion. S-au primit răspunsuri la chestionar pentru perioada ulterioară perioadei de anchetă din partea tuturor celor șase producători din Uniune și reclamantul a fost informat că serviciile Comisiei se vor deplasa pentru a verifica datele relevante la fața locului.
- (425) Datele ulterioare perioadei de anchetă colectate de la șase producători din Uniune incluși în eșantion au arătat că rentabilitatea fiecărui producător din Uniune variază. În medie, în cursul PA, producătorii din Uniune incluși în eșantion au înregistrat pierderi care s-au ridicat la - 7,8 %. În cursul perioadelor ulterioare perioadei de anchetă din iulie - decembrie 2016 și ianuarie - martie 2017, rentabilitatea a fost de 2 % și, respectiv, de 8,6 %. Aceste procentaje reprezintă media ponderată a cifrelor referitoare la profitabilitatea de dinainte de impozitare pentru toți producătorii din Uniune incluși în eșantion, astfel cum este indicat în declarațiile lor de venit respective, exprimate ca procent din vânzările lor în Uniune către clienți neafiliați.
- (426) Comisia reiterează faptul că, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază, concluziile privind prejudiciul au fost formulate pe baza datelor verificate vizând perioada de anchetă. Pe de altă parte, colectarea și verificarea datelor ulterioare perioadei de anchetă au avut loc doar în cadrul analizei privind interesul Uniunii. Tabelul de la considerentul 301 a arătat pierderile semnificative și fluxurile negative de lichidități începând cu anul 2013.
- (427) În plus, pe baza informațiilor primite, Comisia a constatat că evaluarea de ansamblu a evoluției profiturilor și costurilor pe parcursul perioadelor ulterioare perioadei de anchetă nu poate atenua tendințele negative constatate pentru ceilalți indicatori de prejudiciu și nici nu compensează cele patru perioade consecutive de pierderi semnificative.
- (428) Prin urmare, Comisia a concluzionat că instituirea taxelor antidumping definitive ar fi în interesul industriei din Uniune.

6.3. Interesul importatorilor

- (429) Astfel cum s-a menționat în considerentul 8, toți cei șapte importatori care s-au prezentat au fost membri ai consorțiului și s-au declarat împotriva instituirii de măsuri, în cadrul prezentei anchete.
- (430) Pentru importatorul neafiliat inclus în eșantion, activitățile aferente produsului în cauză au reprezentat între 5 și 10 % din cifra de afaceri globală în cursul perioadei de anchetă. Acesta s-a opus unei eventuale instituirii de măsuri antidumping, considerând că aceasta ar putea duce la o scădere suplimentară sau la o încetare a importurilor de produs în cauză.

- (431) Comisia a luat act de faptul că, astfel cum s-a stabilit în considerentele 453 și 458, importurile de HRF din alte țări decât Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au compensat într-o anumită măsură în primele luni din 2017 cantitățile care au fost importate din țările în cauză înainte de deschiderea prezentei anchete. Prin urmare, Comisia a concluzionat că instituirea măsurilor nu ar avea un efect negativ considerabil în materie de preț asupra importatorilor, dar că aceștia ar trebui să schimbe sursele de aprovizionare, ceea ce ar genera costuri suplimentare pentru acești importatori.

6.4. Interesul utilizatorilor

6.4.1. Introducere

- (432) Produsele plate din oțel laminate la cald sunt utilizate ca produse industriale achiziționate de utilizatorii finali pentru diverse aplicații, inclusiv pentru construcții (producția de țevi din oțel), construcții navale, recipiente de gaz, recipiente sub presiune și conducte energetice.
- (433) Utilizatorii concurează cu societățile afiliate ale industriei din Uniune integrate pe verticală pe piețele din aval ale produsului în cauză. Produsul în cauză/produsul similar este un element de cost pentru diverși utilizatori și este prelucrat de aceștia.
- (434) Consorțiul a prezentat mai multe comunicări în diferite etape ale anchetei. În plus, au fost organizate trei audieri, la cererea acestuia.
- (435) Societatea cu sediul în Italia, Marcegaglia Carbon Steel Spa (denumită, în continuare, „Marcegaglia”), care prelucurează produsul în cauză/produsul similar și produce, printre altele, tuburi, țevi și alte produse din oțel în aval și este un membru al consorțiului, a furnizat un răspuns la chestionar, în calitate de membru al consorțiului. Produsul în cauză/produsul similar este, ca și pentru ceilalți utilizatori, un element de cost pentru acest utilizator. Marcegaglia consumă între 2,9-4,4 milioane de tone din produsul în cauză/produsul similar pe o bază anuală. Aceasta importă între 1,6-2,4 milioane de tone de produs atât din țările în cauză cât și din alte țări terțe. Societatea a cooperat pe deplin în cursul anchetei; a prezentat un răspuns la chestionar, a fost ulterior vizitată la fața locului și a furnizat toate informațiile solicitate de către Comisie în cursul anchetei.
- (436) În plus, alți utilizatori decât membrii consorțiului, în special utilizatori din țările baltice și polonezi, și-au prezentat observațiile imediat după deschiderea procedurii, astfel cum se precizează în considerentul 17. Aceștia și-au exprimat opoziția față de deschiderea anchetei. În plus, Confederația Patronală din Letonia și Asociația industriilor metalurgice și construcțiilor de mașini din Letonia au prezentat, de asemenea, observații după inițierea procedurii, observații prin care își exprimau opoziția la deschiderea procedurii. Deși continuarea cooperării a fost solicitată din partea acestor părți interesate în cursul prezentei anchete, chiar și după comunicarea constatrilor din documentul informativ, nu au fost primite observații suplimentare.
- (437) În urma comunicării constatrilor din documentul informativ, reclamantul a susținut că analiza interesului Uniunii a fost denaturată prin faptul că s-a axat numai pe utilizatorii neintegrați care depind de exporturi, și că au beneficiat și continuă să beneficieze de furnizări de materii prime care fac obiectul unui dumping. În același timp, acesta a afirmat că Comisia a omis să ia în considerare interesele altor societăți utilizatoare, utilizatori afiliați producătorilor din Uniune, precum și alți utilizatori care, din diferite motive, nu sunt în măsură să apeleze la importuri. Acesta a susținut, în această privință, că neinstituirea de măsuri a avut efecte negative asupra utilizatorilor afiliați producătorilor din Uniune care trebuie să concureze cu utilizatorii care depind de importurile care fac obiectul unui dumping.
- (438) După cum s-a menționat în considerentele 28 și 29, după comunicarea constatrilor din documentul de informare, Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale definitive. În acest scop, Comisia a trimis chestionare suplimentare pentru perioada ulterioară perioadei de anchetă unui număr de 74 de utilizatori (inclusiv membri ai consorțiului, utilizatori afiliați producătorilor din Uniune, precum și alți utilizatori care, din diferite motive, nu sunt în măsură să se bazeze pe importuri) și unui număr de 12 asociații de utilizatori.

(439) Comisia a primit răspunsuri la chestionar pentru perioada ulterioară PA din partea a 25 de utilizatori/centre de servicii:

- 11 membri ai consorțiului ⁽¹⁾, și anume, reprezentând 33 % din toți membrii consorțiului, au completat un răspuns la chestionar pentru perioada ulterioară PA. Toți aceștia sunt împotriva instituirii de măsuri.
- Trei utilizatori afiliați producătorilor-exportatori au completat răspunsul la chestionar. Toți aceștia sunt împotriva instituirii de măsuri.
- Nouă utilizatori afiliați producătorilor-exportatori din Uniune au completat un chestionar pentru perioada ulterioară PA. Aceștia sunt în favoarea instituirii de măsuri.
- Doi utilizatori neafiliați producătorilor-exportatori din Uniune au completat un chestionar pentru perioada ulterioară PA. Aceștia sunt în favoarea instituirii de măsuri.

Din cele 25 de răspunsuri la chestionarul pentru perioada ulterioară PA, 14 au fost completate integral de către utilizatori.

(440) În plus, două dintre cele 12 asociații de utilizatori au furnizat informații suplimentare.

(441) În această privință, reclamantul a susținut că Comisia ar fi trebuit să concluzioneze că nu există niciun impact asupra utilizatorilor, având în vedere nivelul scăzut de cooperare din următoarele motive: Doar foarte puțini utilizatori au răspuns la chestionarul inițial, nivelul de reacție al utilizatorilor la un număr mare de chestionare pentru perioada ulterioară PA a fost scăzut, inclusiv o rată de răspuns scăzută din partea membrilor consorțiului și, în cele din urmă, opiniile majorității utilizatorilor, care au furnizat date financiare și care au suportat taxe, au fost, în mare măsură, ignorate.

(442) În primul rând, Comisia a reiterat faptul că a efectuat ancheta privind interesul Uniunii în deplină conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază:

În momentul comunicării documentului informativ (a se vedea considerentul 22, 4 aprilie 2017), Comisia a recunoscut că a existat un nivel scăzut de cooperare la chestionarul inițial din partea utilizatorilor. Ea a invitat părțile să își fac cunoscută opiniile cu privire la faptele și considerațiile care au fost colectate până în acel moment în etapa provizorie. Comisia a remarcat, de asemenea, la momentul respectiv, că documentele justificative obținute dintr-o sursă erau incoerente cu cele obținute din alte surse, inclusiv declarațiile contradictorii între industria din Uniune și consorțiu privind marjele de rentabilitate și posibilitatea de a transfera creșterile de preț. În acest sens, Comisia a stabilit procedurile suplimentare necesare pentru a colecta dovezi competente, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) (a doua teză) și articolul 21 alineatul (2) din regulamentul de bază, potrivit căruia o astfel de apreciere în sensul articolului respectiv nu poate interveni decât în cazul în care toate părțile au avut posibilitatea să își facă cunoscute opiniile. În plus, articolul 21 alineatul (5) din regulamentul de bază prevede că Comisia trebuie să examineze informațiile care i-au fost furnizate în mod corect după etapa provizorie.

(443) De asemenea, Comisia nu a fost convinsă de afirmația reclamantului potrivit căreia nivelul de răspunsuri din partea utilizatorilor la chestionarele ulterioare perioadei de anchetă a fost prea scăzut pentru a trage concluzii semnificative din acestea. Aceasta a primit 14 răspunsuri la chestionarul pentru perioada ulterioară PA, completate integral de către utilizatori (a se vedea tabelul de la considerentul 498). Aceste răspunsuri au inclus un utilizator important (Marcegaglia), astfel cum se explică în considerentul 435, care a consumat doar el singur între 8,5 % și 13 % din totalul producției de HRF din Uniune. Pe de altă parte, răspunsul la chestionarul ulterior PA al ESTA reprezintă cel puțin peste 100 de producători de tuburi din oțel din cadrul Uniunii ⁽²⁾. Informațiile cu privire la o rentabilitate ușor negativă a întregului sector al tuburilor au confirmat datele înregistrate obținute de la utilizatorii care au cooperat pe deplin la anchetă prin completarea chestionarelor pentru perioada ulterioară PA. Prin urmare, Comisia consideră că cele 25 de răspunsuri (14 dintre acestea fiind răspunsuri complete de la utilizatori la chestionarul pentru perioada ulterioară PA) ar putea fi considerate reprezentative pentru a trage concluzii cu privire la întreaga piață de fabricanți de tuburi din oțel, în deplină conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din regulamentul de bază:

⁽¹⁾ Deși toți membrii consorțiului au fost invitați să completeze chestionarul pentru perioada ulterioară perioadei de anchetă, avocatul care reprezintă consorțiul a menționat faptul că unii nu aveau structura organizatorică de a furniza informațiile ulterioare perioadei de anchetă solicitate, în timp ce alții erau ocupați cu închiderea exercițiului financiar, în plus față de sărbătorile legale și termenul scurt acordat pentru completarea chestionarului.

⁽²⁾ În răspunsul său din 10 mai 2017, adresat serviciilor Comisiei, ESTA a declarat că „reprezintă peste 100 de producători de tuburi din oțel din 17 țări ale UE și acoperă peste 90 % din producția UE. Diversitatea acestor producători... care pot fi mari grupuri internaționale sau IMM-uri cu o singură unitate de producție într-o singură țară, care ar putea fi, de asemenea, filiale ale marilor producători de oțel sau societăți familiale ...”.

- (444) În fine, Comisia a respins afirmația reclamantului potrivit căreia ea nu ar fi ținut cont de punctele de vedere ale utilizatorilor care au fost în favoarea măsurilor. Punctul lor de vedere a fost menționat în mod clar în considerentul 439 și în tabelul care figurează la considerentul 498. Cu toate acestea, Comisia a înțeles, de asemenea, că majoritatea acestora făceau parte din producătorii de oțel pentru HRF din Uniune integrați pe verticală. Aceștia s-au manifestat după o acțiune concertată, ilustrată prin prezentarea unor formulări standard în favoarea măsurilor, fără nicio informație specifică cu privire la situația lor specifică. Întrucât aceștia reflectau, în esență, opiniile generale ale industriei din Uniune, Comisia a estimat că nu au adus niciun element nou la tabelul care ar putea modifica evaluarea intereselor relevante în cauză.
- (445) Prin urmare, următoarele subsecțiuni conțin evaluarea tuturor informațiilor primite în cursul prezentei anchete, precum și constatările la care Comisia a ajuns după ce a luat în considerare toate observațiile primite de la părțile interesate.

6.4.2. Argumentele utilizatorilor

- (446) Consorțiul a susținut că instituirea de măsuri pentru importurile din țările în cauză, în plus față de măsurile privind importurile din China, ar duce la o situație în care utilizatorii nu ar mai avea acces la o aprovizionare sigură pe piața Uniunii, în special la aprovizionarea cu rulouri de înaltă calitate utilizate pentru relaminare. Utilizatorii, membri ai consorțiului au afirmat, de asemenea, în cursul audierilor că industria din Uniune nu furnizează întotdeauna anumite tipuri de produse mai specializate (cum ar fi cele utilizate în industria automobilelor). De asemenea, aceștia au susținut că producătorii din Uniune au nevoie de o perioadă îndelungată pentru a livra produse și că, spre deosebire de producătorii din Uniune, comercianții din Uniune depozitează, de asemenea, diferite tipuri de produse și programează mici livrări în beneficiul utilizatorilor.
- (447) Consorțiul a evidențiat faptul că 88 % din producția totală a Uniunii este reprezentată de numai 16 societăți, care fac parte din opt grupuri mari, și că cea mai mare parte a producției este utilizată pe piața captivă. În consecință, producătorii din Uniune, dată fiind cota lor de piață relativ ridicată, ar putea exercita o presiune puternică atât pe piața produsului în cauză, cât și pe piața din aval. Membrii individuali ai consorțiului au confirmat, de asemenea, aceste declarații în timpul audierilor.
- (448) Consorțiul a afirmat de asemenea că „*adoptarea unor taxe antidumping împotriva țărilor în cauză va face ca industria de prelucrare independentă din UE să devină extrem de vulnerabilă în privința concurenței stabilite în țări terțe care ar putea vinde pe piața UE produse obținute din HRF care nu fac obiectul unor măsuri antidumping.*” El a mai afirmat că producătorii de oțel din Uniune au avut rezultate mai bune în a doua jumătate a anului 2016 (perioada ulterioară PA) din cauza unei creșteri semnificative a prețurilor pe piața Uniunii.
- (449) Asociația industriilor metalurgice și construcțiilor de mașini din Letonia a afirmat la 18 iulie 2016 că „[...] Orice măsuri împotriva importurilor acestui produs și necesitatea găsirii altor furnizori va spori în mod semnificativ costurile de producție și va reduce competitivitatea produselor cu valoare adăugată din Letonia pe toate piețele pe termen scurt și mediu”. Observații similare, adică faptul că instituirea de măsuri ar conduce la o creștere a costurilor pentru utilizatori, au fost formulate în comun de către consorțiu, precum și în mod individual de câțiva dintre membrii acestuia.

6.4.3. Analiza argumentelor utilizatorilor

6.4.3.1. Deficit de aprovizionare

- (450) În ceea ce privește argumentele că instituirea de măsuri ar duce la o penurie de produs în cauză, Comisia observă mai întâi că obiectivul taxelor antidumping nu este de a închide piața Uniunii pentru toate importurile, ci de a restabili un comerț echitabil prin eliminarea efectului prejudiciabil al dumpingului. Importurile din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina nu ar trebui, prin urmare, să înceteze, ci să continue, chiar dacă la prețuri echitabile.
- (451) În același timp, nu se poate exclude că, în practică, măsurile împotriva Braziliei, Iranului, Rusiei și Ucrainei ar putea avea efect prohibitiv asupra acestor țări.
- (452) În acest sens, Comisia a stabilit că utilizatorii nu sunt exclusiv dependenți de importurile din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina, dar au cumpărat produsul în cauză de la producătorii din Uniune, cât și de la producători din alte țări terțe, cum ar fi Turcia, Coreea de Sud și India.

- (453) Drept urmare, utilizatorii ar putea să apeleze la importuri din alte țări terțe. În acest context, în 2016, Comisia a observat o creștere relativă a importurilor din alte țări terțe cum ar fi Turcia, India și Coreea de Sud. În termeni absoluți, aceste țări au exportat aproximativ 2,25 milioane de tone în 2016.
- (454) În plus, Comisia a constatat în cursul anchetei că industria din Uniune dispune de o capacitate de producție neutilizată disponibilă, astfel cum se precizează în tabelul de la considerentul 278. În plus, reclamantul a afirmat că o parte semnificativă (aproximativ 7 milioane de tone) a capacităților de producție neutilizate existente ar putea deveni operaționale pe termen scurt, în cazul în care condițiile de piață o permit. Reclamantul a menționat în mod specific redeschiderea potențială a trei unități de producție în Regatul Unit, Spania și Germania. Comisia confirmă că aceste locuri de producție există și că ar putea fi eventual redeschise.
- (455) În urma comunicării documentului de informare, Comisia a primit observații din partea mai multor părți interesate cu privire la constatările sale în ceea ce privește potențial deficit de aprovizionare.
- (456) Doi producători-exportatori ruși (MMK Group/Severstal Group) au susținut că măsurile ar putea avea un efect prohibitiv/de restricționare a importurilor și, ca atare, ar pune în pericol aprovizionarea cu HRF nu doar a filialelor, ci a tuturor utilizatorilor independenți din întreaga Uniune.
- (457) Pe de altă parte, reclamantul a susținut că importurile de HRF provenite din cele cinci țări în cauză, care erau de aproximativ 421 000 de tone pe lună în cursul anului 2016, ar putea fi mai mult decât compensate prin importurile din Turcia, India, Coreea de Sud și Egipt, care s-au ridicat la 450 000 de tone pe lună în primele trei luni ale anului 2017. În schimb, consorțiul a susținut că nu exista nicio garanție pentru utilizatori că importurile din aceste țări ar fi o sursă alternativă de aprovizionare valabilă și stabilă, având în vedere, de exemplu, cererea de oțel internă puternică din Turcia și din India. În plus, consorțiul a afirmat că, în urma instituirii taxelor antidumping provizorii împotriva Chinei în octombrie 2016, importurile de HRF din China au scăzut cu 98 %, în comparație cu perioada octombrie 2016 – ianuarie 2017 și octombrie 2015 – ianuarie 2016.
- (458) Așa cum se menționează în considerentul 452, Comisia a constatat că utilizatorii nu sunt exclusiv dependenți de importurile din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina, dar au cumpărat HRF atât de la producătorii din Uniune, cât și de la producătorii din alte țări terțe în cursul perioadei de anchetă. În acest sens, pe baza datelor disponibile din partea Eurostat, importurile de HRF din alte țări decât Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au compensat în primele luni din 2017 cantitățile care au fost importate din țările în cauză înainte de deschiderea prezentei anchete. Principalele importuri din alte țări terțe în primele luni ale anului 2017 au provenit din țări precum Egipt, India, Coreea de Sud și Turcia. Cu toate acestea, volumele de importuri din alte țări decât Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina nu compensează pe deplin scăderea volumului importurilor din Brazilia, Iran, Rusia, Ucraina și China.

Tabelul 22

Compararea volumelor importurilor

Țări	Totalul importurilor în cursul perioadei de anchetă	Medii lunare în cursul PA	Totalul importurilor pe parcursul primelor 3 luni din 2017	Importuri lunare medii pe parcursul primelor 3 luni din 2017	Diferența în ceea ce privește importurile lunare medii
Patru țări: (Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina)	4 266 881 (a se vedea considerentul 262)	355 573	386 485	128 828	- 226 745
China	1 578 848 (a se vedea considerentul 343)	131 571	5 364	1 788	- 129 783

Țări	Totalul importurilor în cursul perioadei de anchetă	Medii lunare în cursul PA	Totalul importurilor pe parcursul primelor 3 luni din 2017	Importuri lunare medii pe parcursul primelor 3 luni din 2017	Diferența în ceea ce privește importurile lunare medii
Alte țări terțe (Egipt, India, Coreea de Sud, Turcia...)	2 057 998 (a se vedea considerentul 353)	171 499	1 463 824	487 941	+ 316 442
Total importuri	7 903 727	658 643	1 855 673	618 557	- 40 086

Sursa: Eurostat.

(459) Tabelul de mai sus arată că volumele medii lunare totale ale importurilor au scăzut cu aproximativ 40 000 de tone pe lună (480 000 de tone pe an) atunci când se compară volumele din cursul perioadei de anchetă cu volumele din primul trimestru al anului 2017. Prin urmare, pentru aceste perioade, volumul de importuri din alte țări terțe a compensat în mare măsură, dar nu în totalitate scăderea volumului importurilor din cele patru țări în cauză și din China.

(460) Tabelul de mai jos arată producția reală în alte țări terțe mai importante (Egipt, India, Coreea de Sud și Turcia).

Tabelul 23

Producția efectivă de produs similar a țărilor terțe (în mii de tone)

Țară	Capacitatea de producție de oțel brut pentru anul 2014 ⁽¹⁾	Producția de oțel brut în 2014 ⁽²⁾	Producția de oțel brut în 2015 ⁽²⁾	Capacitatea excedentară teoretică în 2014	Producția efectivă de produse plate din oțel laminate la cald în 2014	Producția efectivă de produse plate din oțel laminate la cald în 2015
Egipt	11 200	6 485	5 506	4 715	849	689
India	108 000	87 292	89 026	20 708	40 956	48 100 ⁽³⁾
Coreea de Sud	85 900	71 543	69 670	14 357	48 587	47 489
Turcia	49 400	34 035	31 517	17 883	NA ⁽⁴⁾	NA ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Sursa datelor privind capacitatea: OCDE [OCDE, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5 septembrie 2016, Direcția pentru Știință Tehnologie și Inovare, Anexa Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity (Cifre privind capacitatea actualizată de producție a oțelului și un cadru propus pentru îmbunătățirea activității de monitorizare a capacității), p. 7 și următoarele].

⁽²⁾ Sursa datelor privind producția: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016 (Asociația Mondială a Oțelului, Anuarul statistic al siderurgiei 2016) (World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016, tabelul 1 de la paginile 1 și 2 și tabelul 13 de la pagina 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

⁽³⁾ Estimare

⁽⁴⁾ Nu sunt disponibile informații

(461) Ultimele cifre disponibile din 2014/2015 menționate anterior pentru produsul similar arată că aceste țări terțe au capacitatea de a produce și au încă capacități neutilizate disponibile pentru producția de oțel brut. Cu toate acestea, cererea internă de oțel din India ⁽¹⁾ este puternică și ar putea să crească în Turcia ⁽²⁾. Creșterea cererii de oțel din Coreea de Sud ⁽³⁾ a fost sprijinită de explozia de producție din sectorul construcțiilor în ultimii ani, deși indicatori foarte recenți sugerează că ritmul de construcție din Coreea de Sud ar putea să fie acum în curs de încetinire. Mai mult decât atât, producția de oțel din Egipt ⁽⁴⁾ este în declin, parțial ca urmare a unui deficit de distribuție a gazelor naturale, precum și a unei decizii din partea autorităților egiptene de a elimina subvențiile pentru gaze naturale în favoarea industriei siderurgice.

⁽¹⁾ USA, International Trade Administration, Global Steel Trade Monitor, februarie 2017, Steel Exports Report India, <http://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/2017/q1/exports-india.pdf>.

⁽²⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, Comitetului pentru oțel al OCDE, 24 martie 2017, Steel Market Developments – Q2 2017, analiza de la pagina 6 și de la pagina 9, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>.

⁽³⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, Comitetul pentru oțel al OCDE, 24 martie 2017, Steel Market Developments – Q2 2017, analiza de la pagina 7, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>.

⁽⁴⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, Comitetul pentru oțel al OCDE, 24 martie 2017, Steel Market Developments – Q2 2017, analiza de la pagina 10, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf> A se vedea OCDE, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5 septembrie 2016, Direcția pentru știință, tehnologie și inovare pentru decizia de a elimina subvenția de gaze naturale, pagina 19.

- (462) Comisia a observat, de asemenea, că industria din Uniune a afirmat că capacitățile neutilizate ar putea deveni operaționale de îndată ce este restabilită concurența loială pe piață. Potrivit unor estimări efectuate de către producătorii din Uniune în cauză, redeschiderea celor trei unități de producție în Regatul Unit, Spania și Germania ar dura de la 2 săptămâni până la 6 luni. Această producție suplimentară ar putea fi completată de importurile din alte țări terțe.
- (463) Prin urmare, Comisia a respins afirmația potrivit căreia instituirea de măsuri ar duce la un deficit de aprovizionare cu produsul în cauză/produsul similar de pe piața Uniunii. Cu toate acestea, Comisia a concluzionat, de asemenea, că instituirea de taxe antidumping ar conduce cel mai probabil la o mai mare dependență a utilizatorilor de industria din Uniune (a se vedea secțiunea 6.4.3.2.).

6.4.3.2. Puterea de negociere a producătorilor de oțel din Uniune

- (464) Așa cum se arată în tabelul de la considerentul 282, cota de piață a industriei din Uniune în ceea ce privește consumul Uniunii reprezintă 76,7 % în cursul PA. În consecință, importurile totale în Uniune au reprezentat 23,3 % din consumul Uniunii în cursul PA. Mai mult de 70 % din aceste importuri către Uniune în cursul PA au fost din țări în cauză (Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina), precum și din China, ale cărei importuri au fost supuse taxelor antidumping începând de la 7 octombrie 2016 ⁽¹⁾.
- (465) În consecință, în cazul în care ar fi instituite taxe antidumping împotriva importurilor din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina, peste 70 % din importurile totale (inclusiv China, care face deja obiectul măsurilor) în cursul PA ar face obiectul măsurilor, în pofida faptului că alte țări terțe decât Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au început operațiuni de import în Uniune după perioada de anchetă, astfel cum se prevede în considerentul 457. Cu toate acestea, faptul că 70 % din totalul importurilor în cursul perioadei de anchetă ar face obiectul măsurilor, ar consolida în mod semnificativ poziția producătorilor din Uniune pe piața HRF din Uniune.
- (466) Comisia a constatat că industria din Uniune include nu numai producătorii individuali, ci este alcătuită și din grupuri de producători afiliați în diferitele țări ale Uniunii, care deja furnizează utilizatorilor un volum mare de produs similar (după cum s-a menționat anterior în considerentul 464 valoarea totală a cotei de piață a industriei din Uniune pe piața liberă a Uniunii se ridică la 76,7 %). Cel mai mare grup de producători de oțel din Uniune reprezintă mai mult de o treime din totalul producției de HRF din Uniune, în timp ce trei din cele mai mari grupuri de producători reprezintă împreună mai mult de două treimi din totalul producției de HRF a Uniunii. Comisia a constatat, de asemenea, că aproximativ 60 % din producția totală a producătorilor din Uniune a fost destinată utilizării captive.
- (467) În urma comunicării constatărilor din documentul informativ, reclamantul a contestat declarațiile Comisiei referitoare la creșterea puterii de negociere a producătorilor de oțel din Uniune, susținând că acestea nu reflectă principiile de bază ale economiei. Acesta a susținut că a fost și va fi o concurență puternică între un număr semnificativ de mari grupuri siderurgice din Uniune și că prețurile vor continua să fie la un nivel competitiv. În plus, în acest context, pentru a-și sprijini argumentele, reclamantul a prezentat un model economic pe baza căruia a declarat că „numărul de furnizori din Uniune și din țările terțe este suficient pentru a atenua preocupările legate de faptul că structura pieței ar putea da naștere unui grad semnificativ de putere de stabilire a prețurilor, în special în prezența unei disponibilități continue de aprovizionări reziduale care nu face obiectul unui dumping de la furnizorii care se confruntă cu marje de dumping moderate, confirmând rezultatele modelării cantitative a impactului asupra cantităților și prețurilor ⁽²⁾.” Acest model economic a fost prezentat de asemenea în cursul unei audieri la 8 iunie 2017.
- (468) Cu toate acestea, doi producători-exportatori ruși (MMK Group/Severstal Group), s-au referit la structura oligopolistică a pieței Uniunii, structură care, combinată cu măsuri antidumping, ar putea crea potențialul pentru stabilirea de prețuri supraconurențiale de către puținele grupuri restante de furnizori.
- (469) În ceea ce privește argumentele reclamantului, Comisia a luat notă de faptul că:

— Modelul economic menționat mai sus nu a făcut distincție între importurile din țările terțe și importurile din China. Aceasta constituie o deficiență a modelului, având în vedere că datele statistice arată că importurile din China au încetat să intre pe piața Uniunii începând din al patrulea trimestru al anului 2016;

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1778 al Comisiei din 6 octombrie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 272, 7.10.2016).

⁽²⁾ Document prezentat de Eurofer, Analiza economică a impactului măsurilor antidumping din AD 635 privind importurile de oțel plat laminat la cald (HRF) asupra produselor din aval din UE, nedatat, adresat serviciilor Comisiei la 31 mai 2017, p. 1.

- Modelul economic al Eurofer nu oferă informații cu privire la capacitățile disponibile în alte țări terțe (altele decât cele care fac obiectul prezentei anchete și China) ⁽¹⁾. Din punct de vedere tehnic, aceasta înseamnă că valoarea 10 reprezentând elasticitatea ofertei nu este verificată suficient pentru o gamă suficient de largă a funcției aprovizionării;
 - Marjele de dumping și de prejudiciu din modelul economic au fost considerate a fi cuprinse între 11,4 % și 22,8 %, în timp ce marjele cele mai mari calculate în prezenta anchetă sunt mai mari, de până la 33 % (a se vedea considerentul 583);
 - Ancheta a arătat că, în anumite cazuri, utilizatorii nu au fost aprovizionați în timp util de către producătorii din Uniune. Prin urmare, elasticitatea ofertei interne de 10, care a fost utilizată în modelul economic, este îndoielnică și, posibil, supraestimată;
 - Chiar dacă principala concluzie a analizei economice a fost corectă și dacă taxele *ad valorem* ar avea doar un impact limitat asupra prețurilor și un impact mai accentuat asupra volumelor, este totuși o realitate faptul că în perioada ianuarie – martie, ulterior perioadei de anchetă, rentabilitatea producătorilor din Uniune a evoluat de la o pierdere de 7,8 % la un profit de 8,6 % (ianuarie – martie 2017), în timp ce rentabilitatea fabricanților de tuburi din HRF a fost de numai 0,4 % pentru aceeași perioadă.
- (470) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a susținut că respectivele constatări ale Comisiei privind puterea de negociere nu respectă principiile economice de bază.
- În primul rând, nu există nicio mențiune cu privire la indicele Herfindahl-Hirschman (HHI), care este instrumentul standard pentru măsurarea concentrării pieței și a puterii de pe piață. În plus, aceasta a afirmat că opt mari actori și o mare capacitate neutilizată sunt indicatori ai unei piețe concurențiale.
 - În al doilea rând, Comisia nu era îndreptățită să invoce afirmațiile Severstal și MMK cu privire la oligopoluri și la prețuri supraconcurențiale atunci când astfel de afirmații sunt contrazise de date și nu sunt susținute cu probe. Aceste afirmații nefondate au fost citate doar pentru a sprijini ideea preconcepute.
- (471) Comisia a respins aceste observații, ca fiind nefondate.
- Mai întâi, în ceea ce privește concentrarea pieței și puterea de negociere a industriei siderurgice din Uniune, Comisia a făcut trimitere la un nou potențial de consolidare pe piața Uniunii: ThyssenKrupp a anunțat cesionarea activității sale în sectorul siderurgic în Europa, și o fuziune cu Tata Steel sau un alt concurent este una dintre opțiunile menționate în mod public. În plus, societatea concurentă anterioară Ilva, cu enormele sale capacități de producție, a fost achiziționată în principal de ArcelorMittal, sporind puterea de negociere a cumpărătorilor. În acest sens, în ciuda unor reduceri ale producției societății Ilva în cursul perioadei examinate, după cum se menționează în considerentul 365, Comisia a fost informată că achizitorii s-au angajat să înceapă o producție de 6,5 milioane de tone de oțel în 2018 și de 9,5 milioane de tone de produse plate. Prin urmare, Comisia a avut un temei concret incontestabil de a preconiza o creștere suplimentară a puterii de negociere a celui mai mare producător din Uniune pe piața Uniunii.
 - În al doilea rând, Comisia a respins cu fermitate afirmația că a renunțat la modelul economic. Ea a indicat, în mod clar, acest model economic în considerentul 467 și a comentat cu privire la acest model în considerentul 469. În plus, în ceea ce privește informațiile prezentate de MMK Group/Severstal Group, Comisia a subliniat faptul că are obligația de a lua în considerare toate probele aflate la dosar. Acest lucru nu înseamnă neapărat că este de acord cu evaluarea efectuată în aceste comunicări.
- (472) În plus, reclamantul a susținut, de asemenea, că Comisia a respins în mod eronat modelul economic independent, pe baza presupuselor deficiențe în analiză.
- În primul rând, critica din partea Comisiei a faptului că modelul economic nu a diferențiat între importurile din țările terțe și importurile din China, și nici nu a conținut date detaliate privind capacitățile din țările terțe nu a fost corectă, deoarece un al doilea raport revizuit din 15 iunie a corectat aceste omisiuni.
 - În al doilea rând, faptul că marjele de dumping și de prejudiciu calculate de Comisie au fost ușor mai ridicate comparativ cu cele utilizate în modelul economic a fost un argument vădit inechitabil pentru a respinge acest model economic, întrucât reclamantul nu a primit datele respective atunci când a comandat studiul.

⁽¹⁾ Comisia a prezentat o serie de cifre în prezentul regulament. A se vedea considerentul 460.

- În al treilea rând, Comisia a ignorat faptul că îmbunătățirea rentabilității producătorilor din Uniune decurge, în principal, din creșterea vânzărilor și, astfel, dintr-o rată mai ridicată de utilizare a capacității ceea ce determină scăderea costurilor unitare, și nu dintr-o creștere a prețurilor.
- În al patrulea rând, Comisia nu a furnizat nicio dovadă a faptului că elasticitatea ofertei pe plan intern de 10 este îndoielnică.

(473) Comisia a admis primele două aspecte de procedură.

- În primul rând, ea primise într-adevăr două versiuni ale raportului, și anume unul pentru audierea din 8 iunie 2017 și un al doilea prin e-mail la 15 iunie 2017. E-mailul din 15 iunie 2017 din partea reclamantului nu a precizat că exista o diferență între cele două versiuni, astfel, Comisia a formulat, într-adevăr, observații referitoare la prima versiune doar în documentul de informare generală. Totuși, aceasta a verificat faptul că datele pe care le-a criticat ca fiind absente nu fuseseră incluse în a doua versiune, și, prin urmare, a renunțat la criticile sale privind raportul din acest motiv.
- În al doilea rând, Comisia a confirmat că reclamantul nu era la curent cu marjele de dumping și de prejudiciu la momentul stabilirii modelului economic care l-a comandat. În acest sens, Comisia a acceptat că acest fapt nu ar putea fi imputat studiului. Totuși, în același timp, acest lucru nu schimbă faptul că cifrele prezentate în considerentul 469 sunt mai precise decât cele utilizate în cadrul studiului.

(474) În schimb, Comisia a respins celelalte două puncte de fond îndreptate împotriva criticilor sale aduse studiului.

- O mai bună rentabilitate a industriei din Uniune după perioada de anchetă poate fi rezultatul unei creșteri a prețului sau al unui cost mai mic, sau efectul combinat al ambelor elemente. Astfel cum se menționează în considerentul 494, prețurile au crescut cu mai mult de 30 % după perioada de anchetă. În același timp, costurile materiilor prime au crescut, de asemenea, dar nu în aceeași măsură și cu un grad mai ridicat de volatilitate. În plus, Comisia a comparat rata de utilizare a capacității industriei din Uniune în perioada de anchetă (74 %) cu rata de utilizare a capacității în cursul primului trimestru al anului 2017 (76 %). Diferența de 2 puncte procentuale este puțin probabil să fi determinat o scădere majoră a costurilor unitare ca factor principal pentru îmbunătățirea rentabilității. Pe baza acestui calcul, prin urmare, se poate presupune cu siguranță că majorările de prețuri au jucat un rol important în sporirea rentabilității industriei din Uniune.
- În ceea ce privește elasticitatea de 10 a ofertei, Comisia a precizat că a adunat dovezi la dosar în ceea ce privește unii utilizatori care s-au confruntat cu dificultăți în ceea ce privește aprovizionarea cu HRF. Aceste fapte au fost verificate în mod corespunzător în timpul anchetei, astfel cum se explică mai detaliat în considerentul 506 și au confirmat punerea sub semnul întrebării de către Comisie a elasticității ofertei pe plan intern.
- În plus, Comisia a testat ipoteza că modelul economic al reclamantului, conform căruia taxele *ad valorem* nu ar trebui să aibă efect asupra prețurilor din Uniune în raport cu experiența recentului Regulament unde taxele *ad valorem* cuprinse între 18,1 % și 35,9 %, au fost instituite asupra importurilor de HRF din China. Comisia a remarcat faptul că, după instituirea de măsuri împotriva HRF originare din RPC, prețurile din Uniune au crescut la un nivel relativ mai ridicat decât prețurile de pe piața mondială. În special, diferența dintre prețurile de import CIF la frontiera Uniunii și prețurile franco fabrică (media simplă între regiuni și calități) a fost de aproximativ 26 EUR, după instituirea măsurilor în octombrie 2016, în timp ce în perioada la fel de lungă de dinaintea instituirii măsurilor, aceasta a fost de aproximativ 9 EUR. Regulamentul de instituire a unor taxe antidumping la produsele plate din oțel laminate la rece originare din China a produs, într-adevăr, un efect perceptibil asupra prețurilor de pe piața Uniunii, pe care studiul nu a putut să-l explice.
- În acest context, Comisia a considerat, de asemenea, că, în situația care a apărut începând cu sfârșitul anului 2016, o creștere suplimentară a taxei *ad valorem* la importurile provenite din cele patru țări ar fi avut un efect de amplificare asupra prețurilor majorate de pe piața mondială și ar fi conferit producătorilor din UE un efect asupra prețurilor în plus față de dumpingul și prejudiciul observate.
- Pe această bază, Comisia a concluzionat că, în cazul în care ar fi instituite taxe antidumping împotriva importurilor din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina, este probabil că producătorii de oțel din Uniune ar fi într-o mai bună poziție de negociere în raport cu utilizatorii.

6.4.3.3. Scăderea competitivității utilizatorilor în raport cu concurenții lor în țări terțe

- (475) Comisia a analizat afirmația că instituirea de taxe antidumping ar face ca industria de prelucrare neafiliată din Uniune (cum ar fi industria de țevi și tuburi) să devină extrem de vulnerabilă în ceea ce privește concurenții stabiliți în țări terțe care ar putea vinde pe piața Uniunii produse obținute din HRF care au fost achiziționate fără adoptarea niciunui fel de măsuri.
- (476) Comisia a remarcat faptul că această afirmație nu a fost însoțită de elemente de probă concludente. În plus, există măsuri antidumping în vigoare în Uniune privind anumite tipuri de tuburi și țevi originare importate din China, Rusia și Belarus ⁽¹⁾.
- (477) Prin urmare, și în absența oricăror alte observații, Comisia a respins această afirmație.

6.4.3.4. Creșterea costurilor pentru utilizatori

6.4.3.4.1. Introducere

- (478) După deschiderea anchetei, reclamantul a susținut că, exceptând sectorul tuburilor din oțel, orice creștere a costurilor utilizatorilor nu era susceptibilă să aibă un impact important asupra majorității segmentelor de utilizatori, cum ar fi sectorul construcțiilor, sectorul autovehiculelor, etc. În ceea ce privește sectorul tuburilor din oțel, reclamantul a susținut că doar producătorii de tuburi care pot fi afectați în mod semnificativ ar fi cei care trebuiau să se bazeze pe importurile de produs în cauză care fac obiectul unui dumping.
- (479) Pe de altă parte, consorțiul a susținut că impactul asupra costurilor utilizatorilor nu a fost atât de limitat la industria de tuburi din oțel, astfel cum afirmă reclamantul. În acest sens, consorțiul a afirmat că produsul în cauză reprezintă aproximativ 85-95 % din costul tuburilor de bază și aproximativ 75-80 % din costurile altor tipuri de tuburi sudate, cum ar fi cele utilizate în sectorul energetic sau al mecanicii de precizie. În plus, consorțiul a prezentat informații ⁽²⁾ potrivit cărora utilizatorii, alții decât producătorii de tuburi ar fi afectați de două ori mai puternic conform calculelor Eurofer, din cauza pretensei creșteri a prețurilor produsului în cauză după perioada de anchetă. Mai mult, după cum s-a menționat în considerentul 449, Asociația industriilor metalurgice și construcțiilor de mașini din Letonia, precum și consorțiul au susținut, de asemenea, că instituirea de taxe antidumping ar duce la o creștere a costurilor de producție pentru membrii lor.
- (480) Astfel cum se menționează în considerentul 514, cel mai important tip de consum/utilizări ale produsului în cauză se referă la următoarele segmente: industria tuburilor din oțel (32 %), construcții (20 %), industria automobilelor (15 %), inginerie mecanică (15 %).
- (481) În urma comunicării constatărilor din documentul informativ, European Steel Tube Association (denumită în continuare „ESTA”), care reprezintă mai mult de 100 de producători de tuburi din oțel, în 17 state membre, vizând peste 90 % din producția Uniunii, a prezentat, la solicitarea de informații suplimentare din partea Comisiei, o notă prin care a clarificat unele puncte esențiale. În calitate de asociație care reprezintă diverși utilizatori, ESTA nu a luat o poziție cu privire la impactul probabil al taxelor asupra situației producătorilor de tuburi din oțel. Cu toate acestea, ESTA a confirmat că HRF este principalul factor determinant al prețului pentru tuburi sudate (spre deosebire de tuburile fără sudură care sunt fabricate din țagle din oțel) ⁽³⁾.
- (482) Comisia a evaluat toate informațiile colectate și, pe această bază, a evaluat fiecare segment separat.

6.4.3.4.2. Impactul instituirii măsurilor asupra costurilor pentru producătorii de tuburi din oțel

6.4.3.4.2.1. Introducere

- (483) Statisticile transmise de către reclamant ⁽⁴⁾ au arătat că sectorul tuburilor din oțel este cel mai important sector care utilizează produsul în cauză. În conformitate cu aceste statistici, aproximativ 32 % din totalul consumului de HRF este utilizat în industria de tuburi din oțel.

⁽¹⁾ European Steel Tube Association („ESTA”) a făcut observația că aceste tipuri sunt anumite țevi și tuburi sudate (așa-numitele „țevi de gaz”), dar că acestea reprezintă nu mai mult de 10 % din producția totală a Uniunii de tuburi sudate. (e-mail din partea ESTA adresat serviciilor Comisiei, 1 iunie 2017).

⁽²⁾ Document prezentat de către consorțiu, Observații ca răspuns la comunicarea Eurofer din 7 februarie 2017, transmis în numele CIHFR, fără dată, primit prin e-mail la 2 martie 2017, p. 4.

⁽³⁾ ESTA, AD 635 – Observațiile ESTA, 10 mai 2017.

⁽⁴⁾ Document prezentat de Eurofer, Analiza impactului taxelor provizorii asupra utilizatorilor, 7 februarie 2017, p. 2.

- (484) Întreprinderea care participă la consorțiu, Marcegaglia, care a furnizat un răspuns complet la chestionar, prelucrează HRF și produce, printre altele, tuburi, țevi și alte produse din oțel din aval. În sine, această societate a fost responsabilă pentru importul de aproximativ 1,6-2,4 milioane de tone de HRF (aproximativ 20-30 % din totalul importurilor de HRF) în cursul perioadei de anchetă. În plus, aceasta a achiziționat, de asemenea, între 2,0 și 1,3 milioane de tone de produse similare de la producătorii de oțel din Uniune în cursul perioadei de anchetă. Comisia a recurs la acest mare utilizator pentru a deduce concluzii referitoare la impactul măsurilor asupra utilizatorilor din segmentul tuburilor din oțel, în general.
- (485) În acest scop, în timpul verificării la fața locului, Comisia a solicitat reprezentanților Marcegaglia să efectueze simulări pentru a evalua impactul posibil al instituirii de măsuri antidumping, pe baza propriilor cifre de rentabilitate (contul de profit și pierdere) pentru perioada de anchetă. Aceste simulări au fost efectuate de către reprezentanții societății, în ipoteza că exact aceleași volume au fost achiziționate de la aceiași furnizori (producătorii din Uniune, producători-exportatori din țările în cauză și producători-exportatori din alte țări terțe) ca și în cursul perioadei de anchetă. Aceste simulări nu iau în considerare nici creșterile de prețuri ale HRF ulterioare perioadei de anchetă, nici dacă o parte a acestor creșteri de costuri ar putea fi transferate la clienții acestor utilizatori.
- (486) Rezultatele au fost următoarele:
- O simulare a arătat că o taxă antidumping de 18 % la importurile din China și o taxă antidumping de 10 % la importurile din țările în cauză ar conduce la un prag de rentabilitate echilibrat pentru acest utilizator italian.
 - O altă simulare a arătat că o taxă antidumping de 18 % la importurile din China și o taxă antidumping de 20 % la importurile din țările în cauză ar conduce la o pierdere.
- (487) În urma comunicării constatărilor din documentul informativ, reclamantul ⁽¹⁾ a susținut că aceste simulări erau viciate, deoarece presupuneau că costul Marcegaglia ar crește cu valoarea taxelor, în timp ce Marcegaglia avea o serie de alte opțiuni de aprovizionare. În plus, reclamantul a contestat constatarea conform căreia utilizatorii ar fi afectați în mod disproporționat. Pe baza unei analize a impactului economic al măsurilor antidumping, reclamantul a susținut că instituirea de măsuri ar conduce doar la o creștere limitată a prețului produsului în cauză și ar avea mai degrabă un efect cantitativ ⁽²⁾.
- (488) Simulările la fața locului nu luaseră în considerare faptul că importurile originare din China au încetat complet începând din al patrulea trimestru al anului 2016, astfel cum se menționează în considerentul 469 și, de asemenea, nu luaseră în considerare faptul că alte țări au început operațiuni de import, astfel cum se menționează în considerentul 458 ⁽³⁾. Prin urmare, Comisia și-a actualizat simulările după cum urmează.
- Presupunând că întreaga aprovizionare cu produse din China ar fi înlocuită cu produse din alte țări terțe și presupunând o taxă antidumping de 15 % împotriva Braziliei, Iranului, Rusiei și Ucrainei, utilizatorul ar fi în măsură să realizeze un profit nesemnificativ între 0 și 1 %.
 - Presupunând că întreaga aprovizionare cu produse din China ar fi înlocuită cu produse din alte țări terțe și presupunând o taxă antidumping de 10 % împotriva Braziliei, Iranului, Rusiei și Ucrainei, utilizatorul ar fi în măsură să realizeze un profit nesemnificativ între 1 și 2 %.
 - Presupunând că toate livrările din China, Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina sunt înlocuite cu produse din alte țări terțe (fără niciun fel de taxă de plătit), utilizatorul italian ar fi în măsură să realizeze un profit între 2 și 4 %.
- Aceste simulări au fost conservatoare, deoarece nu au luat în calcul posibilele creșteri de prețuri ale HRF ulterior perioadei de anchetă, care s-au dovedit a fi de peste 30 % comparativ cu perioada de anchetă, astfel cum se menționează în considerentul 494.
- (489) În ceea ce privește afirmațiile Eurofer, bazate pe analiza sa economică, acestea sunt respinse din motivele prevăzute în considerentul 469.

⁽¹⁾ Document prezentat de Eurofer, Observațiile Eurofer cu privire la documentul de informare al Comisiei, 4 aprilie 2017, p. 9. Reclamantul a menționat, de asemenea, faptul că aceste simulări nu au fost niciodată divulgate în dosarul neconfidențial.

⁽²⁾ Document prezentat de Eurofer, Analiza economică a impactului măsurilor antidumping din AD 635 privind importurile de oțel plat laminat la cald (HRF) asupra produselor din aval din UE, nedatat, adresat serviciilor Comisiei la 31 mai 2017, p. 1.

⁽³⁾ Aceste fapte nu au fost disponibile în momentul în care au fost realizate aceste simulări.

(490) Comisia a concluzionat în considerentul 501 că rentabilitatea utilizatorilor din sectorul tuburilor din oțel a fost modestă pe parcursul perioadei de anchetă și după perioada de anchetă (până la 31 martie 2017). Prin urmare, aceasta a confirmat că există un risc considerabil ca taxele *ad valorem* cuprinse între 5,3 % și 33 % (în plus față de prețurile mai ridicate) să conducă la pierderi pentru producătorii de tuburi din oțel, luând în considerare creșterea prețurilor după perioada de anchetă. *A fortiori*, IMM-urile din consorțiu ar risca consecințe și mai drastice întrucât puterea de negociere a acestora vizavi de producătorii din Uniune este mult mai mică.

6.4.3.4.2.2. Creșterea prețurilor după perioada de anchetă pentru sectorul tuburilor din oțel

(491) În urma comunicării documentului de informare, astfel cum se arată în considerentul 29, 23 de utilizatori au completat răspunsuri suplimentare (ulterior PA) la chestionar. Două vizite de verificare suplimentare au fost efectuate la fața locului pentru a verifica aceste date ulterioare perioadei de anchetă.

(492) În plus, în urma comunicării documentului de informare, producătorul-exportator sârb a afirmat că prețurile produsului în cauză crescuseră de la sfârșitul perioadei de anchetă, de la 417,5/tonă la 575/tonă în martie 2017 în nordul Europei, sau o creștere de 37,7 %, și de la 395/tonă la 545/tonă pentru aceeași perioadă în sudul Europei. În această privință, consorțiul a susținut că piața UE este în prezent caracterizată de o creștere continuă a prețurilor HRF.

(493) În plus, reclamantul a susținut că principalul motiv pentru creșterea prețurilor observate după perioada de anchetă a fost creșterea prețurilor materiilor prime, și nu impactul anchetei aflate în curs de desfășurare. Deși recunoaște că prețurile au fost cuprinse în intervalul de 530 și 550 EUR/tonă, reclamantul a susținut că decizia Comisiei de a nu institui măsuri provizorii în cazul de față a condus la o scădere a prețurilor în perioada martie-aprilie 2017.

(494) Comisia a constatat că prețurile au început să crească în cea de-a doua jumătate a anului 2016 și că ele au continuat să crească și mai mult în primul trimestru al anului 2017. S-au observat astfel de creșteri de prețuri pentru toate tipurile de produs în cauză și de produs similar. Datele colectate ulterior perioadei de anchetă au arătat că prețul a crescut într-adevăr în perioada ulterioară perioadei de anchetă.

— În primul rând, pe baza datelor obținute de la cei șase producători din Uniune incluși în eșantion, în medie, creșterile de prețuri pentru produsul similar s-au ridicat la 15,3 % pentru perioada iulie – decembrie 2016 și la 35,7 % pentru perioada ianuarie – martie 2017, în comparație cu prețurile medii în cursul perioadei de anchetă.

— În al doilea rând, pe baza datelor furnizate de utilizatorii care au cooperat, creșterile de prețuri pentru produsul similar s-au ridicat la 18,2 % pentru perioada iulie – decembrie 2016 și la 50,4 % pentru perioada ianuarie – martie 2017, în comparație cu prețurile medii în cursul perioadei de anchetă.

(495) În plus, Comisia a constatat că prețurile au început să scadă ușor în cursul lunilor aprilie și mai 2017. Cu toate acestea, prețurile producătorilor din Uniune au rămas de aproximativ 500 EUR/tonă în cursul acestor luni.

(496) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a constatat o creștere semnificativă a prețurilor în perioada ulterioară perioadei de anchetă (până în martie 2017), pentru toate tipurile de produs în cauză și de produs similar. Ulterior, prețurile au început să scadă ușor, dar au rămas în mare măsură superioare nivelurilor prețurilor din cursul perioadei de anchetă.

6.4.3.4.2.3. Rentabilitatea sectorului de tuburi din oțel

(497) În urma comunicării documentului de informare, au fost transmise următoarele informații privind rentabilitatea sectorului de tuburi din oțel:

— ESTA a răspuns că cifra care reflectă rentabilitatea globală pentru anul 2016 privind tuburile sudate, este de aproximativ – 0,3 % ⁽¹⁾; precum și

— consorțiul a afirmat că utilizatorii și centrele de servicii care sunt membri ai consorțiului aveau în medie o marjă de profit de 5 % în cursul perioadei de anchetă. Acesta a susținut, în această privință, că o simplă creștere cu 10 % a prețului produsului în cauză ar genera o pierdere nesustenabilă de 3,6 % pentru un IMM obișnuit ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ESTA, e-mail din partea ESTA adresat serviciilor Comisiei, 1 iunie 2017.

⁽²⁾ Document prezentat de consorțiu, Observații privind documentul de informare al Comisiei prezentate în numele CIHFR, 8 mai 2017, p. 9 și p. 10.

- (498) Datele ulterioare perioadei de anchetă colectate au demonstrat că rentabilitatea a variat în mod considerabil în rândul utilizatorilor individuali, după cum urmează:

Tabelul 24

Rentabilitatea producătorilor de tuburi din oțel ⁽¹⁾

Categoria de producători de tuburi din oțel	Numărul de producători de tuburi din oțel	Rentabilitatea în perioada de anchetă	Rentabilitatea între 1 iulie 2016-31 decembrie 2016	Rentabilitatea între 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017
Membri ai consorțiului	5 (*)	3,68 %	- 0,87 %	0,34 %
Producătorii tuburilor din oțel afiliați producătorilor din Uniune (în favoarea instituirii de măsuri)	8 (**)	- 3,69 %	- 5,83 %	0,39 %
Producătorii de tuburi din oțel în favoarea instituirii de măsuri (neafiliați producătorilor din Uniune)	1 (***)	- 0,33 %	2,80 %	6,13 %
Rentabilitatea medie ponderată totală	14	2,01 %	- 3,95 %	0,37 %

Sursa: răspunsul la chestionar pentru perioada ulterioară PA, primit de la diferiți producători de tuburi din oțel.

(*) Astfel cum s-a menționat în considerentul 439, au fost primite 11 răspunsuri din partea membrilor consorțiului, dintre care cinci au fost producători de tuburi din oțel, iar restul de șase au fost centre de servicii (acestea sunt întreprinderi care își limitează activitățile la operațiuni de prelucrare specifice, cum ar fi tăierea longitudinală sau transversală, și/sau decaparea produsului).

(**) După cum s-a menționat în considerentul 439, au fost primite nouă răspunsuri, dintre care opt de la producătorii de tuburi din oțel, iar unul de la un centru de servicii.

(***) După cum s-a menționat în considerentul 439, s-au primit două răspunsuri, dintre care doar unul singur era de la un producător de tuburi din oțel. Celălalt răspuns a fost de la un centru de servicii.

- (499) Tabelul de mai sus arată că, în ansamblu, rentabilitatea producătorilor de tuburi din oțel s-a îmbunătățit în primele 3 luni ale anului 2017, în comparație cu ultima jumătate a anului 2016 și s-a ridicat la 0,37 % per ansamblu. Producătorii de tuburi din oțel au explicat că, deoarece s-au așteptat la creșteri ale prețului HRF în cursul anului 2016, au achiziționat în mod proporțional mai multe produse HRF (la prețuri relativ mai mici) decât de obicei. Aceste produse au fost ulterior utilizate atunci când prețurile HRF crescuseră deja. Cu toate acestea, producătorii de tuburi din oțel care au făcut obiectul unor vizite la fața locului au preconizat că rezultatele lor ar putea să se deterioreze în al doilea trimestru al anului 2017.

- (500) În plus, producătorii de tuburi din oțel afiliați producătorilor din Uniune au afirmat că marjele de profit scăzute sau chiar negative au fost cauzate de faptul că aceștia au trebuit să concureze cu alți producători de tuburi din oțel, care au fost, într-o anumită măsură, aprovizionați cu HRF la prețuri de dumping provenite din țările în cauză.

- (501) În ansamblu, Comisia a concluzionat că rentabilitatea utilizatorilor din sectorul tuburilor din oțel a fost modestă pe parcursul perioadei de anchetă și după perioada de anchetă.

6.4.3.4.2.4. Posibilitatea de a transfera orice creșteri de preț în sectorul tuburilor din oțel

- (502) Consorțiul a susținut că singura modalitate de a rămâne rentabil ar fi aceea de a transfera orice creștere a prețurilor. Cu toate acestea, consorțiul a susținut că acest lucru nu a fost posibil, deoarece orice creștere a prețurilor de vânzare deasupra nivelului concurențial ar determina o pierdere a cotei de piață și, prin urmare,

⁽¹⁾ Aceste procentaje reprezintă media ponderată a cifrelor referitoare la profitabilitatea de dinainte de impozitare pentru toți producătorii de tuburi din oțel din Uniune, astfel cum este indicat în declarațiile lor de venit respective pentru perioadele menționate în tabel, exprimată ca procent din vânzările lor pe piața liberă din Uniune.

a profiturilor pentru utilizatorii independenți în favoarea utilizatorilor integrați. În ceea ce privește transferarea creșterii costurilor, ESTA a declarat că „atât timp cât producătorii din UE (tuburi din oțel) sunt în măsură să transfere creșterile de costuri către clienți, condițiile de piață rămân echitabile (1)”.

- (503) În ceea ce privește întrebarea dacă producătorii de tuburi din oțel nu ar fi în măsură să transfere creșterile de costuri, Comisia a constatat discrepanțe în ceea ce privește informațiile primite.
- Pe de o parte, unii utilizatori (în special cei afiliați producătorilor din Uniune) au indicat că, în principiu, nu s-au confruntat cu probleme majore pentru a repercuta creșterea costurilor asupra clienților lor în perioada ulterioară PA. Cu toate acestea, ei au subliniat faptul că un astfel de transfer ar fi mai dificil atunci când anumiți concurenți s-ar baza pe importuri de HRF foarte ieftine, sau atunci când clienții lor nu au avut, la rândul lor, rezultate bune.
 - Pe de altă parte, alți utilizatori (în principal utilizatori independenți) au exprimat îndoieli serioase că ar putea să fie în măsură să transfere prețul HRF. În acest sens, ei fac referire la:
 - o piață foarte competitivă, caracterizată prin marje reduse și dificultăți în aprovizionarea cu HRF, care nu le permite să transfere creșterea costurilor asupra clienților lor; precum și
 - o situație de creștere a importurilor de produse semifinite și/sau produse finite (la prețuri mai mici) din țări precum Turcia, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei și Belarus. Acest lucru a redus, de asemenea, posibilitatea de a transfera creșterea costurilor.
- (504) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a susținut că declarațiile făcute de alți utilizatori (în principal utilizatorii independenți), în special declarația privind „dificultăți în aprovizionarea cu produse HRF” din considerentul 503, sunt de natură speculativă și eronate.
- (505) Comisia a respins această observație, ca fiind nefondată:
- (506) În primul rând, utilizatorii respectivi au afirmat, în răspunsurile complete la chestionar, că aceștia aveau uneori dificultăți în ceea ce privește primirea aprovizionărilor cu HRF utilizând termeni cum ar fi „întârzieri mari în termeni de livrare” sau „capacitatea limitată a producătorilor, care se reflectă în lipsa de materii prime pe piață”. În al doilea rând, Comisia dispunea de elemente de probă la dosar că utilizatorii care au făcut obiectul unor vizite la fața locului aveau dificultăți de aprovizionare sau de aprovizionare în timp util. În al treilea rând, Comisia a observat în continuare că producătorii de tuburi care exportă, de asemenea, în afara Uniunii, ar avea o posibilitate mai mică de a transfera creșterile de costuri. Prin urmare, Comisia a respins afirmația că declarațiile făcute de către utilizatorii de mai sus sunt de natură speculativă sau eronate.
- (507) În plus, reclamantul a susținut că aceste declarații ale utilizatorilor erau în contradicție cu concluziile din secțiunea privind „deficitul de aprovizionare”, în care Comisia „a respins afirmația potrivit căreia instituirea de măsuri ar duce la un deficit de aprovizionare cu produsul în cauză/produsul similar de pe piața Uniunii (a se vedea considerentul 463).
- (508) În această privință, Comisia a subliniat că concluzia sa de la punctul 6.4.3.1 cu privire la deficitul de aprovizionare a constat în serii ale unei analize prospective. Comisia a analizat mai întâi problema dacă impunerea de taxe *ad valorem* ar putea bloca complet importurile de HRF în Uniune. În acest sens, ea a fost mulțumită de faptul că erau disponibile suficiente importuri alternative de HRF din alte țări terțe. În continuare, Comisia a adăugat că s-ar putea preconiza, de asemenea, ca producția din Uniune să se extindă și – cel puțin în parte – să compenseze, în viitor, eventuala lipsă de importuri de HRF din țările în cauză. Prin urmare, Comisia a concluzionat că instituirea de taxe nu ar conduce, probabil, la un deficit de aprovizionare în viitor.
- (509) Această analiză prospectivă din secțiunea 6.4.3.1 este diferită de dificultățile menționate anterior ale unor utilizatori de a fi aprovizionați de industria din Uniune cu HRF în cantități suficiente și în timp util în prezent. În consecință, Comisia a respins argumentul potrivit căruia referirea la declarația utilizatorilor privind „dificultățile lor de aprovizionare” din considerentul 503 ar fi fost contrazisă de analiza Comisiei cu privire la absența probabilă a „deficitelor de aprovizionare” în evoluția viitoare a pieței HRF din considerentul 463.
- (510) Având în vedere discrepanțele observate între diferitele categorii de producători de tuburi din oțel, Comisia a concluzionat că există riscul ca utilizatorii să nu poată transfera în întregime asupra clienților lor majorările de preț ale HRF.

(1) Cu toate acestea, ESTA nu a răspuns la întrebarea dacă, în practică, producătorii de tuburi din oțel sunt în măsură să transfere creșterea costurilor asupra clienților.

6.4.3.4.2.5. Concluzie pentru sectorul tuburilor din oțel

- (511) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că există un risc considerabil ca taxele plătite sub formă de taxe *ad valorem* să ducă la pierderi pentru sectorul tuburilor din oțel, din următoarele motive:
- HRF este principalul element de cost pentru tuburile sudate;
 - prețurile HRF au crescut semnificativ după perioada de anchetă;
 - marjele de profit în sectorul tuburilor din oțel sunt relativ mici; precum și faptul că
 - nu este clar dacă producătorii independenți de tuburi din oțel au posibilitatea de a transfera orice majorare a prețurilor asupra clienților lor.
- (512) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a contestat concluziile Comisiei că taxele *ad valorem* ar duce la pierderi pentru sectorul tuburilor din oțel din următoarele patru motive:
- În primul rând, Comisia s-a întemeiat în principal pe modelul greșit Marcegaglia, care nu ia în considerare principiile economice de bază. În această privință, reclamantul a afirmat că principalul impact al taxelor ar fi asupra volumelor, nu asupra prețurilor. În plus, modelul Marcegaglia ignoră toate elementele de probă privind elasticitatea de substituție pentru HRF. Reclamantul a menționat, de asemenea, faptul că, întrucât HRF este un produs de bază, elasticitatea de substituție între furnizori alternativi este ridicată și, în orice caz, nu este nici infinită, nici zero.
 - În al doilea rând, prețurile HRF au crescut după perioada de anchetă. În consecință, creșterea prețurilor HRF afectează toți producătorii de tuburi în egală măsură, ceea ce reprezintă un factor important atunci când se ia în considerare posibilitatea de a transfera astfel de creșteri ale costurilor. În cazul în care utilizatorii au capacitatea de a transfera creșterea costurilor, faptul că prețurile au crescut nu este relevant, atunci când se analizează impactul asupra utilizatorilor.
 - În al treilea rând, Comisia s-a întemeiat pe faptul că rentabilitatea producătorilor de tuburi din oțel era modestă. Cu toate acestea, potrivit reclamantului, Comisia nici măcar nu a încercat să examineze și să verifice care este poziția pe termen lung sau să stabilească o valoare de referință pentru rentabilitatea tipică. În plus, Comisia nu ar fi putut trage concluzii din rentabilitatea utilizatorilor într-un trimestru, și anume, primul trimestru al anului 2017.
 - În al patrulea rând, concluzia Comisiei conform căreia exista un risc considerabil ca taxele să ducă la pierderi pentru producătorii de tuburi din oțel nu decurge din constatări. În special, afirmația că exista riscul de a nu putea transfera în întregime costurile nu justifică concluzia că taxele *ad valorem* ar duce sectorul țevilor din oțel la pierderi. De asemenea, Comisia a calificat în mod greșit punctele de vedere ale utilizatorilor integrați care se tem de o denaturare a concurenței, întrucât alți utilizatori care se bazează pe importuri care fac obiectul unui dumping ar fi beneficiat de un avantaj concurențial nelocal.
- (513) Comisia a respins majoritatea acestor afirmații, după cum urmează:
- În primul rând, astfel cum s-a stabilit deja în considerentul 485, simulările au fost realizate mai întâi pentru a evalua impactul posibil al instituirii de măsuri antidumping, pe baza cifrelor de profitabilitate ale Marcegaglia (contul de profit și pierdere) în cursul perioadei de anchetă, care au fost verificate la fața locului. Ulterior, Comisia și-a actualizat simulările în considerentul 488. În plus, Comisia a examinat argumentul în model economic în care, în cazul în care anumiți furnizori ar fi trebuit să își crească prețurile sau dacă produsele lor HRF ar fi supuse măsurilor, cumpărătorul (utilizatorul) ar încerca să opteze pentru alți furnizori care nu și-au mărit prețurile. Totuși, această estimare nu ține seama de faptul că există obligații contractuale între cumpărător (utilizator) și furnizor, care limitează cel puțin elasticitatea de substituție a HRF la început. Într-adevăr, pe lângă piața la vedere, utilizatorii HRF încheie, de asemenea, contracte pe termen lung cu furnizorii lor. O altă posibilă problemă la început ar fi faptul că stabilirea unei noi relații de afaceri are nevoie de cel puțin o anumită investiție. Cu toate acestea, Comisia a recunoscut că elasticitatea de înlocuire s-ar îmbunătăți în timp.
 - În al doilea rând, reclamantul a admis că prețurile HRF au crescut în al patrulea trimestru al anului 2016 și primul trimestru al anului 2017 și că toate aceste creșteri de prețuri afectează la fel toți producătorii de

tuburi. Comisia a recunoscut că, în cazul în care utilizatorii au capacitatea de a transfera creșterea costurilor, faptul că prețurile materiilor prime au crescut nu este relevant, atunci când se analizează impactul asupra utilizatorilor. Cu toate acestea, astfel cum se menționează în considerentele 502-510, Comisia nu era sigură că toți producătorii de tuburi ar avea capacitatea de a transfera creșterile costurilor.

- În al treilea rând, Comisia a furnizat în tabelul din considerentul 498 date financiare pentru perioada de anchetă (12 luni), pentru perioada 1 iulie – 31 decembrie 2016 (6 luni) și pentru perioada 1 ianuarie – 31 martie 2017 (3 luni). Având în vedere faptul că măsurile antidumping pot avea un efect perturbator și imediat la instituirea de măsuri, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, care sunt prezente în sectorul țevelor din oțel inoxidabil ⁽¹⁾, Comisia a fost întemeiată să își bazeze constatările pe datele menționate anterior care acoperă o perioadă de 21 luni fără a intra într-un studiu de viabilitate pe termen lung pentru acest sector.
- În al patrulea rând, în ceea ce privește transferul, Comisia și-a bazat concluziile pe observațiile care au fost primite în răspunsurile la chestionar ulterior PA. Pe de altă parte, posibilitatea ca utilizatorii să poată transfera eventualele creșteri ale costurilor a fost discutată și documentată ulterior în cursul verificărilor la fața locului. Ca urmare, concluzia Comisiei se bazează pe declarații (inspectarea documentelor și anchete), care sunt valabile în egală măsură pentru o autoritate însărcinată cu efectuarea anchetei. Pe de altă parte, aceasta nu ignoră faptul că cea mai mare parte a producătorilor de tuburi din oțel care au completat chestionarul au ridicat problema unor teme legate de denaturarea concurenței. În această privință, ea a arătat că, pentru achiziții de HRF sub nivelul PMI, condițiile de concurență echitabile ar fi restabilite pentru toți utilizatorii, întrucât taxele *ad valorem* vor elimina dumpingul pentru importurile din cele patru țări. Pentru achizițiile de HRF mai mari decât PMI, va rămâne la latitudinea producătorului dacă își va rezolva problema aprovizionării de la un producător integrat din Uniune sau din importuri.

6.4.3.4.3. Impactul instituirii măsurilor asupra costurilor pentru alte segmente de utilizatori

6.4.3.4.3.1. Introducere

- (514) Statisticile puse la dispoziție de către reclamant ⁽²⁾ au arătat că, pe lângă sectorul tuburilor din oțel, alte sectoare, cum ar fi cel al construcțiilor (20 %), automobilelor (15 %), ingineriei mecanice (15 %) sunt, de asemenea, consumatori importanți ai produsului în cauză.
- (515) În cursul prezentei anchete, Comisia a solicitat cooperarea din partea unui număr de utilizatori din aceste sectoare în Polonia și în statele baltice. Au fost trimise chestionare solicitanților, dar nu s-au primit răspunsuri.
- (516) Nicio asociație de utilizatori nu s-a manifestat după deschiderea acestei anchete, în afară de Asociația industriilor metalurgice și construcțiilor de mașini din Letonia. Cu toate acestea, aceasta din urmă nu și-a justificat argumentele conform cărora măsurile antidumping ar duce la o creștere a costurilor pentru sectorul ingineriei mecanice, și nici nu a prezentat observații suplimentare. Prin urmare, Comisia nu a fost în măsură să stabilească o cifră clară cu privire la impactul potențial al măsurilor asupra acestui sector.
- (517) Comisia a luat, de asemenea, act de punctele de vedere conflictuale între reclamant și consorțiu cu privire la posibilul impact al instituirii măsurilor asupra costurilor pentru utilizatorii din alte sectoare, precum cel al automobilelor și al construcțiilor, care par a fi mai puțin afectate decât sectorul tuburilor din oțel. De exemplu, industria autovehiculelor ar putea fi amenințată cu unele costuri de producție suplimentare de 430 de milioane de euro. Cu toate acestea, atunci când se efectuează o defalcare pe categorii de costuri unitare, acest lucru este mai puțin semnificativ. Conform estimărilor consorțiului și reclamantului, creșterea costurilor pentru un automobil mediu ar reprezenta doar aproximativ 24-27 EUR per automobil. Situația pare să fie similară în sectorul aparatelor electrocasnice.

6.4.3.4.3.2. Cooperarea dintre utilizatori și asociațiile de utilizatori în urma comunicării documentului informativ

- (518) În urma comunicării documentului informativ, Comisia a încercat să estimeze impactul măsurii asupra altor sectoare decât sectorul tuburilor din oțel.
- (519) În acest sens, Comisia a solicitat din nou cooperarea din partea mai multor utilizatori din Polonia și din statele baltice (în special în sectorul ingineriei mecanice) prin trimiterea de chestionare de anchetă suplimentare pentru perioada ulterioară PA, dar nu au fost primite răspunsuri.

⁽¹⁾ Document prezentat de European Steel Tube Association, 10 mai 2017.

⁽²⁾ Document prezentat de Eurofer, Analiza impactului taxelor provizorii asupra utilizatorilor, 7 februarie 2017, p. 2.

- (520) În plus, Comisia a încercat să coopereze, de asemenea, în mod proactiv cu 11 asociații de utilizatori reprezentând alte sectoare (construcții, industria auto, industria mecanică, aparate de uz casnic). Toate aceste asociații au primit chestionare pentru perioada ulterioară PA și li s-a cerut să transmită întrebări membrilor lor în cazul în care asociațiile însele nu aveau răspuns la întrebările adresate.
- (521) Au fost primite răspunsuri parțiale de la două asociații de utilizatori și un răspuns parțial a fost primit din partea unei societăți care a primit un chestionar pentru perioada ulterioară PA, prin asociația acesteia.
- În primul rând, Comitetul european al producătorilor de echipamente casnice (CECED) a declarat că nu a fost în măsură să furnizeze informațiile solicitate, dar a afirmat: *„Eventualele măsuri antidumping pentru siderurgie ar afecta în mod direct sau indirect fabricarea de echipamente casnice în mod negativ [...]”. Din acest motiv, nu suntem în favoarea unor măsuri protecționiste, cum ar fi măsurile antidumping, care ar putea aduce atingere poziției concurențiale a industriei noastre, cu excepția cazului în care sunt justificate în întregime prin dovezi neechivoce.”*⁽¹⁾
 - În al doilea rând, Agoria, membrul belgian al Orgalime⁽²⁾ afirmă că costul HRF variază în funcție de tipul de produs finit: aceasta ar putea varia între 5 % (în cazul remorcilor, autogunoiere, căi ferate, tractoare terminale) până la 100 % (în cazul brațelor telescopice pentru macarale). Cu toate acestea, răspunsul a fost neclar în ceea ce privește însemnătatea în practică a impactului pentru activitatea lor.
 - În al treilea rând, societatea Electrolux Home Products Corporation N.V. – care a primit solicitarea de informații suplimentare din partea Comisiei prin intermediul asociației CECED – a menționat că aceasta este un producător de aparate de uz casnic care acționează pe piața mondială. Această societate a afirmat că *„Oțelul reprezintă un element de cost major pentru produsele care sunt vândute pe o piață mondială cu profituri mici și cu un grad ridicat de competitivitate. Pentru unitățile noastre de producție europene, achiziționăm oțel de la furnizorii europeni și e preferabil să continuăm această relație. Cu toate acestea, atribuțiile UE privind importurile de oțel au drept rezultat prețuri ridicate în mod artificial pentru piața internă și externă, care plasează societatea noastră într-un dezavantaj concurențial față de alți producători care au fabrici în afara UE și care își exportă produsele finite în UE”*⁽³⁾.
- (522) Comisia observă că, în ceea ce privește aceste răspunsuri, nu au fost furnizate date relevante privind rentabilitatea și prețurile de vânzare. Prin urmare, Comisia nu a fost în măsură să stabilească o cifră clară cu privire la impactul potențial al măsurilor asupra altor sectoare decât sectorul tuburilor din oțel.
- (523) Cu toate acestea, luând în considerare nivelul scăzut de participare al utilizatorilor și asociațiilor de utilizatori în alte sectoare decât sectorul tuburilor din oțel, impactul oricărei creșteri de preț a fost apreciat ca fiind mai puțin semnificativ decât pentru sectorul tuburilor din oțel, chiar dacă cele trei răspunsuri (a se vedea considerentul 521) subliniază mai degrabă faptul că acestea s-ar fi opus instituirii de măsuri în cazul de față.
- (524) În urma primei comunicări a constatărilor, reclamantul a susținut, în primul rând, că, în mod greșit, Comisia a ajuns la concluzia că *„impactul oricărei creșteri de preț a fost apreciat ca fiind mai puțin semnificativ”* din următoarele motive: analiza impactului unor eventuale măsuri cu privire la alte sectoare decât sectorul tuburilor din oțel se caracterizează prin absența oricărei date sau elemente de probă verificate care sugerează un impact important asupra altor categorii de utilizatori; Singurul element de probă invocat pentru a demonstra un impact asupra utilizatorilor sunt trei litere. În plus, concluzia este în contradicție flagrantă cu declarațiile Comisiei că *„nu există date relevante disponibile”* și că *„nu este în măsură să stabilească o cifră clară cu privire la impactul potențial al măsurilor asupra altor sectoare decât sectorul tuburilor din oțel”* (a se vedea considerentul 522). În plus, reclamantul a susținut că una dintre asociații (Agoria) a declarat că sprijină instituirea de taxe *ad valorem*.
- (525) Comisia a recunoscut că reclamantul a susținut în scrisoarea din 7 februarie 2017 că *„exemplele... arată că, pentru toate sectoarele, cu excepția sectorului tuburilor, efectul taxelor este probabil să fie de minimis”* și că exista un grad redus de cooperare. În plus, este adevărat că Agoria nu pare să indice că sprijină impunerea de taxe *ad valorem*.

⁽¹⁾ Scrisoarea din 22 mai 2017 a directorului general al CECED adresată serviciilor Comisiei.

⁽²⁾ Orgalime este European Engineering Industries Association, care reprezintă interesele industriilor mecanică, electrică, electronică, de prelucrare a metalelor și articole metalice.

⁽³⁾ Scrisoare primită prin e-mail la 22 mai 2017, nedată, de la directorul executiv și vicepreședintele responsabil cu achizițiile de la Electrolux Home Products Corporation N.V.

- (526) Cu toate acestea, declarațiile altor asociații de utilizatori și al unei societăți (a se vedea considerentul 521) au furnizat indicații care nu sunt de acord cu evaluarea reclamantului conform căreia impactul taxelor este probabil să fie minim. În plus, Comisia a evaluat creșterea costurilor pentru un automobil mediu care ar reprezenta aproximativ 24-27 EUR per automobil (a se vedea considerentul 517) și impactul probabil asupra aparatelor de uz casnic, pe care l-a caracterizat ca fiind mai puțin semnificativ, în intervalul de 0,63 până la 1,43 EUR per echipament).
- (527) În acest context, Comisia și-a perfecționat concluzia generală și a concluzionat că impactul asupra altor sectoare decât sectorul tuburilor din oțel ar fi mai puțin semnificativ.

6.4.3.4.3.3. Concluzie cu privire la alte sectoare decât sectorul tuburilor din oțel

- (528) Comisia a confirmat că impactul asupra acestor alți utilizatori ar fi mai puțin semnificativ decât în cazul sectorului tuburilor din oțel.

6.4.3.5. Interesul utilizatorilor afiliați producătorilor-exportatori

- (529) Toate importurile provenind de la producătorul-exportator brazilian CSN către Uniune s-au îndreptat către filiala sa portugheză, Lusosider. În principal, această din urmă societate, prelucrează aceste importuri de HRF în produse în aval pentru vânzări în principal în Peninsula Iberică.
- (530) În cursul unei audieri, CSN a informat serviciile Comisiei că o decizie de investiții importantă era în curs de desfășurare și că aceasta ar putea afecta Lusosider, care are în prezent 250 de angajați. Producătorul-exportator rus NLMK a afirmat că și-a dezvoltat de-a lungul timpului operațiunile sale din aval în Uniune. În această privință, acesta a susținut că „instituirea de măsuri antidumping la HRF, limitând posibilitățile de a exporta o producție importantă din Rusia către fabricile sale din UE, ar afecta grav capacitatea NLMK de creștere a producției sale din aval în UE.”⁽¹⁾
- (531) În urma comunicării constatărilor din documentul informativ, NLMK a adăugat că „... NLMK a dorit să atragă atenția Comisiei Europene asupra riscurilor pe care instituirea de măsuri antidumping le-ar putea crea în special în caz de situații de forță majoră, prin limitarea accesului la materii prime de la societatea-mamă, dacă acest lucru se dovedește necesar.”
- (532) În urma comunicării constatărilor din documentul informativ, trei utilizatori afiliați producătorilor-exportatori au fost invitați să completeze un chestionar pentru perioada ulterioară PA. Doi dintre aceștia au completat un chestionar complet, în timp ce unul a transmis un răspuns parțial. Pe baza datelor, Comisia a observat că rentabilitatea acestor doi utilizatori, a crescut de la 1,81 % în cursul PA până la 14,10 % în primele trei luni ale anului 2017. Cu toate acestea, s-a constatat că pentru una dintre societăți, rentabilitatea în primele trei luni din 2017 include profiturile care au fost mai degrabă excepționale și nu de natură permanentă, ca urmare a creșterii prețurilor HRF în perioada ulterioară PA.
- (533) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a susținut că trimiterea făcută de Comisie la declarația NLMK (a se vedea considerentul 531) nu poate ascunde faptul că această societate nu a importat HRF de la societatea-mamă din Rusia în cursul perioadei examinate.
- (534) Comisia a recunoscut că NLMK nu a importat HRF de la societatea-mamă din Rusia în cursul perioadei examinate. Cu toate acestea, NLMK a demonstrat că clienții acesteia solicită o confirmare a faptului că aprovizionarea cu produse HRF de la NLMK este garantată în toate situațiile, inclusiv în caz de situații de forță majoră. În astfel de cazuri, NLMK situată pe teritoriul Uniunii trebuie să se bazeze pe livrările de la societatea sa mamă situată în Rusia. În caz contrar, aceasta nu ar fi în măsură să își păstreze clienții mai mari și să rămână competitivă pe piața Uniunii.
- (535) Comisia a ajuns la concluzia că instituirea măsurilor nu este nici în interesul filialei portugheze, Lusosider, afiliate producătorului-exportator brazilian CSN, nici filialei belgiene, NLMK, afiliate producătorului-exportator rus, NLMK.

⁽¹⁾ Document prezentat la 25 octombrie 2016 de Novolipetsk Steel.

6.4.4. Concluzie cu privire la interesul utilizatorilor

- (536) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că instituirea de măsuri ar fi împotriva interesului utilizatorilor. În timp ce impactul asupra sectorului tuburilor din oțel ar fi foarte pronunțat, impactul asupra altor sectoare din aval este, cel mai probabil, mai puțin sever, totuși.
- (537) În urma primei comunicări a constatărilor, reclamantul a susținut, în primul rând, că formularea „cel mai probabil mai puțin sever” este înșelătoare și incorectă, ținând seama de situația reală din dosar:
- în primul rând, impactul în sectorul tuburilor este concentrat pe o mică parte din acest segment, și anume producătorii de tuburi sudate, care nu sunt afiliați producătorilor de HRF din Uniune și aleg să se bazeze pe importuri;
 - în al doilea rând, scurta analiză a altor sectoare decât sectorul tuburilor din oțel nu a confirmat niciun impact important.
- (538) Comisia a respins afirmațiile reclamantului, după cum urmează:
- în primul rând, așa cum se menționează în considerentul 435, Marcegaglia are un consum propriu între 2,9-4,4 milioane de tone din produsul în cauză/produsul similar pe o bază anuală. Aceasta înseamnă că această societate acoperă singură aproximativ între 8,5 % și aproape 13 % din totalul consumului de pe piața liberă din Uniune, astfel cum se prezintă în tabelul din considerentul 226. În plus, analiza pieței tuburilor din oțel nu a depins numai de analiza Marcegaglia. Așa cum se menționează în considerentul (8), în scopul anchetei a fost înființat un consorțiu *ad hoc* de mai mult de 30 de utilizatori și importatori neafiliați având sediul principal, dar nu exclusiv, în Italia. Aceștia constau în principal din IMM-uri, deși Marcegaglia a fost de asemenea membru al acestui consorțiu. În acest sens, astfel cum se menționează în considerentele 17 și 24, acest consorțiu a prezentat observații și a fost audiat în timpul audierilor. În plus, astfel cum se arată în tabelul din considerentul 498, cinci membri ai consorțiului au cooperat furnizând datele ulterioare perioadei de anchetă. Prin urmare, Comisia a respins afirmația reclamantului potrivit căreia impactul în segmentul tuburilor este concentrat într-o mică parte din acest segment.
 - În al doilea rând, în ceea ce privește afirmația că nu există un impact important pentru alte sectoare decât sectorul tuburilor din oțel, Comisia a făcut trimitere la declarațiile sale anterioare din considerentul 524 de mai sus. Există un impact, deși acest impact este mai puțin semnificativ.
- (539) Cu toate acestea, din motive de coerență, Comisia a recunoscut că ar fi trebuit să utilizeze în concluzie aceeași formulare, „mai puțin semnificativ”, la fel ca în partea analitică a considerentului 528. Prin urmare, Comisia și-a modificat concluzia anterioară, astfel cum se prevede în considerentul 536, după cum urmează: Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că instituirea de măsuri ar fi contrară interesului utilizatorilor. În timp ce impactul asupra sectorului tuburilor din oțel ar fi pronunțat, impactul asupra altor sectoare din aval va fi, cel mai probabil, mai puțin semnificativ.

6.5. Concluzie privind interesul Uniunii

- (540) Comisia a trebuit să analizeze și să pună în balanță interesele puternice ale unei industrii importante din Uniune de a fi protejată împotriva unor practici neloiale, pe de o parte, și posibilele efecte negative ale măsurilor asupra utilizatorilor, pe de altă parte.
- (541) Instituirea de măsuri ar permite industriei din Uniune să își mențină un nivel durabil de profituri. Astfel de măsuri ar ajuta industria din Uniune să devină viabilă și solidă, luând, de asemenea, în considerare pierderile acumulate suportate începând cu anul 2013, cu excepția profitului modest obținut în anul 2014.
- (542) În schimb, instituirea de măsuri definitive împotriva Braziliei, Iranului, Rusiei și Ucrainei ar putea avea un impact negativ asupra utilizatorilor – care sunt în mare măsură dependenți de aprovizionarea cu produsul în cauză – într-un mod disproporționat. Acest lucru ar submina competitivitatea acestora pe piața din aval, în special pentru tuburi și țevi.
- (543) Astfel cum s-a menționat mai sus, pentru a echilibra aceste interese opuse în mod adecvat și pentru a ajunge la concluzii pertinente cu privire la acest aspect, Comisia a găsit că este neapărat necesar să examineze evoluțiile după încheierea perioadei de anchetă, adică după luna iulie 2016. Aceasta a luat, de asemenea, în considerare faptul că prețurile HRF în a doua jumătate a anului 2016, au crescut în mod semnificativ, trecând pragul de 500 EUR/tonă în februarie 2017.

- (544) În urma comunicării documentului de informare, Comisia a investigat în continuare afirmațiile potrivit cărora prețurile HRF au crescut în cursul perioadei ulterioare perioadei de anchetă. Mai mult, aceasta a încurajat utilizatorii să furnizeze date suplimentare privind sectoarele cu mai mulți utilizatori, pentru a evalua cu mai multă precizie impactul potențial al măsurilor asupra sectoarelor din aval, cu excepția sectorului tuburilor și țevilor. De asemenea, Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la forma adecvată a măsurilor.
- (545) După colectarea datelor suplimentare furnizate de diferitele părți interesate, Comisia a ajuns la concluzia că prețurile HRF au crescut în mod semnificativ în cursul perioadei ulterioare perioadei de anchetă și că:
- instituirea de măsuri definitive ar permite producătorilor din Uniune să revină la niveluri de profit sustenabile. În cazul în care nu s-ar institui astfel de măsuri, ar fi incert dacă industria din Uniune ar fi capabilă să devină suficient de viabilă, luând, de asemenea, în considerare pierderile acumulate suportate începând cu anul 2013, cu excepția profitului modest obținut în anul 2014.
 - În ceea ce privește interesul utilizatorilor, instituirea de măsuri sub forma unei taxe *ad valorem* pentru Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina ar avea un impact negativ asupra utilizatorilor, (în special în sectorul tuburilor din oțel), care afectează în mod disproporționat prețurile acestora și ocuparea forței de muncă.
- (546) Comisia reamintește concluziile din considerentul 425 în ceea ce privește profitabilitatea înregistrată de producătorii din Uniune, precum și creșterea semnificativă a prețurilor după perioada de anchetă. Pe această bază, Comisia a considerat că este în conformitate cu interesul Uniunii să modifice forma măsurilor pentru a găsi un echilibru adecvat între interesele producătorilor și utilizatorilor din Uniune în acest caz particular. Prin urmare, Comisia a decis să impună taxe *ad valorem* plafonate de un preț minim la import („PMI”), care să ia în considerare creșterea prețurilor la materiile prime după perioada de anchetă pentru următoarele motive:
- Pe de o parte, stabilirea taxei la nivelul taxei vamale *ad valorem* plafonată de prețul minim la import ar permite producătorilor din Uniune să se redreseze din situația creată de efectele dumpingului prejudiciabil. Fixarea unui plafon la nivelul unui PMI eficace ar reprezenta o plasă de siguranță care le-ar permite să atingă o rentabilitate durabilă.
 - Pe de altă parte, stabilirea unui plafon la nivelul unui PMI eficace ar trebui, de asemenea, să prevină orice efect advers al unor creșteri de prețuri ulterioare perioadei de anchetă, care ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra activității utilizatorilor.
- (547) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a susținut că constatările Comisiei sunt contrare cerințelor prevăzute la articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază. În cazul în care măsurile ar fi în interesul industriei din Uniune, Comisia ar fi obligată să le impună, cu excepția cazului în care există dovezi că măsurile ar avea un impact disproporționat asupra industriilor utilizatoare. Potrivit reclamantului, nu există dovezi în acest sens. Mai mult decât atât, acesta a susținut că Comisia a acordat prioritate intereselor unui mic subgrup de utilizatori (de exemplu, anumite producători de tuburi din oțel) și nu a efectuat o apreciere a diferitelor interese luate în ansamblu. În sens mai larg, acesta a afirmat că normele privind interesul Uniunii prevăd doar instituirea sau neînstituirea de măsuri. Cu alte cuvinte, este vorba de un simplu test „da” sau „nu”.
- (548) Comisia a respins aceste puncte ca fiind eronate din punct de vedere juridic și a explicat cum se efectuează de obicei testarea interesului Uniunii în temeiul articolului 21 din regulamentul de bază:
- în cazul în care măsurile sunt în interesul industriei din Uniune, Comisia este obligată să le instituie, cu excepția cazului în care există dovezi că măsurile ar avea un impact disproporționat asupra industriilor utilizatoare, importatorului, consumatorilor sau altor părți direct afectate. În acest din urmă caz, nu ar trebui să fie instituite niciun fel de măsuri. Cu toate acestea, în ancheta actuală, niciunul dintre aceste scenarii nu este în discuție.
 - Mai degrabă, elementele de probă disponibile au indicat în mod clar faptul că utilizatorii din sectorul cel mai important care utilizează produsul în cauză (și anume sectorul tuburilor din oțel, care consumă aproximativ 32 % din totalul consumului de HRF, a se vedea considerentul 483) ar putea fi afectați în mod disproporționat în cazul în care ar fi impuse taxe *ad valorem*, având în vedere, de asemenea, creșterea prețurilor HRF după perioada de anchetă.
 - În acest scenariu, Comisia poate să adapteze forma măsurii pentru a găsi un echilibru adecvat între interesele concurente. În acest sens, s-a acordat o atenție specială necesității de a proteja industria din Uniune împotriva practicilor nelocale, pe de o parte, limitând, în același timp, efectele negative probabile ale măsurilor asupra utilizatorilor (producătorii de tuburi din oțel în primul rând), pe de altă parte, fără a submina eficacitatea măsurii.

- (549) În această privință, Comisia nu a analizat doar interesele abstracte implicate, ci, așa cum procedează în mod obișnuit, și consecințele probabile concrete asupra întreprinderilor respective. Contestând PMI, Eurofer s-a adresat atât comisariatului pentru comerț cât și președintelui Comisiei Europene: „Chiar dacă PMI ar fi mai mare decât costul de producție, acesta ar deveni un plafon pentru rentabilitatea industriei noastre, pe măsură ce începem să ne redresăm din cea mai gravă criză cu care ne-am confruntat în ultimele decenii (1).”
- (550) În opinia Comisiei, această declarație mai degrabă a confirmat opinia sa că este în interesul Uniunii să impună taxe *ad valorem* numai sub nivelul prețului minim de import. Deși PMI ar atenua riscul concret ca unii producători de tuburi, inclusiv numeroase IMM-uri, să înregistreze pierderi, dezavantajul care rezultă din PMI pentru reclamant pare a fi, în principal, acela de a sta în calea unei marje de profit mai ridicate într-o perioadă de recuperare în care realizează deja profituri peste nivelul-țintă.
- (551) În urma comunicării constatărilor finale, consorțiul a solicitat ca prezenta anchetă să fie încheiată pe baza luării în considerare a interesului Uniunii. În această privință, el a susținut că instituirea de măsuri antidumping, sub orice formă, ar avea un efect devastator asupra viabilității economice a utilizatorilor independenți din următoarele motive:
- piața de HRF a Uniunii este caracterizată printr-o structură de oligopol, în care un procent de aproape 90 % din HRF este fabricat și furnizat – atât pe piața captivă cât și cea liberă – de câțiva producători integrați pe verticală.
 - Având în vedere integrarea lor pe verticală, producătorii din Uniune sunt, în același timp, producători și prelucrători (utilizatori) de HRF. Acest lucru înseamnă că utilizatorii independenți sunt atât clienți, cât și concurenți ai pușinilor producători puternici din Uniune.
- (552) Comisia a respins, de asemenea, această solicitare. Așa cum se menționează în considerentul 548, s-a acordat o atenție specială necesității de a proteja industria din Uniune împotriva practicilor nelocale, pe de o parte, limitând, în același timp, efectele negative probabile ale măsurilor asupra utilizatorilor (producătorii de tuburi din oțel în primul rând), pe de altă parte. În acest echilibru de interese, observațiile prezentate de consorțiu au fost deja luate în considerare în mod corespunzător.
- (553) Având în vedere toate aceste motive, Comisia a confirmat decizia sa de a impune taxe *ad valorem*, plafonate cu un preț minim la import (a se vedea considerentul 546).

7. MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE

7.1. Nivelul de eliminare a prejudiciului (marja de prejudiciu)

7.1.1. Prețul de referință

- (554) Pentru a stabili nivelul măsurilor, Comisia a stabilit, mai întâi, valoarea taxei necesare pentru a elimina prejudiciul suferit de industria Uniunii. Potrivit jurisprudenței, prețul indicativ este prețul pe care industria din Uniune l-ar putea atinge în mod rezonabil în condiții normale de concurență, în lipsa importurilor care fac obiectul unui dumping din cele patru țări. Prețul de referință se calculează prin stabilirea costurilor de producție pentru produsul similar și adăugând marja de profit pe care industria din Uniune l-ar putea obține în mod rezonabil în condiții normale de concurență, în absența importurilor care fac obiectul unui dumping.
- (555) În ceea ce privește stabilirea unui profit țintă, datele privind perioada examinată arată doar pierderile, cu excepția anului 2014, când a fost realizat un profit nesemnificativ, care nu a fost considerat adecvat pentru a determina o marjă de profit rezonabilă, care poate fi atinsă în absența importurilor care fac obiectul unui dumping. Așa cum se menționează în considerentul 341, industria din Uniune ar fi putut beneficia mai mult de pe urma redresării pieței începând cu anul 2014. Cu toate acestea, importurile ieftine din China au crescut treptat și au câștigat cote de piață în detrimentul industriei din Uniune. Presiunea continuă a importurilor a început să se manifeste pe deplin începând cu a doua jumătate a anului 2015, începutul perioadei de anchetă.

(1) Ambele scrisori din data de 27 iunie 2017 din partea directorului general al Eurofer adresate Comisarului pentru comerț și președintelui Comisiei Europene.

- (556) În plângerea sa, reclamantul a solicitat Comisiei să utilizeze 12,9 % din cifra de afaceri ca marjă de profit neprejudiciabilă rezonabilă. Acesta a fost profitul mediu înainte de impozitul pe vânzări care a fost utilizat anterior în cazul unui prejudiciu important care datează din 2000 privind același produs în cauză ⁽¹⁾.
- (557) Comisia a considerat că această marjă de profit nu a fost adecvată și, prin urmare, nu au putut fi utilizată, deoarece acest caz datează din 2000, iar datele de acum 15 de ani nu pot fi considerate reprezentative, având în vedere schimbările tehnologice și financiare cu care s-a confruntat industria din Uniune de atunci încolo.
- (558) Comisia a solicitat, de asemenea, celor șase producători din Uniune incluși în eșantion să furnizeze date privind rentabilitatea în ceea ce privește produsul similar vândut pe piața Uniunii pentru anii cuprinși între 2007 și perioada de anchetă prin răspunsurile lor la chestionarul inițial. Comisia a constatat că niciunul dintre acești ani (evidențiat sau sub formă de coș) nu este reprezentativ pentru stabilirea unui profit-țintă, din următoarele motive:
- în primul rând, aceasta observă că datele privind rentabilitatea pentru perioada examinată, nu pot fi considerate drept un reper adecvat pentru calcularea profitului-țintă deoarece condițiile normale de concurență nu au fost îndeplinite, din cauza prezenței importurilor care fac obiectul unui dumping din China și din cele patru țări în perioada începând cu 2015. În plus, astfel cum s-a menționat în considerentul 133 din regulamentul definitiv privind importurile de HRF din China ⁽²⁾, anii 2012, 2013 și 2014 nu pot fi considerați a fi ani în condiții normale de concurență, având în vedere consecințele crizei datoritiilor din zona euro, precum și scăderea cererii de oțel din 2012.
 - În al doilea rând, rentabilitatea variază considerabil pentru fiecare an înainte de anul 2012. Ca atare, niciun singur an și niciun coș nu ar putea fi considerate reprezentative pe cont propriu. De exemplu, analiza data din anul 2007 pentru a se asigura de faptul că va fi luat în considerare cel puțin un an înainte de declanșarea crizei financiare și economice. Cu toate acestea, 2007 și 2008 au fost ani extrem de pozitivi, în timp ce anii următori au fost afectați de criza financiară din 2009 și, prin urmare, nu au fost reprezentativi nici pentru condițiile normale.
- (559) Prin urmare, Comisia a recurs la un alt produs, tabla groasă, în același sector al industriei. În acest context, Comisia a făcut trimitere la considerentul 202 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/336 al Comisiei ⁽³⁾, care a confirmat constatarea formulată în Regulamentul (UE) 2016/1777 ⁽⁴⁾, conform căruia a fost utilizată o marjă de profit de 7,9 %. În acest sens, există cel puțin două trăsături comune: în primul rând, ambele produse sunt fabricate în același sector al industriei, iar în al doilea rând, ambele produse sunt produse laminate la cald, neplacate și neacoperite.
- (560) Pe această bază, Comisia a calculat un preț neprejudiciabil al produsului similar pentru industria din Uniune prin adăugarea marjei de profit menționate mai sus de 7,9 % la costul de producție al producătorilor din Uniune incluși în eșantion pe parcursul perioadei de anchetă.
- (561) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a considerat că profitul-țintă de 7,9 % era mult prea scăzut: acesta a susținut că Comisia ar trebui să utilizeze profiturile realizate în 2008 (adică un profit țintă de 14,4 %), întrucât Comisia a verificat datele privind rentabilitatea pentru o perioadă de 10 ani, inclusiv pentru anul 2008, care a fost anul de dinaintea declanșării crizei financiare. În plus, acesta a susținut că o metodă alternativă pentru a stabili marja de profit a constat în folosirea datelor din ancheta anterioară privind produsele laminate la cald (din anul 2000, când a fost realizată o marjă de profit de 12,9 %). În plus, el a susținut că Comisia nu a furnizat nicio motivare pentru neconcordanța cu abordarea în cauză privind China, când a fost utilizată o țintă

⁽¹⁾ Decizia nr. 284/2000/CECO a Comisiei din 4 februarie 2000 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de anumite produse laminate plate din fier sau din oțeluri nealiat, cu o lățime de minimum 600 mm, neplacate și neacoperite, în rulouri, simplu laminate la cald, originare din India și Taiwan și de acceptare a angajamentelor oferite de anumiți producători-exportatori și de încheiere a procedurii antidumping privind importurile originare din Africa de Sud, (JO L 31, 2000, p. 44, considerentul 338).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei din 5 aprilie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 92, 6.4.2017, p. 88, considerentul 133).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/336 al Comisiei din 27 februarie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor tipuri de tablă groasă din oțeluri nealiat sau din alte oțeluri aliate originare din Republica Populară Chineză (JO L 50, 28.2.2017, considerentul 202, p. 37).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1777 al Comisiei din 6 octombrie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite tipuri de tablă groasă din oțeluri nealiat sau din alte oțeluri aliate originare din Republica Populară Chineză (JO L 272, 7.10.2016, p. 5).

de profit de 7 %. În cele din urmă, acesta a afirmat că respingerea profiturilor obținute din HRF în favoarea unui produs diferit ar fi în contradicție cu practica anterioară. În acest context, se referă la cazul barelor de armătură, unde „Comisia observă că datele privind rentabilitatea legate în mod specific de produsul în cauză constituie un criteriu de referință mai exact decât datele privind rentabilitatea referitoare la alte produse din oțel sau din sectorul siderurgic în general.”

- (562) Comisia a respins aceste argumente. Astfel cum s-a explicat în considerentul 558, anul 2008 s-a dovedit a fi un an extrem de pozitiv și, prin urmare, nu este reprezentativ pentru condițiile normale. În plus, profitul-țintă realizat în anul 2000 este prea îndepărtat în acest caz pentru a constitui o alternativă rezonabilă. Chiar și în ipoteza puțin probabilă conform căreia nu au existat modificări la nivel tehnologic și financiar în Uniune începând din anul 2000, au existat cel puțin unele modificări sub aspectul dimensiunii pieței Uniunii începând din anul 2000 ca urmare a creșterii numărului de state membre în perioada 2000-2016. În plus, profitul-țintă utilizat în cazul Chinei s-a bazat pe o analiză prospectivă în acest „risc de prejudiciu” și ar fi chiar și mai scăzut.
- (563) În schimb, consorțiul a susținut că utilizarea unui profit-țintă de 7,9 % nu era realistă și că acesta era prea ridicat din următoarele motive:
- Chiar dacă atât HRF cât și tabla groasă sunt fabricate într-adevăr în același sector al industriei, și sunt ambele laminate la cald, este necesar să se arate că caracteristicile fizice ale celor două produse sunt diferite.
 - Bazându-se pe cauza privind tabla groasă, Comisia a admis implicit că marja de profit obținută în 2011 poate fi utilizată în mod rezonabil ca valoare de referință pentru calculul nivelului de eliminare a prejudiciului. Prin urmare, se pune întrebarea de ce Comisia nu a recurs la marja de profit pe 2011 stabilită pentru industria din Uniune în cadrul anchetei paralele privind importurile de HRF din RPC, și anume, 3,11 %. Alegerea unei marje de profit aferentă unui produs identic cu cel din ancheta actuală ar fi mai adecvată.
- (564) Producătorul-exportator CSN a făcut o observație similară și a solicitat Comisiei să adopte marja de profit de 3,11 % realizată în 2011, întrucât acesta a fost profitul la îndemână pentru exact aceeași definiție a produsului. În orice caz, CSN a afirmat că o marjă de profit rezonabilă ar trebui să fie stabilită la un nivel care să nu fie mai mare decât 5 % pentru industria din Uniune în prezenta anchetă.
- (565) În plus, producătorul-exportator ucrainean Metinvest a declarat că profit-țintă de 7,9 % utilizat este prea ridicat, susținând că HRF și tabla groasă au caracteristici fizice diferite. Principalul lor argument a fost că segmentul tablei groase are o marjă de profit mai mare din cauza prețurilor de vânzare mai ridicate în comparație cu produsele plate laminate la cald, în cazul cărora prețurile sunt în general mai scăzute, cu o scădere a rentabilității în consecință. O observație similară a fost făcută de producătorul-exportator iranian Mobarakeh Steel Company, susținând că ținta de profit de 7,9 % este nerealist de ridicată în industria siderurgică în contextul economic actual. În plus, producătorul-exportator brazilian Usiminas a afirmat, de asemenea, că un nivel-țintă de 7,9 % al profitului a fost nerealist de ridicat și umflat într-un mod ilegal.
- (566) Astfel cum se menționează în considerentul 558, marja de profit obținută de HRF în 2011 nu a putut fi utilizată, deoarece în anul respectiv, piața pentru HRF era încă puternic afectată de criza economică și financiară din 2009 și, prin urmare, nu poate fi considerată ca fiind reprezentativă. Prin urmare, din motivele explicate în considerentul 559, Comisia a utilizat profitul-țintă de la un alt produs, și anume tablă groasă, într-un sector similar de activitate. În consecință, nu există nici o îndepărtare de la practica standard a Comisiei, nici o contradicție cu aceasta.
- (567) În ceea ce privește afirmația că o creștere a prețurilor de vânzare pentru tabla groasă în comparație cu HRF va conduce în mod automat la o rentabilitate mai mare, Comisia a remarcat faptul că există multe alte variabile (cum ar fi cererea și oferta, penuria, și costurile suportate) decât nivelul prețului de vânzare ca atare, care determină nivelul rentabilității. Ca răspuns la argumentul potrivit căruia Comisia a acceptat implicit că profiturile obținute în 2011 pot fi acceptate ca un criteriu de referință rezonabil, Comisia a constatat următoarele. În primul rând, în timp ce tablă groasă și HRF aparțin aceluiași sector industrial, și anume sectorul siderurgic, aceste produse au diferite piețe și redresarea în urma crizei economice și financiare nu a urmat același ritm. Într-adevăr,

în timpul anchetei, Comisia nu a găsit nicio dovadă că cele două industrii s-au redresat în paralel, iar părțile interesate nu au furnizat elemente de probă în acest sens. În al doilea rând, în considerentul 221 al Regulamentului (UE) 2016/1777 ⁽¹⁾ privind tabla groasă, Comisia s-a limitat să menționeze că rentabilitatea atinsă de industria din Uniune a crescut începând cu anul 2009, dar că aceasta nu exclude faptul că efectele marginale sau minore ale crizei economice și financiare au fost încă prezente în 2011. Având în vedere tendința de creștere a rentabilității și scăderea impactului crizei economice și financiare asupra pieței pentru tabla groasă, s-a considerat, prin urmare, că rentabilitatea atinsă în 2011 a fost rezonabilă. În ceea ce privește prezenta anchetă, rentabilitatea industriei Uniunii a arătat o tendință diferită de redresare decât ceea ce s-a observat în ancheta privind tabla groasă. În timp ce, în prezenta anchetă, rentabilitatea a început să se redreseze în 2010 și a crescut față de nivelurile înregistrate în 2009, ea a scăzut din nou în 2011. Prin urmare, nu se poate concluziona că industria din Uniune s-a redresat sau a început să se redreseze în urma crizei financiare până în 2011 sau că nivelurile rentabilității atinse până în 2011 au fost considerate rezonabile, în mod similar cu ceea ce s-a observat în ancheta privind tabla groasă.

- (568) În plus, Comisia a constatat că profitul obținut de industria din Uniune în perioada ianuarie – martie 2017 (a se vedea considerentul 425) a fost mai ridicat decât profitul-țintă de 7,9 %. Prin urmare, aceasta a considerat că această țintă de profit nu a fost nerealist de ridicată în contextul economic actual.

7.1.2. Întemeierea, prin analogie, pe articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază în vederea calculării marjei de prejudiciu

- (569) În cazul vânzărilor produsului în cauză de către producătorul-exportator prin intermediul unor importatori afiliați, prețul de export a fost stabilit pe baza prețului de revânzare către primul client independent, ajustat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Această ajustare a constat în costurile suportate între import și revânzare prin deducerea costurilor VAG ale importatorului afiliat și a unei sume rezonabilă de profit de 2 % ⁽²⁾, la care, au fost adăugate ulterior costurile ulterioare importului (coloana 4).
- (570) În urma comunicării documentului informativ și în urma comunicării constatărilor finale, grupul rus MMK a contestat abordarea Comisiei care a aplicat prin analogie articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. El a afirmat că o astfel de aplicare încalcă articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază însuși și că a fost afectată de o eroare evidentă de evaluare. De asemenea, acesta a afirmat că o astfel de metodă conduce la colectarea de taxe excesive. În plus, producătorul-exportator iranian Mobarakeh Steel Company a susținut că această metodologie încalcă articolul 1 alineatul (1) din regulamentul de bază și jurisprudența instanțelor Uniunii și că ea nu permite o comparație corectă între prețurile tipurilor de produse importate și cele ale industriei naționale. În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator rus PAO Severstal, producător-exportator iranian Mobarakeh Steel Company și producătorul-exportator ucrainean Metinvest au făcut observații similare.
- (571) Calcularea unei marje de prejudiciu are loc cu scopul de a determina dacă instituirea unui nivel mai mic al taxei (decât nivelul bazat pe marja de dumping) asupra prețurilor de export ale importurilor care fac obiectul unui dumping ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat de aceste importuri. Această evaluare ar trebui să se bazeze pe prețul de export la nivelul frontierelor Uniunii, care este considerat a fi la un nivel comparabil cu prețul franco fabrică al industriei din Uniune. În cazul vânzărilor la export prin intermediul unor importatori afiliați, prin analogie cu metoda utilizată pentru calcularea marjei de dumping, prețul de export a fost stabilit pe baza prețului de revânzare către primul client independent, ajustat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Dat fiind că prețul de export constituie un element indispensabil în calculul marjei de prejudiciu și întrucât acest articol este singurul articol din regulamentul de bază care oferă orientări privind determinarea prețului de export, aplicarea acestui articol prin analogie este justificată.
- (572) În al doilea rând, Comisia a considerat că stabilirea prețului de import relevant pentru calcularea subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative nu ar trebui să fie influențată de faptul că exporturile sunt efectuate către operatori afiliați sau independenți din Uniune. Metodologia urmată de Comisie a garantat că ambele cazuri au avut un tratament similar. Cu alte cuvinte, scopul calculelor privind marja de prejudiciu nu este de a măsura în ce măsură vânzările importatorilor afiliați prejudiciază producătorii din Uniune, ci de a afla dacă exporturile din partea producătorilor-exportatori au un astfel de efect negativ prin subcotarea prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative ale producătorilor din Uniune. În acest scop, prețul relevant care trebuie să fie luat în considerare este prețul la care produsul în cauză este vândut Uniunii, nu prețul la care materialele importate sunt apoi revândute de către producători care importă în Uniune.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1777 al Comisiei din 6 octombrie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite tipuri de tablă groasă din oțeluri nealiate sau din alte oțeluri aliate originare din Republica Populară Chineză (JO L 272, 7.10.2016, p. 28).

⁽²⁾ Marja de profit rezonabilă care a fost utilizată este aceeași marjă ca cea utilizată în cadrul unei anchete privind un produs foarte asemănător, și anume produsele plate din oțel laminate la rece.

- (573) În al treilea rând, articolul 2 alineatul (9) s-a aplicat doar pentru o mică parte din vânzările totale pentru producătorul-exportator ucrainean Metinvest. Astfel cum s-a menționat în documentul specific pentru Metinvest, articolul 2 alineatul (9) a fost folosit doar în raport cu vânzările sale prin intermediul unor comercianți afiliați din Uniune. În plus, în ceea ce privește producătorul-exportator iranian Mobarakeh Steel Company, și spre deosebire de ceea ce a fost descris în documentul specific, articolul 2 alineatul (9) nu a fost aplicat.
- (574) Prin urmare, Comisia a considerat că abordarea urmată a fost corectă și a respins aceste afirmații.

7.1.3. Nivelul costurilor ulterioare importului

- (575) În urma comunicării constatărilor din documentul informativ, doi producători-exportatori au contestat nivelul costurilor ulterioare importului și au afirmat că valoarea de 7 EUR/tonă este subestimată. În primul rând, producătorul-exportator rus NLMK a afirmat că valoarea costurilor ulterioare importului ar trebui să fie de cel puțin 40 EUR/tonă. În al doilea rând, producătorul-exportator ucrainean Metinvest a susținut că aceasta ar trebui să fie de cel puțin 9,44 EUR/tonă, care ar reprezenta media ponderată a costurilor ulterioare importului ale celor patru entități afiliate producătorului-exportator ucrainean, situate în Uniune. În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator brazilian Usiminas a susținut, de asemenea, că au fost subestimate costurile ulterioare importului și că acestea au fost bazate pe date selective.
- (576) Comisia a respins aceste afirmații. Comisia a determinat costurile ulterioare importului pe baza analizei informațiilor verificate de la un importator neafiliat care s-a manifestat. De asemenea, producătorul-exportator brazilian Usiminas nu a furnizat nicio justificare suplimentară privind motivul pentru care a evaluat costurile ulterioare importului ca fiind subestimate.

7.1.4. Alte observații după comunicarea constatărilor finale

- (577) Producătorul-exportator din Ucraina Metinvest a pretins o ajustare a unei caracteristici fizice importante în urma comunicării constatărilor din documentul de informare final. Aceasta și-a reiterat cererea după comunicarea constatărilor definitive. Aceasta a susținut, în special, că majoritatea rulourilor produse de fabricile Metinvest au o greutate de 8 și, respectiv, 12 tone, în timp ce standardul industriei din Uniune este mai degrabă de 24 de tone. Acest fapt a declanșat reduceri de preț importante și naturale pentru Metinvest în cursul negocierilor sale, pentru care Comisia a prezentat dovezi și pentru care a solicitat deja o ajustare.
- (578) Comisia a respins această afirmație din următorul motiv: Unitățile de producție relevante ale întreprinderii Metinvest au făcut obiectul unor vizite la fața locului în perioada 17-25 noiembrie 2016 și 25-27 ianuarie 2017. În momentul acestor vizite de verificare, această afirmație nu a fost nici formulată nici dovedită. Prin urmare, argumentul referitor la diferențele în ceea ce privește caracteristicile fizice a venit prea târziu, deoarece a fost formulat doar după comunicarea constatărilor din documentul informativ final (2 mai 2017). Acesta ar putea, de asemenea, să nu fie legat de niciun fel de element de probă verificat. Argumentul a fost, astfel, imposibil de verificat. Pe de altă parte, caracteristicile specifice ale diferitelor tipuri de produs au fost reflectate în așa-numitele NCP-uri utilizate pentru raportarea vânzărilor și costurilor la începutul anchetei. În cazul în care întreprinderea Metinvest ar fi avut probleme legate de stabilirea diferitelor tipuri de produs (așa-numita construcție NCP), aceasta ar fi trebuit să formuleze această cerere în mod logic la începutul anchetei. În plus, ar trebui remarcat că peste 99 % din toate tipurile de produse care au fost vândute de producătorul-exportator din Ucraina în Uniune au fost, de asemenea, produse și vândute de către producătorii din Uniune. Prin urmare, această afirmație nu poate fi acceptată.
- (579) Producătorul-exportator iranian Metinvest a solicitat Comisiei să excludă anumite tipuri de produs (NCP care aparțin grupeii 13) din calculul marjei de prejudiciu, deoarece aceste tipuri de produse reprezintă un grup rezidual de tipuri de produse, unde s-ar încadra toate clasele de oțel diferite de cele identificate cu cifre de la 01 la 12. Prin urmare, acest grup rezidual cuprinde o gamă foarte largă de produse.
- (580) Comisia a considerat că produsul în cauză, indiferent dacă aparține sau nu grupului 13, este reprezentat de anumite produse plate laminate din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, chiar în rulouri (inclusiv produse „tăiate la lungime” și „benzi înguste”), simplu laminate la cald, neplacate și neacoperite. În consecință, definiția produsului cuprinde un produs bine definit. S-a constatat, de asemenea, că toate tipurile de produs în cauză au aceleași două utilizări principale, după cum se arată în considerentul 41.

7.1.5. Marjele de prejudiciu definitive

- (581) În absența oricăror alte observații privind nivelul de eliminare a prejudiciului, marjele definitive de dumping, vor fi după cum urmează:

Țară	Societate	Marjă de prejudiciu
Brazilia	ArcelorMittal Brasil S.A. și Aperam Inox América do Sul S.A.	20,2 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	17,5 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	34,0 %
Rusia	Novolipetsk Steel	26,1 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	44,0 %
	PAO Severstal	42,4 %
Ucraina	Metinvest Group	35,5 %

7.2. Măsurile definitive

- (582) Având în vedere concluziile formulate de Comisie privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, ar trebui instituite măsuri antidumping pentru a se preveni agravarea prejudiciului cauzat industriei din Uniune de importurile care au făcut obiectul unui dumping.
- (583) Măsurile antidumping pot lua diferite forme. Comisia dispune de competențe extinse în alegerea formei măsurilor, însă obiectivul este de a elimina efectele dumpingului prejudiciabil. În conformitate cu regula taxei mai mici, a fost stabilită o taxă *ad valorem* cu o valoare între 5,3 % și 33 %.

Țară	Societate	Marja de dumping	Marjă de prejudiciu	Taxă antidumping <i>ad valorem</i>
Brazilia	ArcelorMittal Brasil S.A și Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %	20,2 %	16,3 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %	15,7 %	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %	17,5 %	17,5 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	17,9 %	34,0 %	17,9 %
Rusia	Novolipetsk Steel	15,0 %	26,1 %	15,0 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %	44,0 %	33,0 %
	PAO Severstal	5,3 %	42,4 %	5,3 %
Ucraina	Metinvest Group	19,4 %	35,2 %	19,4 %

- (584) Astfel cum s-a precizat mai sus în considerentul 546, este oportun să se modifice forma măsurii. În funcție de elementele specifice ale cazului, Comisia a considerat că o taxă *ad valorem* plafonată de un preț minim de import („PMI”), care să ia în considerare creșterea prețurilor la materiile prime după perioada de anchetă ar fi cel mai adecvat tip de măsură în acest caz.

— Pe de o parte, stabilirea taxei la nivelul taxei vamale *ad valorem* plafonată de prețul minim la import ar permite producătorilor din Uniune să se redreseze din situația creată de efectele dumpingului prejudiciabil. Fixarea unui plafon la nivelul unui PMI eficace ar reprezenta o plasă de siguranță care le-ar permite să atingă o rentabilitate durabilă;

- pe de altă parte, stabilirea unui plafon la nivelul unui PMI eficace ar trebui, de asemenea, să prevină orice efect advers al unor creșteri de prețuri ulterioare perioadei de anchetă, care ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra activității utilizatorilor. În plus, PMI ar preveni apariția unor perturbări grave ale aprovizionării pieței Uniunii.
- (585) În cazul în care importurile se efectuează la un preț CIF la frontiera Uniunii mai mare sau egal cu prețul minim stabilit la import, nu se va aplica nicio taxă. În cazul în care importurile se efectuează la un preț mai mic decât PMI, taxa definitivă ar trebui să fie egală cu diferența dintre PMI aplicabil și prețul net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire. În niciun caz cuantumul taxelor nu ar trebui să fie mai mare decât taxele *ad valorem* stabilite în considerentul 583 și la articolul 1 din prezentul regulament.
- (586) În consecință, în cazul în care importurile se efectuează la un preț mai mic decât PMI, trebuie să se plătească fie diferența dintre PMI aplicabil și prețul net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, fie taxele *ad valorem* astfel cum se prezintă în detaliu în ultima coloană a tabelului din considerentul 583, reținându-se valoarea mai mică.
- (587) În scopul aplicării efective a PMI și pe baza informațiilor colectate în cursul anchetei, Comisia a decis să stabilească câte un PMI pentru toate tipurile produsului în cauză.
- (588) Pentru a calcula un astfel de preț minim la import, au fost luate în considerare
- în primul rând, ambele marje de dumping detectate, cât și valorile taxelor necesare pentru a elimina prejudiciul suferit de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă (primul pas, un PMI doar pe baza datelor din perioada de anchetă);
 - în al doilea rând, creșterea prețurilor la materiile prime după perioada de anchetă (al doilea pas, un PMI ajustat).
- (589) Ca un prim pas, PMI pe baza datelor din perioada de anchetă este egal cu media ponderată a următoarelor elemente:
- în cazul în care taxele se bazează pe nivelul de eliminare a prejudiciului: costul de producție în cursul perioadei de anchetă practicat de producătorii din Uniune și un profit (7,9 %) în ceea ce privește doi producători-exportatori brazilieni (CSN și Usiminas) și;
 - în cazul în care taxele se bazează pe marja de dumping: valoarea normală, inclusiv transportul (pentru a se ajunge la un preț CIF frontiera Uniunii) în ceea ce privește toți ceilalți producători-exportatori.

Metodologia utilizată de Comisie pentru a calcula PMI în prima etapă a fost identică cu cea utilizată în cauza recentă GOES ⁽¹⁾. La fel ca și în cazul oricărei anchete antidumping, Comisia a colectat datele privind perioada de anchetă, care au fost verificate cu scopul de a stabili valorile normale pentru fiecare tip de produs și prețurile-țintă neprejudiciabile pentru industria din Uniune, de asemenea pentru fiecare tip de produs. Prețurile-țintă pentru industria din Uniune constau din costul de producție, la care se adaugă un profit rezonabil. În acest prim stadiu, nivelul PMI este bazat direct pe datele verificate pentru PA. În plus, regula taxei celei mai mici a fost luată în considerare. În cazul în care taxele *ad valorem* s-au bazat pe marja de dumping, la calcularea prețurilor minime s-au utilizat valorile normale, la care s-au adăugat costurile de transport pentru a se ajunge la un preț CIF frontiera Uniunii. În cazul în care taxele *ad valorem* s-au bazat pe nivelul de eliminare a prejudiciului, s-a utilizat prețul-țintă neprejudiciabil pentru industria din Uniune. Prețurile minime la import au fost apoi calculate ca media ponderată a valorilor normale și a prețurilor-țintă neprejudiciabile utilizate. Factorul de ponderare a fost stabilit pe baza proporției din volumul importurilor în Uniune provenite de la societățile în care taxa *ad valorem* se bazează pe marjele de dumping și a proporției din volumul importurilor provenite de la societățile în care taxa *ad valorem* se bazează pe nivelul de eliminare a prejudiciului. PMI reprezintă o medie ponderată a prețurilor (valoare normală și prețuri-țintă) pentru diferitele tipuri de produse.

- (590) Ca un al doilea pas, acest preț minim la import a fost apoi comparat cu:
- prețurile de vânzare pentru HRF practicate în cursul perioadei ulterioare perioadei de anchetă pe piața Uniunii. Datele privind aceste prețuri au fost obținute de la utilizatori și de la industria din Uniune în cursul anchetei, în urma comunicării documentului de informare, astfel cum se prevede la considerentul 29. Ancheta a arătat că, în general, prețul minim de import bazat pe datele din perioada de anchetă a fost mai mic decât prețurile de vânzare practicate ulterior perioadei de anchetă, caz în care nu se va aplica nicio taxă. Această concluzie a anchetei a fost confirmată prin declarațiile făcute de industria din Uniune și mai mulți utilizatori.

(¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1953 al Comisiei din 29 octombrie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse laminate plate din oțeluri cu siliciu numite „magnetice” cu grăunți orientați, originare din Republica Populară Chineză, Japonia, Republica Coreea, Federația Rusă și Statele Unite ale Americii (JO L 284, 30.10.2015, p. 130 și următoarele).

— Prețurile pentru materia primă a HRF (necesară pentru a produce HRF) după perioada de anchetă pe piața Uniunii. În acest context, reclamantul a susținut că un PMI bazat doar pe datele din perioada de anchetă ar fi stabilit la un nivel prea mic și ar fi ineficient și inadecvat dat fiind că prețurile au început să crească după perioada de anchetă de la nivelurile istorice scăzute observate în cursul PA. În plus, reclamantul a adus argumentul că piața a văzut o considerabilă volatilitate a costurilor la materii prime de-a lungul anilor și că prețurile materiilor prime au scăzut în mod considerabil în cursul PA ⁽¹⁾. Comisia a analizat volatilitatea prețurilor materiilor prime utilizate în producerea de HRF în special, pentru minereu de fier și cărbune cocsificabil. Aceasta a stabilit, în special, că prețurile la cărbune cocsificabil au crescut în mod semnificativ după perioada de anchetă.

(591) În acest context, Comisia a calculat că costul de producție pentru producerea HRF a crescut cu 116 EUR/tonă atunci când a comparat costul de producție în cursul perioadei de anchetă cu costurile de producție în perioada martie – mai 2017.

— În cazul în care această creștere totală de 116 EUR pe tonă a costului de producție ar fi atribuită integral creșterii costurilor totale ale materiilor prime, acest lucru ar conduce, cel mai probabil, la o supraestimare a proporției creșterii materiilor prime în creșterea totală a costului de producție: este mult mai probabil ca și alte costuri de producție (cum ar fi energia electrică și forța de muncă) să fi crescut;

— Pe de altă parte, în cazul în care această majorare totală de 116 EUR pe tonă a costului de producție ar trebui să fie, de asemenea, atribuită tuturor componentelor diferite de cost din costul de producție, acest lucru ar însemna că numai 63 EUR pe tonă ar putea fi alocate pentru creșterea costului materiilor prime: acest lucru nu ar conduce, cel mai probabil, la o subestimare a proporției creșterii costului materiilor prime în creșterea costului de fabricație, având în vedere că se presupune că creșterea costurilor materiilor prime, în special al cărbunelui cocsificabil, a fost principalul factor al creșterii costului de producție după perioada de anchetă.

Pentru toate aceste motive, o cifră fiabilă de identificare a creșterii costului de producție, ca urmare a creșterii prețurilor materiilor prime, variază între 63 EUR și 116 EUR, ceea ce a dus la o sumă suplimentară de 89,50 EUR pe tonă.

(592) Pe baza acestei metodologii, PMI bazat pe datele din perioada de anchetă a fost ajustat pentru a ține cont de creșterea prețurilor la materiile prime după perioada de anchetă și a fost în cele din urmă stabilit la următorul nivel:

Țări în cauză	Gama de produse	Preț minim de import (EUR/tonă de greutate netă de produs)
Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina	Toate tipurile de produse	EUR 472,27

(593) Reclamantul ⁽²⁾ a prezentat observații privind motivul pentru care măsurile, cum ar fi prețurile minime de import („PMI”) nu pot fi considerate o opțiune viabilă, în acest caz:

— În primul rând, PMI nu ar obține impactul dorit întrucât s-ar baza pe prețuri deosebit de scăzute care au prevalat în cursul perioadei de anchetă.

— În al doilea rând, există fluctuații ale prețurilor la principalele materii prime utilizate pentru fabricarea produselor HRF.

— În al treilea rând, faptele din prezenta anchetă sunt în mod considerabil diferite în comparație cu alte anchete recente (cum ar fi ancheta privind GOES provenite din China, Japonia, Coreea, Rusia și SUA ⁽³⁾), în care Comisia a impus aceste prețuri minime la import.

— În al patrulea rând, PMI stabilite la prețurile PA nu ar ameliora situația industriei, chiar și în cazul în care prețurile HRF de pe piață ar scădea din nou.

⁽¹⁾ Document prezentat de Eurofer, 30 mai 2017, AD635 – Produse plate laminate la cald din oțel (denumite în continuare „HRF”), originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina („cele cinci țări”) – document Eurofer privind tipul adecvat de măsuri, p. 5.

⁽²⁾ Document prezentat de Eurofer, AD635 – Produse plate laminate la cald din oțel originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina („cele cinci țări”) – document Eurofer privind tipul adecvat de măsuri.

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1953 al Comisiei din 29 octombrie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse laminate plate din oțeluri cu siliciu numite „magnetice” cu grăunți orientați, originare din Republica Populară Chineză, Japonia, Republica Coreea, Federația Rusă și Statele Unite ale Americii (JO L 284, 30.10.2015, p. 109).

- În al cincilea rând, experiența dobândită în cazurile anterioare acolo unde prețurile minime la import au fost impuse arată că acestea sunt ușor de eludat sau de absorbit.
 - În al șaselea rând, PMI nu este necesar, în acest caz, ținând seama de numeroasele capacități neutilizate în Uniune.
- (594) Comisia a respins aceste cereri. Comisia a observat că informațiile prezentate de reclamant s-au întemeiat pe un articol de presă ⁽¹⁾ care nu reflecta măsura adecvată aleasă de Comisie. Într-adevăr, Comisia nu a impus un preț minim de import pe baza prețurilor HRF în cursul perioadei de anchetă, astfel cum este descris de reclamant, ci o taxă *ad valorem*, care este plafonată la prețul minim de import, care ia în considerare creșterea prețurilor la materiile prime după perioada de anchetă. În special, Comisia oferă următoarele observații ca răspuns la diferitele declarații ale reclamantului menționate în considerentul 593:
- În primul rând, stabilirea taxei la nivelul taxei vamale *ad valorem* plafonată de un preț minim la import eficient ar trebui să permită producătorilor din Uniune să se redreseze din situația creată de efectele dumpingului prejudiciabil și să constituie o plasă de siguranță pentru aceștia.
 - În al doilea rând, Comisia a recunoscut faptul că, în prezent, există fluctuații de prețuri la principalele materii prime utilizate pentru fabricarea produselor HRF și, prin urmare, a luat în considerare creșterea prețurilor la materiile prime după perioada de anchetă la calcularea prețului minim de import.
 - În al treilea rând, Comisia a remarcat că faptele din prezenta anchetă nu sunt atât de diferite în comparație cu alte anchete recente (cum ar fi ancheta privind GOES provenite din China, Japonia, Coreea, Rusia și SUA ⁽²⁾). Ambele cazuri au fost caracterizate de creșteri semnificative ale prețului produsului în cauză și al produsului similar, după perioada de anchetă.
 - În al patrulea rând, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia prețurile minime de import nu vor ameliora deloc situația industriei în cazul în care prețurile HRF de pe piață scad din nou, Comisia a reiterat că, în cazul în care prețurile scad sub prețul minim de import vor fi percepute taxe *ad valorem* (până la nivelul prețului minim de import).
 - În al cincilea rând, Comisia a recunoscut că există un anumit risc de eludare sau de absorbție. Prin urmare, în scopul de a reduce la minimum riscul de eludare, producătorii-exportatori care doresc să beneficieze de PMI trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute în anexa I la prezentul document. Importurile care nu sunt însoțite de factura respectivă trebuie să facă obiectul taxei antidumping *ad valorem* aplicabile producătorului-exportator în cauză, în conformitate cu articolul 1.
 - În al șaselea rând, Comisia a reamintit că a modificat forma măsurilor, în conformitate cu interesul Uniunii, pentru a stabili un echilibru adecvat între interesele producătorilor și utilizatorilor din Uniune în acest caz particular.
- (595) În urma comunicării constatărilor finale, părțile interesate au făcut următoarele observații cu privire la metodologia utilizată pentru stabilirea PMI și a nivelului prețului minim de import.
- (596) Reclamantul a susținut că o taxă pe baza PMI nu era adecvată din următoarele motive:
- în primul rând, un astfel de PMI ar defini un preț de referință pe piață și ar denatura mecanismele pieței;
 - în al doilea rând, materiile prime reprezintă peste 50 la sută din HRF și sunt foarte volatile. PMI nu este adecvat unei astfel de piețe;
 - în al treilea rând, un PMI unic ar încuraja exporturile de produse cu o valoare adăugată mai mare;
 - în al patrulea rând, o astfel de taxă degresivă ar încuraja importurile de la niveluri mult inferioare PMI și ar echivala cu recompensarea producătorilor-exportatori care au practicat cel mai mult dumpingul sau au subcitat prețurile de referință;
 - în al cincilea rând, PMI nu poate preveni dumpingul prejudiciabil;
 - în al șaselea rând, impactul prețului minim de import are un impact asupra cauzei paralele privind HRF din China.

⁽¹⁾ Raport de presă Mlex: *Price floor on hot-rolled steel seen as a middle ground for EU dumping-probe conundrum* din 24 mai 2017.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1953 al Comisiei din 29 octombrie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse laminate plate din oțeluri cu siliciu numite „magnetice” cu grăunți orientați, originare din Republica Populară Chineză, Japonia, Republica Coreea, Federația Rusă și Statele Unite ale Americii (JO L 284, 30.10.2015, p. 109).

(597) Comisia a respins aceste argumente:

- în primul rând, se reamintește faptul că, astfel cum s-a stabilit deja în considerentul 594, ea nu a impus un preț minim de import pe baza prețurilor HRF în cursul perioadei de anchetă, ci o taxă *ad valorem*, care este limitată la prețul minim de import. Acest PMI ia, de asemenea, în considerare creșterea prețurilor la materiile prime după perioada de anchetă. De asemenea, nu a stabilit un preț de referință pe piață care denaturează concurența din următoarele motive: impunerea unei taxe *ad valorem* plafonată la prețul minim de import nu avea intenția să fixeze prețurile la niveluri specifice, ci mai degrabă, astfel cum se menționează în considerentul 546, să înlăture efectele dumpingului prejudiciabil și să protejeze utilizatorii de orice efect advers al unor creșteri de preț nejustificate ulterioare perioadei de anchetă. În plus, prețurile minime la import nu sunt prețuri minime obligatorii, astfel încât, dacă doresc, producătorii-exportatori pot să vândă la prețuri inferioare sau superioare prețurilor minime la import. Prin urmare, producătorii-exportatori din Uniune pot încă să mai concureze între ei prin practicarea de prețuri diferențiate, indiferent de PMI stabilit.
- În al doilea rând, Comisia a recunoscut că materiile prime reprezintă peste jumătate din costul HRF (a se vedea considerentul 384) și că există fluctuații ale prețurilor la principalele materii prime utilizate pentru fabricarea produselor HRF. Pentru acest motiv, așa cum s-a arătat în considerentul 590, la calcularea PMI s-a ținut cont de creșterea prețurilor la materiile prime după perioada de anchetă.
- În al treilea rând, utilizarea de prețuri minime la import diferite pentru fiecare tip de produs ar fi condus la mai mult de 1 000 de niveluri diferite care ar fi imposibil de aplicat.
- În al patrulea rând, fiecare producător-exportator trebuie să plătească propria sa taxă *ad valorem* atunci când prețul ar fi mai mic decât PMI, ceea ce nu încurajează continuarea practicilor de dumping.
- În al cincilea rând, PMI este stabilit la un nivel de preț care a depășit în mod clar prețurile tuturor producătorilor-exportatori în cursul perioadei de anchetă, care erau mai mici de 400 EUR per tonă.
- În al șaselea rând, Comisia a recunoscut în considerentul 324 faptul că ancheta actuală vizează exact același produs în cauză și produs similar ca anchetele privind China. Cu toate acestea, după cum se menționează în considerentul 325, ancheta actuală și anchetele privind China nu acoperă aceleași perioade relevante pentru evaluarea tendințelor în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate. Astfel, deși este adevărat că există o suprapunere de șase luni referitoare la perioada de anchetă între cele două anchete (perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 31 decembrie 2015), determinarea dumpingului și a prejudiciului s-a făcut pe baza unei perioade de anchetă și a unei perioade examinate care au fost diferite în ancheta actuală și în ancheta privind cele cinci țări și care erau deja definite în conformitate cu dispozițiile relevante din regulamentul de bază și anunțate în avizul de deschidere. Prin urmare, având în vedere caracterul distinct al celor două anchete, Comisia nu a utilizat un standard dublu.

(598) Reclamantul a susținut, de asemenea, că un singur PMI ar fi contrar principiului UE și OMC potrivit căruia taxele antidumping trebuie să fie instituite pe o bază specifică fiecărei țări și, dacă este posibil, fiecărui exportator.

(599) În ceea ce privește afirmația conform căreia nu se aplică taxe individuale pentru fiecare producător-exportator, se face trimitere la considerentele 585 și 586, care descriu metodologia conform căreia taxele individuale se aplică în cazul în care trebuie plătită o taxă *ad valorem*. Prin urmare, în temeiul articolului 6.10 din acordul antidumping al OMC, Comisia a stabilit o marjă individuală pentru fiecare producător-exportator cunoscut al produsului care face obiectul anchetei.

(600) Producătorul-exportator rus PAO Severstal a solicitat:

- ca PMI-ul său individual specific societății să fie stabilit și aplicat ca o măsură antidumping, pe baza prețurilor de export care nu fac obiectul unui dumping care rezultă din ancheta actuală;
- în mod alternativ, în cazul în care Comisia ar menține abordarea sa privind un PMI stabilit pentru toți producătorii-exportatori, atunci ar trebui să existe o diferențiere de preț pentru tipurile de produs HRF, în funcție de faptul că acestea sunt în rulouri sau nu. S-a afirmat că tipurile de produs HRF altfel decât în rulouri sunt cu cel puțin 15 EUR pe tonă mai costisitoare, din cauza costurilor de prelucrare suplimentare pentru tăierea longitudinală sau transversală. Acesta a solicitat Comisiei să recalculeze prin urmare două PMI distincte (unul pentru tipurile de produse în rulouri, iar celălalt pentru tipurile de produse altfel decât în rulouri).

(601) Comisia a respins ambele cereri ale acestui producător-exportator din Rusia:

- ea a susținut că metodologia utilizată este valabilă. În această privință, Comisia s-a referit la faptul că această metodologie, inclusiv utilizarea unui coș pentru diferiții producători-exportatori, a fost, de exemplu, utilizată deja în alte anchete recente, cum ar fi ancheta privind GOES din China, Japonia, Coreea, Rusia și SUA ⁽¹⁾. În plus, în cazul în care un PMI individual, specific societății, va trebui să fie calculat, acest lucru ar însemna că ar trebui să fie calculate cel puțin opt diferite prețuri minime la import. Acest lucru ar presupune o multiplicare a sarcinii administrative, în special pentru autoritățile vamale;
- În plus, în funcție de cazul în care produsul în cauză este în rulouri sau altfel decât în rulouri, fiecare producător-exportator trebuie să-și achite propria taxă *ad valorem* atunci când prețul (adică prețul plătit în mod real pentru produsul în cauză în rulouri sau altfel decât în rulouri) ar fi mai mic decât PMI, deși Comisia a recunoscut că această taxă *ad valorem* ar fi în acest caz plafonată la prețul minim de import. Astfel, PMI s-ar baza pe un amestec de tipuri de produse, indiferent dacă acestea sunt de exemplu complete sau tăiate.

(602) Producătorul-exportator ucrainean Metinvest a salutat decizia Comisiei de a limita taxa antidumping la un nivel de PMI, ca o măsură care denaturează mai puțin schimburile comerciale decât taxele antidumping *ad valorem*. Cu toate acestea, el a susținut că prețul minim de import, care a fost calculat de către Comisie, era prea ridicat din următorul motiv: Comisia a supraevaluat creșterea prețurilor materiilor prime, din moment ce aceasta a ținut seama în calculele sale de perioada martie – mai 2017, care se caracterizează prin fluctuații semnificative ale prețurilor, în special în ceea ce privește cărbunele cocsificabil. Conform propriei sale metodologii, acest producător-exportator ucrainean, Metinvest a pretins că valoarea maximă a ajustării la PMI din etapa 2, reprezentând o modificare în prețurilor principalelor materii prime între perioada de anchetă și perioada ulterioară perioadei de anchetă (1 iulie 2016-31 martie 2017), nu poate depăși suma de 58 EUR/tonă, și nu 89,5 EUR/tonă. Prin urmare, el a cerut Comisiei să recalculeze prețul minim de import.

(603) Comisia respinge cererea Metinvest din următoarele motive: în primul rând, ținând seama de faptul că prețurile la materii prime pentru a produce HRF sunt caracterizate de volatilitatea acestora și ar putea chiar să devină mai costisitoare decât nivelurile prețurilor în perioada martie – mai 2017, Comisia a trebuit să calculeze un PMI de asemenea natură încât să elimine în același timp efectul prejudiciabil al dumpingului și să împiedice orice efect advers al unor creșteri de preț nejustificate ulterioare perioadei de anchetă pentru utilizatori. În al doilea rând, metodologia care a fost utilizată de Metinvest și care a condus la o modificare a prețului principalelor materii prime (minereul de fier și cărbunele cocsificabil) are avantajul de a fi simplă, dar, pe de altă parte, nu ia în considerare alte materii prime pentru a produce HRF, cum ar fi resturile. În plus, unii utilizează mai mult sau mai puțin resturi (sau o altă materie primă) care ar fi dificil de cuantificat cu exactitate. În această privință, Comisia ar avea sarcina dificilă de a institui o medie a tuturor materiilor prime necesare pentru a produce o tonă de HRF la nivel mondial.

(604) Producătorul-exportator rus NLMK a făcut observația că Comisia ar fi omis să divulge în mod corespunzător determinarea PMI pentru fiecare producător-exportator, în special costurile de transport utilizate. În plus, domeniul de aplicare al ajustării „transportului” la valoarea normală a NLMK pentru a determina PMI specific pentru societate, care a fost ulterior agregat cu altele nu este clar și ar putea acoperi alte costuri care nu ar trebui să fie acoperite.

(605) Comisia a clarificat faptul că cheltuielile de transport care au fost adăugate la valoarea normală pentru a se ajunge la prețul CIF la frontieră pentru NLMK (și pentru ceilalți producători-exportatori), au fost cele raportate de către NLMK și verificate în timpul verificărilor la fața locului. Acest fapt este, de asemenea, confirmat de faptul că calcularea de către NLMK, pentru a ajunge la prețul CIF la frontieră pe baza propriilor costuri de transport este similară cu calculele Comisiei. Ca urmare, Comisia nu a majorat în mod artificial prețul minim la import stabilit în cazul NLMK, sau al altor producători-exportatori.

(606) Producătorul-exportator brazilian CSN și societatea sa afiliată Lusosider au salutat propunerea Comisiei de a introduce un PMI în vederea realizării unui echilibru între interesele utilizatorilor și interesele industriei din Uniune. Cu toate acestea, ei au afirmat că importurile realizate de grupul ArcelorMittal de la filiala sa din Brazilia ar trebui să fie ignorate în calculele pentru nivelul 1. În plus, el a susținut că Comisia ar trebui să minimizeze efectul artificial al creșterilor excepționale ale prețului materiei prime asupra calculării prețului minim de import, fie prin limitarea acestor fluctuații excepționale pe baza datelor istorice ale mișcărilor de preț sau prin utilizarea

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1953 al Comisiei din 29 octombrie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse laminate plate din oțeluri cu siliciu numite „magnetice” cu grăunți orientați, originare din Republica Populară Chineză, Japonia, Republica Coreea, Federația Rusă și Statele Unite ale Americii (JO L 284, 30.10.2015). Ar trebui remarcat faptul că, în acest caz particular, au fost calculate 3 prețuri minime la import, în loc de unul singur.

cele mai recente perioade, ca valoare de referință pentru calcularea creșterii costurilor. CNS a susținut că valoarea maximă a ajustării la PMI din etapa 2, reprezentând o modificare în prețurilor plafonate ale principalelor materii prime, între perioada de anchetă și perioada martie – mai 2017 nu poate depăși suma de 68,82 EUR/tonă, și nu 89,5 EUR/tonă. În cazul în care comparația s-ar efectua între costul mediu al materiilor prime între perioada de anchetă și perioada iunie – iulie 2017, schimbarea nu poate depăși suma de 71,62 EUR/tonă. Prin urmare, el a cerut Comisiei să recalculeze prețul minim de import.

- (607) Afirmațiile producătorului-exportator brazilian au fost respinse. În primul rând, importurile ArcelorMittal din Brazilia au făcut obiectul unui dumping pe piața Uniunii, în mod similar cu situația altor producători-exportatori și deci nu ar trebui să fie tratate în mod diferit. În al doilea rând, Comisia a reamintit faptul că trebuie să calculeze un PMI de asemenea natură încât aceasta să elimine, în același timp, efectul prejudiciabil al dumpingului și să împiedice utilizatorii de la orice efect advers al unor creșteri de preț nejustificate ulterioare perioadei de anchetă.
- (608) Consorțiul a susținut că metodologia care a fost utilizată de Comisie ar trebui să fie revizuită, având în vedere, de asemenea, costurile foarte ridicate ale materiilor prime în perioada martie – mai 2017 și să se efectueze calculul folosind o abordare diferită. Comisia a fost de părere că metodologia utilizată este valabilă. Chiar dacă ar fi adevărat că au existat prețuri de vârf foarte ridicate ale materiilor prime în perioada martie – mai 2017, Comisia a remarcat, de asemenea, că, astfel cum s-a menționat în considerentul 591, ea nu a atribuit pe deplin majorarea calculată de 116 EUR pe tonă în costul de producție creșterii costurilor totale ale materiilor prime.
- (609) În plus, consorțiul a solicitat Comisiei să stabilească prețul minim de import la un nivel între 420 și 430 EUR pe tonă pe baza propriei sale metodologii. Metodologia sa s-a bazat pe o construcție a prețurilor pentru o perioadă mai lungă (începând din 2013) și pe baza datelor din diferite surse și pe anumite ipoteze, cum ar fi faptul că industria din Uniune vinde la un preț premium de 25-30 EUR/tonă. În acest sens, Comisia menționează că această metodă nu ia în considerare nici costurile/prețurile practicate de producătorii-exportatori și producătorii din Uniune în cursul perioadei de anchetă, nici marjele de dumping sau de prejudiciu constatate în cursul anchetei. Prin urmare, PMI propus nu respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (610) Așa cum se menționează în considerentul 36, producătorul-exportator iranian a ridicat problema unei erori în calculul marjei de dumping în cursul audierii din 3 august. Producătorul-exportator a explicat că anumite valori au fost rotunjite în mod eronat, probabil datorită lungimii lor.
- (611) Comisia a analizat această afirmație și a concluzionat că, într-adevăr, a existat o eroare în calculul marjei de dumping pentru producătorul-exportator iranian, care a fost corectată. Astfel, calcularea dumpingului și PMI au trebuit să fie recalulate cu următorul rezultat: marja de dumping revizuită și nivelul taxei antidumping pentru Mobarakeh Steel Company s-a ridicat la 17,9 %, și, în consecință, PMI revizuit, ajustat pentru a ține cont de creșterea prețurilor materiilor prime, s-a ridicat la 468,49 EUR/tonă.
- (612) Toate părțile au fost informate cu privire la această revizuire prin intermediul unui act adițional de informare finală la 4 august 2017 și au fost invitate să prezinte observații.
- (613) În cazul unei schimbări a condițiilor de piață, regulamentul de bază prevede mai multe opțiuni. În cazul în care schimbarea este de durată, articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede că poate fi solicitată o examinare a necesității menținerii în continuare a măsurilor. Comisia va evalua cu promptitudine avantajele unei cereri motivate corespunzător, astfel încât să se mențină un nivel echilibrat de protecție împotriva dumpingului prejudiciabil.
- (614) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a susținut că forma măsurii ar face imposibil *de facto* să se efectueze o astfel de examinare. În plus, chiar și în cazul în care o reexaminare intermediară ar urma să fie efectuată, rezultatele acestei reexaminări ar fi prea lente pentru a ajuta industria din Uniune.
- (615) Comisia a constatat că o reexaminare intermediară poate fi efectuată cât mai repede posibil, și în mod normal în termen de un an.
- (616) Măsurile privind taxa antidumping aplicabilă societăților individuale indicate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cursul prezentei anchete în ceea ce privește aceste societăți. Aceste măsuri sunt aplicabile exclusiv importurilor de produs în cauză

originar din țările în cauză și fabricat de către entitățile juridice menționate. Importurile de produs în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, ar trebui să facă obiectul măsurilor aplicabile „tuturor celorlalte societăți”. Ele nu ar trebui să facă obiectul niciunei măsuri individuale privind antidumpingul.

- (617) O societate poate solicita aplicarea acestor măsuri privind taxa antidumping individuală în cazul în care se modifică numele entității sau în cazul în care înființează o nouă entitate de producție sau de vânzare. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ⁽¹⁾. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante, inclusiv: modificarea activităților societății legate de producție; vânzările pe piața internă și la export asociate, de exemplu, cu modificarea denumirii sau cu modificarea entităților de producție și de vânzare. Comisia va actualiza lista societăților cărora li se aplică măsurile privind taxa antidumping individuală, dacă se justifică o astfel de actualizare.
- (618) Pentru a reduce la minimum riscurile eludării, se consideră că sunt necesare măsuri speciale în acest caz pentru a garanta aplicarea corectă a măsurilor antidumping. Aceste măsuri speciale includ: Prezentarea către autoritățile vamale ale statului membru a unei facturi comerciale valabile și a unei declarații care să fie conforme cu cerințele prevăzute în articolele din prezentul regulament. Importurile care nu sunt însoțite de o astfel de factură și de o declarație pe propria răspundere ar trebui să facă obiectul aplicării taxei *ad valorem* pentru toate celelalte societăți.
- (619) În cazul în care are loc o modificare în configurația schimburilor comerciale, din cauza instituirii măsurilor în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, poate fi inițiată o anchetă îndreptată împotriva eludării și, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile, se pot impune taxe *ad valorem*.
- (620) În plus, cu scopul de a preveni cât mai bine orice absorbție eventuală a măsurilor, în special între societățile afiliate, Comisia va iniția de îndată o reexaminare în sensul articolului 12 alineatul (1) din regulamentul de bază și poate supune importurile înregistrării, în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, în cazul în care elemente de probă atestă acest tip de practică.
- (621) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora se intenționa recomandarea instituirii de măsuri antidumping definitive. Părților li s-a acordat, de asemenea, o perioadă de timp în care să poată formula observații în urma acestei comunicări. Observațiile transmise de alte părți au fost examinate în mod corespunzător, dar nu au fost de natură să modifice concluziile.

8. PERCEPEREA RETROACTIVĂ A TAXELOR ANTIDUMPING

- (622) Astfel cum s-a menționat în considerentul 20 de mai sus, Comisia a efectuat importuri de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia și Rusia a căror înregistrare a devenit obligatorie începând cu 7 ianuarie 2017 în urma unei solicitări depuse de reclamant.
- (623) În conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din regulamentul de bază, taxele pot fi percepute retroactiv „pentru produsele care au fost introduse pentru consum cu cel mult 90 de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii”. Comisia observă că nu au fost instituite măsuri provizorii în acest caz.
- (624) Pe această bază, Comisia consideră că nu este îndeplinită una dintre condițiile juridice în temeiul articolului 10 alineatul (4) din regulamentul de bază și că, prin urmare, taxele nu ar trebui să fie percepute retroactiv pentru importurile înregistrate.

9. COMITETUL DE APEL ȘI FORMA MĂSURII

- (625) Din motivele prezentate în secțiunile 6 și 7, Comisia nu ar fi comunicat intenția sa de a impune măsuri sub formă de taxe *ad valorem* plafonate de un PMI.
- (626) Comitetul instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază a emis un aviz negativ cu privire la proiectul de regulament de punere în aplicare al Comisiei, și o majoritate calificată a membrilor comisiei au votat împotriva. Comisia ar putea, prin urmare, să nu impună măsura în forma prevăzută inițial.
- (627) În conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽²⁾ („Regulamentul privind procedura comitetelor”), Comisia a transmis același proiect de regulament de punere în aplicare comitetului de apel în vederea unor deliberări suplimentare.

⁽¹⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, 1049 Bruxelles, Belgia.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

- (628) În cursul deliberărilor comitetului de apel, diferite amendamente posibile au fost discutate. Președintele comitetului de apel a concluzionat că o modificare în ceea ce privește forma măsurii, prin modificarea ei din taxe *ad valorem* plafonate de un PMI al taxelor care trebuie să fie exprimate ca o sumă fixă pe tonă, a primit cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului de apel.
- (629) Ulterior, Comisia a modificat forma măsurii și a adus la cunoștința părților interesate forma modificată a măsurii.
- (630) Potrivit jurisprudenței instanțelor Uniunii, Comisia poate decide să instituie măsuri sub diferite forme, printre altele sub formă de sume fixe specifice pe tonă specifice societății. Atunci când decide cu privire la forma măsurilor, Comisia trebuie să găsească un echilibru între diferitele interese aflate în joc, inclusiv interesele utilizatorilor și consumatorilor.
- (631) Comisia a reamintit că se bucură de o largă putere de apreciere în ceea ce privește modul în care să se evalueze și să realizeze un echilibru între interesele concurente și acest lucru va putea fi reflectat în alegerea formei măsurilor. A reiterat faptul că instituirea de taxe *ad valorem* riscă să împovăreze utilizatorii în mod disproporționat, în special atunci când există riscul creșterii prețurilor pentru HRF.
- (632) Comisia a ajuns la concluzia că echilibrul adecvat a fost diferit de analiza sa inițială. Aceasta a considerat că o măsură sub forma unei sume fixe per tonă specifică întreprinderilor ar reflecta cu mai multă precizie prejudiciul cauzat de fiecare producător-exportator în cazul căruia s-a constatat dumpingul. În plus, acesta asigură, de asemenea, faptul că taxa elimină prejudiciul integral. În cele din urmă, acesta asigură o mai bună stabilitate și previzibilitate pentru utilizatori și consumatori, întrucât aceasta rămâne fixă de-a lungul timpului.
- (633) Comisia a considerat că taxele fixe pe tonă specifice întreprinderilor iau mai bine în considerare nevoile utilizatorilor în situația specifică din prezenta cauză, decât taxele *ad valorem*, întrucât acestea asigură că, chiar și în cazul în care prețurile de pe piața mondială ar crește semnificativ după perioada de anchetă, acestea nu i-ar împovăra în mod disproporționat.
- (634) Prin urmare, Comisia a considerat oportun să impună o sumă fixă per tonă. Spre deosebire de taxele *ad valorem* plafonate de un preț minim de import, acest tip de măsuri oferă protecție imediată industriei Uniunii împotriva dumpingului prejudiciabil la un nivel fix de taxe, în timp ce importatorii și utilizatorii ar putea fi obligați să plătească taxe mai mari în viitor. În consecință, acesta realizează tipul de evaluare comparativă a intereselor de care este nevoie în cadrul prezentei anchete.
- (635) Suma fixă a taxei pe tonă se bazează pe un nivel egal cu marja de dumping sau de prejudiciu stabilită în cursul anchetei pentru fiecare producător-exportator cooperant al produsului în cauză, oricare dintre acestea s-a dovedit a fi mai mică, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul de bază.
- (636) Comisia a stabilit taxa specifică prin împărțirea sumei mai mici a marjei de dumping sau prejudiciu calculată pentru fiecare producător-exportator în cauză la totalul exporturilor per tonă de produs în cauză în cursul PA. Tabelul de mai jos arată ratele aplicabile ale taxei antidumping definitive care se bazează pe taxele *ad valorem* așa cum se arată în tabelul din considerentul 583.

Țară	Societate	Nivelul taxei definitive – euro pe tonă de greutate netă
Brazilia	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0
	Gerdau Açominas S.A.	55,8

Țară	Societate	Nivelul taxei definitive – euro pe tonă de greutate netă
Iran	Mobarakeh Steel Company	58,0
Rusia	Novolipetsk Steel	53,3
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5
	PAO Severstal	17,6
Ucraina	Metinvest Group	60,5

- (637) În urma comunicării constatărilor finale suplimentare din 22 septembrie 2017, producătorul-exportator iranian a susținut că a existat o eroare de calcul efectuată de Comisie la calcularea exporturilor totale ale produsului în cauză în cursul perioadei de anchetă.
- (638) După ce a analizat cererea producătorului-exportator, Comisia a acceptat respectiva afirmație. Ca urmare, valoarea taxei fixe per tonă pentru Mobarakeh Steel Company (și toate celelalte societăți) din Iran se ridică la 57,5 EUR pe tonă de greutate netă.
- (639) Producătorul-exportator iranian, producătorul-exportator brazilian CSN, susținut de societatea sa afiliată portugheză Lusosider, producătorul-exportator brazilian Usiminas și producătorul-exportator ucrainean Metinvest au prezentat angajamente de preț. Producătorul-exportator rus NLMK a prezentat deja un angajament de preț Comisiei, la data de 13 februarie 2017.
- (640) Alte 11 părți interesate (șapte producători-exportatori, un utilizator afiliat unuia dintre acești producători-exportatori, reclamantul; consorțiul și misiunea diplomatică a Braziliei pe lângă Uniunea Europeană) au depus la 26 septembrie 2017 următoarele observații.
- (641) Producătorul-exportator brazilian CSN a afirmat că o astfel de schimbare a formei măsurii constituie o amenințare foarte serioasă pentru existența societății sale afiliate din Portugalia, Lusosider. În plus, acest producător-exportator a pretins că schimbarea formei măsurilor nu atinge un echilibru adecvat între interesele industriei din Uniune, pe de o parte, și Lusosider și alți utilizatori, pe de altă parte. În plus, CSN afirmă că ar exista fără îndoială, în spatele schimbării formei măsurii, o indiscutabilă modificare de fond. Efectele care rezultă din această schimbare îi va găsi pe Lusosider și pe mulți alți utilizatori nepregătiți. Societatea sa afiliată Lusosider a afirmat, de asemenea, că o astfel de modificare substanțială în forma măsurii ar forța societatea să își mute producția de oțel galvanizat în afara Uniunii. În plus, Lusosider a susținut că aceasta ar trebui să abandoneze proiectul său de investiții în valoare de 70 milioane de euro pentru a le permite să producă un volum suplimentar de 300 000 de tone pe an în Portugalia. Prin urmare, acesta a afirmat că piața construcțiilor din Peninsula Iberică va fi în viitor fără aprovizionarea corespunzătoare cu materii prime, afirmație susținută de date suplimentare cu privire la evoluțiile pieței în Peninsula Iberică.
- (642) Producătorul-exportator brazilian Usiminas a afirmat că drepturile sale la apărare au fost încălcate întrucât o perioadă de 1.5 zile lucrătoare este prea scurtă pentru a putea furniza date relevante. De asemenea, el a cerut Comisiei să continue cu precedentă sa propunere de a impune taxe *ad valorem* plafonate de un preț minim la import. În plus, acesta a afirmat că, din cauza modificării măsurii nivelul marjei de prejudiciu devine extrem de important. Prin urmare, el a reamintit că costurile ulterioare importului care au fost aplicate de Comisie erau prea mici și că profitul-țintă utilizat era nerealist de ridicat și umflat într-un mod ilegal. Acesta și-a reiterat, de asemenea, observația anterioară conform căreia importurile din Brazilia, care ar fi cauzat prejudiciul important, sunt sub pragul „de minimis”, dacă excludem importurile provenind de la producătorul-exportator brazilian care este afiliat unui producător din Uniune, ArcelorMittal. Apoi a subliniat din nou faptul că a considerat că Comisia nu a ales un profit-țintă corespunzător. De asemenea, a precizat din nou că concluzia Comisiei potrivit căreia industria din Uniune ar fi suferit un prejudiciu important în perioada de anchetă pare să fie în contradicție cu constatarea din cadrul procedurii antidumping împotriva HRF originare din China, că exista doar un risc de prejudiciu important în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 31 decembrie 2015. Acesta a susținut, de asemenea, că o simplă diferență matematică dintre prețurile importurilor din țările în cauză și prețul intern al Uniunii nu îndeplinește cerința privind o analiză corespunzătoare a impactului prețurilor în temeiul regulamentului de bază.

- (643) Producător-exportator din Brazilia care au cooperat, neincluși în eșantion, Gerdau a observat că măsura sub forma preconizată inițial (taxe *ad valorem* plafonate la un PMI) a beneficiat de sprijinul multor state membre. El a considerat că intenția inițială a Comisiei rămâne tratamentul cel mai adecvat pentru această problemă.
- (644) Producătorul-exportator ucrainean Metinvest a pretins că comunicarea constatărilor finale suplimentare nu a fost susținută de dovezi solide și justificare legală și, de asemenea, că aceasta a încălcat dreptul său la apărare. În plus, el a afirmat că Comisia a ignorat o serie de revendicări și argumente juridice esențiale care ar fi redus în mod considerabil marja sa de dumping. De asemenea, el a afirmat că nivelul propus al sumei fixe este prohibitiv, discriminatoriu și disproporționat având în vedere actualele prețuri de piață ridicate și creșterea importurilor din alte țări. Durata măsurilor ar trebui să fie limitată la o perioadă de doi ani. În cele din urmă, el a afirmat că Comisia ar trebui să caute soluții constructive pentru importurile din Ucraina, în conformitate cu dispozițiile din Acordul de asociere UE-Ucraina și, prin urmare, ar trebui să se acorde prioritate angajamentelor în materie de prețuri, precum cel pe care l-a oferit.
- (645) Producătorul-exportator rus NLMK consideră că Comisia ar fi trebuit să utilizeze valoarea CIF care corespunde valorii facturii de vânzare a Novex, societatea care acționează în calitate de departament de export intern al NLMK, și că ajustarea în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, pe care Comisia ar fi efectuat-o la calcularea taxelor specifice nu a fost justificată. Aceasta a menționat, de asemenea, oferta sa de angajament de preț, plângându-se că nu primise încă niciun răspuns.
- (646) Producătorul-exportator rus Severstal a afirmat că modificarea formei măsurilor în urma comunicării documentului de informare general constituie o încălcare a principiilor generale ale UE ale încrederii legitime și buneii administrări. El a sugerat că noua formă a măsurilor ar trebui aplicată cu o întârziere rezonabilă de o lună.
- (647) Producătorul-exportator rus MMK a făcut observația că nu este de acord cu faptul că forma revizuită a măsurii care a fost selectată ia mai bine în considerare nevoile utilizatorilor și permite o mai bună echilibrare între interesele divergente aflate în joc.
- (648) Consorțiul a susținut că faptul că o astfel de schimbare a formei măsurii constituie un scenariu îngrijorător pentru utilizatorii independenți. În plus, el a pretins că schimbarea formei măsurii nu realizează un echilibru adecvat între interesele industriei din Uniune, pe de o parte, și interesele importatorilor și utilizatorilor, pe de altă parte. În plus, acesta a afirmat că, în spatele modificării formei măsurii aplicate, există fără îndoială o modificare de fond. Efectele rezultate ale măsurilor ar fi o creștere considerabilă a prețurilor de achiziție pentru utilizatori, plasându-le într-o poziție de concurență dezavantajoasă față de producătorii din Uniune. Prin urmare, el a cerut Comisiei să își reconsidere poziția și să își mențină propunerea inițială de a plafona taxele *ad valorem* cu un preț minim la import.
- (649) Atât consorțiul, cât și producătorul-exportator rus MMK au invitat Comisia să analizeze impactul recenteii semnări a unui memorandum de înțelegere între Tata Steel și ThyssenKrupp, în ceea ce privește combinarea operațiunilor lor europene, precum și achiziționarea recentă a Ilva de către Arcelor Mittal, asupra analizei interesului Uniunii.
- (650) Reclamantul a afirmat că este în continuare în dezacord total cu evaluarea interesului Uniunii care a stat la baza deciziei Comisiei de a nu impune taxe *ad valorem*. În acest context, el și-a reiterat afirmația potrivit căreia Comisia a ignorat în continuare criteriul juridic prevăzut la articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază. De asemenea, acesta a afirmat că taxa pe tonă a fost stabilită pe baza prețurilor extrem de scăzute care au predominat în cursul perioadei de anchetă, în sensul că o astfel de taxă nu ar fi suficientă pentru a elimina aceleași marje de dumping prejudiciabil în prezent. În special, acesta a susținut că calculul taxei fixe nu a ținut cont de evoluția prețurilor după perioada de anchetă. În plus, acesta a susținut că instituirea unor taxe fixe nu este adecvată în ancheta actuală, dat fiind numărul mare de tipuri de produs în cauză, referindu-se la poziția adoptată de Comisie în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/387 al Comisiei privind fonta ductilă din India, în considerentul 386. În plus, acesta și-a reiterat afirmația anterioară conform căreia Comisia trebuie să ia în considerare constatările Biroului de consultanță economică, BKP, care a pregătit un studiu economic la 12 iunie 2017 și un raport de monitorizare la 24 iulie 2017. Potrivit Eurofer, acestea ofereau dovezi clare că impactul taxelor asupra utilizatorilor ar fi minim. În cele din urmă, el a afirmat că Comisia ar trebui să își revizuiască decizia de exclude Serbia din anchetă, având în vedere cota de piață în creștere după perioada de anchetă și planurile de investiții viitoare.

- (651) Misiunea Braziliei pe lângă Uniunea Europeană a făcut observația că schimbarea formei măsurii pare să ofere o protecție excesivă producătorilor și să fie contradicție cu unele dintre principalele concluzii prezentate în documentul de informare general din 17 iulie 2017, în special în ceea ce privește importanța PMI în a limita impactul taxelor asupra importatorilor și utilizatorilor și, astfel, de a asigura echilibrul între diferitele interese. Se așteaptă, prin urmare, ca Comisia să revină asupra deciziei inițiale cu privire la măsurile definitive în cadrul prezentei anchete.
- (652) Comisia a analizat în detaliu toate observațiile menționate. Comisia a grupat temele recurente privind funcționarea criteriului privind interesul Uniunii și pe dreptul la apărare de la diferite părți interesate în considerentele de mai jos și apoi a comentat punctele individuale unul câte unul.
- (653) Mai multe părți interesate au susținut că modificarea formei măsurii nu găsea un echilibru adecvat între diferitele interese. În timp ce producătorii-exportatori și utilizatorii au avertizat asupra unui efect disproporționat asupra utilizatorilor, reclamantul și-a menținut poziția conform căreia taxele *ad valorem* ar fi necesare. Comisia a reamintit în primul rând că, în conformitate cu jurisprudența, trebuie să includă în evaluarea comparativă aspectele juridice, economice și politice ale dosarului. În speță, Comisia și statele membre au avut opinii divergente asupra analizei politice a evaluării comparative. Într-o astfel de situație, articolul 6 din Regulamentul privind procedura comitetelor împuternicește președintele comitetului de apel să depună eforturi pentru găsirea unei soluții prin care să obțină cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului de apel. În cazul de față, acest lucru a dus la propunerea de a impune taxe fixe.
- (654) Comisia a susținut că instituirea de taxe fixe constituie într-adevăr o mediere adecvată între interesele concurente din următoarele motive în cazul de față.
- (655) În primul rând, taxele fixe elimină integral prejudiciul și, ca atare, oferă protecție imediată industriei din Uniune. Acest lucru corespunde evaluării politice că o astfel de protecție imediată și integrală a fost justificată, astfel cum a rezultat în urma deliberărilor comitetului de apel. Prin urmare, instituirea unor astfel de taxe acordă o atenție specială necesității de a elimina efectele de denaturare a schimburilor comerciale ale dumpingului prejudiciabil și de a restabili concurența efectivă pe piața Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (1) a 2-a teză din regulamentul de bază.
- (656) Pe de altă parte, în speță, taxele fixe asigură o mai bună stabilitate și previzibilitate pentru utilizatori și consumatori, deoarece acestea rămân stabile în timp. Instituirea unei astfel de taxe, prin urmare, exclude faptul că utilizatorii și consumatorii ar putea fi obligați să plătească taxe mai mari, în cazul în care prețurile ar crește și mai mult, ceea ce pare a fi un scenariu probabil. Faptul că calculul taxelor respective a fost bazat pe prețurile practicate în cursul perioadei de anchetă mediază impactul acestor taxe fixe, deoarece acestea au fost calculate pe baza unor date complete și verificate la un moment când prețurile au fost foarte scăzute.
- În consecință, Comisia a omis să își reconsidere poziția, prin revenirea la propunerea sa inițială. De asemenea, ea nu a redus durata măsurilor, așa cum s-a solicitat de către producătorul-exportator ucrainean, deoarece nu a existat un motiv specific pentru a se abate de la perioada obișnuită de cinci ani prevăzută la articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. În special, piața este piața unui produs bine situat, într-un mediu stabil de reglementare, spre deosebire, de exemplu, de piața pentru produse inovatoare cu intervenții guvernamentale grele și variabile, cum ar fi panourile solare.
- (657) Prețurile ar putea crește în continuare în cazul în care consolidarea industriei din Uniune continuă iar industria din Uniune primește în continuare o mai mare putere de negociere. În acest sens, Comisia acceptă observațiile că achiziționarea societății Ilva de către un consorțiu, al cărei acționar majoritar este ArcelorMittal și semnătura între Tata Steel și ThyssenKrupp în vederea înființării unei întreprinderi comune sunt pertinente în această privință. Cu toate acestea, aceste evoluții sunt încă în curs de desfășurare și, în special, sub rezerva autorizării de către autoritățile antitrust. Impactul posibil al acestora pe piață este, prin urmare, nesigur și în orice caz doar în viitor. Prin urmare, Comisia a considerat că aceste evoluții nu justifică o recalibrare a intereselor concurente în sensul prezentului regulament. În ceea ce privește argumentul reclamantului potrivit căruia Comisia ar fi ignorat concluziile biroului de consultanță economică, BKP, Comisia și-a reiterat concluziile prevăzute la considerentele 473 și 474. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.
- (658) În ceea ce privește afirmația potrivit căreia instituirea de taxe fixe nu este adecvată în ancheta actuală, dat fiind numărul mare de tipuri de produs în cauză, Comisia a constatat următoarele. Aceasta a recunoscut că taxele fixe

nu sunt ideale pentru produsele neomogene. Cu toate acestea, în cadrul prezentei anchete, astfel cum se arată la considerentul 548, instituirea de taxe ad valorem, ar fi afectat în mod disproporționat utilizatorii. În ansamblu, instituirea de taxe fixe este, prin urmare, de preferat în cazul de față. Prin urmare, această afirmație este respinsă.

- (659) În ceea ce privește observația reclamantului potrivit căruia taxa pe tonă a fost stabilită pe baza nivelurilor istorice scăzute care au predominat în cursul perioadei de anchetă, Comisia a reamintit că taxele antidumping sunt întotdeauna calculate pe baza datelor perioadei de anchetă, indiferent dacă acestea sunt *ad valorem* sau fixe. Pentru stabilirea marjelor de dumping în ceea ce privește prețurile extrem de scăzute în cursul perioadei de anchetă, dar, pentru a calcula taxele cu prețuri mai mari după perioada de anchetă ar fi echivalentă cu o alegere orientată spre rezultate, și nu se justifică, deoarece ar trebui să fie utilizate date din două perioade diferite. În orice caz, numai datele privind perioada de anchetă au fost complete și verificate. Circumstanțele invocate de reclamant nu sunt extraordinare, ci sunt condițiile normale de funcționare a pieței. În cele din urmă, la evaluarea comparativă a intereselor, Comisia a luat, de asemenea, în considerare faptul că utilizarea datelor din cursul PA moderează impactul taxelor fixe, deoarece acestea se bazează pe prețurile minime istorice. Prin urmare, cererea de a lua în considerare datele ulterioare perioadei de anchetă pentru calcularea taxei fixe a fost respinsă cu fermitate.
- (660) Mai multe părți interesate au susținut că Comisia ar fi încălcat dreptul la apărare prin faptul că nu a stabilit un termen-limită pentru depunerea de observații cu privire la comunicarea constatărilor suplimentare. În această privință, Comisia a făcut referire la articolul 20 alineatul (5) teza a doua din regulamentul de bază, care prevede că se poate stabili un termen mai scurt de 10 zile pentru comunicarea constatărilor finale suplimentare. În cazul de față, Comisia ar fi fost obligată să aștepte rezultatul deliberărilor comitetului de apel care a avut loc la 22 septembrie. În aceeași zi, Comisia a trimis tuturor părților interesate comunicarea constatărilor finale suplimentare, care nu era mai lungă de o pagină. Părțile au fost astfel informate într-o zi de vineri seara și au avut timp să reacționeze la această modificare limitată până marți, ora 2 după-amiaza. Părțile au în total mai mult de 3,5 de zile pentru a-și pregăti observațiile cu privire la un text suplimentar foarte limitat. Având în vedere caracterul urgent al chestiunii, Comisia a respectat, prin urmare, dreptul la apărare al părților interesate. Regulamentul de bază calculează zilele pentru comunicarea constatărilor în zile, nu în zile lucrătoare, întrucât se poate preconiza că, într-o situație precum cea din prezenta cauză, în care toate părțile cunosc foarte bine programul, părțile interesate iau măsurile de precauție necesare pentru a fi în măsură să lucreze în cursul unui sfârșit de săptămână.
- (661) Severstal a susținut că modificarea formei acestei măsuri într-un stadiu atât de avansat al anchetei ar încălca principiul general al încrederii legitime și buneii administrări. Comisia nu poate accepta argumentul că un document de informare oferă încredere legitimă în ceea ce privește încheierea definitivă a unei anchete. Dimpotrivă, scopul comunicării constatărilor este de a informa părțile interesate cu privire la constatările preliminare ale Comisiei și de a le acorda posibilitatea să își exercite în mod efectiv dreptul la apărare. Din acest motiv, scrisoarea de însoțire către toate părțile interesate, a indicat în mod expres că „această comunicare a constatărilor nu aduce atingere niciunei decizii ulterioare care poate fi luată de Comisie dar, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea vor fi comunicate societății dumneavoastră cât mai curând posibil”. Astfel a procedat Comisia în ceea ce privește comunicarea constatărilor finale suplimentare din 22 septembrie 2017. În acest context, o parte interesată nu poate invoca protecția încrederii legitime înainte de închiderea de către Comisie a procedurii de reexaminare în discuție în cazul în care Comisia alege să acționeze în limitele competențelor care îi sunt conferite de către legiuitorul Uniunii (¹). Și acest argument trebuie, așadar, respins.
- (662) Afirmația societății Metinvest conform căreia forma măsurii propuse este discriminatorie, nu a fost susținută cu probe. Simplul fapt că importurile din alte țări au crescut după perioada de anchetă nu înseamnă că măsura propusă este discriminatorie în sensul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază. Deși în cazul celor patru țări în cauză s-a constatat dumpingul prejudiciabil, nu există astfel de constatări în raport cu importurile din alte țări. Prin urmare, motivul pentru care există un tratament diferit este că necesitatea de a restabili concurența loială pe piața Uniunii există pentru importurile din cele patru țări.
- (663) În cele din urmă, Comisia a reiterat faptul că instituirea de taxe fixe a generat cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului de apel. Prin urmare, aceasta a respins observația din partea Gerdau, conform căreia multe dintre statele membre au sprijinit măsurile inițiale, ca fiind incorectă din punct de vedere factual. Într-adevăr, în cadrul comitetului de apel, doar un număr limitat de state membre au sprijinit această propunere.
- (664) În plus, mai multe părți interesate au prezentat observații care nu au făcut parte din comunicarea constatărilor finale suplimentare: Usiminas a menționat costurile ulterioare importului utilizate și profitul-țintă, pragul „de minimis”, analiza impactului asupra prețului, marja-țintă de profit, și afirmația conform căreia constatările

(¹) A se vedea Hotărârea din 7 mai 1991 în Cauza C-69/89 Nakajima All Precision/Consiliul, ECLI:EU:C:1991:186, punctul 120. A se vedea, mai recent, Concluziile avocatului general Campos Sánchez-Bordona din 20 iulie 2017 în Cauza C-256/16 Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, punctul 49.

anchetei actuale nu erau compatibile cu constatările anchetei în China. Metinvest a susținut că Comisia nu a luat în considerare o serie de revendicări și argumente juridice esențiale, întrucât NLMK a susținut că prețul său de export a fost ajustat în mod eronat de Comisie. În ceea ce privește aceste afirmații, Comisia observă că acestea au fost deja abordate în urma comunicării constatărilor finale. În ceea ce privește afirmațiile Usiminas, acestea erau adresate cu privire la costurile ulterioare importului în considerentul 576, și cu privire la profitul-țintă din considerentele 563-565, cu privire la pragul de minimis din considerentele 252-258, cu privire la analiza impactului preșurilor din considerentul 273 și în ultimul rând cu privire la neconcordanța cu ancheta privind China din considerentele 330, 331 și 597. În ceea ce privește argumentul Metinvest și NLMK, Comisia a făcut trimitere la considerentele 131 și 132, respectiv 127, și a luat act de faptul că ajustarea efectuată în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, a avut în mod logic, de asemenea, un impact asupra calculării taxei fixe.

- (665) Reclamantul și-a reiterat opinia potrivit căreia Comisia ar fi trebuit să facă publică marja de prejudiciu pentru Serbia și nivelul său de subcotare. El a invitat Comisia să își revizuiască decizia de exclude Serbia din anchetă, având în vedere cota de piață în creștere pe piața Uniunii. Comisia a recunoscut că consilierul-auditor recomandase comunicarea marjelor de subcotare și de prejudiciu pentru a înțelege mai bine dacă condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază sunt îndeplinite. Cu toate acestea, în opinia Comisiei, divulgarea marjei de prejudiciu și marjelor de subcotare nu au fost necesare pentru a evalua analiza sa privind cumulus (considerentul 238), întrucât toate datele necesare au fost făcute publice în mod corespunzător în documentul informativ. Concluzia sa că volumul importurilor din Serbia a fost neglijabil s-a bazat pe datele disponibile referitoare la perioada de anchetă în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază. Utilizarea unor date ulterioare perioadei de anchetă nu a fost justificată, întrucât evoluțiile descrise de reclamant nu sunt extraordinare, ci în limitele variațiilor normale de piață. În plus, Comisia nu își poate întemeia analiza privind prejudiciul pe planurile de investiții viitoare ale producătorilor-exportatori. Aceste planuri ar trebui să se materializeze și să ducă la o schimbare de durată a circumstanțelor, reclamantul poate depune o nouă plângere antidumping.
- (666) Cinci producători-exportatori au oferit angajamente de preț, la 26 și 27 septembrie 2017. Comisia a constatat că aceste oferte au fost primite cu mult după expirarea termenului stabilit la articolul 8 din regulamentul de bază coroborat cu articolul 20 din regulamentul de bază, care se referă la comunicarea constatărilor finale, și nu la comunicarea constatărilor finale suplimentare.
- (667) Articolul 8 din regulamentul de bază prevede posibilitatea de a oferi (și de a accepta) angajamente de preț în circumstanțe excepționale după acest termen.
- (668) Comisia va evalua dacă aceste condiții sunt îndeplinite și dacă angajamentele de preț pot fi acceptate. Cu toate acestea, întrucât comunicarea constatărilor finale suplimentare a avut loc în ultima perioadă a anchetei, Comisia nu a putut efectua analiza necesară dacă astfel de angajamente de preț erau acceptabile înainte de adoptarea prezentului regulament. Prin urmare, în mod excepțional și având în vedere complexitatea acestei chestiuni, în special drepturile de apărare ale părților interesate, Comisia își va finaliza analiza la un moment ulterior și în timp util. Această situație este în mod explicit prevăzută la articolul 8 din regulamentul de bază, care prevede posibilitatea de a accepta angajamente de preț, în cazuri excepționale și după ce au fost instituite măsuri definitive. În acest context, Comisia va analiza, de asemenea, importanța Acordului de asociere UE-Ucraina.
- (669) În ceea ce privește afirmația conform căreia Comisia nu a răspuns la oferta de angajament de preț prezentată Comisiei la 13 februarie 2017 de către NLMK; Comisia a făcut trimitere la articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază, care prevede că angajamentele pot fi oferite numai cu condiția ca în urma unei examinări preliminare pozitive să se fi constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu. În acest caz particular, în februarie 2017 nu a fost făcută nicio constatare în acest sens. Prin urmare, angajamentul de preț oferit de către NLMK va fi analizat ulterior împreună cu alte oferte.
- (670) În plus, cu referire la observația Lusosider conform căreia piața construcțiilor din Peninsula Iberică ar fi în viitor fără aprovizionarea corespunzătoare cu materii prime, acest argument va fi analizat în momentul revizuirii ofertei de angajament de preț din partea CSN/Lusosider.
- (671) Comitetul de apel nu a emis un avis,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de anumite produse plate laminate din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, chiar în rulouri (inclusiv produse „tăiate la lungime” și „benzi înguste”), simplu laminate la cald, neplacate și neacoperite originare din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina.

(2) Produsul în cauză nu include:

- produsele din oțel inoxidabil și produsele din oțeluri cu siliciu numite „magnetice” cu grăunți orientați;
- produsele din oțel de scule și oțeluri rapide;
- produsele, altfel decât în rulouri, fără modele în relief, cu o grosime de peste 10 mm și o lățime de cel puțin 600 mm; și
- produsele, altfel decât în rulouri, fără modele în relief, cu o grosime de cel puțin 4,75 mm și cel mult 10 mm și cu o lățime de cel puțin 2 050 mm.

Produsul în cauză se încadrează în prezent la codurile NC 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (cod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (cod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (cod TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 și 7226 91 99.

(3) Nivelurile taxei antidumping definitive aplicabile produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile comerciale menționate mai jos sunt următoarele:

Țară	Societate	Nivelul taxei definitive – euro pe tonă de greutate netă	Cod adițional TARIC
Brazilia	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5	C210
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5	C211
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4	C212
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0	C213
	Gerdau Açominas S.A.	55,8	C214
Iran	Mobarakeh Steel Company	57,5	C215
Rusia	Novolipetsk Steel	53,3	C216
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5	C217
	PAO Severstal	17,6	C218
Ucraina	Metinvest Group	60,5	C219

(4) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile produsului descris la alineatul (1), fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific la alineatul (2) este echivalent cu taxa fixă, astfel cum figurează în tabelul de mai jos.

Societate	Nivelul taxei definitive – euro pe tonă de greutate netă	Cod adițional TARIC
Toate celelalte societăți din Brazilia	63,0	C999
Toate celelalte societăți din Iran	57,5	C999
Toate celelalte societăți din Rusia	96,5	C999
Toate celelalte societăți din Ucraina	60,5	C999

(5) Pentru producătorii numiți individual și în cazurile în care bunurile s-au deteriorat înainte de punerea lor în liberă circulație și, prin urmare, prețul efectiv plătit sau de plătit este calculat proporțional pentru stabilirea valorii în vamă în conformitate cu articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ⁽¹⁾, nivelul taxei definitive, calculat pe baza alineatului (2) de mai sus, se reduce cu un procentaj proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plătit. Prin urmare, taxa care trebuie percepută va fi egală cu diferența dintre nivelul taxei definitive redus și prețul net franco frontieră a Uniunii, înainte de vămuire, redus.

(6) Pentru toate celelalte societăți și în cazurile în care bunurile s-au deteriorat înainte de punerea lor în liberă circulație și, prin urmare, prețul efectiv plătit sau de plătit este calculat proporțional pentru stabilirea valorii în vamă în conformitate cu articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, valoarea taxei antidumping, calculată pe baza alineatului (3) de mai sus, se reduce cu un procentaj proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plătit.

(7) Sub rezerva unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale

(8) În cazul în care un producător-exportator din Brazilia furnizează Comisiei suficiente elemente de probă pentru a demonstra că:

- (a) nu a exportat în Uniune produsul descris la articolul 1 alineatul (1) pe parcursul perioadei de anchetă (1 iulie 2015 – 30 iunie 2016);
- (b) nu este afiliat niciunui dintre exportatorii sau producătorii din Brazilia care fac obiectul măsurilor instituite prin prezentul regulament; precum și
- (c) a exportat efectiv în Uniune produsul în cauză după încheierea perioadei de anchetă sau și-a asumat o obligație contractuală irevocabilă de a exporta o cantitate importantă în Uniune, tabelul de la articolul 1 alineatul (2) poate fi modificat prin adăugarea noului producător-exportator în lista societăților cooperante neincluse în eșantion, aplicându-i-se astfel nivelul mediu ponderat al taxei aplicabile societăților din eșantion, adică 55,8 euro pe tonă de greutate netă.

Articolul 2

Procedura antidumping privind importurile în Uniune de produs în cauză originar din Serbia se încheie, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din regulamentul de bază.

Articolul 3

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/5 al Comisiei din 5 ianuarie 2017 de supunere la înregistrare a importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Rusia și Brazilia se abrogă definitiv fără colectarea retroactivă a taxelor.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 octombrie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/1796 AL COMISIEI**din 5 octombrie 2017****de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să fie aplicat cererilor de licențe de export pentru brânzeturile destinate exportului către Statele Unite ale Americii în 2018 în cadrul contingentelor menționate în Regulamentul (CE) nr. 1187/2009**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 188,

întrucât:

- (1) Capitolul III secțiunea 2 din Regulamentul (CE) nr. 1187/2009 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește procedura de atribuire a licențelor de export pentru brânzeturile destinate exportului către Statele Unite ale Americii în cadrul contingentelor menționate la articolul 21 din regulamentul respectiv.
- (2) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de export sunt, pentru anumite grupe de produse și contingente, mai mari decât cantitățile disponibile pentru anul contingentar 2018. Prin urmare, ar trebui să se stabilească în ce măsură pot fi eliberate licențele de export, fixând coeficienții de alocare care urmează a fi aplicați cantităților solicitate, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1187/2009.
- (3) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de export sunt, pentru anumite grupe de produse și contingente, mai mici decât cantitățile disponibile pentru anul contingentar 2018. Prin urmare, cantitățile rămase ar trebui să se repartizeze între solicitanți proporțional cu cantitățile solicitate, aplicând un coeficient de alocare, în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1187/2009.
- (4) Ținând seama de termenul stabilit la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1187/2009 pentru fixarea coeficienților de alocare, ar trebui ca prezentul regulament să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cantităților care fac obiectul cererilor de licențe de export depuse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1187/2009 pentru grupele de produse și contingentele identificate prin „16-Tokyo și 16-, 17-, 18-, 20-, 21-Uruguay” în coloana 3 din anexa la prezentul regulament li se aplică coeficienții de alocare care figurează în coloana 5 din anexa respectivă.

Articolul 2

Cererile de licențe de export depuse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1187/2009 pentru grupele de produse și contingentele identificate prin „22-, 25-Tokyo și 22-, 25-Uruguay” în coloana 3 din anexa la prezentul regulament sunt acceptate pentru cantitățile solicitate.

Se pot elibera licențe de export pentru cantități suplimentare repartizate între solicitanți prin aplicarea coeficienților de alocare indicați în coloana 6 din anexa menționată, după acceptarea de către operator în termen de o săptămână de la data publicării prezentului regulament și sub rezerva constituirii garanției necesare.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1187/2009 al Comisiei din 27 noiembrie 2009 de stabilire a normelor speciale de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește licențele de export și restituirile la export în sectorul laptelui și produselor lactate (JO L 318, 4.12.2009, p. 1).

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 octombrie 2017.

Pentru Comisie,

Pentru Președinte,

Jerzy PLEWA

Director general

Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală

ANEXĂ

Identificarea grupei conform notelor suplimentare care figurează în capitolul 4 din Nomenclatura tarifară armonizată a Statelor Unite ale Americii		Identificarea grupei și a contingentului	Cantități disponibile pentru 2018 (în kg)	Coeficient de alocare prevăzut la articolul 1	Coeficient de alocare prevăzut la articolul 2
Numărul notei	Grupa				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokyo	908 877	0,1296811	
		16-Uruguay	3 446 000	0,0880789	
17	Blue Mould	17-Uruguay	350 000	0,0754310	
18	Cheddar	18-Uruguay	1 050 000	0,1212471	
20	Edam/Gouda	20-Uruguay	1 100 000	0,0955026	
21	Italian type	21-Uruguay	2 025 000	0,0704102	
22	Swiss or Emmentaler cheese other than with eye formation	22-Tokyo	393 006		19,6493175
		22-Uruguay	380 000		4,4705882
25	Swiss or Emmentaler cheese with eye formation	25-Tokyo	4 003 172		1,0007930
		25-Uruguay	2 420 000		1,4447761

DECIZII

DECIZIA (UE) 2017/1797 A COMISIEI

din 23 mai 2017

privind schemele de ajutor SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N) pusă în aplicare de Germania pentru anumiți utilizatori finali (reducerea suprataxei de cogenerare) și SA.47887 (2017/N) pe care Germania intenționează să o pună în aplicare în vederea extinderii schemei de sprijin pentru cogenerare în ceea ce privește instalațiile de cogenerare utilizate în rețele închise

[notificată cu numărul C(2017) 3400]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf, având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a), după invitarea părților interesate să își prezinte observațiile ⁽¹⁾ și ținând seama de observațiile acestora, având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (3), intrucât:

1. PROCEDURA

- (1) La 28 august 2015, autoritățile germane au notificat Comisiei proiectul de lege privind reforma Actului referitor la producerea combinată a energiei termice și electrice (*Kraft-Wärme-Kopplungsgesetz*, „KWKG 2016, astfel cum a fost notificat”), care a fost adoptat la 21 decembrie 2015. KWKG 2016 a înlocuit Actul referitor la producția combinată a energiei termice și electrice din 19 martie 2002 („KWKG 2002”).
- (2) Prin scrisoarea din 24 octombrie 2016 („decizia de inițiere a procedurii”), Comisia a informat autoritățile germane că a aprobat sprijinul pentru instalații pentru producerea combinată a energiei termice și electrice (cogenerare), sisteme de stocare și rețele de termoficare/răcire, acordat în temeiul KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, dar că a decis inițierea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din tratat cu privire la reducerile suprataxei de cogenerare pentru anumiți utilizatori finali, acordate în temeiul KWKG 2016, astfel cum au fost notificate.
- (3) Decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la măsurile de ajutor.
- (4) Comisia a primit observații de la părțile interesate. Comisia a transmis observațiile respective autorităților germane, cărora li s-a oferit posibilitatea să răspundă; comentariile acestora au fost primite la 13 ianuarie 2017 prin scrisoarea cu aceeași dată.
- (5) Autoritățile germane și-au prezentat observațiile cu privire la decizia de inițiere a procedurii la 10 noiembrie 2016. În urma solicitărilor de informații din 6 februarie 2017, 29 martie 2017 și 28 aprilie 2017, acestea au furnizat informații suplimentare la 10 februarie 2017, 31 martie 2017 și 2 mai 2017.
- (6) De asemenea, autoritățile germane au informat Comisia că dispozițiile care reglementează suprataxa de cogenerare și reducerile suprataxei de cogenerare pentru anumiți consumatori finali, care făceau obiectul procedurii oficiale de investigare, au fost modificate prin Legea din 22 decembrie 2016 de modificare a dispozițiilor referitoare la producția de energie electrică din cogenerare și autogenerare (*Gesetz zur Änderung der Bestimmungen zur Stromerzeugung aus Kraft-Wärme-Kopplung und zur Eigenerzeugung*, denumită în continuare „Legea din 22 decembrie 2016”).

⁽¹⁾ JO C 406, 4.11.2016, p. 21.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 24 octombrie 2016 privind ajutorul de stat SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N) – Germania – Reforma de sprijin pentru cogenerare în Germania – Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO C 406, 4.11.2016, p. 21).

- (7) La 29 martie 2017, autoritățile germane au notificat Comisiei o modificare planificată a sprijinului pentru instalațiile de cogenerare pe care Comisia o aprobase la 24 octombrie 2016. Notificarea modificării respective a fost înregistrată cu numărul SA.47887 (2017/N). La 3 aprilie 2017, autoritățile germane au furnizat informații suplimentare. Evaluarea preliminară a modificării respective în temeiul articolului 108 alineatul (3) din TFUE și al articolului 4 din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ⁽³⁾ este inclusă în prezenta decizie (secțiunea 7).
- (8) La 25 aprilie 2017, în ambele proceduri, autoritățile germane au informat Comisia că acceptă, în mod excepțional, ca decizia în ambele cazuri SA.42393 și SA.47887 să fie adoptată și notificată în limba engleză.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURII DE AJUTOR CU PRIVIRE LA CARE A FOST ÎNIIȚIATĂ PROCEDURA OFICIALĂ DE INVESTIGARE (REDUCEREA SUPRATAXELOR DE COGENERARE)

2.1. Prezentarea KWKG 2016: obiective și context

- (9) KWKG 2016 (astfel cum a fost notificat și astfel cum a fost modificat) are drept obiectiv îmbunătățirea eficienței energetice a producției de energie în Germania prin creșterea producției nete de energie electrică de la instalațiile de cogenerare la 110 TWh/an până în 2020 și la 120 TWh/an până în 2025, în comparație cu producția anuală actuală de 96 TWh/an. Autoritățile germane estimează că o astfel de creștere ar contribui la o reducere suplimentară cu 4 milioane de tone a emisiilor de CO₂ până în 2020 în sectorul energiei electrice, întrucât în Germania energia electrică de la instalațiile de cogenerare înlocuiește producția separată de energie termică și electrică a centralelor electrice pe bază de cărbune. Aceasta face parte din diferitele măsuri adoptate în cadrul *Energiewende* (tranziția energetică).
- (10) În temeiul KWKG 2016, se acordă ajutor instalațiilor de cogenerare noi și modernizate cu randament ridicat ⁽⁴⁾. De asemenea, pentru a menține actualul nivel de producție de 15 TWh/an al instalațiilor existente în sectorul termoficării și eventual pentru a-l readuce la un nivel anterior între 20-22 TWh/an, Germania acordă sprijin pentru instalații de cogenerare existente pe bază de gaz în sectorul termoficării până în 2019. KWKG 2016 sprijină, de asemenea, sistemele noi de stocare pentru încălzire/răcire sau sistemele de stocare modernizate, întrucât acestea sporesc flexibilitatea sistemelor de cogenerare și, prin urmare, pot contribui la reducerea în continuare a emisiilor de CO₂ în sectorul energiei electrice. În cele din urmă, se poate acorda ajutor pentru construirea sau extinderea rețelelor de încălzire/răcire, având în vedere că utilizarea instalațiilor de cogenerare în legătură cu termoficarea sporește eficiența energetică a sistemului. Toate aceste măsuri de ajutor au fost aprobate de Comisie în decizia sa de inițiere a procedurii ⁽⁵⁾.
- (11) KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016. Acesta nu a suspendat intrarea în vigoare a dispozițiilor cu privire la suprataxă și reducerile suprataxei. Legea din 22 decembrie 2016 modifică dispozițiile care reglementează suprataxa de cogenerare, iar reducerile suprataxei de cogenerare pentru anumiți consumatori finali („KWKG 2016, astfel cum a fost modificat”) au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2017.
- (12) KWKG 2002, care a fost înlocuit de KWKG 2016, urmărea deja obiective legate de protecția climei, protecția mediului și eficiența energetică. Mai precis, acesta prevedea deja plata unei prime către operatorii de instalații de cogenerare, cu obiectivul de a reduce emisiile de CO₂ în Germania cu 10 milioane în 2005 și cel puțin 20 de milioane în 2010 (comparativ cu 1998). Prima a fost instituită de KWKG 2002 și s-a adăugat prețului obținut pentru vânzarea de energie electrică. Sprijinul în temeiul KWKG 2002 a fost finanțat, de asemenea, dintr-o suprataxă (denumită, de asemenea, în continuare „suprataxa de cogenerare”), iar KWKG 2002 a oferit reduceri ale acestei suprataxe pentru anumiți consumatori finali. Cu toate acestea, KWKG 2002 nu a fost notificat Comisiei în temeiul articolului 108 alineatul (3) din TFUE.

2.2. Suprataxele de cogenerare și reducerile pentru anumiți consumatori finali

2.2.1. Suprataxa normală de cogenerare și reducerile pentru anumiți consumatori finali în temeiul KWKG 2016

- (13) Sprijinul pentru instalațiile de cogenerare, sistemele de stocare și rețelele de termoficare/răcire este finanțat dintr-o suprataxă impusă asupra energiei electrice care este furnizată consumatorilor finali prin intermediul rețelei publice de electricitate sau prin intermediul unei rețele închise de distribuție („suprataxa de cogenerare”). Aceasta este colectată de operatorii de rețea ca un supliment la taxele de rețea. Această suprataxă este desemnată drept *KWKG-Umlage* în KWKG 2016 [a se vedea articolul 26 alineatul (1) din KWKG 2016]. Operatorii de rețea trebuie să țină o contabilitate separată în ceea ce privește suprataxa de cogenerare colectată [articolul 26 alineatul (1) din KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, și articolul 26 alineatul (3) din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat].

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

⁽⁴⁾ Instalațiile de cogenerare cu cărbune și lignit sunt excluse de la acordarea de sprijin în temeiul KWKG 2016.

⁽⁵⁾ A se vedea nota de subsol 1.

- (14) Valoarea suprataxei de cogenerare este calculată în fiecare an de către operatorii sistemelor de transport ca o rată uniformă pe kWh furnizat consumatorilor finali conectați la rețeaua publică sau la rețele închise de distribuție.
- (15) Articolul 27b din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, prevede că energia electrică care este stocată face obiectul suprataxei de cogenerare atunci când este retrasă din sistemul de stocare și nu atunci când este introdusă în sistemul de stocare.
- (16) Unele categorii de consumatori finali beneficiază totuși de o reducere a ratei stabilite în conformitate cu KWKG 2016. Pentru consumatorii finali cu un consum anual mai mare de 1 GWh („consumatori finali din categoria B”), KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, a stabilit o suprataxă de cogenerare maximă de 0,04 eurocenți/kWh. Cealaltă categorie de consumatori finali care beneficiază de o reducere a ratei de cogenerare sunt consumatorii finali care își desfășoară activitatea în sectorul de prelucrare care consumă peste 1 GWh și pentru care costurile energiei electrice reprezintă mai mult de 4 % din cifra de afaceri („consumatori finali din categoria C”). Pentru această din urmă categorie de consumatori finali, KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, stabilește o suprataxă de cogenerare maximă de 0,03 eurocenți/kWh [articolul 26 alineatul (2) din KWLG 2016, astfel cum a fost notificat]. Consumatorii finali care plătesc integral suprataxa de cogenerare sunt denumiți „consumatori finali din categoria A”.
- (17) Ratele suprataxei de cogenerare (în eurocenți/kWh) ⁽⁶⁾ care au fost aplicabile în temeiul KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, pentru anul 2016, sunt prezentate în tabelul 1 de mai jos:

Tabelul 1

Ratele suprataxei de cogenerare în 2016

Categoria A	Categoria B	Categoria C
0,445	0,04	0,03

- (18) Pe baza previziunilor ⁽⁷⁾ efectuate de operatorii rețelei de transport de determinare a suprataxei de cogenerare în 2016 ⁽⁸⁾, autoritățile germane au furnizat următoarele cifre care demonstrează dimensiunea relativă a fiecărei categorii și importanța reducerilor:

Tabelul 2

Ponderea relativă a consumului și în finanțarea cogenerării în funcție de fiecare categorie de consumatori finali

	Total	Categoria A	Categoria B	Categoria C
Consumul prognozat în GWh	485 149	259 748	143 883	81 518
Procentul din consumul total	100 %	53,54 %	29,66 %	16,80 %
Suprataxa de cogenerare 2016 (eurocenți/kWh), rotunjită		0,445	0,04	0,03
Suprataxa de cogenerare preconizată (total în milioane EUR)	1 239	1 157	58	24
Procent din venitul total	100 %	93 %	5 %	2 %
Suprataxa de cogenerare noțională ⁽¹⁾ pentru 2016 (eurocenți/kWh), rotunjită	0,255			

⁽⁶⁾ A se vedea https://www.netztransparenz.de/de/file/KWKG-Aufschlaege_2016_V01.pdf

⁽⁷⁾ Germania a indicat că cifrele definitive nu vor fi disponibile înainte de al doilea semestru al anului 2017.

⁽⁸⁾ Previziunile disponibile la adresa: https://www.netztransparenz.de/de/file/KWKG_Prognose_2016_nach_KWKG_2016_Internet.pdf

	Total	Categoria A	Categoria B	Categoria C
Diferența în raport cu suprataxa de cogenerare noțională		- 0,19 ⁽²⁾	0,215 ⁽³⁾	0,225 ⁽⁴⁾
Avantaj (în milioane EUR) — rotunjit		- 494	310	184

(1) Suprataxa de cogenerare noțională este suprataxa care ar urma să se aplice tuturor utilizatorilor, în cazul în care consumatorii finali din categoriile B și C nu ar beneficia de reduceri.

(2) În cazul în care consumatorii finali din categoriile B și C nu ar beneficia de reduceri, suprataxa de cogenerare pentru consumatorii finali din categoria A ar fi cu 0,19 eurocenți/kWh mai mică.

(3) În cazul în care consumatorii finali din categoriile B și C nu ar beneficia de aceste reduceri, suprataxa de cogenerare ar fi cu 0,215 eurocenți/kWh mai mare pentru consumatorii finali din categoria B (comparație cu suprataxa de cogenerare noțională).

(4) În cazul în care consumatorii finali din categoriile B și C nu ar beneficia de reduceri, suprataxa de cogenerare ar fi cu 0,225 eurocenți/kWh mai mare pentru consumatorii finali din categoria C (comparație cu suprataxa de cogenerare noțională).

- (19) Reducerile suprataxei de cogenerare au fost introduse de KWKG 2002. Pentru consumatorii finali cu un consum anual mai mare de 100 000 kWh („consumatori finali din categoria B”), KWKG 2002 a stabilit o suprataxă de cogenerare maximă de 0,05 eurocenți/kWh. Pentru consumatorii finali care își desfășoară activitatea în sectorul de producție care consumă mai mult de 100 000 kWh și pentru care costurile energiei electrice reprezintă mai mult de 4 % din cifra de afaceri („consumatori finali din categoria C”), KWKG 2002 a stabilit o suprataxă maximă de cogenerare de 0,025 eurocenți/kWh.

2.2.2. Suprataxa de cogenerare și reducerile în temeiul KWKG 2016, astfel cum a fost modificat la 22 decembrie 2016

- (20) Autoritățile germane au indicat că, începând cu 1 ianuarie 2017, reducerile urmează să fie acordate exclusiv utilizatorilor mari consumatori de energie care sunt eligibili pentru reduceri ale suprataxei pe energia din surse regenerabile (și anume, suprataxa percepută în Germania pe energia electrică în scopul de a finanța sprijinul pentru energia din surse regenerabile în temeiul Legii EEG) pe baza articolului 63 alineatul (1) din Legea privind energia din surse regenerabile (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*, Legea EEG 2014 ⁽⁹⁾), coroborat cu articolul 64 din Legea EEG (a se vedea articolul 27a din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat). Această cerință implică faptul că:
- întreprinderea trebuie să aparțină unuia dintre sectoarele enumerate în anexa 4 la Legea EEG;
 - energia electrică care face obiectul suprataxei pe energia din surse regenerabile și care a fost utilizată de întreprindere a fost de cel puțin 1 GWh în cursul ultimului exercițiu financiar la punctul de consum în cauză;
 - întreprinderea în cauză poate fi clasificată la punctul de consum în cauză în unul dintre sectoarele enumerate în anexa 4 la Legea EEG;
 - electro-intensitatea întreprinderii ajunge la:
 - 14 % pentru întreprinderile incluse în lista 1 din anexa 4 la Legea EEG;
 - 20 % pentru întreprinderile incluse în lista 2 din anexa 4 la Legea EEG;
 - întreprinderea trebuie să dispună de un sistem certificat de gestionare a energiei sau a mediului. În cazul în care întreprinderea consumă mai puțin de 5 GWh, aceasta poate utiliza sisteme alternative de îmbunătățire a eficienței energetice;
 - electro-intensitatea întreprinderii este calculată ca raportul între costurile energiei electrice și media aritmetică a valorii adăugate brute („VAB”) în cursul ultimelor 3 exerciții contabile închise. Costurile energiei electrice în cauză corespund consumului estimat de energie electrică al întreprinderii înmulțit cu prețul estimat al energiei electrice. Consumul estimat de energie electrică corespunde mediei aritmetice din cursul ultimelor 3 exerciții contabile închise ⁽¹⁰⁾. Prețul estimat al energiei electrice reprezintă prețul mediu cu amănuntul al energiei electrice care se aplică întreprinderilor cu un nivel similar de consum de energie electrică.

⁽⁹⁾ Legea EEG 2014 este disponibilă la adresa http://www.gesetze-im-internet.de/eeg_2014. Legea EEG 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial din Germania la 24 iulie 2014 (BGBl. I, 2014, nr. 33, p. 1066).

⁽¹⁰⁾ Această metodologie pentru a determina electro-intensitatea întreprinderii a fost aprobată de Comisie în cazurile de ajutor de stat SA.38632 și SA.44679 (a se vedea Decizia Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.38632 (2014/N) – Germania: EEG 2014 (JO C 325, 2.10.2015, p. 4) și Decizia Comisiei din 20 decembrie 2016 privind ajutorul de stat SA.44679 (2016/N) – Germania – Modificarea metodei utilizate pentru a defini electro-intensitatea în temeiul Legii EEG (JO C 68, 3.3.2017, p. 10).

- (21) Pentru o întreprindere care îndeplinește aceste condiții, suprataxa de cogenerare este plafonată după cum urmează:
- (a) consum de până la 1 GWh: niciun plafon – suprataxa de cogenerare integrală;
- (b) pentru restul: 15 % din valoarea integrală a suprataxei de cogenerare.
- (22) Cu toate acestea, valoarea totală a suprataxei este limitată pentru toate punctele de consum care beneficiază de o reducere la următoarele procente aplicate mediei aritmetice a VAB a întreprinderii în cursul ultimelor 3 exerciții contabile închise:
- (a) 0,5 % din VAB pentru întreprinderile care ating o electro-intensitate de cel puțin 20 %;
- (b) 4 % din VAB în cazul întreprinderilor cu o electro-intensitate mai mică de 20 %.
- (23) În orice caz, reducerea suprataxei de cogenerare care rezultă din plafonări nu poate conduce la o sumă mai mică de 0,03 eurocenți/kWh pentru energia electrică de peste 1 GWh.
- (24) Pentru anul 2017, KWKG 2016 modificat stabilește nivelul suprataxei de cogenerare integrale la 0,438 eurocenți/kWh (articolul 37 din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat).

2.2.3. Planul de ajustare

- (25) Autoritățile germane au indicat următoarele rate ale suprataxei de cogenerare pentru perioada 2011-2016:

	Rata integrală (în eurocenți/kWh)	Consumatori finali din categoria B		Consumatori finali din categoria C	
		(în eurocenți/kWh)	% din rata integrală	(în eurocenți/kWh)	% din rata integrală
2011	0,03	0,03	100	0,025	83
2012	0,002	0,05	2 500	0,025	1 250
2013	0,126	0,06	48	0,025	20
2014	0,178	0,055	31	0,025	14
2015	0,254	0,051	20	0,025	10
2016	0,445	0,04	9	0,03	7

- (26) Autoritățile germane au explicat faptul că, deoarece suprataxa a fost stabilită pe baza necesităților estimate de finanțare pentru sprijin și cu un mecanism de corecție atunci când estimările au fost prea mari (sau prea mici), suprataxa pentru consumatorii finali din categoria A a fost uneori foarte mică fie datorită faptului că sprijinul estimat a fost scăzut într-un anumit an, sau din cauza unor corecții pentru anii anteriori în care suprataxa a fost prea mare. Așa s-a întâmplat, de exemplu, în 2012 când suprataxa de cogenerare a fost mică din cauza unei corecții datorată suprataxei de cogenerare din 2009, care s-a dovedit a fi prea mare în comparație cu cifrele reale. În schimb, suprataxa pentru consumatorii finali din categoria C a rămas fixă, reprezentând, prin urmare, în 2012, un procentaj mai mare din suprataxa normală.
- (27) Autoritățile germane au prezentat un plan de ajustare pentru consumatorii finali din categoriile B și C. Acest plan are ca obiectiv alinierea treptată a suprataxelor de cogenerare plătite de consumatorii finali din categoriile B și C, până la un nivel de 100 % în cazul utilizatorilor care nu sunt mari consumatori de energie și până la un nivel de 15 % din valoarea integrală a suprataxei de cogenerare în cazul marilor consumatori de energie electrică până în 2019.
- (28) Planul de ajustare începe în 2011. Având în vedere că suprataxele plătite de consumatorii finali din categoria B sau categoria C au reprezentat în total pentru 2011 și 2012, peste 100 % din suprataxa normală, planul de ajustare se aplică utilizatorilor care nu sunt mari consumatori de energie numai începând cu 2013. Consumatorii din categoria B au plătit, de fapt, pentru perioada 2013-2016, în total, mai mult decât solicită planul de ajustare (21 % în loc de până la 12,5 %), astfel încât în practică, aceștia vor trebui ajustați doar începând cu 2017. Consumatorii din categoria C vor fi ajustați începând cu anul 2016, deoarece, pentru perioada 2013-2015, aceștia au plătit în total mai mult decât a solicitat planul de ajustare (13 % în loc de până la 12,5 %).

- (29) Cât despre utilizatorii mari consumatori de energie, aceștia au plătit în total, pentru perioada 2011-2016, 15 % din suprataxa de cogenerare. Planul de ajustare va putea fi aplicat acestora, în practică, începând cu anul 2017.
- (30) Pentru anii 2017 și 2018, planul de ajustare se bazează pe regula potrivit căreia suprataxa reprezintă dublul supratexei din anul precedent, și anume suprataxa se va ridica la 0,060 eurocenți/kWh sau 0,080 eurocenți/kWh în 2017, în funcție de consumatorii finali care fac parte din categoria B sau categoria C și 0,120 eurocenți/kWh sau 0,160 eurocenți/kWh în 2018, în funcție de consumatorii finali care fac parte din categoria B sau categoria C. În 2019, aceștia vor plăti 100 % din suprataxă. Cu toate acestea, pentru utilizatorii mari consumatori de energie, suprataxa de cogenerare va fi plafonată la 15 % din valoarea integrală a supratexei de cogenerare.
- (31) Planurile de ajustare urmează traiectoria următoare:

(%)

	Consumatori finali din categoria B (nu sunt mari consumatori de energie)	Consumatori finali din categoria C (nu sunt mari consumatori de energie)	Utilizator mare consumator de energie
2011	7	7	7
2012	8,1	8,1	8,1
2013	9,2	9,2	9,2
2014	10,3	10,3	10,3
2015	11,4	11,4	11,4
2016	12,5	12,5 (0,056 eurocenți/kWh)	12,5
2017	18,3 (0,08 eurocenți/kWh)	13,7 (0,06 eurocenți/kWh)	13,7 (0,06 eurocenți/kWh) în cazul unui fost consumator final din categoria C și 15 % în cazul în care unui fost consumator final din categoria B.
2018	36,5 (0,16 eurocenți/kWh)	27,4 (0,12 eurocenți/kWh)	15
2019	100	100	15

- (32) În cazul în care suprataxa de cogenerare plătită în trecut a fost mai mică decât nivelul stabilit în planul de ajustare, beneficiarii vor trebui să plătească diferența.
- (33) Acest lucru este valabil pentru utilizatorii care nu sunt mari consumatori de energie din categoria C. Pentru 2016, aceștia vor trebui să plătească o sumă suplimentară de 0,026 eurocenți/kWh, dat fiind că au plătit 0,03 eurocenți/kWh în timp ce ar fi trebuit să plătească 0,056 eurocenți/kWh în conformitate cu planul de ajustare (a se vedea articolul 36 din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat). Această sumă va fi inclusă în factura finală pentru 2016. Cu toate acestea, întreprinderea nu va trebui să plătească suma suplimentară de 0,026 eurocenți/kWh în cazul în care valoarea totală a reducerilor pentru perioada 2014-2016 nu depășește 160 000 EUR. Germania a indicat că acest prag asigură faptul că reducerile nu îndeplinesc toate criteriile ajutorului de stat în sensul regulamentului adoptat în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului ⁽¹⁾ (*de minimis*).
- (34) Planul de ajustare a fost pus în aplicare începând cu anul 2016 în Legea din 22 decembrie 2016 (articolul 36 din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat).

2.3. Detalii suplimentare privind stabilirea și colectarea supratexei de cogenerare

- (35) Pentru a garanta că fiecare operator de rețea este compensat pentru costurile suplimentare care rezultă din obligația sa de compensare, KWKG 2016 organizează un sistem prin care sarcina care rezultă din obligațiile de achiziție și compensare este distribuită în mod egal între operatorii rețelei de transport, proporțional cu consumul utilizatorilor finali conectați la rețeaua acestora sau la rețelele de distribuție racordate la rețelele de transport ale

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului din 7 mai 1998 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale (JO L 142, 14.5.1998, p. 1).

acestora, iar ulterior compensată integral prin suprataxa de cogenerare, care este proporțională cu consumul în rețeaua respectivă a acestora (articolele 26-28 din KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, precum și articolul 29 din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat). Acest sistem poate fi rezumat după cum urmează:

- (a) operatorii de rețea colectează suprataxa de cogenerare de la utilizatorii finali conectați la rețeaua lor;
 - (b) toți operatorii de rețele de distribuție pot solicita compensarea integrală a costurilor suplimentare (care rezultă din obligația acestora de a plăti prime instalațiilor de cogenerare conectate la rețeaua lor, a se vedea considerentul 65 din decizia de inițiere a procedurii) de la operatorul rețelei de transport respective; astfel, sarcina este transferată către operatorii de rețele de transport;
 - (c) operatorii de rețele de transport echilibrează între ei sarcina financiară, astfel încât fiecare să suporte aceeași sarcină proporțional cu consumul consumatorilor finali (în mod direct sau indirect) conectați la rețeaua lor; ulterior;
 - (d) operatorii de rețele de transport pot obține compensații de la operatorii rețelelor de distribuție, astfel încât fiecare operator de rețea să suporte aceeași sarcină proporțional cu consumul utilizatorilor finali conectați la rețelele lor de distribuție respective și proporțional cu suprataxa de cogenerare colectată. În termeni concreți, aceasta implică faptul că operatorii de rețele de distribuție transferă sumele colectate din suprataxa de cogenerare către operatorul lor respectiv al sistemului de transport (luând în considerare faptul că au transferat deja, de asemenea, întreaga sarcină financiară către aceștia în etapa (b) de mai sus) ⁽¹²⁾.
- (36) Acest sistem este păstrat în temeiul KWKG 2016, astfel cum a fost modificat; acesta este însă explicat într-un mod mai detaliat și mai clar în KWKG 2016, astfel cum a fost modificat. Există o schimbare în ceea ce privește modul în care suprataxa de cogenerare este colectată de la beneficiari: ca urmare a modificărilor introduse prin Legea din 22 decembrie 2016, suprataxa de cogenerare redusă plătită de utilizatorii mari consumatori de energie este colectată direct de operatorii sistemului de transport [articolul 27 alineatul (2) din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat].
- (37) Astfel cum s-a arătat deja în decizia de inițiere a procedurii (considerentul 79), KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, stabilește metodologia care trebuie să fie utilizată de către operatorii rețelei de transport pentru a calcula suprataxa de cogenerare. Nivelul suprataxe de cogenerare depinde, pe de o parte, de valoarea proiectată a ajutorului și de estimările aprovizionării cu energie electrică a consumatorilor finali conectați la rețeaua publică și la rețelele închise de distribuție. În același timp, aceasta va lua în considerare corecțiile pentru anii precedenți și reducerile pentru anumite categorii de consumatori finali. De asemenea, legea stabilește o limită anuală pentru bugetul schemei și, prin urmare, pentru suprataxa totală de cogenerare (articolul 29 din KWKG 2016, astfel cum a fost notificat).
- (38) Această metodologie este păstrată în KWKG 2016, astfel cum a fost modificat (articolul 26a din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat). Cu toate acestea, pentru 2017, KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, se îndepărtează de la această metodologie și stabilește nivelul ratei suprataxe normale de cogenerare direct în cadrul legii [la 0,438 eurocenți/kWh, a se vedea articolul 37 alineatul (1) din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat].

2.4. Durata

- (39) Autoritățile germane s-au angajat să notifice din nou reducerile suprataxe de cogenerare în termen de cel mult 10 ani de la data adoptării deciziei finale a Comisiei.

2.5. Beneficiarul/beneficiarii

- (40) Înainte de modificările aduse prin Legea din 22 decembrie 2016, existau două categorii de beneficiari ale reducerilor.
- (41) Pe de o parte, beneficiarii erau așa-numiții consumatori finali din categoria B, și anume consumatori finali cu un consum anual mai mare de 1 GWh (a se vedea, de asemenea, considerentul 15 de mai sus). Autoritățile germane au declarat că nu dispun de informații exacte cu privire la sectoarele în care beneficiarii din categoria B și-ar desfășura activitatea, dar au precizat că societățile din sectoarele de producție au, în general, un consum de peste 1 GWh, exceptând 17 sectoare în care consumul mediu este mai mic de 1 GWh/a, enumerate în tabelul 23 din decizia de inițiere a procedurii.

⁽¹²⁾ Etapa respectivă este explicată în prezent în termeni mai clari la articolul 28 alineatul (3) din KWKG, astfel cum a fost modificat.

- (42) De asemenea, informațiile furnizate în cursul etapei preliminare de investigare a arătat că întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectoarele de servicii au, în general, niveluri de consum mai mic de 1 GWh, cu excepția câtorva sectoare precum asistența medicală spitalicească și hotelurile (a se vedea tabelele 6 și 7 din decizia de inițiere a procedurii și considerentul 127 din decizia de inițiere a procedurii).
- (43) Pe de altă parte, înainte de modificările aduse prin Legea din 22 decembrie 2016, a doua categorie de beneficiari ai reducerilor au fost așa-numiții consumatori finali din categoria C, și anume consumatorii finali care își desfășoară activitatea în sectorul de producție care consumă peste 1 GWh și pentru care costurile reprezintă mai mult de 4 % din cifra de afaceri.
- (44) Autoritățile germane nu au furnizat informații detaliate cu privire la sectoarele sau tipurile de întreprinderi care ar îndeplini aceste condiții, dar au precizat că cele mai multe dintre acestea s-ar încadra drept utilizatori mari consumatori de energie în sensul „Besondere Ausgleichregelung” în temeiul Legii EEG („BesAR”).
- (45) După modificările introduse prin Legea din 22 decembrie 2016, beneficiarii de reduceri vor fi utilizatorii mari consumatori de energie care îndeplinesc criteriile descrise în considerentul 20 de mai sus. Aceștia sunt utilizatorii mari consumatori de energie în sensul BesAR. În această privință, autoritățile germane au indicat în cursul etapei preliminare de investigare că societățile care beneficiază de reducerea suprataxelor pe energia din surse regenerabile și care sunt incluse în BesAR au fost active, în principal, în domeniile indicate în tabelul 3 de mai jos.

Tabelul 3

Prezentare generală a sectoarelor BesAR

Activități economice [WZ 2008]	Numărul de puncte de livrare	Energie electrică privilegiată [GWh]
0800 Industria minieră și extractivă, cu excepția materialelor producătoare de energie	171	516
1000 Fabricarea de produse alimentare	414	3 754
1100 Fabricarea de băuturi	38	364
1300 Fabricarea de textile	63	687
1600 Prelucrarea lemnului și fabricarea produselor din lemn și plută, cu excepția mobilei; etc.	142	3 038
1700 Fabricarea celulozei, hârtiei și produselor din hârtie	118	11 843
1800 Fabricarea hârtiei și a produselor din hârtie etc.	28	353
1900 Fabricarea produselor de cocserie și a produselor obținute din prelucrarea țițeiului	15	[...] (*)
2000 Fabricarea de substanțe chimice și produse chimice	283	28 421
2200 Fabricarea produselor din cauciuc și mase plastice	351	3 984
2300 Fabricarea sticlei și a produselor din sticlă, ceramică etc.	285	7 550
2400 Fabricarea de metale de bază	280	24 351
2500 Fabricarea de produse metalice prelucrate, cu excepția mașinilor și a echipamentelor	205	1 453
2600 Fabricarea de computere etc.	21	337
2700 Fabricarea de echipamente electrice	26	799
2800 Mașini	21	474
2900 Fabricarea de autovehicule, remorci și semiremorci	30	320
3100 Fabricarea de mobilier	5	[...] (*)
3800 Colectarea deșeurilor, activități de tratare și de eliminare a deșeurilor; etc.	90	544
4900 Servicii de transport terestru și transport prin conducte	130	12 443
Ajutoare pentru alte sectoare	61	1 624
Total	2 777	105 935

(*) Secret comercial.

Sursă: BAFA, mai 2016.

- (46) Autoritățile germane au indicat, de asemenea, că numărul beneficiarilor s-ar ridica, în conformitate cu noul regim de reduceri, la aproximativ 2 000 de societăți cu un consum anual estimat de energie electrică de aproximativ 100 TWh.

2.6. Obiectivul reducerii suprataxelor de cogenerare

- (47) Autoritățile germane au explicat că, în opinia lor, reducerile sunt necesare pentru a menține sprijinul pentru cogenerare din moment ce acest sprijin este posibil numai în cazul în care taxele nu pun în pericol competitivitatea societăților în cauză. Autoritățile germane se tem că suprataxa integrală ar putea, pe termen mediu, să determine o reducere importantă a investițiilor și o diminuare a lanțurilor valorice în Germania și adaugă că, în absența reducerilor, sprijinul pentru cogenerare, precum și obiectivul conex legat de eficiența energetică și reducerea emisiilor de CO₂ nu vor mai fi acceptate.
- (48) În cele din urmă, autoritățile germane au subliniat faptul că sarcina suprataxei de cogenerare se adaugă sarcinii rezultate deja din suprataxa pe energia din surse regenerabile, care urmărește, de asemenea, asigurarea de resurse financiare suficiente în vederea finanțării sprijinului pentru energia din surse regenerabile, aceasta din urmă fiind o politică de sprijin care – precum sprijinul pentru cogenerare – vizează decarbonizarea producției de energie electrică în Germania.

2.7. Motive pentru inițierea procedurii

- (49) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a recunoscut asemănările între sprijinul pentru cogenerare și sprijinul pentru energia din surse regenerabile, precum și asemănările între suprataxele de cogenerare și cele aferente energiei din surse regenerabile. Aceasta recunoaște că ar putea exista motive pentru finanțarea sprijinului pentru cogenerare din suprataxele aferente energiei și că, în vederea asigurării unei surse de finanțare regulate, dar și durabile pentru sprijin și a menținerii în acest mod a obiectivelor ambițioase privind schimbările climatice urmărite prin sprijinul pentru cogenerare, este posibil să fie necesare reduceri pentru anumiți consumatori finali. Cu toate acestea, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la proporționalitatea și necesitatea măsurilor de ajutor și, prin urmare, denaturarea concurenței.
- (50) Comisia a indicat, de asemenea, că va utiliza drept orientări criteriile de eligibilitate și de proporționalitate prevăzute în considerentele 185-192 din Orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 ⁽¹³⁾ (denumite în continuare „OAME”) și a observat în acest sens că reducerile acordate de Germania nu s-au limitat la aceleași categorii de utilizatori, în special reducerile nu păreau să fie limitate la întreprinderi care ar fi mari consumatoare de energie electrică și care se confruntă cu concurența internațională (și, prin urmare, nu sunt în măsură să își transfere costurile clienților).
- (51) Prin urmare, Comisia a inițiat procedura oficială de investigare.

3. OBSERVAȚII DIN PARTEA PĂRȚILOR INTERESATE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE REDUCEREA SUPRATAXEI DE COGENERARE

3.1. Observațiile BV Glas

- (52) Comisia a primit observații din partea BV Glas, asociația profesională a industriei sticlei din Germania. BV Glas indică faptul că industria sticlei angajează în mod direct 53 000 de persoane în Germania și are o cifră de afaceri de 9,2 miliarde EUR (2015), că sectorul are o expunere puternică la schimburi comerciale și că cea mai mare parte a societăților producătoare de sticlă se încadrează drept consumatori finali din categoria C.
- (53) BV Glas susține că măsura nu poate fi considerată ajutor de stat, având în vedere că aceasta nu implică fluxuri financiare de la bugetul de stat. BV Glas nu oferă niciun fel de detalii în susținerea acestui punct de vedere, ci doar constată că suprataxa de cogenerare este similară suprataxei pe energia din surse regenerabile pe care o consideră, de asemenea, a nu se încadra ca resursă de stat și face trimitere la observațiile pe care le-a trimis Comisiei în cadrul procedurii SA.33995 (2013/C) ⁽¹⁴⁾. Aceasta consideră, de asemenea, că măsura nu oferă un avantaj, nu este selectivă și nu are niciun impact asupra schimburilor comerciale și asupra concurenței, fără alte explicații.

⁽¹³⁾ JO C 200, 28.6.2014, p. 1.

⁽¹⁴⁾ Cazul de ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) privind schema de ajutor pusă în aplicare de Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al utilizatorilor mari consumatori de energie [a se vedea Decizia (UE) 2015/1585 a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind schema de ajutoare de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (pusă în aplicare de Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al utilizatorilor mari consumatori de energie) (JO L 250, 25.9.2015, p. 122)].

- (54) BV Glas consideră, în continuare, că reducerile acordate consumatorilor finali din categoriile B și C sunt compatibile cu piața internă deoarece sunt necesare pentru asigurarea tranziției energetice (*Energiewende*) în Germania și a obiectivelor conexe de protecție a climei. În lipsa reducerilor, obiectivul legat de schimbările climatice urmărit de măsurile de sprijin finanțate din suprataxă s-ar afla în pericol: pe de o parte, fără reduceri, suprataxa de cogenerare este nesustenabilă pentru sectoarele în cauză. Acest lucru ar conduce la pierderea multor locuri de muncă, astfel încât politica de sprijin pentru cogenerare (și obiectivele ambițioase legate de schimbările climatice) ar trebui abandonate; în plus, este probabil ca industria să se îndrepte către țări cu politici mai puțin ambițioase în materie de climă. Proportionalitatea măsurii în cauză rezultă din faptul că beneficiarii continuă să plătească un anumit procent din suprataxa de cogenerare.
- (55) În special pentru industria sticlei, dispariția reducerilor suprataxei de cogenerare ar implica o creștere de 17 ori a suprataxei care s-ar adăuga la taxa pe energie, suprataxa pe energia din surse regenerabile și taxele de rețea mărite care rezultă din creșterea cotei energiei din surse regenerabile în mixul de producție. În acest sens, BV Glas subliniază că investițiile în industria sticlei în Germania sunt în scădere, fapt care se datorează suprataxelor ridicate pe energie. BV Glas aduce în atenție lanțurile valorice legate de industria sticlei; acestea ar dispărea, de asemenea, în cazul în care industria sticlei s-ar delocaliza.
- (56) BV Glas consideră, de asemenea, că limitarea reducerilor pentru consumatorii finali din categoria C care își desfășoară activitatea în sectorul de producție nu este discriminatorie și se încadrează, de asemenea, în logica sistemului, întrucât sectorul de producție este, în general, în poziția de a prelua prețurile practicate pe piață spre deosebire de furnizorii de servicii, se confruntă cu o intensă concurență internațională și nu poate transfera costurile către clienți. BV Glas susține, de asemenea, că sectorul serviciilor are, în general, emisii mai scăzute de CO₂, iar delocalizarea activităților de prestări de servicii nu ar implica riscuri legate de relocarea emisiilor de carbon; de asemenea, acestea ar fi relocalate, în general, într-un alt stat membru, și nu în afara Uniunii.
- (57) BV Glas explică, de asemenea, că industria sticlei a atins deja un nivel ridicat de eficiență energetică și că mărirea ratei taxei nu ar stimula reduceri suplimentare. BV Glas explică în continuare că utilizatorii mari consumatori de energie sunt stimulați în mod constant în vederea îmbunătățirii eficienței energetice, având în vedere că prețurile energiei reprezintă o parte din costurile de producție totale (adesea între 20 % și 50 %). Aceasta a subliniat, de asemenea, că industria germană și-a îmbunătățit constant, de-a lungul anilor, rata de eficiență energetică și că industria sticlei din Germania participă la mai multe inițiative care au ca obiectiv îmbunătățirea eficienței energetice. De asemenea, aceasta este parte la un acord (prin intermediul BDI) prin care industria s-a angajat să îmbunătățească eficiența energetică cu 1,35 % pe an.
- (58) În cele din urmă, BV Glas consideră că principiul încrederii legitime împiedică recuperarea în cazul de față, având în vedere că, în Decizia din 2002, Comisia a concluzionat că o versiune anterioară a KWKG nu constituie ajutor de stat.

3.2. Trimet

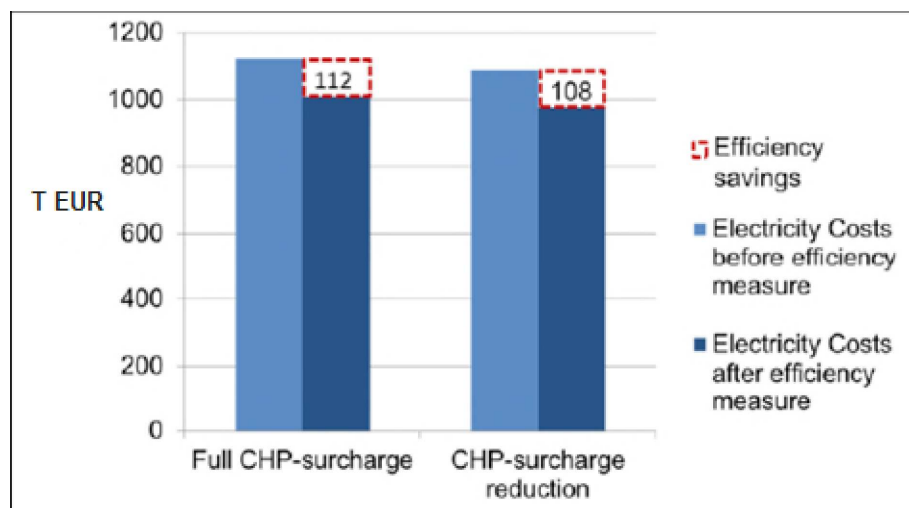
- (59) Comisia a primit, de asemenea, o scurtă scrisoare din partea grupului Trimet, în care acesta consideră reducerile ca fiind necesare din moment ce întreaga suprataxă ar reprezenta o sumă de aproximativ [...] (*) EUR și, prin urmare, ar consuma o mare parte din rezultatul grupului. Trimet s-a exprimat în favoarea unei limitări a reducerilor în cazul utilizatorilor mari consumatori de energie eligibili pentru reduceri ale suprataxei pe energia din surse regenerabile în temeiul BesAR.

4. OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE AUTORITĂȚILE GERMANE ÎN URMA DECIZIEI DE ÎNȚIERE A PROCEDURII ÎN CEEA CE PRIVEȘTE REDUCEREA SUPRATAXEI DE COGENERARE

- (60) Autoritățile germane consideră că deschiderea procedurii oficiale de investigare a fost nejustificată, întrucât s-a demonstrat în cursul etapei preliminare de investigare că reducerile sunt necesare și proporționale. Acestea nu furnizează elemente suplimentare cu privire la acest aspect, dar indică faptul că sistemul de reduceri a fost modificat și că reducerile sunt acordate în prezent doar pentru utilizatorii mari consumatori de energie care se confruntă cu concurența internațională.
- (61) Autoritățile germane subliniază faptul că noul sistem de reduceri, introdus prin Legea din 22 decembrie 2016, este construit integral pe criteriile de eligibilitate și proporționalitate aplicate pentru acordarea de reduceri ale suprataxei pe energia din surse regenerabile în temeiul BesAR, pe care Comisia le-a aprobat în cazul SA.38632 (2014/N), Germania – EEG 2014 – Reforma Legii privind energia din surse regenerabile.

(*) Secret comercial.

- (62) Autoritățile germane au explicat în continuare că obiectivul suprataxei de cogenerare este de a contribui la obiectivul comun de eficiență energetică și protecție a mediului. Acestea recunosc faptul că reducerile de prețuri la energia electrică în general ar putea, teoretic, să reducă stimulentele de a economisi energie electrică, dar că acest lucru nu se aplică în cazul de față deoarece, pentru utilizatorii mari consumatori de energie, prețul la energia electrică este în sine un stimulentele suficient pentru a deveni mai eficienți din punct de vedere energetic. Chiar și o suprataxă de cogenerare redusă mărește costurile cu energia electrică ale acestor societăți și stimulentele de a deveni mai eficiente din punct de vedere energetic.
- (63) Autoritățile germane oferă ca exemplu o societate cu un consum anual total de energie de 10 GWh care are un potențial de economisire de 1 GWh. Economiiile potențiale s-ar ridica la 112 000 EUR, în cazul în care suprataxa de cogenerare ar fi plătită integral. În cazul suprataxei de cogenerare reduse, economiile s-ar ridica în continuare la aproximativ 109 000 EUR ⁽¹⁵⁾. Autoritățile germane subliniază că din exemplu reiese că economiile de energie electrică dau, de asemenea, roade în cazul reducerii suprataxei de cogenerare. În plus, beneficiarii utilizează, în general, un sistem certificat de gestionare a energiei. Prin creșterea gradului de conștientizare, probabilitatea ca societățile să identifice și să pună în aplicare măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice ar putea, prin urmare, să crească. În plus, datorită paralelismului între schemele de reducere a suprataxei de cogenerare și a suprataxei pe energia din surse regenerabile, stimulentele pentru îmbunătățirea eficienței energetice ar fi sporite și mai mult de suprataxa pe energia din surse regenerabile.

- (64) Autoritățile germane subliniază faptul că noul sistem de reduceri introdus prin Legea din 22 decembrie 2016 vizează utilizatorii mari consumatori de energie care fac obiectul concurenței internaționale, și anume cei amenințați de faliment sau delocalizare în cazul în care ar trebui să suporte integral suprataxa de cogenerare, dar că aceste societăți vor contribui, cu toate acestea, la finanțarea sprijinului (în principiu 15 % din suprataxă, cu excepția cazului în care aceasta atinge un anumit nivel al VAB).
- (65) Autoritățile germane remarcă faptul că reducerile au un impact limitat din moment ce, în termeni relativi, suprataxa de cogenerare nu este atât de mare. În orice caz, efectele negative vor fi depășite de cele pozitive.
- (66) De asemenea, pe baza datelor disponibile cu privire la societățile eligibile pentru o reducere a suprataxei pe energia din surse regenerabile, autoritățile germane au prezentat o simulare conform căreia suprataxa de cogenerare integrală s-ar ridica la 0,255 eurocenți/kWh în cazul în care nu s-ar aplica nicio reducere (suprataxa de cogenerare „noțională” în tabelul de mai jos) și această rată a suprataxei ar reprezenta în continuare între 1 % și 9 % din VAB pentru un eșantion de aproximativ 100 de societăți eligibile pentru reducerea taxelor pe energia din surse regenerabile și care au un consum de peste 1 GWh. Cifrele actualizate furnizate în cursul procedurii oficiale de investigare arată că, pentru primele 20 de societăți eligibile pentru BesAR (în termeni de consum), suprataxa de cogenerare noțională ar reprezenta între 0,8 % și 6 % (pe baza cifrelor din 2015) din valoarea brută adăugată a societăților, iar suprataxa de cogenerare integrală (care se ridică la 0,445 eurocenți/kWh) ar reprezenta între 1 % și 11 % din VAB.

⁽¹⁵⁾ Ipoteză: Tariful la energia electrică după reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile 11,2 eurocenți/kWh.

- (67) Aceasta a prezentat, de asemenea, următoarea simulare pentru a ilustra posibilul impact pe care o suprataxă integrală l-ar avea asupra societăților:

Tabelul 4

Simularea impactului unei suprataxe integrale

	Suprataxa de cogenerare noțională	Suprataxa în temeiul legii privind cogenerarea din 2016	Consumator final	Consum (GWh)	Sarcina cu/fără privilegii (GWh)	Sarcina în temeiul legii privind cogenerarea KWKG 2016 (EUR)	Creșterea sarcinii cu factor
Cat. B	0,255	0,04	Industrie 1	10	0,0255	8 050	3,17
			Industrie 2	100	0,255	44 050	5,79
Cat. C	0,255	0,03	Industrie 3	1 000	2,55	304 150	8,38

- (68) În final, Germania a subliniat că sarcina suprataxei de cogenerare se adaugă sarcinii care rezultă deja din suprataxa pe energia din surse regenerabile.

5. DESCRIEREA DETALIATĂ A SCHEMEI DE AJUTOR NOTIFICATE CARE FACE OBIECTUL EXAMINĂRII PRELIMINARE (SA.47887)

- (69) Sprijinul pentru noi instalații de cogenerare cu o capacitate instalată între 1 și 50 MWel care a fost notificat Comisiei de către autoritățile germane drept SA.42393 (2015/N) și a fost aprobat prin decizia de inițiere a procedurii urmează a fi acordat începând cu iarna 2017/2018 operatorilor selectați prin licitații (a se vedea considerentul 91 din decizia de inițiere a procedurii). Participarea la aceste licitații trebuia să fie supusă condiției ca întreaga energie electrică produsă în instalația de cogenerare să fie furnizată în rețeaua publică și ca, în cazul în care energia electrică produsă de instalația de cogenerare este consumată în mod direct de către proprietarul instalației de cogenerare sau este furnizată într-o rețea de distribuție închisă fără a fi mai întâi furnizată în rețeaua publică, instalația în cauză nu ar fi eligibilă pentru a participa la licitație. Autoritățile germane au indicat că, fără această excludere, nu ar fi fost asigurate condiții echitabile în procesul de licitație. Acestea au explicat că, având în vedere caracterul eligibil al consumului propriu de energie electrică produsă prin cogenerare pentru o reducere a suprataxei pe energia din surse regenerabile, instalațiile de cogenerare utilizate pentru consumul propriu ar fi avut un avantaj sistematic față de instalațiile de cogenerare care alimentează rețeaua cu energie electrică (a se vedea considerentul 94 din decizia de inițiere a procedurii).
- (70) La 29 martie 2017, autoritățile germane au informat Comisia cu privire la faptul că aveau în vedere utilizarea împuternicirii prevăzute la articolul 33a alineatul (2) litera (b) subpunctul (bb) din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, pentru a permite participarea la licitații a instalațiilor de cogenerare a căror energie electrică este furnizată într-o rețea de distribuție închisă în loc să fie furnizată în rețeaua publică. Cu toate acestea, instalațiile de cogenerare utilizate pentru consumul propriu nu ar deveni eligibile pentru participarea la licitații pentru sprijin și nu sunt vizate de modificarea notificată.
- (71) În ceea ce privește instalațiile de cogenerare utilizate în rețelele de distribuție închise, autoritățile germane au explicat că excluderea s-a bazat inițial pe următoarele ipoteze: atunci când producția și consumul au loc în aceeași rețea închisă, taxele de rețea pot fi mai mici comparativ cu o constelație în care întregul consum este produs de instalațiile de cogenerare în afara rețelei de distribuție închise. Acest lucru poate – în anumite condiții – să permită operatorului instalației de cogenerare din rețeaua de distribuție închisă să obțină un preț mai bun pentru energia electrică produsă în comparație cu un operator care furnizează energie electrică în rețeaua publică. În cadrul unei licitații în care operatorii concurează pentru o primă fixă care va fi plătită în plus față de prețul pieței, operatorii de instalații de cogenerare destinate a fi utilizate în rețele de distribuție închise ar fi putut să beneficieze de un avantaj concurențial și, în cazul în care avantajul concurențial ar fi fost sistematic și semnificativ, acesta le-ar fi permis operatorilor în cauză să liciteze strategic peste costurile lor și acest lucru ar fi condus la o supracompensare. Autoritățile germane au adăugat că efectul menționat anterior ar fi posibil, de asemenea, în afara rețelelor de distribuție închise, dar că un avantaj pentru operatorul unei instalații de cogenerare este fezabil numai în cazul în care doar un număr redus de consumatori finali sunt conectați la aceeași rețea. Prin urmare, într-o rețea publică, efectul nu conduce, în general, la o denaturare a concurenței.
- (72) Cu toate acestea, după efectuarea unei analize mai detaliate a acestei chestiuni, autoritățile germane au observat că rețelele de distribuție închise prezintă constelații diferite și că, în general, tarifele de acces la rețea nu se economisesc sau economiile sunt destul de scăzute, iar riscurile legate de prezentarea de oferte strategice menționate în considerentul 71 de mai sus sunt mult mai mici decât s-a presupus. Această concluzie rezultă dintr-o serie de observații pe care autoritățile germane le-au putut face între timp.

- (73) În primul rând, pentru ca prezentarea de oferte strategice să se materializeze, instalația de cogenerare ar trebui să obțină un preț mult mai bun pentru energia electrică produsă, ceea ce presupune că economisirea taxelor de rețea trebuie să fie substanțială. Pentru un efect măsurabil, producția ar trebui să fie vândută într-o cotă ridicată pentru consumul local. În caz contrar, nu ar exista posibilitatea de a obține prețuri mai bune.
- (74) În al doilea rând, beneficiarii reducerii taxelor de rețea sunt toți consumatorii finali din rețeaua de distribuție închisă, indiferent dacă aceștia încheie sau nu un contract de furnizare a energiei electrice cu operatorul centralei de cogenerare. Prin urmare, operatorul centralei de cogenerare ar trebui să încheie contracte cu toți consumatorii finali sau cel puțin cu majoritatea acestora. În cazul în care există mulți utilizatorii finali conectați la rețeaua de distribuție închisă, este probabil ca rezultatul să fie un comportament parazit. Consumatorii finali nu ar fi dispuși să plătească operatorului centralei de cogenerare prețuri mai mari deoarece taxele de rețea ar fi, în orice caz, mai mici. Întrucât instalațiile de cogenerare sunt active pe termen lung, operatorul ar trebui, de asemenea, să se asigure că are contracte pe termen lung cu majoritatea consumatorilor finali racordați la rețeaua de distribuție închisă, ceea ce reduce și mai mult posibilitatea de a obține prețuri (mult) mai mari de la consumatorii finali.
- (75) În al treilea rând, consumatorii finali din rețelele de distribuție închise sunt deseori utilizatori industriali care au dreptul la taxe de rețea reduse datorită diferitelor excepții de la articolul 19 din Regulamentul privind taxele rețelei de energie electrică (*Stromnetzentgeltverordnung*). Întrucât reducerile se bazează pe profilul de consum stabil sau specific al consumatorilor finali în cauză, și nu faptul că rețeaua este o rețea de distribuție închisă, nu există aproape nicio marjă pentru reduceri semnificative ale taxelor de rețea care ar putea fi folosite pentru a negocia prețuri mai mari.
- (76) În consecință, autoritățile germane au observat că presupusul avantaj concurențial nu era neapărat semnificativ și, de asemenea, nu ar fi sistematic, astfel încât riscul prezentării de oferte strategice ar fi, de asemenea, mult mai scăzut decât se prevedea inițial (în cazul în care există). Prin urmare, autoritățile germane intenționează să permită participarea instalațiilor de cogenerare producătoare de energie electrică furnizată într-o rețea de distribuție închisă, fără alte modificări suplimentare în proiectarea licitației. Cu toate acestea, în cazul în care cercetări suplimentare în cadrul procedurii legislative în curs arată că persistă o denaturare a concurenței și că sunt necesare măsuri specifice în proiectarea licitației, autoritățile germane s-au angajat să notifice Comisiei astfel de efecte și eventualele măsuri de contracarare. În orice caz, autoritățile germane s-au angajat să includă în evaluarea schemei de sprijin pentru cogenerare, de asemenea, participarea instalațiilor de cogenerare producătoare de energie electrică care este furnizată în rețele de distribuție închise.
- (77) Autoritățile germane au confirmat că instalațiile de cogenerare în cauză sunt instalațiile de cogenerare descrise în considerentele 23 și 63 din decizia de inițiere a procedurii, pentru care autoritățile germane au furnizat următoarele calcule ale costurilor totale egalizate ale producerii de energie.

Tabelul 5

Calculul costurilor totale egalizate ale producerii de energie pentru proiecte implementate de contractanți, în afara BesAR, mai mari de 100 kWel, pe o perioadă de 15 ani (2016-2030) până la 10 MW și pe o perioadă de 20 de ani (2016-2035) mai mari de 10 MW, rata de actualizare de 30 % pe an – în eurocenți/kWh (valorile din 2013)

Sectorul în care clientul contractantului este activ	fabricarea de componente pentru autovehicule	producător de automobile	producător de automobile	producător de automobile	producător de automobile	producător de automobile
Tipul instalației	BHKW 5	BHKW 5	DT 1	GT 1	BHKW 6	GUD 1
Capacitate electrică	2 000 kW	2 000 kW	5 000 kW	10 000 kW	10 000 kW	20 000 kW
Numărul orelor de sarcină maximă	4 500 h/a	8 000 h/a	5 500 h/a	5 500 h/a	5 500 h/a	5 000 h/a
Rata consumului propriu	50 %	100 %	100 %	100 %	100 %	80 %
Costurile totale egalizate ale producerii de energie	10,42	7,22	12,13	8,42	8,49	11,56
Prețul mediu de piață	6,77	6,25	6,25	6,25	6,25	5,87
Diferența între costurile totale egalizate ale producerii de energie și prețul de piață	3,65	0,97	5,88	2,17	2,24	5,7

- (78) La fel ca în cazul celorlalte instalații de cogenerare care pot participa la licitații, acestea vor trebui să fie instalații de cogenerare cu randament ridicat pentru a fi eligibile.
- (79) Ajutorul pentru instalațiile de cogenerare selectate în urma licitației va fi acordat sub formă de prime care se adaugă la prețul pieței pentru 30 000 de ore de sarcină maximă. Nicio primă nu va fi plătită dacă valoarea contractelor orare este egală cu zero sau este negativă în ceea ce privește schimbul la vedere (pentru ziua următoare) pentru Germania [articolul 7 alineatul (8) din KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, articolul 7 alineatul (7) din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat]. Energia electrică produsă în această perioadă nu este luată în considerare pentru calculul numărului de ore de sarcină maximă pentru care se poate acorda sprijin. De asemenea, operatorul centralei de cogenerare este responsabil de echilibrare.

6. EVALUAREA REDUCERILOR SUPRATAXEI DE COGENERARE

6.1. Existența ajutorului de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat

- (80) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, „cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre, este incompatibil cu piața internă”.
- (81) Pentru a stabili dacă o măsură constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, Comisia trebuie să evalueze dacă măsura:
- (a) conferă un avantaj anumitor întreprinderi sau anumitor sectoare (avantaj selectiv);
 - (b) este imputabilă statului și implică resurse de stat;
 - (c) denaturează sau amenință să denatureze concurența;
 - (d) este de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

6.1.1. Avantaj selectiv

- (82) Astfel cum a reamintit Curtea în hotărârea sa din 21 decembrie 2016 în cauzele conexe Comisia/World Duty Free Group/Comisia și Comisia/Banco Santander și Santusa ⁽¹⁶⁾, pentru stabilirea caracterului selectiv al unei măsuri de impozitare sau al unei taxe este necesar să se determine dacă măsura în cauză introduce, între operatorii care se află, din perspectiva obiectivului urmărit de sistemul fiscal general în cauză, într-o situație de fapt și de drept comparabilă, o distincție care nu este justificată prin natura și structura generală a sistemului respectiv.
- (83) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a constatat că, în principiu, suprataxa de cogenerare trebuie plătită pentru fiecare kWh furnizat consumatorilor finali prin intermediul rețelei publice sau al rețelei de distribuție închise operate de către operatorii de rețea în cauză. Această suprataxă reprezintă o suprataxă uniformă pe kWh. Astfel cum este descris în secțiunile 2.2.1 și 2.3 de mai sus, sistemul de determinare a suprataxei a rămas practic neschimbat în temeiul KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, bazându-se în continuare pe principiul de uniformitate a suprataxei de cogenerare. Suprataxa de cogenerare normală se ridică la 0,445 eurocenți/kWh în 2016 și se ridică la 0,438 eurocenți/kWh în 2017.
- (84) Prin urmare, prin limitarea suprataxei de cogenerare la 0,04 eurocenți/kWh și, respectiv, la 0,03 eurocenți/kWh, KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, reduce suprataxa de cogenerare a societăților care se încadrează drept consumatori finali din categoria B sau categoria C și le scutește, astfel, de o sarcină pe care acestea ar trebui să o suporte în mod normal. De asemenea, prin limitarea suprataxei de cogenerare la 0,056 eurocenți/kWh în 2016, 0,06 și 0,08 eurocenți/kWh în 2017 și 0,12 eurocenți/kWh și, respectiv, 0,16 eurocenți/kWh în 2018, KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, reduce sarcina financiară pentru întreprinderile care se încadrează drept consumatori finali din categoria B sau categoria C și le scutește, astfel, de o sarcină pe care acestea ar trebui să o suporte în mod normal. De asemenea, prin limitarea suprataxei de cogenerare la 15 % din valoarea integrală a suprataxei (și la 0,5 % sau 4 % din VAB) pentru utilizatorii mari consumatori de energie care îndeplinesc condițiile stabilite în considerentul 20 de mai sus, KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, reduce sarcina financiară pentru întreprinderile care se încadrează drept consumatori finali din categoria B sau categoria C și le scutește, astfel, de o sarcină pe care acestea ar trebui să o suporte în mod normal. O astfel de reducere constituie un avantaj ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ Hotărârea din 21 decembrie 2016, Comisia/World Duty Free Group, cauzele conexe C-20/15 P și C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 60.

⁽¹⁷⁾ Hotărârea din 11 decembrie 2014, Austria/Comisia, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, punctul 112; Hotărârea din 10 mai 2016, Germania/Comisia, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, punctul 55.

- (85) Acest avantaj este, de asemenea, selectiv. Într-adevăr, în ceea ce privește categoria C, reducerea este limitată numai la sectorul de producție. În cadrul acestui sector, de asemenea, reducerea este acordată exclusiv societăților care au un consum anual mai mare de 1 GWh de energie electrică și ale căror costuri cu energia electrică reprezintă mai mult de 4 % din cifra lor de afaceri (ceea ce exclude alte sectoare de producție deoarece, de regulă, acestea nu ating valorile respective, a se vedea considerentul 127 din decizia de inițiere a procedurii). Aceeași observație se aplică pentru reducerile acordate marilor consumatori de energie electrică ce îndeplinesc condițiile prevăzute în considerentul 20 de mai sus. Reducerile sunt selective, dat fiind că acestea sunt acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectoare specifice și, în cadrul sectorului, reducerile sunt acordate numai întreprinderilor care ajung să consume 1 GWh într-un anumit punct de consum și atunci când ating un anumit prag al electro-intensității.
- (86) În ceea ce privește categoria B, avantajele se limitează la întreprinderile care ating un nivel anual de consum de 1 GWh. Comisia constată în continuare că, deși categoria B pare a fi deschisă tuturor sectoarelor, pragul de 1 GWh exclude de facto o serie de sectoare și întreprinderi din economie care, de regulă, nu ating niciodată acest prag de consum.
- (87) Cu toate acestea, având în vedere obiectivul urmărit de suprataxă (să contribuie la sprijinul pentru cogenerare), consumatorii finali din categoria B sau categoria C și utilizatorii mari consumatori de energie electrică se află într-o situație juridică și factuală comparabilă. În special, consumatorii finali respectivi consumă energie electrică furnizată în rețeaua publică sau într-o rețea închisă, asemenea consumatorilor finali din categoria A. De asemenea, aceștia beneficiază, precum consumatorii finali din categoria A, de un nivel mai scăzut al emisiilor de CO₂ datorită sprijinului pentru cogenerarea cu un grad ridicat de eficiență energetică finanțat prin suprataxa de cogenerare.
- (88) Autoritățile germane nu au furnizat niciun fel de observații cu privire la caracterul selectiv al măsurii.
- (89) BV Glas pare să susțină că limitarea reducerilor la sectorul de producție ar fi în logica sistemului deoarece întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectorul de producție sunt, în general, de a prelua prețurile practicate pe piață și nu pot transfera clienților costurile suplimentare asociate acestora, în timp ce sectoarele de servicii ar transfera, în general, suprataxele clienților.
- (90) În primul rând, Comisia observă că, atunci când aceasta a stabilit că o anumită măsură creează diferențe între întreprinderi care, în ceea ce privește obiectivul urmărit de măsură în cauză, se află într-o situație legală și factuală comparabilă, îi revine statului membru care a introdus o astfel de diferențiere între întreprinderi în materie de taxe să demonstreze că aceasta se justifică într-adevăr prin natura și economia generală a sistemului în cauză⁽¹⁸⁾. Autoritățile germane nu au susținut că reducerile s-ar încadra în natura și economia generală a suprataxei de cogenerare. În special, acestea nu au susținut că suprataxa de cogenerare s-ar baza pe principiul potrivit căruia suprataxa de cogenerare este impusă întreprinderilor numai dacă acestea pot să transfere costurile suplimentare propriilor clienți. În plus, condițiile de eligibilitate nu susțin ipoteza – nefondată – că sistemul normal de taxare al suprataxei de cogenerare se bazează pe principiul potrivit căruia suprataxa de cogenerare este impusă întreprinderilor numai dacă acestea pot să transfere costurile suplimentare propriilor clienți.
- (91) În primul rând, dreptul de a beneficia de reduceri în temeiul KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, nu depinde de capacitatea întreprinderilor de a demonstra că pot transfera costurile suplimentare propriilor clienți. În al doilea rând, nu au fost furnizate elemente care să demonstreze că toate sectoarele și întreprinderile care beneficiază de reducerile de facto pentru categoriile B și C nu își pot transfera costurile suplimentare și că toate cele excluse de la reduceri își pot transfera costurile suplimentare. În al treilea rând, argumentele aduse de BV Glas potrivit cărora este normal ca reducerile să fie limitate la întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectorul de producție este în contradicție cu reducerile acordate consumatorilor finali din categoria B: aceștia își pot desfășura activitatea în sectorul serviciilor și nu trebuie să fie mari consumatori de energie electrică. În ceea ce privește KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, autoritățile germane nu au susținut că suprataxa de cogenerare s-a bazat pe capacitatea consumatorilor finali de a transfera costurile. De asemenea, incapacitatea de a transfera costurile nu reprezintă o condiție oficială de eligibilitate pentru reduceri.
- (92) Prin urmare, Comisia concluzionează că reducerile nu pot fi considerate ca respectând logica sistemului suprataxei de cogenerare și își menține concluzia conform căreia reducerile examinate constituie un avantaj selectiv în favoarea beneficiarilor de reduceri.
- (93) Autoritățile germane au introdus, de asemenea, articolul 27b în KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, care prevede ca energia electrică stocată să facă obiectul suprataxei de cogenerare atunci când este retrasă din sistemul de stocare și nu atunci când este introdusă în sistemul de stocare. Comisia consideră că această dispoziție se

⁽¹⁸⁾ Hotărârea din 8 septembrie 2011, Comisia/Țările de Jos, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, punctul 32.

încadrează în natura și în logica generală a suprataxei de cogenerare (și, prin urmare, nu constituie un avantaj selectiv): aceasta urmărește evitarea dublei impunerii, un principiu care este aplicat, în general, în sistemele de taxe sau impozite. Această dispoziție este în concordanță cu principiul potrivit căruia suprataxa este datorată atunci când energia electrică este preluată din rețea și consumată. Germania a explicat că energia electrică depozitată în spațiul de stocare nu a fost totuși consumată deocamdată. Prin urmare, Comisia consideră că scutirea prevăzută la articolul 27b din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, nu este selectivă.

6.1.2. Resursele de stat și imputabilitatea

- (94) Comisia a constatat, în decizia sa de inițiere a procedurii, că reducerile erau imputabile statului, întrucât toate reducerile au fost acordate prin lege (KWKG 2016) și erau astfel imputabile statului. În plus, Comisia a observat că BAFA (și anume, Oficiul Federal pentru Economie și Controlul Exportului, autoritatea federală superioară subordonată Ministerului Federal al Economiei și Energiei) are sarcina de a verifica dacă sprijinul este obținut doar de operatorii eligibili.
- (95) Comisia a constatat, de asemenea, în decizia sa de inițiere a procedurii că reducerile au fost finanțate din resurse de stat.
- (96) În această privință, Comisia a constatat, în primul rând, că, pentru a finanța sprijinul pentru cogenerare, Germania a introdus o suprataxă specială, suprataxa de cogenerare (a se vedea articolul 26 din KWKG 2016, astfel cum a fost notificat, și articolul 26 din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, prin care se instituie suprataxa de cogenerare și se acordă operatorilor de rețea dreptul de a impune suprataxa de cogenerare consumatorilor finali) și a definit scopul acesteia (și anume, finanțarea politicilor de stat în domeniul energetic: sprijinul pentru cogenerare și subvențiile pentru investiții în stocare și rețele de termoficare/răcire) și metodologia pentru determinarea cuantumului acesteia, care, pentru unele categorii de consumatori finali, este stabilit direct de către stat (consumatori finali din categoriile B și C și utilizatori mari consumatori de energie electrică). De asemenea, deficiturile și excedentele suprataxei de cogenerare colectate (în comparație cu sprijinul necesar) sunt corectate în anul următor, asigurându-se astfel că operatorii de rețea sunt pe deplin compensați pentru costurile suplimentare care rezultă din obligația acestora de a plăti sprijinul, dar însemnând, de asemenea, că aceștia nu pot utiliza veniturile din suprataxă în alt scop decât pentru finanțarea sprijinului pentru energie electrică produsă prin cogenerare, sisteme de stocare pentru încălzire și răcire și rețele de termoficare/răcire. Pe această bază, Comisia a concluzionat că, la fel ca în speța care a determinat pronunțarea hotărârii din 19 decembrie 2013 în cauza Association Vent De Colère! ⁽¹⁹⁾, în cadrul KWKG 2016, statul a creat un sistem în care costurile suportate de operatorii de rețea în legătură cu sprijinul pentru energie electrică produsă prin cogenerare, instalații de stocare și rețele de termoficare/răcire sunt compensate pe deplin prin suprataxa de cogenerare impusă consumatorilor finali de energie electrică. Această împrejurare diferențiază cazul de față de speța care a determinat pronunțarea hotărârii din 13 martie 2001 în cauza PreussenElektra ⁽²⁰⁾, întrucât în acest din urmă caz furnizorii de energie electrică au trebuit să finanțeze costurile suplimentare din mijloace proprii. În plus, nici sprijinul pentru cogenerare acordat producătorilor de energie electrică produsă prin cogenerare, nici subvențiile pentru investiții acordate operatorilor de rețele de termoficare și răcire și de sisteme de stocare nu reprezintă prețuri sau onorarii pentru bunuri sau servicii. Într-adevăr, sprijinul pentru cogenerare este plătit de operatorii de rețea operatorilor de instalații de cogenerare, deși energia electrică nu este vândută operatorilor de rețea, ci unor terți; în anumite cazuri, aceasta este chiar consumată de operatorul instalației de cogenerare în sine. De asemenea, în ceea ce privește rețelele de termoficare/răcire și sistemele de stocare, acestea rămân în proprietatea operatorului care solicită subvenția, iar plata subvenției nu le oferă operatorilor de rețele de energie electrică niciun drept în legătură cu rețelele de termoficare/răcire și sistemele de stocare în cauză (referitor la sprijinul pentru rețelele de termoficare/răcire și sistemele de stocare, a se vedea considerentele 33-45 din decizia de inițiere a procedurii).
- (97) În continuare, Comisia a constatat în decizia de inițiere a procedurii că operatorii rețelei de transport joacă un rol special în cadrul sistemului. Aceștia au fost însărcinați cu calculul suprataxei de cogenerare pe baza metodologiei prevăzute în KWKG 2016 și gestionează fluxurile financiare ale suprataxei de cogenerare. Sarcina financiară care rezultă din sprijinul pentru cogenerare, pentru rețeaua de termoficare și pentru sistemele de încălzire este transferată în întregime acestora; ulterior, aceștia trebuie să se asigure că sarcina financiară este repartizată în mod egal între operatorii rețelei de transport (în funcție de consumatorii finali din categoriile A, B și C conectați la rețeaua lor), iar operatorii rețelei de transport le transferă acestora suprataxa de cogenerare pentru a compensa sarcina financiară care rezultă în urma acordării sprijinului. De asemenea, aceștia trebuie să avertizeze BAFA în

⁽¹⁹⁾ Hotărârea din 19 decembrie 2013, Vent De Colère și alții, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²⁰⁾ Hotărârea din 13 martie 2001, PreussenElektra, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

cazul în care bugetul ar fi depășit. În această privință, aceștia prezintă similitudini cu situația Samenwerkende Elektriciteits-Produktiebedrijven NV în speța care a determinat pronunțarea hotărârii din 17 iulie 2008 în cauza Essent Network Noord ⁽²¹⁾ și cu cea a operatorilor sistemului de transport în speța care a determinat pronunțarea hotărârii din 10 mai 2016 în cauza Germania/Comisia (EEG 2012) ⁽²²⁾.

- (98) În plus, Comisia a constatat, de asemenea, în decizia sa de inițiere a procedurii că următoarele elemente confirmau că suprataxa de cogenerare se află sub controlul statului: suprataxa de cogenerare trebuie să fie plasată într-un cont separat, astfel încât autoritatea de reglementare să poată verifica absența subvențiilor încrucișate între diferitele activități ale operatorilor de rețea. În plus, legea prevede ca facturarea între operatorii rețelei de transport să fie controlată de un auditor sau de un expert contabil. În cele din urmă, legislația limitează, de asemenea, bugetul total al măsurii și valoarea totală a suprataxe. În cazul în care există riscul ca bugetul să fie depășit, operatorii rețelei de transport trebuie să avertizeze BAFA, care va calcula ulterior rate noi, dar reduse ale sprijinului pentru a se asigura că bugetul nu este depășit. Acest fapt nu face decât să confirme că suprataxa de cogenerare constituie o resursă aflată sub controlul statului.
- (99) Autoritățile germane nu au prezentat observații cu privire la acest aspect. BV Glas și-a exprimat opinia potrivit căreia măsura nu constituie ajutor de stat deoarece nu este împovărătoare pentru bugetul de stat. Cu toate acestea, Comisia observă că, în această privință, conform jurisprudenței constante, resursele nu trebuie să tranziteze prin bugetul de stat pentru a fi considerate resurse de stat. Este suficient ca acestea să rămână sub control public ⁽²³⁾. Într-adevăr, avantajele care sunt acordate direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat trebuie considerate ajutoare în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Distincția dintre ajutoarele acordate de stat și ajutoarele acordate prin intermediul resurselor de stat contribuie la includerea în noțiunea de ajutor nu numai a ajutoarelor acordate direct de stat, ci și a celor acordate de organisme publice sau private, desemnate sau instituite de către stat ⁽²⁴⁾.
- (100) Pe baza acestor elemente, Comisia își menține concluzia conform căreia suprataxa de cogenerare se califică drept resursă de stat și că, prin urmare, reducerea ratelor suprataxe de cogenerare este, de asemenea, finanțată din resurse de stat. Aceste reduceri sunt finanțate din resurse de stat, la fel ca sprijinul pentru cogenerare. Orice reducere a suprataxe de cogenerare a fost instituită prin legislație și a implicat controlul statului în aceeași măsură ca suprataxa de cogenerare integrală (a se vedea mai sus). Prin urmare, reducerea suprataxe de cogenerare trebuie, de asemenea, să fie considerată ca finanțată din resurse de stat ⁽²⁵⁾.

6.1.3. Efectul asupra schimburilor comerciale și impactul asupra concurenței

- (101) În ceea ce privește reducerile suprataxelor de cogenerare, acestea pot denatura concurența între întreprinderi din același sector, întrucât nu toate întreprinderile sunt eligibile (în funcție de nivelul lor de consum și/sau importanța respectivă a costurilor cu energia electrică în comparație cu cifra de afaceri și/sau în funcție de importanța respectivă a costurilor cu energia electrică în comparație VAB) și sunt, de asemenea, de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și concurența cu întreprinderi din alte state membre. Într-adevăr, întreprinderile care beneficiază de reduceri își desfășoară, de regulă, activitatea în anumite sectoare de producție în care costurile energiei electrice reprezintă o parte importantă a costurilor de producție (industria metalurgică, industria hârtiei și industria chimică, fabricarea sticlei, industria rafinării, industria lemnului, sectorul produselor alimentare și al hranei pentru animale, a se vedea considerentul 127 din decizia de inițiere a procedurii, precum și tabelul 3 de mai sus). Întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectoare precum industria chimică, industria hârtiei, industria de mașini și echipamente pentru automobile sunt în concurență cu întreprinderi situate în alte state membre.
- (102) BV Glas a susținut că nu a existat niciun impact asupra concurenței, însă nu a explicat motivele pentru aceasta. BV Glas pare să sugereze faptul că nu va exista niciun impact asupra concurenței deoarece măsura urmărește să reducă un dezavantaj concurențial în raport cu întreprinderi din alte state membre. Având în vedere că suprataxe

⁽²¹⁾ Hotărârea din 17 iulie 2008, Essent Network Noord și alții, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²²⁾ Hotărârea din 10 mai 2016, Germania/Comisia, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281.

⁽²³⁾ Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, punctul 37; și Hotărârea din 10 mai 2016, Germania/Comisia, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, punctul 83.

⁽²⁴⁾ În acest sens, a se vedea Hotărârea din 22 martie 1977, Steinike & Weinlig, C-78/76, ECLI:EU:C:1977:52, punctul 21; Hotărârea din 17 martie 1993, Sloman Neptun/Bodo Ziesemer, cauzele conexe C-72/91 și C-73/91, ECLI:EU:C:1993:97, punctul 19; și Hotărârea din 10 mai 2016, Germania/Comisia, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, punctul 81.

⁽²⁵⁾ A se vedea, de asemenea, Hotărârea din 10 mai 2016, Germania/Comisia, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, punctul 112; și hotărârea Curții din 11 decembrie 2014, Austria/Comisia, T251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, punctul 76.

de cogenerare există, de asemenea, în alte state membre (de exemplu, în Franța ⁽²⁶⁾), acest argument nu este susținut de fapte. În plus, conform jurisprudenței constante, faptul că o măsură vizează, prin intermediul unor măsuri unilaterale, armonizarea condițiilor de concurență între statele membre nu reprezintă un impediment ca o astfel de măsură să fie calificată drept ajutor de stat ⁽²⁷⁾.

6.1.4. Concluzie cu privire la existența ajutorului de stat

- (103) Prin urmare, Comisia concluzionează că reducerile suprataxei de cogenerare pentru consumatorii finali din categoriile B și C și pentru utilizatorii mari consumatori de energie electrică prevăzute în KWKG 2016 implică ajutor de stat în sensul articolului 107 din tratat.

6.2. Ajutoare existente/ajutoare noi și legalitatea ajutorului

- (104) BV Glas a subliniat că KWKG 2016 este foarte similar cu KWKG 2002 și, prin urmare, constituie ajutor existent.
- (105) Comisia observă, cu toate acestea, că, deși există multe similități între KWKG 2002 și KWKG 2016, acest lucru nu poate conduce la concluzia că schema de ajutor constând în reducerile suprataxei de cogenerare, astfel cum este prevăzută în KWKG 2016, s-ar califica drept o schemă de ajutor existent.
- (106) Este adevărat că, în cazul Legii din 12 mai 2000 pentru protecția instalațiilor de producere a energiei electrice pe baza producerii combinate de energie electrică și termică („KWKG 2000”), unul dintre precursorii KWKG 2016, Comisia a considerat că aceasta nu implică ajutor de stat ⁽²⁸⁾. Cu toate acestea, astfel cum a observat Comisia în decizia sa de inițiere a procedurii (considerentul 288), KWKG 2000 a fost abrogat încă din 2002 și înlocuit de KWKG 2002, care a fost la înlocuit rândul său de KWKG 2016.
- (107) Prin urmare, măsura de ajutor nu poate fi considerată ajutor existent, în special având în vedere că există mai multe diferențe substanțiale între KWKG 2000 și KWKG 2016 și astfel de diferențe existau deja, de fapt, între KWKG 2000 și KWKG 2002.
- (108) Prima diferență constă în faptul că reducerile suprataxei de cogenerare care fac obiectul investigației oficiale nu au existat în KWKG 2000, iar Comisia nu le-a examinat în decizia sa din 22 mai 2002 privind ajutorul de stat NN 68/2000 – Germania – Legea pentru protecția instalațiilor de producere a energiei electrice pe baza producerii combinate de energie electrică și termică din 12 mai 2000 ⁽²⁹⁾.
- (109) În plus, în cadrul KWKG 2000, legea stabilea pur și simplu o obligație de achiziție, împreună cu prețurile care trebuie plătite pentru bunul respectiv. Exista o repartizare a sarcinii între operatorii de rețea. Cu toate acestea, legea nu stabilea nicio suprataxă de cogenerare cu scopul de a finanța sprijinul și, astfel cum s-a menționat în considerentul anterior, nu existau reduceri ale suprataxei de cogenerare pentru anumite categorii de consumatori finali.
- (110) KWKG 2016 este diferit de KWKG 2000 în următoarele privințe: în primul rând, obligația de achiziție a fost înlocuită cu obligația de a plăti o primă pentru energia electrică care, de cele mai multe ori, nu este achiziționată de către operatorul de rețea. În al doilea rând, KWKG 2016 prevede, de asemenea, sprijin pentru energia electrică destinată consumului propriu, și anume care nu este nici măcar furnizată în rețelele operate de operatorii de rețea. În al treilea rând, KWKG 2016 prevede, de asemenea, sprijin pentru rețele de stocare a căldurii și de termoficare, și anume o infrastructură care nu are legătură cu rețeaua de energie electrică. În al patrulea rând, legea garantează că operatorii de rețea sunt compensați pe deplin pentru costurile suplimentare prin suprataxa de cogenerare stabilită prin lege, iar operatorii rețelelor de transport centralizează fluxurile financiare legate de plățile primelor și de suprataxa de cogenerare. Suprataxa de cogenerare este o suprataxă uniformă per kWh la nivelul tuturor rețelelor. În al cincilea rând, legea cuprinde un buget maxim care limitează, de asemenea, majorarea cogenerării de suprataxă. Și, în al șaselea rând, KWKG 2016 prevede un plafon maxim pentru suprataxa de cogenerare pentru consumatorii finali din categoriile B și C. În cele din urmă, sprijinul pentru instalații de cogenerare, rețele de termoficare etc. este disponibil doar după obținerea unei autorizații din partea BAFA. O astfel de confirmare a eligibilității pentru sprijin nu exista în temeiul KWKG 2000.

⁽²⁶⁾ Decizia Comisiei din 27 martie 2014 privind ajutorul de stat SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN) – Franța – mecanismul de sprijin pentru energia din surse regenerabile și plafoanele fixate pentru CSPE – Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO C 348, 3.10.2014, p. 78).

⁽²⁷⁾ Hotărârea din 1 februarie 2017, Portovesme/Comisia, C-606/14 P, ECLI:EU:C:2017:75, punctul 91.

⁽²⁸⁾ Decizia Comisiei din 22 mai 2002 privind ajutorul de stat NN 68/2000 – Germania – Legea pentru protecția instalațiilor de producere a energiei electrice pe baza producerii combinate de energie electrică și termică din 12 mai 2000 (JO C 164, 10.7.2002, p. 5).

⁽²⁹⁾ *Ibidem*.

- (111) KWKG 2002 prezintă deja mai multe modificări importante față de KWKG 2000: obligația de a plăti o primă în plus față de prețul pieței (în loc de o simplă obligație de cumpărare a energiei electrice la un anumit preț), garanția prevăzută de lege că operatorii de rețea vor primi compensații pentru costurile suplimentare care rezultă din obligația de a plăti prima, crearea suprataxei de cogenerare uniforme, rolul central al operatorilor de rețea de transport în centralizarea fluxurilor financiare legate de plățile de sprijin și de suprataxa de cogenerare, precum și introducerea unor plafoane pentru suprataxa de cogenerare pentru două categorii de consumatori finali (categoriile B și C). De asemenea, obligația de a obține o autorizație din partea BAFA pentru a avea acces la sprijin a fost introdusă în 2002. În 2009, KWKG 2002 a fost modificat pentru a oferi, de asemenea, sprijin pentru consumul propriu și pentru rețelele de termoficare. În 2012, KWKG 2002 a fost modificat pentru a include, de asemenea, sprijin pentru sistemele de stocare de încălzire și răcire, precum și pentru rețelele de termoficare. Limitarea bugetului a fost introdusă prin KWKG 2016.
- (112) Pe baza acestor elemente, Comisia concluzionează, prin urmare, că KWKG 2016 are mai multe caracteristici în comun cu KWKG 2002, dar că nu poate fi considerat drept o măsură de ajutor existent, având în vedere că decizia în cazul NN 68/2000 ⁽³⁰⁾ nu se referea la KWKG 2002 ci la KWKG 2000 și dat fiind că KWKG 2016 prezintă mai multe modificări substanțiale în comparație cu KWKG 2000.
- (113) Asemănările dintre KWKG 2002 și KWKG 2016 (obligația de plată a unei prime în plus față de prețul pieței, garanția prevăzută de lege că operatorii de rețea vor primi compensații pentru costurile suplimentare care rezultă din obligația de a plăti prime, introducerea unei suprataxe de cogenerare uniforme și introducerea reducerii suprataxei de cogenerare pentru anumiți consumatori finali, rolul central al operatorilor rețelei de transport în centralizarea fluxurilor financiare legate de plățile de sprijin și de suprataxa de cogenerare, autorizație din partea BAFA pentru a obține acces la sprijin) și diferențele față de KWKG 2000 au condus, de fapt, la concluzia că reducerile suprataxei de cogenerare acordate în temeiul KWKG 2002 se încadrau deja ca ajutor de stat. Comisia recunoaște că, în conformitate cu articolul 1 litera (a) punctul (iv) coroborat cu articolul 17 din Regulamentul (UE) 2015/1589, doar reducerile suprataxei de cogenerare care au fost acordate cu 10 ani înainte de 24 octombrie 2016 pot fi considerate ajutor existent.
- (114) În plus, Germania a prezentat planul de ajustare începând cu 2011, recunoscând astfel în mod explicit că reducerile suprataxei de cogenerare începând cu 2011 au implicat într-adevăr un ajutor de stat nou în comparație cu KWKG 2002.

6.3. Compatibilitatea cu piața internă

- (115) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a concluzionat că ajutorul de stat pentru instalațiile de cogenerare cu un grad ridicat de eficiență, pentru sistemele de stocare și pentru rețelele de termoficare/răcire eficiente din punct de vedere energetic acordat în temeiul KWKG nr. 2016 este compatibil cu piața internă.
- (116) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia și-a exprimat însă îndoielile cu privire la faptul dacă reducerile suprataxei de cogenerare pentru consumatorii finali din categoriile B și C ar putea fi declarate compatibile cu piața internă pe baza articolului 107 alineatul (3) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (117) Evaluarea compatibilității prezentată în continuare se referă numai la reducerile acordate consumatorilor finali din categoriile B și C începând cu 2007 și utilizatorilor mari consumatori de energie electrică descrise în considerentul 20 de mai sus. Prezenta decizie nu se referă la reducerile acordate întreprinderilor feroviare la plata suprataxei de cogenerare. Aceste reduceri au fost aprobate prin Decizia SA.43666 ⁽³¹⁾.
- (118) Plafonarea suprataxei scutește consumatorii finali din categoriile B și C și utilizatorii mari consumatori de energie electrică de o parte din suprataxa de cogenerare pe care aceștia ar trebui să o suporte în mod normal în cadrul activității de zi cu zi ca parte a costurilor cu energia electrică; astfel, aceasta reduce costurile de funcționare pentru societățile în cauză.
- (119) Articolul 107 alineatul (1) din tratat prevede principiul general al interzicerii ajutoarelor de stat în cadrul Uniunii. Articolul 107 alineatele (2) și (3) din tratat prevede excepțiile de la acest principiu.
- (120) Astfel cum a arătat Comisia în decizia sa de inițiere, reducerile nu se încadrează în domeniul de aplicare a OAME. În primul rând, suprataxa de cogenerare nu se încadrează drept taxă de mediu în sensul secțiunii 3.7.1 din OAME. Într-adevăr, suprataxa de cogenerare urmărește un obiectiv specific și anume finanțarea unui sprijin pentru instalațiile de cogenerare. Spre deosebire de taxele de mediu, suprataxa de cogenerare nu are un efect de reglare a comportamentului (a se vedea punctele 167 și 181 din OAME). Aceasta nu are ca scop schimbarea comportamentului în sine al plătitorilor suprataxei de cogenerare. Astfel, evaluarea reducerilor taxei în

⁽³⁰⁾ *Ibidem*.

⁽³¹⁾ Decizia Comisiei din 22 august 2016 privind ajutorul de stat SA.43666 (2015/N) – Germania – Reducerea suprataxei KWKG pentru căi ferate (JO C 406, 4.11.2016, p. 1).

conformitate cu secțiunea 3.7.1. poate fi exclusă. Suprataxa de cogenerare prezintă numeroase similitudini cu suprataxele pe energia din surse regenerabile care sunt dedicate finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile, întrucât aceasta urmărește indirect obiectivul de mediu privind reducerea emisiilor de CO₂ rezultate din producția de energie electrică prin intermediul finanțării sprijinului pentru cogenerare. Cu toate acestea, secțiunea 3.7.2 din OAME se aplică doar suprataxelor destinate finanțării sprijinului pentru energia din surse regenerabile și, prin urmare, nu vizează finanțarea unor măsuri de eficiență energetică precum cogenerarea cu un grad ridicat de eficiență energetică. Nu există alte orientări ale Comisiei care se pot aplica măsurii notificate.

- (121) Cu toate acestea, Comisia poate declara o măsură de ajutor compatibilă în mod direct în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat dacă aceasta este necesară și proporțională și dacă efectele pozitive pentru obiectivul comun depășesc efectele negative asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale. Aceste condiții pot fi considerate îndeplinite în cazul în care răspunsul la următoarele întrebări este afirmativ:
- (a) Vizează măsura de ajutor un obiectiv de interes comun bine definit ⁽³²⁾?
 - (b) Se vizează o situație în care ajutorul poate aduce o îmbunătățire semnificativă pe care piața singură nu o poate realiza (de exemplu, deoarece abordează o disfuncționalitate a pieței)?
 - (c) Este ajutorul de stat bine conceput pentru a realiza obiectivul de interes comun (necesitatea ajutorului) ⁽³³⁾? În special:
 - Este măsura de ajutor un instrument adecvat și necesar, și anume există alte instrumente mai bine plasate?
 - Există un efect de stimulare, și anume modifică ajutorul comportamentul societăților?
 - Este măsura de ajutor proporțională, și anume ar putea fi obținută aceeași modificare a comportamentului prin intermediul unui ajutor de o intensitate inferioară?
 - (d) Sunt limitate denaturările concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale, astfel încât bilanțul general să fie pozitiv?

6.3.1. Obiectivul de interes comun

- (122) Comisia a observat în decizia sa de inițiere a procedurii că suprataxa de cogenerare este dedicată finanțării sprijinului pentru cogenerarea cu randament ridicat și, prin urmare, contribuie în mod indirect la îndeplinirea obiectivelor urmărite de aceste măsuri de sprijin, și anume reducerea impactului pe care producția de energie electrică îl are asupra mediului prin creșterea eficienței energetice a producției de energie și reducerea emisiilor de CO₂ în sectorul energiei electrice, ceea ce, conform constatărilor Comisiei, corespunde unui obiectiv de interes comun.
- (123) Comisia a observat, de asemenea, că reducerile suprataxelor de cogenerare destinate finanțării sprijinului acordat pentru cogenerarea energiei termice și electrice pot, de asemenea, să contribuie indirect la obiectivul măsurilor de sprijin finanțate din suprataxe (și anume, creșterea eficienței energetice a producției de energie și reducerea emisiilor de CO₂ legate de consumul de energie electrică), întrucât acestea pot contribui la asigurarea unei baze de finanțare suficientă pentru măsurile de sprijin în sine, similar modului în care reducerile suprataxelor destinate finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile contribuie la asigurarea unei baze de finanțare suficientă pentru sprijinirea energiei din surse regenerabile (a se vedea secțiunea 3.7.2 din OAME, în special punctul 182 din OAME). Prin urmare, în cazul în care reducerile sunt necesare pentru asigurarea finanțării măsurilor de sprijin respective, acestea ar putea, de asemenea, să contribuie în mod indirect la obiectivele urmărite prin măsurile de sprijin examinate în secțiunile 3.3.1 și 3.3.5 din decizia de inițiere a procedurii.
- (124) Comisia a observat, de asemenea, că Uniunea nu a stabilit obiective obligatorii pentru fiecare stat membru în ceea ce privește producția de energie electrică prin cogenerare cu randament ridicat, spre deosebire de energia din surse regenerabile. Prin urmare, nevoile de finanțare pentru sprijinirea instalațiilor de cogenerare sunt, în general, mai mici decât nevoile de finanțare pentru sprijinirea energiei din surse regenerabile, ceea ce face mai puțin imperativă finanțarea măsurilor de sprijin dintr-o taxă pe consumul de energie electrică. Cu toate acestea, Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁴⁾ a stabilit obiectivul principal de 20 %

⁽³²⁾ Hotărârea din 14 ianuarie 2009, Kronoply/Comisia, T-162/06, ECLI:EU:T:2009:2, în special punctele 65, 66, 74 și 75.

⁽³³⁾ Hotărârea din 7 iunie 2001, Agrana Zucker und Stärke/Comisia, cauza T-187/99, ECLI:EU:T:2001:149, punctul 74; Hotărârea din 14 mai 2002, Graphischer Maschinenbau/Comisia, cauza T-126/99, ECLI:EU:T:2002:116, punctele 41-43; Hotărârea din 15 aprilie 2008, Nuova Agricast, cauza C-390/06, ECLI:EU:C:2008:224, punctele 68 și 69.

⁽³⁴⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

referitor la eficiența energetică și prevede obiective indicative privind eficiența la nivel național, la care instalațiile de cogenerare cu randament ridicat, rețelele de termoficare eficiente din punct de vedere energetic și sistemele de stocare pot avea o contribuție importantă. În plus, statele membre au obligația de a-și evalua potențialul pentru punerea în aplicare a măsurilor în materie de eficiență energetică, inclusiv instalații de cogenerare, rețele de termoficare și sisteme de stocare și de a valorifica potențialul identificat. În consecință, nevoile de finanțare pentru măsuri de sprijin în ceea ce privește eficiența energetică ar putea, de asemenea, să devină semnificative, crescând astfel necesitatea ca statele membre să poată finanța măsurile din taxele pe consumul de energie. În plus, obiectivul de îmbunătățire a eficienței energetice cu 27 % pentru 2030, care a fost susținut de Consiliul European la 23 octombrie 2014 ⁽³⁵⁾, va determina în continuare Uniunea și statele sale membre să realizeze reduceri suplimentare ale emisiilor de CO₂ și economii suplimentare de energie.

- (125) Pentru a evita situația în care consumatorii finali de energie electrică, afectați în mod deosebit de costurile de finanțare pentru promovarea cogenerării cu randament ridicat (și promovarea aferentă a rețelilor de termoficare eficiente din punct de vedere energetic și a sistemelor de stocare conectate la instalațiile de cogenerare), se pot confrunta cu un dezavantaj concurențial semnificativ, Germania ar putea fi nevoită să acorde reduceri parțiale, în special deoarece suprataxa de cogenerare se adaugă suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru a finanța o serie de măsuri de sprijin în sectorul energiei electrice în vederea reducerii emisiilor de CO₂ și a combaterii schimbărilor climatice. Într-adevăr, falimentul sau delocalizarea unui număr prea mare de întreprinderi afectate în mod special de suprataxa pe energia din surse regenerabile sau suprataxa de cogenerare ar putea eroda baza de finanțare: în loc să plătească o suprataxă redusă, societățile în cauză nu ar contribui deloc la finanțarea care implică un efort financiar și mai mare din partea altor consumatori finali în scopul de a finanța sprijinul pentru cogenerare, reducând de asemenea acceptabilitatea suprataxei și, prin urmare, a sprijinului pentru cogenerare ca atare.
- (126) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a observat că, deși suprataxa de cogenerare nu a vizat crearea de stimulente pentru a reduce consumul de energie, ci doar finanțarea măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice, ar trebui evitat ca amploarea reducerilor să determine societățile să fie mai puțin eficiente din punct de vedere energetic, întrucât acest lucru ar fi în contradicție cu obiectivul de a sprijini măsurile de eficiență energetică.
- (127) În ceea ce privește riscul de reducere a stimulentele pentru eficiență energetică, autoritățile germane au susținut că reducerile nu elimină stimulentele pentru ca utilizatorii mari consumatori de energie electrică să devină eficienți din punct de vedere energetic, dat fiind că suprataxa de cogenerare reprezintă numai o mică parte din costurile cu energia electrică. Chiar prețul în sine al energiei electrice, având în vedere proporția ridicată a costurilor energiei în costurile totale de producție, oferă un stimulent pentru creșterea eficienței energetice (a se vedea considerentul 62 și următoarele de mai sus). De asemenea, BV Glas a susținut că utilizatorii mari consumatori de energie sunt stimulați în mod constant în vederea îmbunătățirii eficienței energetice, având în vedere cota ridicată pe care prețurile la energie o reprezintă în costurile totale de producție (în general între 20 % și 50 %).
- (128) Comisia este de acord că, pentru societățile mari consumatoare de energie expuse comerțului internațional, chiar prețul în sine al energiei electrice poate oferi un stimulent pentru creșterea eficienței energetice, dat fiind că, pentru marii consumatori de energie, energia electrică reprezintă o parte importantă din costurile de producție. Acest stimulent va fi mai important pentru societățile care se confruntă cu un anumit nivel de comerț internațional, întrucât presiunea concurențială va determina întreprinderile să fie eficiente. De asemenea, deoarece societățile respective vor trebui să plătească cel puțin 15 % din suprataxa de cogenerare, această contribuție minimă va consolida de fapt stimulentele pentru ca întreprinderile mari consumatoare de energie electrică care se confruntă cu concurența internațională să investească în măsuri de eficiență energetică. Nu au fost însă furnizate elemente care să demonstreze că reducerile nu ar elimina stimulentele pentru întreprinderile care nu sunt mari consumatoare de energie electrică. Cu toate acestea, autoritățile germane au limitat reducerile la utilizatorii mari consumatori de energie electrică care se confruntă cu o concurență internațională la un anumit nivel începând de la 1 ianuarie 2017, iar majoritatea beneficiarilor din 2016 ar putea fi considerați utilizatori mari consumatori de energie. De asemenea, reducerile au făcut obiectul participării la un sistem de gestionare a energiei sau a mediului. În cele din urmă, astfel cum se va examina în detaliu mai jos, autoritățile germane au menținut o contribuție proprie de 15 % din suprataxa de cogenerare. Prin urmare, Comisia concluzionează că reducerile, astfel cum au fost modificate, nu vor elimina stimulentele pentru ca utilizatorii mari consumatori de energie electrică să își îmbunătățească eficiența energetică. Cu privire la perioada 2011-2018 și la utilizatorii care nu sunt mari consumatori de energie, autoritățile germane au prezentat un plan de ajustare care va crește stimulentele de eficiență energetică pentru utilizatorii care nu sunt mari consumatori de energie electrică.
- (129) Pe baza acestor elemente, Comisia concluzionează că reducerea suprataxelor de cogenerare contribuie la un obiectiv de interes comun.

⁽³⁵⁾ Concluziile Consiliului European din 23-24 octombrie 2014.

6.3.2. *Necesitatea intervenției statului, caracterul adecvat al ajutorului și efectul de stimulare*

- (130) În secțiunile 3.3.1.2, 3.3.2.2, 3.3.4.2 și 3.3.5.2 din decizia de inițiere a procedurii, Comisia a concluzionat că promovarea instalațiilor de cogenerare cu randament ridicat, a rețelelor de termoficare/răcire eficiente din punct de vedere energetic și a instalațiilor de stocare pentru încălzire și răcire nu ar fi furnizată exclusiv de piață și că măsurile de ajutor (și finanțarea acestora) au fost necesare pentru a stimula investițiile în și/sau exploatarea acestor instalații și sisteme.
- (131) Toate măsurile de ajutor examinate în secțiunile 3.3.1 și 3.3.5 din decizia de inițiere a procedurii vizează sporirea eficienței energetice a producției de energie electrică și reducerea amprente de carbon a producției de energie electrică și, prin urmare, a consumului. Aceste măsuri contribuie la lupta împotriva schimbărilor climatice.
- (132) Deși suprataxa de cogenerare nu este unicul mijloc de finanțare posibil, aceasta este adecvată pentru finanțarea de măsuri de ajutor pentru producția de energie electrică prin cogenerare cu randament ridicat, rețele de termoficare și sisteme de stocare a căldurii eficiente din punct de vedere energetic pe baza unei suprataxe pe energia electrică consumată de consumatorii finali conectați la rețea și retrasă din rețeaua respectivă, având în vedere legătura strânsă între măsurile sprijinite și energia electrică retrasă din rețea. De asemenea, o astfel de suprataxă oferă un flux de finanțare relativ stabil și nu afectează disciplina bugetară. Acestea sunt motivele pentru care un astfel de sistem de finanțare este adesea utilizat în scopul de a finanța sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile. Astfel cum s-a menționat deja în considerentul 125 de mai sus, nevoile de finanțare pentru măsuri de sprijin în ceea ce privește eficiența energetică ar putea deveni semnificative, crescând astfel necesitatea ca statele membre să poată finanța măsurile din suprataxa pe energia electrică.
- (133) Comisia consideră, prin urmare, că o reducere a suprataxei de cogenerare ar putea fi considerată necesară pentru atingerea obiectivelor în materie de eficiență energetică și de protecție a mediului urmărite de măsurile examinate în secțiunile 3.3.1 și 3.3.5 din decizia de inițiere a procedurii în cazul în care, în absența reducerilor suprataxei de cogenerare, finanțarea respectivelor măsuri și obiectivul urmărit de măsuri ar fi puse în pericol.
- (134) O astfel de situație poate apărea în cazul în care plata integrală a suprataxei de cogenerare ar implica delocalizarea sau falimentul mai multor întreprinderi sau sectoare de activitate. La rândul său, aceasta ar reduce în mod semnificativ gradul de acceptare a suprataxei de cogenerare, precum și numărul de contribuabili ai suprataxei și ar risca să pună în pericol măsurile de ajutor ca atare.
- (135) Comisia a indicat în decizia sa de inițiere (considerentul 274) că punctele 185, 186 și 187 din OAME prevăd criteriile care ar putea servi drept orientare pentru identificare sectoarelor care s-ar afla în pericol de delocalizare sau de faliment în cazul unor suprataxe pe energie prea mari care vizează finanțarea suportului pentru cogenerare. Acest lucru pare adecvat, în special având în vedere că, pe de o parte, măsurile finanțate din suprataxa de cogenerare servesc aceluiași obiectiv de mediu ca măsurile finanțate din suprataxele pe energia din surse regenerabile care intră în domeniul de aplicare a secțiunii 3.7.2 din OAME (lupta împotriva schimbărilor climatice prin reducerea emisiilor de CO₂ rezultate din producția de energie electrică) și dat fiind că, pe de altă parte, suprataxa de cogenerare în Germania se adaugă suprataxelor pe energia din surse regenerabile (suprataxa EEG în Germania) și este structurată într-un mod similar. Întrucât este percepută în funcție de energia electrică retrasă din rețea, suprataxa de cogenerare va avea un impact, în special, asupra întreprinderilor pentru care costurile energiei electrice reprezintă o parte importantă din valoarea adăugată brută și care nu pot să transfere cu ușurință propriile costuri consumatorilor finali fără a pierde cote de piață importante, având în vedere intensitatea schimburilor comerciale internaționale în sectorul în care acestea își desfășoară activitatea. Acestea sunt întreprinderile pe care criteriile prevăzute la punctele 185, 186 și 187 din OAME urmăresc să le identifice.
- (136) În cursul etapei preliminare de investigare, autoritățile germane au explicat că reducerile suprataxelor de cogenerare au fost necesare pentru a asigura competitivitatea întreprinderilor (consumatori de energie) în cauză și că, în cele din urmă, acestea ar fi necesare în vederea asigurării finanțării pentru măsurile de sprijin. Cu toate acestea, autoritățile germane nu au furnizat suficiente informații pentru a demonstra că reducerile suprataxelor de cogenerare au fost necesare pentru toate tipurile de întreprinderi sau sectoare incluse în rândul consumatorilor finali din categoriile C și B cu scopul de a asigura finanțarea măsurilor de ajutor prevăzute în KWKG 2016, astfel cum a fost notificat. Acestea au furnizat informații numai cu privire la utilizatorii mari consumatori de energie care sunt expuși concurenței internaționale și care sunt eligibili pentru reducerile suprataxelor pe energia din surse regenerabile recunoscând însă faptul că nu toți consumatorii finali din categoriile B și C au fost astfel de întreprinderi.
- (137) Astfel cum a subliniat în decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a acceptat faptul că anumite sectoare mari consumatoare de energie și cu o expunere puternică la comerțul internațional erau foarte susceptibile de a fi afectate în mod semnificativ de suprataxa integrală pe energia din surse reutilizabile și că această amenințare la

adresa competitivității și a viabilității lor ar fi suficient de semnificativă pentru a pune în pericol sprijinul pentru energia din surse regenerabile ⁽³⁶⁾. Presupunând că beneficiarii ar corespunde societăților eligibile pentru sprijin în temeiul Legii EEG, suprataxa de cogenerare integrală ar reprezenta, pentru o mare parte a societăților respective, între 1 % și 9 % din VAB. Într-adevăr, aceasta ar constitui o povară considerabilă, în special deoarece s-ar adăuga la sarcina care rezultă deja din suprataxa pe energia din surse regenerabile, o suprataxă care finanțează măsuri vizând aceleași obiective de mediu ca măsurile finanțate din suprataxa de cogenerare.

- (138) În cursul procedurii oficiale de investigare, autoritățile germane nu au furnizat informații suplimentare care să permită Comisiei să verifice proporția beneficiarilor care ar corespunde efectiv întreprinderilor eligibile pentru reducerile suprataxei pe energia din surse regenerabile sau pentru reduceri în temeiul secțiunii 3.7.2 din OAME, nici nu a furnizat informații care să demonstreze necesitatea reducerilor, de asemenea, pentru întreprinderile care nu sunt mari consumatoare de energie și care nu se confruntă cu concurența internațională. De asemenea, deși BV Glas susține că toate reducerile sunt necesare, aceasta nu a prezentat informații care să indice că reducerile pentru utilizatorii care nu sunt mari consumatori de energie ar fi necesare, de asemenea. De fapt, informațiile furnizate de BV Glas sunt limitate la utilizatorii mari consumatori de energie. Cu toate acestea, începând cu 1 ianuarie 2017, reducerile se limitează la utilizatorii mari consumatori de energie care sunt eligibili pentru reduceri ale suprataxei pe energia din surse regenerabile (și anume, pentru utilizatorii mari consumatori de energie în pericol de relocare sau de faliment). Utilizatorii care nu sunt mari consumatori de energie electrică din categoriile B și C nu vor mai fi eligibili pentru reduceri. Pentru utilizatorii care nu sunt mari consumatori de energie, autoritățile germane au furnizat un plan de ajustare în temeiul căruia reducerile vor fi eliminate total, în mod progresiv, până în 2019, iar reducerile acordate utilizatorilor care nu sunt mari consumatori de energie începând cu 2011 au fost ajustate pe baza unui plan de ajustare prezentat Comisiei (a se vedea, de asemenea, secțiunea 6.4 de mai jos privind planul de ajustare).
- (139) Pe baza acestor elemente, în special modificările și planul de ajustare prezentat de autoritățile germane care asigură că reducerile se limitează la utilizatorii mari consumatori de energie electrică expuși comerțului internațional, Comisia concluzionează că reducerile sunt adecvate și necesare pentru a asigura sustenabilitatea finanțării sprijinului pentru cogenerare și au un efect de stimulare.

6.3.3. Proportionalitatea

- (140) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a observat că reducerile nu pot să corespundă unor scutiri totale sau să fie atât de semnificative încât să pună în pericol scopul măsurii de sprijin, întrucât acestea generează o povară prea grea pentru ceilalți consumatori finali (considerentul 269 din decizia de inițiere a procedurii). De asemenea, reducerile prea mari sporesc denaturarea concurenței care rezultă în urma acestora. Acesta este motivul pentru care, în temeiul OAME, în ceea ce privește reducerile suprataxei destinate finanțării sprijinului pentru energia din surse regenerabile, întreprinderile eligibile ar trebui să plătească o contribuție minimă care să corespundă, în principiu, valorii de 15 % din taxa normală (a se vedea punctul 188 din OAME), cu posibilitatea unor reduceri suplimentare atunci când taxa reprezintă mai mult de o anumită parte din valoarea adăugată brută a societății (punctul 189 din OAME).
- (141) În decizia sa de inițiere a procedurii (considerentul 282), Comisia a indicat că va utiliza punctele 188 și 189 din OAME ca orientare pentru a evalua proportionalitatea reducerilor. Acest lucru pare adecvat, în special având în vedere că, pe de o parte, măsurile finanțate din suprataxa de cogenerare servesc aceluiași obiectiv de mediu ca măsurile finanțate din suprataxele pe energia din surse regenerabile, care intră în domeniul de aplicare a secțiunii 3.7.2 din OAME (lupta împotriva schimbărilor climatice prin reducerea emisiilor de CO₂ care rezultă din producția de energie electrică) și dat fiind că, pe de altă parte, reducerile au scopul de a asigura sustenabilitatea finanțării măsurilor de sprijin respective prin limitarea sarcinii pentru întreprinderi sau în mod deosebit afectate de suprataxele pe energie, dar prevăd în continuare o contribuție proprie suficientă din partea acestora.
- (142) Comisia a constatat, în decizia sa de inițiere (considerentul 283) că autoritățile germane nu au indicat în cursul investigației preliminare că plafoanele de 0,04 și 0,03 eurocenți/kWh au fost limitate la minimumul necesar. Autoritățile germane nu au demonstrat că reduceri mai puțin semnificative nu ar fi fost acceptabile. Acestea au insistat asupra efectului de cumul cu Legea EEG, dar nu au furnizat informații concrete referitoare la beneficiarii reducerilor care să compare raportul dintre reducerea suprataxei de cogenerare și VAB cu raportul dintre suprataxele de cogenerare puțin mai mari (de exemplu, 15 %) și VAB sau cu raportul dintre reducerea suprataxei de cogenerare cumulată cu reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile și VAB.

⁽³⁶⁾ A se vedea Decizia Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.38632 (2014/N) – Germania: EEG 2014 (JO C 325, 2.10.2015, p. 4).

- (143) Autoritățile germane nu au furnizat niciun fel de informații suplimentare în cursul procedurii oficiale de investigare. BV Glas a susținut că reducerile au fost limitate la minimumul necesar, însă fără a explica motivele pentru care reducerile ar trebui limitate la minimum.
- (144) Cu toate acestea, Germania a modificat KWKG 2016 și, în consecință, reducerile se limitează, începând cu 1 ianuarie 2017, la utilizatorii mari consumatori de energie electrică care sunt eligibili pentru reduceri ale suprataxei pe energia din surse regenerabile, iar suprataxa redusă va fi cel puțin 15 % din suprataxă (a se vedea considerentul 21 de mai sus). Utilizatorii care nu sunt mari consumatori de energie nu vor mai fi eligibili pentru reduceri. De asemenea, autoritățile germane au furnizat un plan de ajustare pentru consumatorii finali din fostele categorii B și C în temeiul căruia reducerile vor fi eliminate complet până în 2019 pentru consumatorii finali din categoriile B și C care nu se încadrează drept utilizatori mari consumatori de energie electrică, iar reducerile acordate în trecut utilizatorilor care nu sunt mari consumatori de energie au fost ajustate începând cu 2011. De asemenea, autoritățile germane au furnizat un plan de ajustare pentru consumatorii finali din fostele categorii B și C care se încadrează drept utilizatori mari consumatori de energie electrică începând cu 2011.
- (145) Pe baza acestor elemente, în special modificările introduse începând cu 1 ianuarie 2017 cu privire la nivelul reducerilor și planul de ajustare prezentat de autoritățile germane, Comisia concluzionează că reducerile suprataxelor de cogenerare sunt proporționale cu obiectivul urmărit.

6.3.4. Denaturarea concurenței

- (146) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a constatat că, în cursul etapei preliminare de investigare, nu a obținut suficiente elemente care să-i permită acesteia să evalueze echilibrul general al posibilei denaturări a concurenței și a schimburilor comerciale dintre statele membre. În plus, din moment ce necesitatea, oportunitatea, efectul de stimulare și proporționalitatea măsurii de ajutor nu au fost încă demonstrate, Comisia și-a exprimat îndoiala că măsura de ajutor asigură că denaturările concurenței care rezultă din scutirea societăților de o parte a cheltuielilor de exploatare au fost limitate și că bilanțul general al măsurii este unul pozitiv.
- (147) Autoritățile germane au subliniat în observațiile lor privind decizia de inițiere a procedurii (considerentul 287) că denaturările sunt limitate, având în vedere impactul pozitiv al măsurilor finanțate din suprataxa de cogenerare și dat fiind că, odată cu modificările adoptate la 22 decembrie 2016, reducerile vor fi limitate la minimumul necesar pentru a asigura sustenabilitatea suprataxei de cogenerare.
- (148) În ceea ce privește efectele pozitive, Comisia a constatat în decizia de inițiere a procedurii că măsurile finanțate din suprataxa de cogenerare au vizat reduceri importante în ceea ce privește emisiile de CO₂ și au fost importante, de asemenea, pentru îmbunătățirea integrării energiei electrice produse prin cogenerare pe piața energiei electrice. Aceste efecte pozitive sunt rezumate în considerentele 9 și 10 de mai sus.
- (149) Comisia subliniază în continuare că Directiva 2012/27/UE a stabilit un obiectiv global de 20 % privind eficiența energetică și obligă statele membre să își evalueze potențialul pentru punerea în aplicare a măsurilor în materie de eficiență energetică, inclusiv instalațiile de cogenerare, sistemele de termoficare și rețelele de stocare să valorifice potențialul identificat. În plus, obiectivul pentru 2030 de îmbunătățire cu 27 % a eficienței energetice, care a fost aprobat de Consiliul European la 23 octombrie 2014 ⁽³⁷⁾, va continua să conducă Uniunea și statele sale membre în direcția reducerilor suplimentare ale emisiilor de CO₂ și a economiilor suplimentare de energie. Ca urmare, există nevoi de finanțare pentru măsurile de sprijin în ceea ce privește eficiența energetică și este posibil, de asemenea, ca acestea să devină și mai semnificative în viitor, având în vedere că obiectivul de 20 % nu a fost încă atins, iar ulterior va trebui îmbunătățit pentru a atinge obiectivul pentru 2030. Prin urmare, asigurarea disponibilității și a durabilității mijloacelor financiare pentru instalațiile de cogenerare, rețelele de termoficare și sistemele de stocare reprezintă un element important în pregătirea terenului pentru creșterea eficienței energetice a producției de energie și reducerea suplimentară a emisiilor de CO₂. Într-adevăr, Comisia a constatat de asemenea, în decizia sa de inițiere a procedurii, că existau în continuare deficiențe ale pieței în acest domeniu și că măsurile de sprijin erau în continuare necesare pentru creșterea eficienței energetice.
- (150) Mai mult, Comisia observă că, odată cu modificările introduse la 22 decembrie 2016, Germania limitează eligibilitatea pentru reduceri la întreprinderile eligibile pentru reduceri în temeiul BesAR, și anume întreprinderile și sectoarele care sunt cele mai expuse riscului de delocalizare și de faliment în cazul plății integrale a suprataxei și, prin urmare, care ar constitui cea mai mare amenințare pentru durabilitatea suprataxei. De asemenea, beneficiarii trebuie în continuare să își aducă contribuția la finanțarea măsurilor de eficiență energetică, iar reducerile nu subminează stimulentele ca beneficiarii să rămână eficienți din punct de vedere energetic.

⁽³⁷⁾ Concluziile Consiliului European din 23-24 octombrie 2014.

- (151) În cele din urmă, Comisia observă că reducerile sunt acordate tuturor întreprinderilor active în același sector, atunci când acestea se află în aceeași situație din punct de vedere al electro-intensității.
- (152) Pe această bază, Comisia concluzionează că bilanțul total al măsurii de ajutor este pozitiv, dat fiind că efectele sale pozitive depășesc eventuala denaturare a concurenței.

6.4. Planul de ajustare

- (153) Reducerile suprataxelor de cogenerare au fost introduse în 2002 prin KWKG 2002. Autoritățile germane au menționat în acest sens faptul că, în 2002, Comisia a constatat că KWKG 2000, care era aplicabil la acel moment, nu conținea ajutor de stat și nu i-a indicat Germaniei faptul că KWKG 2002 ar fi un act demn de notificat ⁽³⁸⁾. Potrivit acestora, faptul că nu a existat nicio obiecție din partea Comisiei față de KWKG 2002 și că aceasta a declarat că KWKG 2000 nu constituie ajutor ar oferi motive legitime ca reducerile suprataxelor de cogenerare să nu constituie ajutor de stat, cel puțin până în 2014, când Comisia a adoptat OAME 2014 și a clarificat faptul că schemele de sprijin pentru energia din surse regenerabile sau pentru cogenerare finanțate din suprataxe constituie ajutor. De asemenea, BV Glas susține că Decizia Comisiei din 22 mai 2002 privind ajutorul de stat NN 68/2000 – Germania – **Legea pentru protecția instalațiilor de producere a energiei electrice pe baza producerii combinate de energie electrică și termică** din 12 mai 2000 („Decizia Comisiei din 2002”) a dat naștere încrederii legitime că KWKG 2002 și ulterior KWKG 2016 nu conțin niciun ajutor.
- (154) Cu toate acestea, Germania a prezentat Comisiei un plan de ajustare începând cu 2011 care ajustează progresiv consumatorii finali din categoriile B și C la criteriile de eligibilitate și de proporționalitate introduse prin Legea din 22 decembrie 2016 și incluse în KWKG 2016, astfel cum a fost modificat (și anume, reduceri limitate la utilizatorii mari consumatori de energie electrică care îndeplinesc condițiile stabilite în considerentul 20 de mai sus și reduceri limitate la 85 % din suprataxa de cogenerare sau la 4 % ori 0,5 % din VAB, în funcție de electro-intensitatea întreprinderii).
- (155) Aceasta aliniază plata suprataxelor de cogenerare pentru toți consumatorii finali din fostele categorii B și C care se încadrează drept utilizatori mari consumatori de energie electrică la niveluri compatibile până în 2018. În timp ce Comisia evaluează planul de ajustare exclusiv pe baza articolului 107 alineatul (3) litera (C) din TFUE, comparația cu criteriile de evaluare stabilite în OAME cu privire la ajustarea reducerilor suprataxei pe energia din surse regenerabile aplicate înainte de 1 iulie 2014 arată că ajustarea progresivă a suprataxei de cogenerare prevăzută în planul prezentat ar permite considerarea plăților trecute ale suprataxelor de cogenerare ca fiind compatibile cu piața internă.
- (156) În fapt, planul prevede o creștere progresivă a suprataxei de cogenerare pentru consumatorii finali din categoriile B și C, începând cu 2011, astfel încât în 2019 aceștia vor trebui să plătească integral suprataxa de cogenerare (100 %). Această cale este mai strictă decât dispoziția tranzitorie în ceea ce privește reducerile suprataxelor destinate finanțării surselor de energie regenerabile prevăzută în OAME. Pentru utilizatorii mari consumatori de energie, planul prevede o ajustare la 15 % deja în 2018, așadar mai devreme decât impune Comisia în ceea ce privește ajustarea reducerilor suprataxelor destinate finanțării surselor de energie regenerabile (a se vedea punctul 193 din OAME). Prin urmare, Comisia consideră că punerea în aplicare a planului de ajustare prezentat ar conduce la reduceri ale suprataxelor de cogenerare din trecut compatibile cu piața internă.
- (157) Având în vedere că suprataxele de cogenerare plătite de consumatorii finali din categoriile B și C au reprezentat în total pentru 2011 și 2012 mai mult de 100 % din suprataxa de cogenerare plătită de consumatorii finali din categoria A, planul de ajustare se aplică utilizatorilor care nu sunt mari consumatori de energie doar începând cu 2013. Consumatorii din categoria B au plătit, de fapt, pentru perioada 2013-2016, în total, mai mult decât prevede planul de ajustare (21 % față de până la 12,5 %), astfel încât, în practică, aceștia vor trebui să facă obiectul ajustării doar începând cu 2017. Consumatorii din categoria C vor face obiectul ajustării începând cu anul 2016 deoarece, pentru perioada 2013-2015, aceștia au plătit în total mai mult decât prevede planul de ajustare (13 % față de până la 12,5 %).
- (158) În ceea ce privește utilizatorii mari consumatori de energie, aceștia au plătit în total, pentru perioada 2011-2016, 15 % din suprataxa de cogenerare. Planul de ajustare li se va aplica acestora, în practică, începând cu anul 2017.

⁽³⁸⁾ Decizia Comisiei din 22 mai 2002 privind ajutorul de stat NN 68/2000 – Germania – Legea pentru protecția instalațiilor de producere a energiei electrice pe baza producerii combinate de energie electrică și termică din 12 mai 2000 (JO C 164, 10.7.2002, p. 5).

- (159) Astfel, având în vedere sumele efective ale suprataxei de cogenerare plătite de către beneficiari în anii anteriori, punerea în aplicare a planului de ajustare nu va necesita nicio mărire a suprataxei din anii anteriori, cu excepția anului 2016 pentru consumatorii finali din categoria C care nu se încadrează drept utilizatori mari consumatori de energie. Cu toate acestea, respectiva creștere a suprataxei de cogenerare a fost deja adoptată în cadrul legii din 22 decembrie 2016, iar mărirea suprataxei de cogenerare pentru această categorie de consumatori finali a fost inclusă în factura finală pentru 2016. Într-adevăr, conform articolului 36 din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat, se datorează o suprataxă suplimentară de 0,026 eurocenți/kWh, cu excepția cazului în care reducerile pentru perioada 2014-2016 se situează sub 160 000 EUR (și anume, 20 % sub pragul *de minimis*).
- (160) De asemenea, Comisia constată că punctul de plecare al planului de ajustare în 2011 este justificat. Într-adevăr, în iunie 2010, Consiliul European a convenit asupra unui obiectiv de eficiență energetică de 20 %, care trebuie atins până în 2020. În cursul anilor 2010 și 2011, UE a adoptat mai multe planuri de acțiune și comunicări ⁽³⁹⁾ subliniind importanța eficienței energetice și necesitatea de a intensifica eforturile, inclusiv în producerea de energie și inclusiv prin intermediul schemelor, pentru a crește eficiența energetică. Aceasta, împreună de asemenea cu Directiva 2012/27/UE, a determinat statele membre să intensifice măsurile de sprijin, iar suprataxele, inclusiv suprataxa de cogenerare, au început să crească în consecință.
- (161) În ceea ce privește așteptările legitime care ar apărea în urma deciziei Comisiei din 2002, Comisia constată că Decizia din 2002 nu se referea la reducerile suprataxei de cogenerare și este neclar modul în care aceasta ar putea genera așteptări legitime cu privire la absența ajutorului. În orice caz, presupunând că ar fi putut exista așteptări legitime bazate pe Decizia Comisiei din 2002 și pe baza statutului jurisprudenței (PreussenElektra ⁽⁴⁰⁾), o astfel de încredere legitimă ar fi trebuit să înceteze cel mai târziu în 2011, din moment ce o serie de evoluții în jurisprudență și practica decizională ar fi determinat un operator economic prudent și avizat să își dea seama că nu mai era posibil să se presupună că reducerile suprataxei de cogenerare nu ar constitui ajutor de stat.
- (162) Curtea de Justiție a afirmat în mod repetat că dreptul de a se prevala de principiul protecției încrederii legitime se extinde asupra oricărui individ care se află în situația în care o instituție comunitară l-a determinat să nutrească speranțe întemeiate care sunt justificate de asigurările precise oferite acestuia. Cu toate acestea, atunci când un operator economic prudent și avizat ar fi putut să prevadă adoptarea unei măsuri comunitare de natură să îi afecteze interesele, acesta nu poate invoca principiul respectiv în cazul în care măsura este adoptată ⁽⁴¹⁾.
- (163) Astfel, între timp, Curtea a clarificat în hotărârea Essent din 17 iulie 2008 ⁽⁴²⁾ limitele hotărârii în cauza PreussenElektra ⁽⁴³⁾ și a concluzionat că, de asemenea, se încadrează drept resursă de stat o suprataxă impusă de stat și gestionată de o entitate desemnată de stat, chiar dacă sumele nu tranzitează prin intermediul unui fond sau al unui cont gestionat direct de către stat; în plus, la 22 iulie 2009, Comisia a inițiat procedura oficială de investigare cu privire la un plafon introdus de legislația din Austria conform căreia societățile care sunt active în

⁽³⁹⁾ A se vedea Concluziile Consiliului European din 17 iunie 2010. Concluziile Consiliului European din 17 iunie 2010 au confirmat că obiectivul de eficiență energetică este unul dintre obiectivele principale ale noii strategii a Uniunii pentru ocuparea forței de muncă și o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. În cadrul acestui proces și pentru a pune în aplicare acest obiectiv la nivel național, statele membre au obligația să-și stabilească obiectivele naționale în strâns dialog cu Comisia și să indice, în programele lor naționale de reformă, modalitatea prin care intenționează să realizeze obiectivele în cauză. A se vedea, de asemenea, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Energie 2020 – Strategie pentru o energie competitivă, durabilă și sigură [COM(2010) 639 final din 10 noiembrie 2010]. Aceasta plasează eficiența energetică în centrul strategiei energetice a Uniunii pentru 2020 și subliniază necesitatea unei noi strategii în materie de eficiență energetică care să permită tuturor statelor membre să decupleze consumul energetic de creșterea economică. Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: A se vedea, de asemenea, concluziile Consiliului European din 4 februarie 2011, în care se recunoaște că atingerea obiectivului Uniunii în materie de eficiență energetică nu era pe calea cea bună și că se impune o acțiune hotărâtă pentru a valorifica potențialul considerabil de creștere a economiilor de energie ale clădirilor, ale transporturilor și ale produselor și proceselor. A se vedea, de asemenea, Comunicarea Comisiei din 8 martie 2011 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Planul 2011 pentru eficiență energetică. Comunicarea a confirmat că Uniunea nu se află pe drumul cel bun în realizarea obiectivului privind eficiența energetică. Pentru a remedia acest aspect, planul pentru eficiență energetică în 2011 a cuprins o serie de politici și de măsuri în ceea ce privește eficiența energetică care reglementau întregul lanț energetic, inclusiv generarea de energie termică și energie electrică și subliniau necesitatea recuperării căldurii reziduale în cazul în care este posibil și utilizarea sporită a cogenerării cu randament ridicat acolo unde este posibil.

⁽⁴⁰⁾ Hotărârea din 13 martie 2001, PreussenElektra, cauza C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽⁴¹⁾ Hotărârea din 22 iunie 2006, Forum 187/Comisia, cauzele conexe C-182/03 și C-217/03, ECLI:EU:C:2006:266, punctul 147.

⁽⁴²⁾ Hotărârea din 17 iulie 2008, Essent Network Noord și alții, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽⁴³⁾ Hotărârea din 13 martie 2001, PreussenElektra, cauza C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

sectoare mari consumatoare de energie electrică sunt scutite de obligația de a achiziționa energie electrică ecologică în cazul în care cheltuielile pentru energia electrică ecologică să fie mai mari de 0,5 % din valoarea producției proprii ⁽⁴⁴⁾. La 8 martie 2011, Comisia și-a confirmat în cadrul unei decizii finale poziția conform căreia plafonul austriac pentru utilizatorii mari consumatori de energie în temeiul Legii privind electricitatea ecologică constituie ajutor de stat ⁽⁴⁵⁾.

- (164) Comisia observă, de asemenea, că planul de ajustare conduce, în practică, la o ajustare pentru consumatorii finali din categoria C care nu se încadrează drept utilizatori mari consumatori de energie în 2016. În 2016, orice operator economic prudent și avizat ar fi înțeles că, înainte de a crede că reducerile nu constituie ajutor, era prudent să se aștepte poziția Comisiei, în special întrucât se știa că KWKG 2016 a fost notificat Comisiei pentru aprobare.
- (165) În cele din urmă, Comisia constată că planul de ajustare evită perturbările financiare prea mari și prea bruște pentru întreprinderile individuale și, în acest sens, contribuie, de asemenea, la sustenabilitatea finanțării sprijinului pentru cogenerare, conform descrierii din considerentul 124 și următoarele de mai sus.
- (166) Pentru reducerile suprataxelor de cogenerare aplicate înainte de data de început a planului de ajustare, Comisia consideră că, având în vedere starea de dezvoltare a cogenerării cu randament ridicat (perioada dinaintea stabilirii obiectivului de creștere cu 20 % a eficienței energetice a UE), s-ar putea considera că valoarea reducerilor acordate în temeiul KWKG 2002 după noiembrie 2006 nu îndeplinește criteriile de la articolul 107 alineatul (1) din TFUE și că intră astfel sub incidența regulamentului, în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98, care era aplicabil la momentul respectiv (ajutor *de minimis*) sau că reducerile acordate începând cu 2008 și până în decembrie 2010 ar intra sub incidența cadrului comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice ⁽⁴⁶⁾.

6.5. Concluzii

- (167) Comisia constată că Germania a pus în aplicare în mod ilegal reduceri ale suprataxelor de cogenerare pentru anumii consumatori finali, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat. Cu toate acestea, Comisia constată că reducerile respective, astfel cum au fost modificate prin Legea din 22 decembrie 2016 și astfel cum au fost completate de planul de ajustare, sunt compatibile cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.

7. EXAMINAREA PREALABILĂ A PROIECTULUI DE EXTINDERE A SPRIJINULUI PENTRU COGENERARE PE BAZA KWKG 2016, ASTFEL CUM A FOST MODIFICAT PRIN LEGEA DIN 22 DECEMBRIE 2017

- (168) Astfel cum s-a descris în considerentul 7, autoritățile germane au notificat o modificare la schema de sprijin pentru cogenerare pe care Comisia a aprobat-o la 24 octombrie 2016. Modificarea constă în schimbarea condițiilor care trebuie îndeplinite de instalațiile de cogenerare pentru a fi eligibile pentru participarea la licitațiile care urmează să fie organizate începând cu iarna 2017/2018 în vederea selectării proiectelor care vor beneficia de sprijin. Ca urmare a modificării respective, instalațiile de cogenerare care furnizează energie electrică în rețele de distribuție închise vor fi eligibile, de asemenea, pentru participarea la licitațiile menționate („modificarea”). Centralele de producere combinată a energiei termice și electrice utilizate pentru consum propriu ar rămâne totuși neeligibile pentru sprijin și nu sunt vizate de modificarea notificată. În secțiunea de mai jos este descrisă procedura de examinare preliminară, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) 2015/1589, a modificării respective.

7.1. Existența ajutorului

- (169) Ca urmare a modificării descrise în secțiunea 5 de mai sus, o altă categorie de operatori de centrale de cogenerare ar fi eligibilă să participe la licitații pentru a obține o primă fixă în plus față de prețul pieței pentru energie electrică. Prin urmare, modificarea ar extinde cercul de beneficiari ai schemei de ajutoare aprobată. Aceasta nu schimbă evaluarea Comisiei cu privire la existența unui ajutor, efectuată în considerentele 123, 128, 137, 139 și 144 litera (a) din decizia de inițiere a procedurii. Prin urmare, modificarea constituie, de asemenea, o schemă de ajutor.
- (170) În special, modificarea oferă instalațiilor de cogenerare în cauză acces la licitațiile organizate pentru instalațiile de cogenerare care furnizează energie electrică în rețele publice. Instalațiile de cogenerare selectate în urma licitației vor obține o primă în plus față de prețul pieței. Aceasta le oferă un avantaj față de alți producători de energie electrică care obțin doar prețul pieței pentru energia electrică pe care o produc. Întrucât doar operatorii de

⁽⁴⁴⁾ Decizia Comisiei din 22 iulie 2009 privind ajutorul de stat SA.26036 (C 24/2009) – Austria – Ajutor acordat marilor consumatori de energie electrică (JO C 217, 11.9.2009, p. 12).

⁽⁴⁵⁾ Decizia 2011/528/UE a Comisiei din 8 martie 2011 privind măsura de ajutor de stat C 24/09 (ex N 446/08) – Ajutor de stat în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie în conformitate cu legea austriacă privind energia electrică ecologică (JO L 235, 10.9.2011, p. 42).

⁽⁴⁶⁾ JO C 83, 7.4.2009, p. 1.

instalații de cogenerare și numai anumite tipuri de operatori de centrale de cogenerare pot participa la licitație, avantajul este unul selectiv. Sprijinul este finanțat din suprataxa de cogenerare descrisă în secțiunile 2.2 și 2.3 de mai sus și, prin urmare, este finanțat din resurse de stat din motivele expuse anterior în secțiunea 6.1.2 de mai sus. Acest avantaj este, de asemenea, de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și concurența. Într-adevăr, operatorii instalațiilor de cogenerare care furnizează energie electrică în rețele de distribuție închise sunt în concurență cu furnizorii de energie electrică care furnizează energie electrică în rețelele publice. Având în vedere că energia electrică furnizată în rețelele publice face obiectul schimburilor comerciale între statele membre și al concurenței între statele membre, modificarea care extinde posibilitatea pentru instalațiile de cogenerare care furnizează energie electrică în rețele de distribuție închise este, de asemenea, de natură să afecteze schimburile comerciale și concurența între statele membre.

7.2. Legalitatea

- (171) Întrucât adăugarea unei noi categorii de instalații de cogenerare eligibile să participe la licitații nu a fost încă adoptată, Germania a respectat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat.

7.3. Compatibilitatea

7.3.1. Contribuția la un obiectiv de interes comun

- (172) Obiectivul sprijinului rămâne același, astfel cum este descris în considerentul 148 din decizia de inițiere a procedurii: acesta vizează creșterea nivelului de protecție a mediului prin promovarea energiei electrice din cogenerare de înaltă eficiență din punct de vedere energetic. Comisia observă în această privință că instalațiile de cogenerare care ar deveni eligibile să participe la licitații ar continua să facă obiectul cerinței de înaltă eficiență, în conformitate cu punctul 139 din OAME.
- (173) Prin urmare, Comisia concluzionează că modificarea contribuie la un obiectiv de interes comun în același mod ca schema inițială (a se vedea în acest sens secțiunea 3.3.1.1 din decizia de inițiere a procedurii).

7.3.2. Necesitatea intervenției statului și efectul stimulat

- (174) Instalațiile de cogenerare care furnizează energie electrică într-o rețea privată corespund tipului de instalații de cogenerare menționate în decizia de inițiere a procedurii drept „Kontraktor” (a se vedea considerentul 23 din decizia de inițiere a procedurii) și pentru care autoritățile germane au furnizat calculele costurilor egalizate ale producerii de energie în comparație cu previziunile prețului de piață (a se vedea tabelul 5 de mai sus).
- (175) Statele membre trebuie să demonstreze că ajutorul de stat este necesar pentru a remedia o disfuncționalitate a pieței care altfel ar rămâne nesoluționată (a se vedea punctul 37 din OAME). În cazul cogenerării, Comisia presupune că măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice vizează efectele externe negative prin crearea unor stimulente individuale destinate atingerii obiectivelor de mediu în materie de eficiență energetică și pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (a se vedea punctele 35 și 142 din OAME).
- (176) În conformitate cu punctul 49 din OAME, statul membru trebuie să demonstreze că ajutorul are un efect de stimulare a beneficiarilor, determinând schimbarea comportamentului lor în conformitate cu obiectivul de interes comun urmărit.
- (177) Calculele furnizate de autoritățile germane (a se vedea tabelul 5) arată că respectivele costuri de producție a energiei prin cogenerare cu un grad ridicat de eficiență (costuri totale egalizate ale producerii de energie) sunt mai mari decât prețul de piață al energiei electrice și că, în lipsa sprijinului, o astfel de activitate nu ar fi viabilă din punct de vedere economic.
- (178) Instalațiile de cogenerare care sunt vizate de modificare vor obține sprijin numai dacă au fost selectate în cadrul unei proceduri de ofertare concurențiale, prin urmare, nu este necesar să se respecte cerința de formă cuprinsă la punctul 51 din OAME (a se vedea punctul 52 din OAME).
- (179) În consecință, Comisia concluzionează că autoritățile germane au demonstrat că ajutorul pentru instalațiile de cogenerare care furnizează energie electrică în rețele private este necesar și că schema de ajutor va avea un efect de stimulare.

7.3.3. Caracterul adecvat al ajutorului, proporționalitatea și evitarea unor denaturări nejustificate ale concurenței

- (180) În conformitate cu punctul 145 din OAME, ajutoarele de stat pot fi considerate un instrument adecvat pentru finanțarea de măsuri privind eficiența energetică, independent de forma în care acestea sunt acordate. Primele care se adaugă la prețul pieței reprezintă instrumente de ajutor adecvate pentru a compensa centralele de cogenerare pentru costurile mai mari ale energiei electrice produse în urma cogenerării cu înalt randament deoarece vizează elementul legat de costul suplimentar care nu este acoperit de prețul pieței.

- (181) Modificarea notificată ar adăuga o nouă categorie de operatori de centrale de cogenerare care ar putea participa la licitație în vederea obținerii unei prime care se adaugă la prețul pieței. Aceasta corespunde ajutorului de exploatare pentru producerea de energie electrică în instalații de cogenerare foarte eficiente din punct de vedere energetic, prin urmare, punctul 151 din OAME se aplică pentru evaluarea proporționalității.
- (182) Pentru evaluarea proporționalității, punctul 151 din OAME face referire la condițiile aplicabile ajutoarelor de funcționare pentru energia electrică din surse regenerabile, astfel cum este prevăzut în secțiunea 3.3.2.1 din OAME.
- (183) Centralele de cogenerare vizate de modificare se încadrează în categoria definită la punctul 151 litera (a) din OAME: energia electrică produsă va fi vândută către public (deși numărul de clienți este mai limitat decât pentru energia electrică vândută în rețeaua publică).
- (184) Pentru evaluarea proporționalității, punctul 151 din OAME face referire la condițiile aplicabile ajutoarelor de funcționare pentru energia electrică din surse regenerabile, astfel cum este prevăzut în secțiunea 3.3.2.1 din OAME.
- (185) În conformitate cu punctul 124 din OAME, ajutorul trebuie să fie acordat sub forma unei prime în plus față de prețul de piață la care producătorii își vând energia electrică produsă direct pe piață. În plus, beneficiarii trebuie să facă obiectul unor responsabilități standard în materie de echilibrare, cu excepția cazului în care nu există piețe intrazilnice de echilibrare lichide și, în cele din urmă, schema trebuie să asigure faptul că producătorii de energie electrică nu au niciun stimulent pentru a genera energie electrică atunci când prețurile de piață sunt negative.
- (186) Schema de ajutoare este în conformitate cu punctul 124 litera (a) din OAME, dat fiind faptul că ajutorul acordat întreprinderilor selectate va fi plătit sub forma unei prime în plus față de prețul pieței, iar operatorul instalației de cogenerare trebuie să vândă energia electrică pe piață (a se vedea considerentul 79 de mai sus). Operatorul face, de asemenea, obiectul unor responsabilități de echilibrare normale (a se vedea considerentul 79 de mai sus). În cele din urmă, schema de ajutoare nu creează stimulente pentru producerea de energie în perioade de prețuri negative. Într-adevăr, ajutorul este plătit drept o primă fixă și pentru o cantitate limitată de ore la sarcină maximă. Acest lucru conduce la creșterea stimulentele pentru a vinde energie electrică în perioadele în care există o cerere mai mare, întrucât acest lucru va maximiza veniturile și, pe de altă parte, reduce stimulentele de a produce în perioade de prețuri negative. În plus, Germania suspendă sprijinul în perioade de prețuri negative (a se vedea considerentul 79 de mai sus).
- (187) Punctul 126 din OAME prevede că, începând cu 1 ianuarie 2017, ajutorul este acordat în cadrul unei proceduri de ofertare concurențiale.
- (188) Modificarea este în conformitate cu această cerință deoarece constă în adăugarea unei categorii de operatori de centrale de cogenerare eligibili să participe la licitațiile care vor fi organizate începând cu iarna 2017/2018. În ceea ce privește chestiunea prezentării de oferte strategice, Comisia constată că autoritățile germane au efectuat un studiu privind aspectele economice legate de instalațiile de cogenerare care furnizează energie electrică în rețele private, care a arătat faptul că avantajul concurențial era mult mai limitat decât cel preconizat inițial (dacă acesta există), astfel încât riscul prezentării de oferte strategice era suficient de scăzut pentru a face posibilă includerea acestui tip de instalații de cogenerare în cadrul aceleiași licitații. În plus, autoritățile germane au indicat că vor include acest element în evaluarea ofertelor și au arătat în continuare că, în cazul în care sunt detectate semne de oferte strategice, autoritățile germane urmează să le abordeze în cadrul cererii de oferte și să notifice Comisiei modificările la condițiile de eligibilitate și la cererea de oferte.

7.3.4. *Transparență*

- (189) Modificarea nu afectează angajamentul furnizat de autoritățile germane de a pune în aplicare toate condițiile prevăzute în secțiunea 3.2.7 din OAME. Măsurile sunt în conformitate cu dispoziția privind transparența.

7.3.5. *Concluzii*

- (190) Pe baza argumentelor expuse în secțiunile 7.3.1-7.3.4, Comisia concluzionează că sprijinul acordat noilor instalații de cogenerare cu înalt randament utilizate în rețelele de distribuție închise este în conformitate cu OAME, în special secțiunea 3.4 și, prin urmare, este compatibil cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Reducerile suprataxelor de cogenerare pe care Germania le-a pus în aplicare în temeiul KWKG 2016 cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din TFUE sunt compatibile cu piața internă în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, ca urmare a modificărilor din 22 decembrie 2016.

Articolul 2

Ajutorul individual acordat pe baza schemei de ajutor menționate la articolul 1 nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, dacă, la momentul acordării, acesta respecta condițiile prevăzute în regulamentul adoptat în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 care era aplicabil la momentul acordării ajutorului.

Articolul 3

Comisia acceptă planul de ajustare pentru perioada 2011-2019, astfel cum a fost notificat de Germania. Germania informează Comisia cu privire la punerea în aplicare a planului de ajustare.

Articolul 4

Comisia nu ridică obiecții cu privire la prelungirea schemei de ajutoare aprobate prin Decizia C(2016) 6714 la noile instalații de cogenerare cu înalt randament utilizate în rețele de distribuție închise, pe care Germania intenționează să o pună în aplicare în temeiul articolului 33a alineatul (2) litera (b) subpunctul (bb) din KWKG 2016, astfel cum a fost modificat prin Legea din 22 decembrie 2016, pe motivul că prelungirea schemei de ajutor este compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 23 mai 2017.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO